



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DANSKE
ERHVERVSMÆND

II

AAGE HEINBERG

DANSKE
ERHVERVSMÆND

II

H. N. ANDERSENS SAMTIDIGE



KØBENHAVN
ARTHUR JENSENS FORLAG
1933

INDHOLD

	Side		Side
Andersen, H. N.	9	Hansen, Vald.	129
Abel, Albert	15	» Wilh.	133
Adolph, Holger	19	Hartmann, Hjalmar	135
Andersen, A. O.	21	Hasselbalch, Hugo H.	141
» Chr.	25	Hedegaard, Peder P.	143
Baune, Joh.	29	Heilbuth, Herman	149
BjörLöw, H. O.	33	Hempel, J. C.	155
Boeck-Hansen, Axel	37	Hendriksen, Halfdan	159
Bramsen, Eigil	41	Henius, Emil	161
Bremmer, Gorm	45	Hjerl Hansen, H. P.	165
Bærentzen, O. H.	49	Holm, Aug.	171
Christensen, Aage	53	Hytten, Oscar	173
» H. P.	57	Højgaard, Knud	177
Christiani, Rud.	61	Illum, A. C.	181
Cloos, Chr.	65	Ipsen, Percy.	185
Daell, C. og P. M.	69	Iversen, Lars	189
Dahl, Chr. S.	75	Jacobsen, Wald.	193
» Holger S.	77	Jarl, C. F.	197
Dalgas, Fr.	81	Jensen, K. L. E.	201
Dessau, Benny	85	» Theodor.	205
Drescher, M. P.	91	» Wilh.	209
Due-Petersen, P.	95	Johannsen, Fr.	211
Eberth, Viggo C.	99	Jürgensen, Dethlef.	217
Fisker, P. A.	103	Kaas Ibsen, R. og Wærum J.	221
Fonnesbech, A.	107	Kirkebye, A. W.	225
Foverskov, C.	111	Knarhøi, Peter	229
Gottlieb, C.	115	Kragh, Otto	233
Hage, Gustav.	119	Kunst, Aage.	237
Hannover, Poul	123	Laage-Petersen, Holger	239
Hansen, Johan	125	Lange, H. O.	243

	Side		Side
Larsen, Niels	247	Olsen, A. F.	341
» Poul	251	» Chr. A.	345
Lauridsen, Olav Vang	257	» Ole	349
» P.	259	Overgaard, Chr.	353
Lauritzen, Ditlev	263	Pedersen, Jens.	357
Lystrup, Hans	267	Petersen, Andreas.	361
Malling, William	271	» Chr. Bjørn.	365
Mathiasen, Georg E.	275	» Cornelius.	367
Mengel, Aage	279	» P. Carl	371
Meyer, Ernst	283	Poulsen, Poul C.	375
» Otto.	287	Prior, H. P.	379
Michaelsen, Ernst	291	Sadolin, G. A. og Knud	383
Mikkelsen, J. B.	295	Schmidt, Hakon	389
Monberg, Axel og Thorsen, Ejnar	299	Schou, Lauritz.	393
Moresco, C.	305	Seligmann, Olaf	397
Muus, Thorbjørn	309	Simonsen, Harald.	399
Møller, C. A.	313	» Poul.	403
» A. P.	315	Svanholm, Th. Adler.	407
» J. Chr.	317	Sørensen, Peter	409
» Knud og Axel.	321	Tegner, Hans	413
Nielsen, Anton C.	325	Thrige, Thomas B.	417
» Marius	329	Witzke, Wilhelm.	423
» P.	333	Wulff, L. P.	427
Olesen, Chr. H.	337	Zimmermann, Oscar	431

FORORD

TANKEN med at udsende »Danske Erhvervsmænd« (H. N. Andersens Samtidige), er i første Række den at give den opvoksede Ungdom, specielt de Studerende ved Handelsskolerne, et indgaaende Kendskab til de Mænds Liv og Virke, hvis Navne de stadig støder paa, hvor Talen er om dansk Erhvervsliv i Øjeblikket. Naar man har gjort et Udvalg paa 100 af disse Mænd, er dermed ikke sagt, at det er alle de betydeligste Navne indenfor dansk Handel og Industri, der er medtaget, men de nævnte er allesammen kendte og karakteristiske Fysiognomier i den danske Forretningsverden. En Række af disse Mænd har personligt bygget den Virksomhed op, de nu staar som Leder af, Virksomheder, der i mange Tilfælde har kastet Glans over Danmark rundt om i Verden.

At læse om og lære om en Række betydelige Mænds Indsats i dansk Erhvervsliv har Værdi for meget vide Kredse. Ved hele sit Anlæg henvender det foreliggende Værk sig dog først og fremmest til de unge Handelsmænd, der snart skal træde ud i Livet og gøre en selvstændig Indsats. Her vil de kunne læse om veludført Gerning, om Mandsarbejde, her vil de kunne læse om Slid og Omtanke, der har bragt Resultater hjem.

Bogen vil iøvrigt tale for sig selv. Det er ikke blot Manden, det er ogsaa hans Værk, man skal lære at kende. Man følger hans Arbejde

for at naa frem, ser de Kriser, han har gennemgaaet og overvundet, og hører endelig om det afsluttende Resultat.

Danske Erhvervsmænd II, H. N. Andersens Samtidige, fremtræder ligesom det første Bind, der behandler Generationen efter Tietgen — som Værket for den unge Handelsmand. De to Bøger viser dansk Erhvervsliv i et Tværsnit gennem de sidste Menneskealdre.

Der findes i Øjeblikket hverken Leksika eller Haandbøger, der samlet bringer en saadan Række af Oplysninger paa dette specielle Felt, og de unge Handelsmænd, der studerer disse Mænds Liv og Virke, vil heraf kunne modtage en Mængde Impulser og Ideer, der kan have Værdi for dem, naar de selv skal tage fat.

Værket skal derfor først af alt være en Gave til disse Unge, der i en vanskelig Tid skal begynde deres Gerning. Erfarne Mænds Resultater taler manende til dem og opfordrer dem til at dygtiggøre sig i det Kald, de har valgt, saaledes at de selv med Tiden kan skabe en Virksomhed, der kan kaste Glans over dem selv og deres Land.

H. N. ANDERSEN

Født 10. September 1852. Stiftede 1884 Firmaet Andersen & Co. i Bangkok, som kom til at danne Grundlaget for Det østasiatiske Kompagni, der stiftedes i 1897. — R. E., S. K., F. M. i Guld med Krone D. M. p. p.

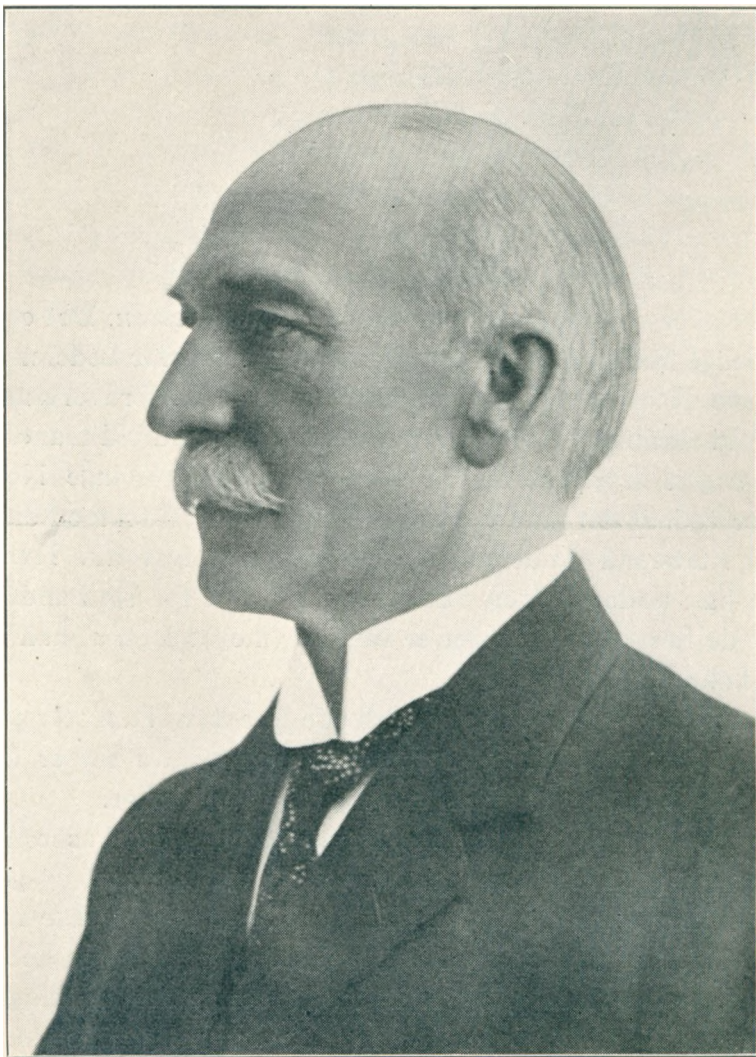
INGEN over og ingen ved Siden af *H. N. Andersen*. Det er det almindelige Synspunkt, der gør sig gældende overfor Lederen af »Det østasiatiske Kompagni«, Danmarks fremtrædende Erhvervsmand.

Med fuld Ret benævnes han nu Danmarks »grand old man«. Under Verdenskrigen krydsede H. N. Andersen talrige Gange Nordsøen, og enhver ved, at det ikke var nogen Lystsejlds. Men med disse Rejser satte Etatsraad Andersen Kronen paa sit Livsværk. Hvad stort og godt, han under Krigen udrettede til Gavn for sit Land, er kun kendt af de færreste. Men det er ikke for meget sagt, at han dermed sikrede Landets Eksistens.

H. N. Andersens Liv er det straalende Eventyr. Han selv protester ganske vist mod denne Betegnelse, men udefra set er det simpelthen Eventyret. Der findes intet andet Ord derfor.

Endnu lever der i Nakskov enkelte gamle Folk, der husker ham fra den Tid, han færdedes som ung Fyr nede ved Havnen og gav sig i Snak med Skipperne og gav en Haandsrækning med, baade naar han blev opfordret til det, og naar han saa, der var Brug for det.

Hans Hjem var fattigt, og han maatte derfor meget tidligt ud af Skolen for at tjene til Føden, og fra han var en ganske lille Dreng havde det været Søen, der tiltrak ham. Han havde siddet nede paa Molen i Nakskov Havn og drømt om at komme ud paa lange Togter, og det skulde da ogsaa blive til Virkelighed. Men det varede



H. N. ANDERSEN

nogle Aar, før han naaede derover, hvortil hans Drømme saa tit havde ført ham, nemlig til Østen. Til at begynde med var han simpelthen Skibsdreng og Matros, og han døjede Sømandslivet med alle dets Farer, dets Uhygge og Raahed — for det var paa det Tidspunkt en haard Tørn, de unge Sømænd maatte døje. H. N. Andersen var ikke mere end tyve Aar, da han for en Tid slog sig ned i Hongkong, hvor han fik mange tilfældige Job. Hvad han har oplevet i disse Aar, gaar der sære Frasagn om, og de vil blive ved at leve og være knyttet til hans Navn. Det var strenge Tider, og han anede ikke, hvad Dagen derpaa vilde bringe, men fra han var ganske ung havde han forstaaet, at det var nødvendigt at spare Penge sammen, naar man skulde drive det til noget mere end almindelig Sømand eller Daglejer. Han mødte med aabne Sanser, med hele sin Ungdom, Friskhed og Ærgerrighed sat ind paa dette ene Maal at komme frem, og han tilregnede sig tidligt en Viden om fremmede Forhold, der siden paa mange Maader kom ham til Gode. Det var først og fremmest Englændernes Behandling af de fremmede, han lærte af. Livet igennem har H. N. Andersen været en stor Beundrer af England, og han har paa mange foldige Maader taget Lære af dem. Tidligt fik han Respekt for dem og deres Evne til at faa andre — ikke mindst de farvede — Folkeslag til at arbejde for sig, og han saa, hvordan en By som Hongkong netop under engelsk Styre udviklede sig.

Først og fremmest var H. N. Andersen Sømand. Han havde overstaaet de værste Aar, og han vilde ikke — i det mindste ikke foreløbig — for længere Tid slaa sig ned noget Steds. Søen blev ved at drive ham. Han kom fra Hongkong til Bangkok, og han var ikke sen til at opdage, at her i Siam laa store uudnyttede Muligheder. Dette Land var ikke paa det Tidspunkt gennemsyret af fremmed Indflydelse, og han bestemte sig i en forholdsvis tidlig Alder til at vælge Bangkok som Centrum for sit Virke. Men han forstod ogsaa, at det var absolut nødvendigt at samle sig Kapital, hvis han skulde udrette noget herovre. Han gik paa lange Togter fra Bangkok, men vendte stadig til-

bage til Byen, der øvede en særlig Tiltrækningskraft paa ham. Han var ikke mindst kendt i Bangkok Havn, og i en Alder af kun 25 Aar fik han tilbudt Stillingen som Leder af Dokken. Det var smigrende for ham, den unge Udlænding. Men slog han til, skulde han blive boende i Bangkok for bestandig, og han saa ingen rigtige Fremtidsmuligheder ved den Stilling, og derfor afslog han med Tak Tilbudet. Det var dristigt gjort, men han handlede rigtigt.

Den siamesiske Konge havde imidlertid hørt om den unge danske Sømand, der ogsaa havde lagt et stort Handelstalent for Dagen. Han fik Interesse for ham og tog ham i sin Tjeneste. Som Styrmand sejelede han en Tid med forskellige af de Baade, der tilhørte Majestæten, der selv var en stor Forretningsmand. Inden længe blev han Skibets Fører, han ledede snart efter hele den siamesiske Konges Fragtforretning, og her fik han sin første store Chance.

Han viste allerede da, at han havde det rette Forretningsblik. Han var ikke alene Sømand, ogsaa Handelsmand. Og den siamesiske Konge, der fik Kaptajn Andersens Forslag forelagt, billigede det. Paa den Maade gik det til, at han kom paa sin lange Rejse til England, hvor han med udmærket Fortjeneste solgte et stort Parti Teaktræ. Den Rejse skaffede ham den første større Sum Penge, og samtidig blev han omtalt over hele Siam som en meget dygtig Forretningsmand. Og i de Dage var det saa, at han lagde Grunden til sine senere store Firmaer derovre.

Da han var i Begyndelsen af Trediverne, syntes han, at han havde Lov til at begynde for sig selv i større Stil. Helt alene var han dog ikke om det, da han fik stiftet Handelsselskabet Andersen & Co. Kaptajn Andersen fra Flensborg var en af de Mænd, der i den første Aarrække stod ham bi. 1ste April 1884 stiftede han sammen med sin Ven, Flensborg-Kaptajnen, Firmaet Andersen & Co.

Nu fulgte over ti haarde og arbejdsfyldte Aar for H. N. Andersen. Han havde skaffet sig en Del Penge, og han havde de bedst mulige Forbindelser indenfor det siamesiske Kongehus og Regeringen. Hans

Landsmand, den unge Marineløjtnant Richelieu og adskillige andre Danskere, blandt andre ogsaa Ingeniør Aage Westenholz, var paa det Tidspunkt kommet ud til Siam og tog fat. I sin Bog »Tilbageblik« har H. N. Andersen selv fortalt om sit Arbejde i Østen. Han sparede aldrig sig selv. Han var begyndt med en Købmandsforretning og et Hotel — og det var ikke et af de store, fornemme Hoteller, hvor Engländerne og andre Fremmede tog ind — men snart drev han kun en storstilet Eksport- og Importforretning. Skibene løb først og fremmest paa østasiatiske Havne, men Farterne blev stadig længere og Baadene flere. Handelsmanden og Sømanden gik op i en højere Enhed, og H. N. Andersen vidste bedre end nogen anden, hvad for Skibe han havde Brug for til sine Forretninger.

Der blev snart anlagt Filialer rundt om i Østen, og i København begyndte man at tale om den dristige »Eventyrer«. Selv hævdede H. N. Andersen at han kun langsomt Sten for Sten havde bygget det hele op, og det var der intet Eventyr i. Det var Slid og Omtanke, det kom an paa. Alligevel, der kom til at staa en egen Glans om hans Navn, men de færreste havde noget indgaaende Kendskab til, hvad der skete i disse ti—tolv Aar ude i Østen. Det gik nogle Aar hurtigt frem, til andre Tider var der Stilstand, men der kunde dog stadig tales om, at det var en Forretning, der havde Fremtiden i sig.

Langsomt nærmede H. N. Andersen sig København. Han vilde være tilstrækkelig stærk, før han tog fast Ophold herhjemme, og han vilde helst undgaa at bede om Støtte. Han blev straks, da han dukkede op i København mødt med en Skepsis, der maatte frastøde ham. Man kan ikke sige, at Danmark i de Aar havde staaet stille. Initiativet var saa stærkt som ingsinde, men der var en Mand, der var med i det altsammen, og uden hvem man i Reglen ingen Vegne kom. Denne Mand var Tietgen. Og han vilde ikke acceptere H. N. Andersen. Det er vanskeligt at sige, hvad der var Grunden. Først og fremmest var Tietgen jo nu en gammel Mand, men dernæst var han som Menneske maaske ikke helt saa stor som han var det som Forretningsmand.

Han taalte ingen ved Siden af sig. Og det er meget muligt, at den kloge gamle Grundlægger af en Række af de førende danske Virksomheder paa det Tidspunkt, har set, at der var Stof i den unge Kap-
tajn og Købmand fra Bangkok. Men paa en eller anden Maade har H. N. Andersen stødt ham, — og han ønskede i alle Tilfælde ikke at støtte ham og hans Planer.

Tietgen var imidlertid ikke længere saa absolut eneraadende i dansk Erhvervsliv. Det lykkedes forholdsvis let H. N. Andersen at faa den store Finansfyrstes Modstander Isac Glückstadt, Landmandsbankens Direktør, interesseret, og fra den Tid stammer Ø. K.'s Forbindelse med Landmandsbanken. Glückstadt saa rigtigt, og Tietgen forkert. Der var Fremtid i H. N. Andersens Foretagender. Det blev saa først til en lille Filial ude i Frihavnen, og senere blev saa »Det Østasiatiske Kompagni« dannet. Dets Historie kender ethvert Barn i Danmark. Det har bragt Danmarks Navn ud over Vandene til de fjerneste Lande og har bragt megen Hæder over Landet. Aldrig i dansk Erhvervsliv er en saa kæmpemæssig Virksomhed vel blevet skabt paa en enkelt Mands Arbejde som her, — H. N. Andersen var og er den Dag i Dag Centret i hele det store Foretagende.

Man skal have været ude i Verden, helst naturligvis en Tur ud til Østen for fuldt ud at forstaa, hvor stor denne Erhvervs-Gigant egentlig er. Den fattige Dreng fra Nakskov var blevet til en Mand, som kunde komme og gaa hos Stormagternes Førstemænd, og hvad mere var, han bragte positive Resultater med hjem fra Forhandlingerne. Det Selskab, han har skabt, har bragt Hæder over Landet. Og selv om den Betydning, det store Kompagni har og har haft, kan være skiftende, vil hans egen være konstant. Den maales ikke med et almindeligt Maal.

ALBERT ABEL

Født 25. Juli 1878. Indtraadt i
Faderens Forretning i Aalborg
1900. Eneindehaver fra 1909. R.af D.

BLANDT den driftige Forretningsby Aalborgs førende Navne indenfor Erhvervslivet er Formanden for Handelsstandsforeningen, Købmand, Konsul *Albert Abel*. Han sidder som Leder af en solid, gammel Købmandsforretning, bygget op paa to Specialer som Kul og Salt, og han har i sin Forbindelse ikke mindst med England været Formidler mellem dette Land og de danske Aftagere.

Albert Abel er født i Aalborg som Søn af afdøde A. Abel, som i 1871 havde etableret Firmaet af samme Navn (Kul og Salt en gros). Han gik i Aalborg Katedralskole og tog 4. Kl. Hovedeksamen og tog saa til England 16 Aar gammel og kom paa et Mægler- og Kulexport-kontor, Mackenzie & Pyhlson, Newcastle on Tyne, i Lære i 3 Aar. Han rejste saa til Hamburg og var et Aar paa et Mæglerkontor der, S. Stein, og vendte saa tilbage til Aalborg og begyndte at rejse for Faderens Firma. Han overtog det i 1907, 2 Aar forinden Faderen døde, og har siden drevet det selvstændig. I 1921 udskilte han en Del af Forretningen til et Aktieselskab for Kulafdelingen og indrettede samtidig stor mekanisk Lossekran, som ogsaa overtog Losning for andre Firmaer. Saltet beholdt han paa egne Hænder, og i de sidste 16 Aar har denne Forretning udviklet sig betydeligt, med Salg af direkte Ladninger over næsten hele Landet. Han importerer direkte fra England, Tyskland og Portugal.

1903 blev han gift med en Datter af Etatsraad, Konsul Hans Holm,



ALBERT ABEL

som var Grundlægger af Cementindustrien i Aalborg gennem sit intime Samarbejde med sin Skolekammerat og gode Ven F. L. Smidth.

Konsul Abel har en Mængde offentlige Hverv. Han har været Medlem af Bestyrelsen for Aalborg Handelstandsforening i mange Aar og dens Formand fra 1930, forinden Næstformand i nogle Aar, og gjort et meget stort Arbejde her. Endvidere er han Medlem af Bestyrelsen for de danske Kulimportørers Association 1916, Medlem af Sø- og Handelsretten i Aalborg og Medlem af Bestyrelsen for den jyske Handelsstands Centralforening fra 1930.

Den Abelske Forretning er et af disse solide grundmurede Provinsfirmaer, som leder Tanken hen paa gamle Tider, da de danske Købmænd var direkte Mellemed mellem det store leveringsdygtige Udland og de danske Aftagere. Han er en meget repræsentativ Mand, der paa talrige Felter har varetaget sin Stands Interesser og han er ikke alene i sin Fødeby, men ude over Landet kendt som en meget dygtig Forretningsmand. Han har forstaaet indenfor sit eget Firma at koncentrere sig om visse Specialiteter og paa dem skabt en Virksomhed, der har vist sig usædvanlig levedygtig.

Foruden sine mange andre Hverv er Købmand Abel ogsaa Vicekonsul for Czekoslovakiet for de nørrejyske Amter.



HOLGER ADOLPH

HOLGER ADOLPH

Født 16. Juni 1879. Indtraadte i Firmaet
Fr. Th. Adolphs Enke 1905. Direktør
for Aktieselskabet af samme Navn 1907.
Generalkonsul for Chile. R. DM. p. p.

I langt over hundrede Aar har Navnet Adolph haft en god Klang indenfor dansk Erhvervsliv. Det gamle københavnske Købmands-Firma Fr. Th. Adolphs Enke gaar helt tilbage til 1814, og fire Generationer Adolph har efterfulgt hinanden. Den kendteste blandt disse er selve Grosserer-Societetets Formand i en Aarrække, længst afdøde Etatsraad Fr. Th. Adolph, og hans Sønner har ført Traditionen videre.

Men det er ikke blot i det fra Fædrene arvede Firma, at Generalkonsul *Holger Adolph* har forstaaet at gøre sig gældende.

Holger Adolph er født i København og gik i de Brockske Handels-skoler, hvorfra han 18 Aar gammel fik sin Afgangseksamen. Han kom derefter i Lære i det gamle Firma og var siden et Par Aar i Udlandet, dels i London, dels i Hamburg for videre Uddannelse.

Kun 21 Aar gammel blev han kaldt hjem fra Tyskland og fik Stillingen som Direktør for A/S N. Chr. Grams Handel, der havde Filialer paa Island, bl. a. i Dyrafjord, Stykkisholm og Olafsvik. Holger Adolph rejste nu i tre Aar paa Island, idet det faktisk var deroppe, Virksomheden laa. Der blev saaledes drevet Fiskeri med 12 Kuttere, og det var en baade lærerig og interessant Tid for den unge Forretningsmand.

I 1905 indtraadte han som ansvarlig Deltager i Firmaet Fr. Th. Adolphs Enke, der den Gang hovedsagelig drev Kolonialforretning en gros. Han arbejdede her sammen med Faderen og Broderen. I 1907 døde Etatsraad Adolph og Firmaet blev nu omdannet til Aktieselskab med de to Brødre som Direktører. Broderen, Carl Johan Adolph fratraadte som Direktør i 1918, hvorefter Holger Adolph blev

Enedirektør og fra 1924 Formand for Bestyrelsen. Fra 1926 har Aktieselskabet drevet sin egen Margarinefabrik hovedsagelig med Fremstilling af Bagerimargarine.

I en tidlig Alder har Generalkonsul Adolph faaet de Anerkendelser og Hverv, der er blevet ham tildelt. Allerede 27 Aar gammel blev han Konsul for Chile og i 1914 Generalkonsul. 31 Aar gammel blev han Medlem af Sø- og Handelsretten og er det stadig.

Paa to vidt forskellige Omraader udenfor Forretningen har Generalkonsul Adolph som Formand udført et meget betydeligt og anerkendt Arbejde — for det første som Formand for Forretningsudvalget for Komitéen, der er nedsat for at faa rejst et Monument over de i Verdenskrigen faldne danske. Monumentet skal rejses i Marselisborg Mindepark. Det har været et meget besværligt og omfattende Arbejde at faa denne Sag gennemført, som i adskillige Aar har taget en meget stor Del af Generalkonsul Adolphs Tid.

Endvidere er han Præsident for Foreningen af fremmede Magters Konsuler i Danmark siden 1924 og Medlem af Raadet fra 1921. Som Præsident er det lykkedes ham at faa Foreningens Medlemstal fordoblet og faa skabt et Understøttelsesfond, der nu disponerer over 70.000 Kroner.

Ogsaa paa andre Omraader har Generalkonsul Adolph vist Initiativ. Han var Stifter af A/S Kjøbenhavns Bank og Næstformand i dens Bankraad fra 1918 til dens Ophør i 1922. I sin Tid var det ham, der udrustede nu afdøde Professor Ole Olufsens Ekspedition til Sahara. Baade det sønderjydske Spørgsmaal og Politik i Almindelighed har interesseret ham og han var i sin Tid opstillet som Venstre-Kandidat til Folketingsvalget. Hans store »hobby« er Sejlsport, og her har han vundet utallige Præmier, slaaet flere af Verdens berømteste Sejlere.

Holger Adolph er en Mand, der stadig har vist Interesse for saa den ene, saa den anden Sag, og han har ofret mange Penge til ideelle Formaal. Den gamle Købmandsaand fra fire Generationer lever videre i ham.

A. O. ANDERSEN

Født 8. Februar 1875. Grossererborgerkab
1899. Korresponderende Reder for Viking
1903. Direktør i Det forenede Damp-
skibsselskab 1920. Adm. Direktør 1925.
K² DM. p. p.

INDENFOR dansk Skibsfart er Lederen af »Det Forenede Dampskibsselskab«, Direktør *A. O. Andersen*, et af de førende Navne, men han er paa saa mange Maader knyttet til alle Grene af dansk Erhvervsliv, at han ogsaa maa betegnes som en af de ledende Mænd i dansk Forretningsverden i sin Helhed.

A. O. Andersen er født i København og er af Sømandsslægt. Hans Fader var Skibsbygger, og efter at Sønnen havde afsluttet sin Skolegang i 15 Aars Alderen, kom han ind i Skibsrederfirmaet L. H. Carl, hvor han blev ansat paa Kontoret. Lederen af dette gamle Firma, Adolf Carl, lagde snart Mærke til den unge Mand, der viste betydelige Evner, og inden længe var han blevet sin Chefs betroede Medarbejder. I 9 Aar arbejdede han sig nu støt og roligt frem indenfor det Carl'ske Selskab, og 24 Aar gammel løste han Grossererborgerkab. Han havde da allerede gjort sig gældende paa flere Felter, og han arbejdede godt sammen med baade Fader og Søn i det Carl'ske Firma. I 1903 startede han sammen med sin Chefs Søn, Poul Carl, Firmaet A. O. Andersen & Co., som blev korresponderende Reder for det nydannede Aktieselskab Viking, og en Del Aar senere tillige for Aktieselskabet Valkyrien. Da Skibsreder Adolf Carl døde i 1908, blev A. O. Andersen optaget som Medindehaver af L. H. Carl, der var korresponderende Reder for Skjold, Carl og Gorm. I 1917 blev



A. O. ANDERSEN

disse Selskaber samlede under eet i Gorm, der 3 Aar efter gik op i D. F. D. S.

Hvad der først og fremmest særpræger A. O. Andersen, er, at han i lige høj Grad har kunnet gøre sig gældende som Skibsreder og som almindelig Forretningsmand. Under Krigen, da Højkonjunkturerne satte ind, høstede de af A. O. Andersen ledede Selskaber ogsaa Fordele heraf, og det betød, at de finansielt konsolideres stærkt, og for Firmaet A. O. Andersen & Co. betydelige Udvidelser. En af hans dygtigste yngre Befragtere, A. Reimann, blev optaget i Firmaet, og Reimann startede nu først i Oslo, siden i Amerika, Datterselskaber af det danske Firma. Disse nye Forretninger beskæftigede sig med Skibsbygning, Skibsbefragtning og Skibssalg, men desuden drev de almindelig Varehandel og tilførte Hovedfirmaet betydelige Indtægter i flere Aar. I 1920 afhændedes Firmaerne som Følge af at A. O. Andersen indtraadte — iøvrigt sammen med Direktør Kaj Reinhard — i Det Forenede Dampskibsselskabs Ledelse; denne bestod nu af Direktørerne Cold og Høst og de to nye Direktører. Aaret efter traadte Cold og Høst tilbage, i 1925 tillige Reinhard, hvorefter A. O. Andersen blev Ene-direktør. Under hans Ledelse er Selskabet blevet moderniseret, og navnlig for Landbrugseksportens Vedkommende er der sket store Udvidelser, ligesom der er etableret adskillige nye inden- og udenlandske Ruter.

Efterhaanden som A. O. Andersen vandt Navn indenfor Skibsfarten og de øvrige Erhverv, blev der overdraget ham det ene betydelige Hverv efter det andet.

Han var i 1919 blevet valgt til Medlem af Privatbankens Bankraad, og i 1927 indtraadte han i dens Delegation som Næstformand. I denne Egenskab fik han efterhaanden Kendskab til Bankens vanskelige Stilling, og det lykkedes ham at faa den rekonstrueret.

Overfor Offentligheden traadte han stærkt frem, da Banken var i Vanskeligheder, og han viste sig her i Stand til at bringe den grundstødte »Skude« flot.

Af hans talrige andre Tillidshverv kan nævnes, at han under Kri- gen var en af Danmarks Delegerede ved Forhandlingerne med saa- vel den engelske som den tyske Regering, og i 1918 i Washington for- handlede om den dansk-amerikanske Handels- og Skibsfartsoverens- komst. Han har endvidere været Medlem af Søs og Handelsretten, er Formand for Dansk Dampskibsrederiforening og for Søfartsraadet, Medlem af Statsministeriets økonomiske Raad og Formand i en Række Aktieselskabers Bestyrelse, saasom Helsingør og Frederikshavns Skibs- værfter. Han har været stærkt interesseret i en Udvidelse af det dansk-engelske Handelssamkvem og har sidst været Medlem af Dele- gationen, der i England har ført Forhandlinger om en Handelsover- enskomst.

A. O. Andersens Indflydelse rækker vidt, og hans Forhandlings- evne, saavel som hans praktiske Sans er almindelig anerkendt. Han er ene kommet frem ved egen Dygtighed, og han er utvivlsomt naaet saa vidt, som han er, fordi han paa to forskellige Felter, dels som Skibsreder, dels som Købmand, viste lige fremragende Evner. Hans Karrière viser, hvor langt Energi og Initiativ kan føre sin Mand; det har ikke været lutter blomstrende Selskaber, han gik ind i, men han har formaaet at skabe dem alle en Position.

CHR. ANDERSEN

Født 30. Juni 1870. Overtog 1. januar 1901 det af Faderen grundlagte Firma C. Andersen jun. i Odense.
R. DM.

FORMANDEN for Odense Handelsforening, Grosserer *Chr. Andersen* er Typen paa den dygtige danske Provinskøbmand, der foruden sin egen Forretning varetager hele Standens Tarv og derigennem har oparbejdet sig en solid Position i sin Fødeby. Der er Tradition over den gamle Forretning, som i Tidens Løb er blevet arbejdet frem til at blive en af de ledende indenfor Branchen, men der er ogsaa andre Felter indenfor Odense Erhvervsliv, hvor Chr. Andersen har gjort sig gældende.

Han er født i Odense paa samme Sted, hvor Virksomheden drives nu, og gik først i Giersings Realskole indtil sit 11. Aar og kom saa i Odense Latinskole, indtil sit 15. Aar. Udgik derfra med 4. Kl. Hovedeksamen, og kom derefter i Lære paa Kontoret i Sydfynske Dampskibs Selskab i Svendborg i 1½ Aar og saa i Købmandslære hos Købmand Julius Petersen i Kiel (Korn, Øl og Fisk) og blev udlært, da han var knapt 19 Aar gl. Aftjente saa sin Værnepligt og rejste til England, hvor han efter nogle Maaneders Søgen fik Plads i det dansk-engliske Firma A. G. Lihme & Co. paa Kontoret (et rigtigt Kolonial-Grossist Firma, som handlede med alle Slags Varer, særlig paa Skandinavien, og samtidig var Agenter for A. N. Hansen & Co., København, for Salg af Bacon). Han var dér godt 2 Aar og havde allerede gjort Forberedelse til at komme videre til Frankrig, da Faderen blev syg og døde i 1893. Han rejste derfor straks hjem og traadte ind i Faderens Forretning C. Andersen jun. (Smør en gros), som han har ledet siden.



CHR. ANDERSEN

Forretningen er særlig baseret paa Export af dansk Smør til store Dele af Europa og Amerika, navnlig i de første Aar efter Krigens Ophør gik Exporten til mange forskellige Lande — senere har man jo mødt mange Hindringer rundt omkring i Udlandet.

Forretningen var bleven stiftet af Faderen i 1866 som en ganske almindelig Købmandsforretning, der handlede med alle mulige Sager (Salg til og Køb fra Landmænd), og i Firserne koncentrerede man sig mere og mere om Eksport af Smør til England.

Chr. Andersen har i Aarenes Løb overtaget forskellige Virksomheder i samme Branche, først Odense Smørekseportforretning og derefter Brødr. Schnakenburgs Smøraftdeling.

Det gamle Smørekseportfirma E. F. Esmann, af hvis Indehavere den ene er Broder til Grosserer Andersen, som ved Aarhundredets Slutning flyttede Hovedforretningen fra Odense til København, har senere flyttet sine Kontorer for Odense Afdelingen til samme Lokaler som Chr. Andersen, og der er opstaaet et Samarbejde mellem Firmaerne, skønt hvert af disse drives særskilt.

Der har ofte været Bud efter Chr. Andersen, bl. a. er han Medlem af Bestyrelsen for A/S H. Rasmussen & Co., Jernstøberi- og Maskinfabrik, og A/S Chr. Olsen, Frøhandel, Formand for Tilsynsraadet i Fyns Stifts Sparekasse, Medlem af Bestyrelsen for Nordisk Liv- & Ulykkesforsikring, Medlem af Bestyrelsen for Odense Handelstandsforening siden 1909 — afløste Etatsraad Schakenburg som Formand, da denne døde i 1915, og er stadig dens Formand. Formand i Bestyrelsen for Odense Handels-Aftenskole (Handelsskolen i Odense (Vald. Petersen)). Desuden var Grosserer Andersen en Overgang valgt udenfor Byraadet til Medlem af Havneudvalget og derefter Byraadsmedlem og Medlem af Havneudvalget til 1929, skønt hans Tid har været stærkt optaget af hans Arbejde i Forretningen. Han er tillige Medlem af Bestyrelsen for Sydfynske Dampskibs-Selskab i Svendborg, hvor han i sin Ungdom var ansat paa Kontoret.

Fra gammel Tid har Odense Navn som en udpræget Forretningsby.

Her er grundlagt adskillige af de Firmaer, der siden fik Navn ikke blot Landet over men ude i Verden. Spøgende kaldte man den tidligere Etatsraadernes By, fordi saa mange af de store Handelsmænd hædredes med denne Titel. Nu uddeles Etatsraadstitlen ikke mere, og der er næppe andre Indhavere af Titlen tilbage i Odense end den mangeaarige Direktør for Fyns Disconto-Kasse, den gamle Etatsraad Høeg. En ny Generation af fremtrædende Handelsmænd er traadt frem i den gamle Forretningsby og blandt dem nævnes i første Række Grosserer Chr. Andersen.

JOH. BAUNE

Født 6. Februar 1848. Etablerede sig 1896 i Aarhus. En Del af Forretningen overgik 1896 til A/S Korn- og Foderstofkompagniet. I 1905 oprettedes Afdeling i København. K² DM.

JOH. BAUNE i Aarhus er en af de rigtige gamle Storkøbmænd, der nu bliver sjældnere og sjældnere. I over 50 Aar har han virket i Aarhus og udført mangt og meget til sin Bys og sin Stands Gavn, og han er da ogsaa gentagne Gange i sit lange Liv blevet hædret som en af dansk Erhvervslivs store Mænd. Han er Nestor nu blandt Danmarks Handelsmænd, men han kan se tilbage paa et Liv saa rigt paa Erfaringer og paa veludførte Gerninger som kun faa. Hans Karriere kan tjene som Forbillede for den yngre Slægt, og selvom Forudsætningerne for at vinde frem i Verden nu maaske er andre end i Joh. Baunes Ungdom, er der dog visse Træk, der vil forblive de samme.

Joh. Baune er født i Galten i Nærheden af Aarhus. Faderen var Gaardmand, og Forholdene i Hjemmet var ret beskedne, saa Sønnen blev tidligt sendt ud at tjene. I 1863 — 15 Aar gammel — blev han sat i Lære hos Købmand Markussen paa Tangen. Aarhus var dengang en By paa kun 10,000 Indbyggere, og Handelen foregik næsten udelukkende i de store Købmandsgaarde. Men der var Fremdrift i Byen. Baune oplevede Tyskernes Besættelse i 1864, og kort Tid efter blev han ansat ved Norsminde Pakhus, der dengang var et stort Kornafskibningsmagasin. Her blev han klar over, at han manglede Viden og Kundskaber. Han sparede sig nogle Penge sammen og tog til København, hvor han saa gik paa Grüners Handels-



JOH. BAUNE

akademi. Han samlede sig i disse Aar al den Viden, han kunde, og i 1871 fik han Plads paa Fredensmøller Fabrik i Mundestrup, og to Aar efter kom han som Bogholder til Otto Mønsted, som dengang endnu ikke var begyndt at producere Margarine. Blandt de unge Mænd, der samtidig var ansat her, var de senere Aarhus-Købmænd Rømer og Otto Lassen. Og endelig løste han saa 12. December 1876 Borgerskab for selv at begynde som Købmand.

Det var en stor Tid at være med i. Efter Krigen 1864 gik Landbruget frem. Først paa Grund af den engelske Korntolds Ophævelse i 50'erne, senere da Omlægningen af Landbruget til Mejeridrift begyndte. I Klostergade i Aarhus, hvor der nu er Soldaterhjem, lejede han to Værelser, der baade var Lejlighed og Kontor, senere flyttede han til Vestergade og efter nogen Tid til Rosengade, hvor han havde Forretning i over 50 Aar. Han handlede til at begynde med baade med Smør og Foderstoffer, men da Importen af Bomuldsfrøkager i 90'erne begyndte, og man kunde faa Foderstofferne hjem i Skibsladninger, blev Risikoen for stor for den enkelte, og derfor slog en Række Firmaer i Aarhus, Randers og Horsens sig sammen og dannede Korn- og Foderstofkompagniet. Otto Mønsted var dets første Formand, og han afløstes af Joh. Baune.

Ved Johan Baunes 50 Aars Købmandsjubilæum den 12. Decbr. 1926 udnævntes han til Æresmedlem af Aarhus Handelsforening. Baune afløste Hans Broge som Medlem af Aarhus Handelsforenings Bestyrelse i 1880 og sad med en Afbrydelse paa 4 Aar indtil 1899 i Bestyrelsen, de sidste 5 Aar som Foreningens Formand. Han var fra 1899 til 1906 Formand for Foreningen af jyske Handelsforeninger og udførte her et dygtigt, fortjenstfuldt Arbejde for hele den jyske Handelsstand. I Aarhus Byraad sad Baune som Handelsstandens Repræsentant fra 1891 til 1897, og han var Medlem af Havneudvalget i 23 Aar indtil 1917. For Overligningskommissionen var Baune Formand fra 1902 til 1906, og han sad i en Aarrække som Formand for Bestyrelsen for Det jysk-engelske Dampskibsselskab, Aarhusbugtens Damp-

skibsselskab og Jydsk Telefon-Aktieselskab. Han var Formand for Bestyrelsen for Den jydsk Handelshøjskole, hvis egentlige Ophavsmand han var, i 26 Aar til 1931, Formand for A/S Korn- & Foderstof-kompagniet, A/S Thomas Ths. Sabroe & Co., Hads-Ning Herreders Jernbane, samt Medlem af Bestyrelsen for Aarhus Amts landøkonomiske Selskab; han var Medlem af Københavns Smørnotering og tilforordnet ved Jydsk Handels- & Landbrugsbank.

For Joh. Baune har det at være Købmand, har han selv udtalt, været det største her i Livet. Som Købmand handler man altid under Ansvar. Man ved, at man nok skal faa Virkningerne at føle, hvis man handler forkert.

Grosserer Joh. Baune har som Forretningsmand, som Medlem af Aarhus Byraad og Havneudvalg, som Formand for Handelsforeningen, Dampskibsselskaber, Industriselskaber haft en Tilknytning til Aarhus' Udvikling som faa andre.

Naar han ser tilbage paa sit Liv som Købmand i Aarhus, samler han sine Erfaringer i de Ord: Aarhus var for 60 Aar siden kun en lille By, men dens Havn har gjort den til Jyllands Hovedstad, og den aarhusianske Storhandels Opland er stadig hele Jylland. Den mindre Handels Opland er stadig stort, og selvom der til Tider konstateres Tilbagegang, saa har de moderne Befordringsmidler igen vendt Strømmen mod Aarhus, der er og bliver en udpræget Handelsby.

Det er her baade den store Købmand og Lokalpatrioten, der taler. Faa Mænd har forstaaet Ordet Købmandsskab bedre end Joh. Baune. Han er vokset op med sin By, den skylder ham en Del af sin Storhed, og han hører sammen med den.

H. O. BJÖRLÖW

Født 30. Oktober 1871. Selvstændigt Garveri i Valby
1898. Grundlagde Læderfabriken H. O. Björlöw 1918.
Formand i Bestyrelsen for A/S af samme Navn 1933.

FABRIKANT *H. O. Björlöw* blev født i Sande i Norge som Søn af Gaardejer Carl Björlöw. Der var seks Børn, og i det gode Landmandshjem gjorde Forældrene det bedste for at faa Børnene frem. H. O. Björlöw kom først i Landsbyskole, og da han var 12 Aar gammel, kom han i en højere Skole til sit 15. Aar og kom saa i Garverilære hos Chr. Myhre i Drammen. Det var efter Datidens Forhold en ret stor Forretning, som havde Ry for at være en af Norges større Producenter. — Her var han 4 Aar i Lære, arbejdede i Forretningen som Ekspedient og samtidig som Rejsende. Han besluttede da at rejse til Udlandet for at se sig om og kom som første Sted til København, og da der ikke var Arbejde her, rejste han til Sorø, hvor han fik Stilling hos Garvermester Trautner; det var et gammelt Garveri, og her var han et Aar som Svend og et Aar som Værkfører. Han rejste saa til Tyskland, arbejdede der et halvt Aars Tid, berejste saa, ofte til Fods, det meste af Tyskland og Østrig i et Aar. — Da der var Strejke dernede, maatte han af økonomiske Grunde rejse til Hamburg igen, hvor hans tidligere Plads stod aaben og han blev nu her et halvt Aars Tid. — Han traf Chr. Lassen fra Vejle, som han kendte fra sit Ophold i Danmark, og han tilbød Björlöw Stilling som Værkfører paa sit nye Garveri i Vejle.

I 4—5 Aar blev han der, og i 1898 besluttede Björlöw saa at etablere sig selv og lejede et Garveri i Valby, som han senere købte.



H. O. BJORLOW

Det var en meget beskeden Begyndelse, der var kun en Dreng og 2 Svende, men det varede ikke længe, inden han fik fast Fodfæste, ikke mindst fordi han kastede sig over Garvning af Fedeskind, som den Gang blev brugt ret meget, og da den Metode som Björlöw anvendte var at foretrække fremfor de ellers benyttede, fik han et betydeligt Salg, og hans Virksomhed voksede.

I 1903—04, da Produktionen var paa sit højeste, kom der en fuldstændig Omvæltning paa Garveriets Omraade, som kuldkastede alle de gamle Metoder med Fremstilling af Læder til Fodtøj, idet Amerikanerne paabegyndte Fremstilling af Chromlæder.

Dette bevirkede, at flere ældre Garverier ikke magtede at fortsætte, da Chromlæderfabrikationen tog Overhaand, men Björlöw, som hurtigt saa, at det var nødvendigt at optage denne Metode, indrettede sin Virksomhed hertil, og skønt det kostede ham mange Aars Kamp og Vanskeligheder, gav han ikke op, før hans Virksomhed var fuldt moderne indrettet til den nye Metode. — Vanskeligheden bestod i alle de Experimenteer, som var nødvendige for at naa det tilsigtede Resultat, idet Amerikanerne holdt paa deres Hemmelighed. — Han købte i 1914 en Grund ude i Trekronergade i Valby, idet Virksomheden i Sct. Jørgensgade var blevet for lille, fordi Björlöw paatænkte at slaa ind paa Eksport, og han paabegyndte straks Bygningen af en stor Fabrik.

I 1918 var den nye Fabrik færdigbygget, og han nedlagde da den gamle Virksomhed. Den nye Fabrik hører til Skandinaviens mest moderne Læderfabriker, og der beskæftiges nu godt 100 Mennesker paa selve Fabriken.

Fabrikens Hovedartikel er Ruskind, som eksporteres over hele Verden, og for hvilket den har faaet højeste Anerkendelse. Desuden fremstiller Fabriken alt indenfor chromgarvet Overlæder, som ogsaa har vundet Anerkendelse overalt.

1. Januar 1933 omdannedes Firmaet til Aktieselskab, og samtidig blev Sønerne Gunnar og Sven optaget som henholdsvis Direktør og

Prokurist; begge har faaet deres første Uddannelse paa Faderens Fabrik og derefter videre Uddannelse i Udlandet.

Fabrikant H. O. Björlöw er Formand for Bestyrelsen og følger stadig den daglige Ledelse.

Han har i Aarenes Løb modtaget forskellige Hverv, han er saaledes Oldemand i Københavns Garverlaug og Formand for Københavns Læderfabrikantforening. Endvidere er han Medlem af Bankraadet for Folkebanken for København og Frederiksberg.

I 1906 fik Fabrikant Björlöw dansk Indfødsret, og han har i Aarenes Løb skabt sig en meget anset Position som en af de ledende danske Industrimænd.

AXEL BOECK-HANSEN

Født 15. December 1871. Driftsbestyrer paa A/S Portland Cementfabriken Danmark 1901. Direktør for samme 1913—28. Direktør for Aalborg Portland Cementfabrik fra 1924.
R. af D.

AXEL BOECK-HANSEN er født i København som Søn af Skibsfører P. Chr. Hansen. Han er Broder til Skibsrederen og Direktøren for Cementfabrikkerne »Dania« og »Kongsdal« ved Mariagerfjord.

Han gik i Borgerdydskolen til Foraaret 1886, da han fyldte 14 Aar blev han udkommanderet som frivillig Lærling med et af Flaadens Skibe.

I de følgende 4 Aar deltog han først som frivillig Lærling, senere efter at have taget Adgangseksamen til Søofficersskolen, i flere Togter og gik i Tiden mellem disse paa Rothe & Thorsens Kursus, der forberedte til Præliminæreksamen og til nævnte Adgangsexamen.

Til Trods for, at han bestod denne som Nr. 2 af 30—40 Aspiranter (hvoraf dog kun kunde optages 6—8), blev han ikke optaget. Skolechefen angav indenfor Murene som Begrundelse, at Boeck-Hansen sikkert vilde vokse efter sin Fader, hvilket viste sig at blive Tilfældet, og at Dimensionerne i den danske Marine var for smaa for Folk med saa store fysiske Maal.

A. Boeck-Hansen erkendte senere, at det var en Lykke, at Afbrydelsen kom paa et saa tidligt Tidspunkt, men den Ydmygelse og Skamfølelse, som den ganske uretfærdige Behandling medførte, gjorde et uudsletteligt Indtryk paa den ærekære unge Mands endnu bløde Sind — men styrkede hans Vilje til at komme frem.

Efter kort Overvejelse besluttede han at gaa Ingeniørvejen. Han tog Adgangseksamen til Polyteknisk Lærestalt i Juni 1892 og Af-



AXEL BOECK-HANSEN

gangsexamen i Januar 1897. Han havde i 6 Maaneder af det sidste Studieaar været Ingeniør hos Stadsingeniøren i Odense og der projekteret og paabegyndt et af de allerførste Jernbetonarbejder her i Landet, en Gadebro over Odense Aa. Efter endt Examen havde han i nogle Maaneder Plads som Formand paa et Teglværk, og paabegyndte derefter Aftjenelsen af sin Værnepligt, der ikke som han havde Ret til, foregik i Marinen, men i Fæstningsartilleriet, der havde Brug for ham og alle andre tjenstdygtige Ingeniører til værnepligtige Officerer. Det kostede ham meget længere Tjenestetid, men maaske vilde ikke den Chance han nu fik, men helt andre havde vist sig, hvis han havde været fri paa et tidligere Tidspunkt.

Nu viste Chancen sig i Form af en Ansættelse hos det da endnu unge, men meget dygtige og energiske Ingeniørfirma F. L. Smidth, i hvis Tjeneste han følte sig i sit rette Element.

I Efteraaret 1898 blev han ansat og blev efter et Par Ugers Arbejde paa Tegnestuerne sendt ud i praktisk Arbejde. Først til Aalborg, hvor de nordjydske Teglværker var under Opførelse, og hvor han, efter disses Færdiggørelse i nogen Tid kom ud som Assistent under den daværende Driftsingeniør paa den Fabrik, hvis Direktør han blev 25 Aar senere og siden — i Slutningen af 1899 — til Rusland, hvor han deltog i Ledelsen af Opførelsen af en Cementfabrik.

Inden denne var helt færdig fik han igennem sit Firma et Tilbud om at overtage den tekniske Ledelse af Cementfabrikken »Danmark« ved Aalborg. Han modtog den og tiltraadte 1. Febr. 1901. Han blev i 1913 tillige administrerende Direktør for denne Fabrik, hvilken Stilling han beholdt til 1928 foruden at han i 1924 tillige var bleven Direktør paa den største danske Cementfabrik Aalborg Portland Cementfabrik (populært kaldet »Rørdal«). I Tidens Løb var der til disse Hovedhverv bleven knyttet en Del andre Opgaver, for en stor Del hidrørende fra, at »Danmark« og efterhaanden alle de daværende Cementfabrikker kom ind under F. L. Smidth's Førerskab.

Da »Kongsdal« i 1908 kom ind derunder blev den tekniske Over-

ledelse af denne Fabrik betroet ham, og det samme blev Tilfældet for »Cimbria«s og »Dania«s Vedkommende, da de senere kom til.

Han blev i 1913 Medlem af Bestyrelsen af Foreningen af danske Cementfabrikker, hvis Opgave er ren arbejdsgiverorganisatorisk.

I 1924 blev han Formand for denne Forening, Medlem af Industrifagenes og Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse og af den sidstes Forretningsudvalg. Han blev Formand i Bestyrelsen for De forenede nordjydske Teglværker i 1925 og for Bankraadet i Aalborg Diskontobank i 1926. Siden fulgte endnu en Række Hverv, fra de sidste Aar kan bl. a. nævnes, at Direktør Boeck-Hansen blev Medlem af Bestyrelsen for Akts. Dansmidth Trust Co. fra 1929, for Aktieselskabet Cimbria 1929, for Cementfabriken »Danmark«, »Kongsdal« og »Dania« fra 1929. Samtidig hermed nedlagde han sine Hverv som administrerende Direktør for Danmark og teknisk Overleder for »Dania«, »Cimbria« og »Kongsdal« og blev Formand i det nyoprettede Selskab Dansk Cementcentrals Forretningsudvalg. Han blev Medlem af Industriraadet i 1929 og Formand for Dansk Ingeniørforenings Afdeling for Aalborg og Omegn 1931.

EIGIL BRAMSEN

Født 15. August 1877. Indtraadte 1. Januar 1902 i Forsikrings-Aktieselskabet Nye Danske af 1864. Direktør 1914. Direktør for Nye Danskes Reassurandører fra 1916.
R. DM. p. p.

SLÆGTEN Bramsen har skænket Danmark en Række dygtige SMænd, der paa mange forskellige Felter har gjort sig gældende. Man behøver blot at nævne to af dem, de nu afdøde Brødre Gehejme-etatsraad Ludvig Bramsen og Ernærings-Specialisten Dr. Alfred Bramsen. — De fleste af Familien har gjort sig gældende indenfor Forsikringsvæsenet — i ikke mindre end fire Generationer finder man Repræsentanter herfor.

Af Slægtens mange Forsikringsmænd er *Eigil Bramsen* den mest kendte. Fra ganske ung har han arbejdet i Forsikringsvæsenets Tjeneste, og han er i Øjeblikket et af den danske Assuranceverdens kendteste Navne. Han er Søn af Sparekassedirektør Julius Bramsen, der var Broder til de to ovenfor nævnte Bramsen'er, og efter at være blevet Student fra Schneekloth's Skole, studerede han Jura og blev i 1901 cand. jur. Han blev derpaa Assistent i Forsikrings A/S Nye danske af 1864, nogle Aar efter Sekretær og endelig i 1914 Selskabets Direktør og er forblevet knyttet til denne Virksomhed som dens Leder. Endvidere er han Direktør for A/S Nye Danskes Reassurandører fra 1916.

Eigil Bramsen har talrige Gange i Forsikringssspørgsmaal vejledet Offentligheden. Han har i 10 Aar, indtil 1929, været Formand for Assurandør-Societetets Komité, Medlem af Bestyrelsen for Dansk Kautionsforsikringsselskab og Forsikringsforeningens Understøttelses-selskab. Han er desuden Medlem af Privatbankens Repræsentantskab



EIGIL BRAMSEN

og Bestyrelse samt i Bestyrelsen for Bing & Grøndahls Porcelainsfabrik. Som ung Forsikringsmand var han med til at stifte Assuranceselskabet »National«, og han sad i dette Selskabs Bestyrelse til 1914. I Aarenes Løb har han foretaget en Mængde Forretningsrejser til Udlandet, hvor han har afsluttet utallige Kontrakter med udenlandske Selskaber og den største Del af Selskabets Præmieindtægt hidrører da ogsaa fra Udlandet.

Hans Speciale er Brandforsikring, og især paa dette Felt har han ofte ladet høre fra sig. Den Virksomhed han leder, Forsikrings A/S Nye Danske af 1864, blev i sin Tid dannet af en Kreds af ansete københavnske Borgere, som søgte at omstyrte det Monopol, som det gamle københavnske Brandassurance-Kompagni sad inde med.

Den Mand, der fremfor nogen tog Initiativet til Selskabets Dannelse, var Direktør Eigil Bramsens Bedstefader, Grosserer Luis Bramsen, og han fik i 1864 Selskabet dannet.

»Nye Danske« gjorde allerede i de første Aar Forretninger i Udlandet, hvad der imidlertid medførte store Tab. Alligevel arbejdede man sig støt videre frem. I 1886 døde Luis Bramsen og efterlod sig et velfunderet Forsikringsselskab, hvori han som Leder efterfulgtes af sin Søn den senere Indenrigsminister og Gehejmeetatsraad Ludvig Bramsen, der havde været med i Selskabet omtrent fra Begyndelsen. Under hans Ledelse udvidede »Nye Danske« Virksomheden, og der oprettedes Agenturer i en Række Lande saavel som overalt i Danmark. Han var en fremragende Arbejdskraft og kunde derfor, foruden at have gjort en blivende Indsats i den sociale Lovgivning her i Landet, efterlade sin Brodersøn et fra alle Sider anerkendt Selskab med en aarlig Præmieindtægt af ca. 3 Millioner Kroner.

Som Repræsentant for tredje Generation staar Direktør Eigil Bramsen nu som Leder af den gamle kendte Virksomhed. I Aarene, der er gaaet siden hans Onkels Død, er Forretningen jo udvidet betydeligt, og mange og usædvanlige Foreteelser indenfor Forsikringsvæsenet har det gamle Selskab været Vidne til; men Eigil Bramsen har støt og

solidt ledet »Nye Danske« frem, saaledes at det i Øjeblikket indtager en enestaaende Position indenfor dansk Forsikringsvæsen.

Eigil Bramsen var Medstifter af Assurandørsocietetet og dets Formand fra Starten til 1929, naar lige undtages det første halve Aar, da nu afdøde Konferentsraad V. Falbe-Hansen beklædte Posten. Denne Forening har haft stor Betydning for Forsikringsvæsenet i sin Helhed, idet der inden dennes Dannelse ikke fandtes nogen Fællesrepræsentation for Forsikringsverdenen, og det var meget heldigt, ikke mindst i de abnorme Aar under og efter Krigen, at have en Sammenslutning, som overfor Offentligheden kunde optræde som Repræsentation for dansk Forsikringsvirksomhed.

Under Eigil Bramsens Ledelse har Selskabet taget bestandig nye Opgaver op, og dets Betydning er Aar for Aar steget. Nye Danske har saaledes i Øjeblikket alene ved Hovedsædet 140 Mennesker i sin Tjeneste og har Filialer overalt i Danmark og mange Steder i Europa. Efterhaanden er alle Arter Forsikringer taget op, saaledes fik »Nye Danske« for nogle Aar siden ogsaa Koncession paa at kunne drive Livsforsikring. Til Sammenligning med det ovennævnte Tal 3 Millioner fra 1914, da Ludvig Bramsen døde, skal nævnes, at dette Tal, altsaa hele Præmieindtægten, i 1932 var ca. 15 Millioner, med andre Ord 5-doblet. Saaledes har »Nye Danske« i Eigil Bramsens Direktionstid taget et overordentlig stærkt Opsving og er fra at være overvejende skandinavisk Brandforsikringsselskab blevet mere internationalt præget samtidig med, at saa godt som alle Brancher er taget ind under Selskabets Virkeomraade.

GORM BREMMER

Født 2. Januar 1886. Overretssagfører
1918. Administrerende Direktør for A/S
De forenede Textilfabriker i Aalborg 1919.

DEN administrerende Direktør for A/S De forenede Tekstilfabriker i Aalborg, Konsul, Overretssagfører *Gorm Bremmer*, staar som Leder af en af Landets allerældste Virksomheder, idet Tekstilfabrikerne er fremstaaet ved Sammenslutning af forskellige gamle Væverier, hvoraf det ældste, A. P. Wibroe, kan føres tilbage helt til Aaret 1696.

Gorm Bremmer havde oprindelig slet ikke tænkt sig at gaa ind i Industrivirksomhed. Han er født i Faaborg, hvor hans Fader var Vinhandler og Hotelejer. I 1906 blev han Student fra Aalborg Katedralskole, cand. jur. i 1911 og var derefter Sagførerfuldmægtig i forskellige jyske Byer. I 1918 blev han Overretssagfører og Aaret efter tiltraadte han som administrerende Direktør for A/S De forenede Tekstilfabriker, i hvis Bestyrelse han havde haft Sæde fra 1913 som Formand. Som ny Mand med nyt Syn paa Forholdene havde Konsul Bremmer gennem flere Aar store Vanskeligheder at kæmpe imod, men Fabriken staar i Dag som en af de største Tekstilfabriker, der nu beskæftiger ca. 500 Arbejdere og Funktionærer.

De forenede Tekstilfabriker er den eneste Virksomhed indenfor Branchen, hvor hele Produktionsprocessen foregaar lige fra Behandlingen af den raa Bomuld til Varerne ligger færdig. Hovedparten af Virksomhedens Forbrug af Bomuld kommer fra Amerika, og der indføres ca. 6000 Baller aarlig. Der findes 20,000 Spindler og 300 Væve, og der produceres hver Uge ca. 1200 Stk. Bomuldsvarer, over 300 forskellige Kvaliteter og Mønstre.



GORM BREMMER

Til at drive Virksomhedens mange Maskiner er der i de senere Aar foretaget ret omfattende Nyanskaffelser, der er saaledes installeret Dieselmotorer med elektrisk Overførsel, hvorved Maskinerne drives ved Motorkraft.

Ikke blot for Aalborg har Fabriken nu stor Betydning, indenfor den danske Tekstilindustri har De forenede Tekstilfabriker erhvervet sig en anset Position. Sammenslutningen fandt Sted i 1898, da Firmaet C. Langer & Co., der var startet i 1880, sammensluttedes med A. P. Wibroes Væveri, der kunde føre sin Historie tilbage til 1696. Dette gamle Væveri havde i flere Aarhundreder været i samme Slægt, og herom fortælles i Væveriets Historie: Den 2. Juni 1729 blev Farverisvend Peter Wibroe gift med Enken Maren Andersdatter i deres eget Hus i Bispensgade. Farveriet overtoges senere af Sønnen Andreas Wibroe, der døde 1804. Hans eneste Søn, Christian Wibroe, blev gift med Mette Wedege, og deres Søn, Andreas Peter Wibroe, overtog Farveriet samt købte en Ejendom ved Siden af den gamle Fædrengaard. Her opførte han en stor anselig Bygning, anskaffede nye og tidssvarende Maskiner og iværksatte foruden Farveriet et Bomulds-spinderi. Det er denne gamle Virksomhed, der lever videre under »De forenede Tekstilfabriker«.

Gorm Bremmer har i Tidens Løb faaet overdraget forskellige Hverv; foruden Formandsposten i Textilfabrikerne er han Indehaver af Stilleringer som Bestyrelsesmedlem i Textilfabrikantforeningen og i Dansk Pensionsforsikringsanstalt, Formand for Delegationen i Landmandsbankens Afdeling i Aalborg og Formand for A/S H. Klingenberg. Endvidere er han Bestyrelsesmedlem i Dansk Gymnastik Forbund, Formand for Samvirkende Idrætsforeninger i Aalborg og for Aalborg Gymnastikforening. Han er østrigsk Konsul for Jylland fra 1922.



O. H. BÆRENTZEN

O. H. BÆRENTZEN

Født 31. Maj 1868. Eneindehaver af
Firmaet James Petersen & Co. 1893.
R. af D. p. p.

INDENFOR dansk Erhvervsliv har *O. H. Bærentzen* sin særlige Plads, idet han er Pioneren for Sporten og tidligt og silde har understreget Betydningen af, at de unge Handelsmænd drev de forskellige Arter af Idræt, der, dengang han traadte til, stod som noget fremmed og ukendt for Forretningsfolk.

O. H. Bærentzen er født paa Frederiksberg som Søn af Fabrikant Bærenhart Bærentzen, kom efter endt Skoleuddannelse ind i James Petersen & Co.s Forretning og blev senere Prokurist og Kompagnon, i 1893 Eneindehaver af Firmaet. Han har tillige stiftet Firmaerne Deutsche-nordische Exportgesellschaft, A/S Købmandshuset, Københavns Maskinforretning og Dobel & Co. i Aarene omkring 1900, men alle disse Firmaer er senere ophørt. Han har været eller er Medlem af forskellige Industri- og Handels-Selskabers Bestyrelser og har ikke mindst i en Række Sportsforeninger gjort en stor Indsats.

Han fortæller selv: Uden at træde nogen for nær, tror jeg med Rette at kunne sige, at Ungdommen i min Tid baade fra Hjem og Skole for største Delen mødte bedre forberedt til sin Gerning, navnlig præget af de Egenskaber, der for mig altid har staaet som Hovedbetingelsen for en ung Mand, der vil bane sig en Vej igennem Livet: Flid og Nøjsomhed.

Og havde man dertil den tredje Egenskab: Lærelyst, skulde det nok gaa for de fleste — dengang.

Nu er Tiderne og Vanskelighederne for en ung Mand jo betydelig mørkere; dog langtfra saa haabløse som mange tænker; men til Gengæld er vor Tids Ungdom jo ogsaa befriet for en Mængde Hæmninger og et Utal af Hensyn, der den Gang holdt Ungdommen nede, naar den da ikke resolut brød sig sin egen Vej, trodsende Bifaldets Larm til Modstanderne.

Dette gjaldt f. Eks. Idrætten, der netop den Gang ganske smaat og med mange Hindringer banede sig Vej fra England. Der gik Aar før en ung Pige fik Lov til noget saa »ukvindeligt« som at køre paa Cycle, sidde »overskrævs paa en Bicycle« som en harmfuld Indsender skrev i Bladene, og selv husker jeg, at min gamle Principal var meget betænkelig, da jeg begyndte i en Roklub, for »saa skulde jeg naturligtvis sidde og sove paa Kontoret, naar jeg skulde være i Roklubben om Morgenen og paa Kontoret Kl. 8.« Jeg var lysvaagen.

Den Gang var Kontortiden fra Kl. 8 Morgen til Kl. 8 Aften med 2 Timers Middag, og saa om Aftenen paa en Handelsskole 3 Gange om Ugen til Kl. 10.

Efter Soldatertiden kom jeg tilbage til mit gamle Firma som Bogholder og Kasserer samt Korrespondent, ca. 21 Aar gammel.

Et Aar efter maatte jeg ud som Handelsrejsende. Folk, der kender mig nu, vil næppe kunne tænke sig, at jeg den Gang var et ungt uhyre genert Menneske; men faktisk er det, at da jeg første Gang skulde ind og besøge en Købmand, maatte jeg gaa tre Gange rundt om Købmandsgaarden, før jeg fik Mod til at træde indenfor. Og saa stod der endda ikke: Her lades alt Haab ude.

25 Aar gammel stod jeg paa Grund af Tidernes Gunst eller Ugunst efter min gamle Principals Død som Chef for Firmaet.

Den Dag, da jeg satte mig i Chefsstolen, var jeg rørende enig med mig selv om, at det var meget ubehageligt at være Chef — og alene. Ingen at raadføre sig med; kun ene og ene om Ansvaret.

Og da havde jeg, som man siger: Lykken med mig.

Jeg hørte èn Gang — eller har jeg drømt det? — at »Lykken«

eller »Heldet« er som den Mand, der paa Landevejen hører en galopperende Hest. Han ser den komme farende forbi, og i det ene og eneste Øjeblik, den er ud for ham, griber han den i Manken, svinger sig op paa Ryggen og naar uden større Anstrengelse den næste By.

Men det gælder om at gribe til i netop det eneste Sekund, der er, ellers risikerer man kun at faa fat i Halen, og slaar Hesten saa bagud, faar man maaske en Hesteko i Hovedet.

Mit Princip som Forretningsmand har altid været at have mange Jern i Ilden. Nogle brænder man selvfølgelig; men det er altid værre kun at have et Jern i Ilden og brænde det. Derfor har det gaaet bedre for mig end for mange andre, naar de daarlige Tider satte ind.

Paa Grund af mine mange og forskelligartede Virksomheder, dels selvstændige, dels i Kompagni med andre, har jeg desuden derved faaet en rigere Erfaring end mangen en Købmand, der kun har beskæftiget sig med en Branche.

Det er vel Opdragelsen fra Dreng af, der stikker i en fra den Tid, hvor man handlede i samme Bod med Silketøj og Tjære.

Men det giver Livet som Købmand mere Indhold; thi for mig har Interessen været forbi den Dag, hvor alting gik som det skulde; — kun i Modgang og i Kamp mærker man, at man lever.

Og saa et godt Raad til de unge. Søg at gøre jer uafhængige. Ikke for Pengenes Skyld, men for at kunne — som man siger — blæse hele Verden et Stykke. I gamle Dage kunde man gøre det, saalænge de da ikke skar Armene af en; den Tid er forbi, og kommer aldrig mere. Men den Mand, der i Tide indretter sig paa, naar han som Købmand tjener Penge, og mange Penge, aldrig at bruge mere end en bestemt Del deraf, han — og kun han — bliver uafhængig af Kreditorer og Banker. Og bliv saa en *Mand*; gaa ikke paa Akkord med Uretten, naar du har Ret; men bær heller ikke Nag til nogen. Det betaler sig ligesaa daarlig som at spekulere i Aktier.



AAGE CHRISTENSEN

AAGE CHRISTENSEN

Født 26. September 1887. Medlem af
Direktionen for A/S Vølund 1919,
administrerende Direktør fra 1920.
R. af D.

DIREKTØR *Aage Christensen* gik ind i dansk Jernindustri i en vanskelig Tid, hvor der stilledes overordentlig store Krav til den, der skulde tage Roret i sin Haand og tage saavel det tekniske som det merkantile Ansvar.

Han mødte imidlertid med gode Betingelser. — Efter sin Skolegang i Vejle Latin- og Realskole, hvor han sluttede af med Præliminær-eksamen, uddannede han sig praktisk i Maskinfaget, idet det var hans Lyst dengang at blive Maskinist. Han blev Svend og fik Sølv-medaille for sit Svendestykke og drog saa til København, hvor han i $\frac{1}{2}$ Aar, indtil han blev indkaldt som Soldat, arbejdede som Maskin-arbejder hos Burmeister & Wain. Han maatte gennemgaa Sekond-løjtnantsskolen i Fæstningsartilleriet, og da han efter 14 Maaneders Tjenestetid igen skulde ud i det praktiske Liv, og intet efter hans Forældres Død knyttede ham til Danmark, rejste han til Berlin og fik Arbejde paa A. Borsig's Lokomotivfabrik.

Saa hændte det ham, at daværende Direktør Ivar Knudsen fra Burmeister & Wain en Dag gik gennem den tyske Fabrik og fik Øje paa den unge Maskinarbejder, som han kendte fra den fælles Fødeby Vejle, og Dagen efter stod Aage Christensen paa Fabrikkens Tegnestue og maatte prøve sin Færdighed fra den tekniske Skole i Vejle. Der gik $\frac{1}{2}$ Aar, saa følte han, at der skulde mere teknisk Uddannelse til, hvis han skulde frem, og han besluttede sig da til at rejse til

Technikum Ilmenau og senere til Polytechnikum i Zürich, hvor han tog Eksamen som Maskiningeniør i 1910.

Herefter fik han Stilling som Ingeniør hos M. P. Allerups Maskinfabrik i Odense og var der et Aar. I den Tid fik han betroet flere ikke ubetydelige Arbejder paa Tegnestuen, men det stillesiddende Liv ved Tegnebrædtet tilfredsstillede ham ikke helt, og en skønne Dag blev han tilbudt en Stilling i A/S Sophus Berendsen i København, idet dette Firma gerne vilde knytte en Ingeniør til sin Handelsvirksomhed. Her fik Aage Christensen under den betydelige Personlighed, Direktør Ludvig Elsass, en Udvikling, som er kommet ham til gode i overordentlig Grad i den omfattende Virksomhed, som Aktieselskabet »Vølund« under ham har udviklet sig til. Han lærte af sin Chef, hvad rigtigt Købmandsskab betyder; han rejste i Udlandet, lærte fremmede Forhold at kende og fik rig Lejlighed til at udnytte de Sprogkundskaber, han havde erhvervet sig.

Men det skabende Liv indenfor Maskinindustrien stod stadig for Aage Christensen som Idealet, og efter godt 8 Aars Virksomhed hos A/S Sophus Berendsen tog han overtvært og søgte i 1919 ind i Aktieselskabet »Vølund« med det Resultat, at han først i $\frac{1}{2}$ Aar var Direktør F. A. H. Petersens Meddirektør og fra 1920 Enedirektør.

Aktieselskabet »Vølund« var dengang en ret beskedent Virksomhed, som havde til Huse paa Blegdamsvej; men den havde et godt Navn, særlig indenfor Stat og Kommune. — Man havde, da Direktør Aage Christensen traadte ind i Aktieselskabet »Vølund«, solgt Fabrikken Ejendom; man boede saaledes til Leje og maatte se sig om efter nye Lokaler, og i 1923 overtog man det store Kompleks paa Øresundsvej, som A/S Nielsen & Winther havde opført, men som var betydeligt større, end naturligt var paa dette Tidspunkt.

Der fulgte en Række trange Aar, som gik med til at søge de store Rammer udfyldt og til at lægge hele Virksomhedens Drift om til en mere fabrikmæssig, end Tilfældet havde været paa Blegdamsvej. Det var i Landmandsbankens Glansperiode, og da Krisen indtraadte for

denne Bank, overgik man til Københavns Diskonto- og Revisionsbank, og efter denne Banks Lukning blev Vanskelighederne ikke mindre.

Men ogsaa disse Kriser kom A/S »Vølund« over, og Virksomheden staar i Dag saavel teknisk som økonomisk særdeles vel funderet.

Det var nødvendigt for at udfylde Virksomheden ogsaa at søge Af- sætning udenfor Landets Grænser, og her er Aage Christensens Ev- ner og alsidige Uddannelse kommet Selskabet til gode i høj Grad. Han har forstaaet, at det altid gjaldt om at være fremme i forreste Række, helst allerførrest, og det er da ogsaa lykkedes Aktieselskabet »Vølund« at oparbejde sig en smuk Position baade herhjemme og i Udlandet, som de senere Aars Regnskabsresultater har givet et tyde- ligt Udtryk for.

Direktør Aage Christensen har altid haft for Øje, at det vigtigste for en Erhvervsvirksomhed er at finde Købere til sine Frembringelser, — at producere er i sig selv en betydelig lettere Opgave, — og at frembringe det ypperste og stadig holde sig paa Højde med Teknik- kens Udvikling.

Det er ogsaa smukke Opgaver, der er blevet betroet Aktieselskabet »Vølund« under Direktør Aage Christensen, — Opgaver, der kun kunde gennemføres af en Virksomhed, hvis Leder selv var med i Arbejdet og forstod at finde Medarbejdere, der hver især gik op i sin Gerning i virkeligt Samarbejde.

Af større almenkendte Arbejder, som Aktieselskabet »Vølund« har udført i de senere Aar, kan nævnes: Udstillingshallen Forum, Damp- kedelanlægget paa H. C. Ørsted Værket, Langebro, Vesterport, For- brændingsanstalten for Dagrenovation i Gjentofte, hvor der er lagt til Grund en helt ny Teknik, der nu ogsaa nyttiggøres i de nye For- brændingsanlæg, som Aktieselskabet »Vølund« opfører i Aarhus og paa Frederiksberg, og det ser ud til, at Selskabet her har fundet et Felt, som ogsaa i Udlandet vil faa den allerstørste Betydning.



H. P. CHRISTENSEN

H. P. CHRISTENSEN

Født 14. September 1886. Direktør for Nakskov Skibsværft 1919. Direktør for A/S Helsingørs Jernskibs- og Maskinbyggeri fra 1925.
R. af D.

BLANDT dansk Industris yngre Ledere, har Helsingør Skibsværfts Direktør *H. P. Christensen* erhvervet sig et Navn.

H. P. Christensen er født i København og efter at have taget Præliminærexamen fra Gregersens Realskole var han to Aar i Lære i Orlogsværftets Værksteder og gennemgik derefter den dengang nyligt oprettede Ingeniørskole ved Orlogsværftet, hvorfra han tog Afgangsexamen i 1907 for saa at blive som Ingeniørassistent ved Orlogsværftet. Paa Marinens Foranledning gennemgik han den tekniske Højskole i Charlottenburg med Skibsbygning som Hovedfag i Aarene 1908—10 og fik yderligere praktisk Uddannelse ved engelske og tyske Skibsværfter i 1911, hvorefter han kort Tid efter sin Hjemkomst blev ansat som Værftsingeniør ved Orlogsværftet.

I de første Aar beskæftigede han sig særligt med Konstruktion og Prøvning af Undervandsbaade og ledede Konstruktionen af de første herhjemme byggede Undervandsbaade af »Ægir«-Typen. Som Værftsingeniør arbejdede han særligt med Marinens Flyvemateriel og udførte Konstruktionen af den første danske Flyvebaad af »Maage«-Typen, som blev prøvefløjet i December 1914.

Under Verdenskrigen, hvor Orlogsværftet var stærkt optaget af Nybygninger og Vedligeholdelse af Flaadens Materiel, fungerede han som Underdirektør i Skibsbygningsafdelingen indtil 1917, da han blev udnævnt til Underdirektør ved Orlogsværftets Skibsbyggeri.

Samtidig virkede H. P. Christensen som teknisk Konsulent for Hærens Tøjhusværksteder ved Konstruktion og Fabrikation af Hærens Flyvemaskiner. Han underviste i en kortere Periode ved Marinens

Officerssskole i Skibsbygning og teknisk Mekanik og i Flyveteknik ved det første Kursus i Aeronautik for Hærens Flyveofficerer.

Sammen med Ingeniør Bartels konstruerede han det største i Europa byggede Betonskib »Bartels«, som blev udført efter en af Ing. Bartels og H. P. Christensen patenteret Konstruktion og havde en Lasteevne af 1800 Tons. Selve Skibet blev bygget af Firmaet Højgaard & Schultz.

H. P. Christensen var i en Aarrække Medlem af Statens Luftfartskommission og Medlem af Bestyrelsen for Aeronautisk Selskab.

Umiddelbart efter Krigens Afslutning, i Januar 1919, overtog han Stillingen som Direktør for det af Ø. K. nyoprettede og endnu ikke fuldførte Skibsværft i Nakskov. Det var en Periode med store Vanskeligheder for Skibsbygningen. Efterspørgslen efter Tonnage var stor, men Staalaterialet kunde saa godt som ikke fremskaffes, og Arbejdsforholdene — særlig paa de nyere Værfter — var meget vanskelige. Til Ø. K. blev bygget Tankskibet »Mexico« og til D/S Orient S/S »Indien«.

Værftet paatog sig betydelige Opgaver. Saaledes var allerede det tredie Skib, der byggedes, det 13,000 Tons store Skib »Java« til Ø. K.

I en særlig Afdeling byggede Værftet Træskibe, deriblandt som det største Grønlandsfareren »Gertrud Rask«.

Der blev udført flere interessante Nybygninger, saaledes blev det første af de i Skandinavien byggede store Tankskibe »Ida Knudsen« paa ca. 13,000 Tons leveret i 1925. Værftet paatog sig ogsaa Opgaver udenfor Skibsbygningen, og i 1924 leverede Værftet de 2 første dansk byggede, dieselektriske Lokomotiver med Holeby Dieselmotorer til Maribo—Torrige Banen. Endvidere udførtes forskellige Jernkonstruktionsarbejder som Kulkraner, Flyvehangarer etc., og i en særlig Afdeling byggedes elektriske Skibsspil sammen med Firmaet Thomas B. Thrige i Odense, hvilket kom til at danne Grundlaget for en betydelig Fabrikation og Eksport af dansk Skibshjælpemaskineri.

I August 1925 overtog H. P. Christensen saa Stillingen som Direktør for Helsingør Skibsværft.

Værftet udførte i disse Aar en Række interessante Nybygninger, særlig Passager-Motorskibene paa Esbjerg-Harwich Ruten, de nye 3-sporede Færger til Statsbanerne og det hurtiggaaende 19 Knobs Passager-Motorskib »Venus« til »Det Bergenske Dampskibsselskab«. Desuden byggedes en Række moderne Fragtbaade, saavel Damp- som Motorskibe. Værftets Skibbygnings- og Maskinafdeling blev i disse Aar udvidet og fuldt moderniseret, og har i Perioder beskæftiget op til 1800 Mand. Maskinafdelingen har udført flere moderne forbedrede Konstruktioner paa Dampteknikens Omraade og har særligt udviklet et nyt Spildedamp turbinesystem.

Samtidig har Værftet optaget forskellige Fabrikationer udenfor den egentlige Skibbygning, særlig paa Jernkonstruktions- og Dampteknikens Omraade. Af Jernkonstruktioner er udført Brobygninger saavel herhjemme som i Udlandet. I Kowno er Staaloverbygningen leveret til 2 større Broer, som er de første større Staalbroer leveret af danske Jernkonstruktionsfirmaer i Udlandet. Paa Dampteknikens Omraade er det særlig Bygningen af store Landkedelanlæg, Dampakkumulato- rer o. l. Værftet har optaget. Saaledes er det store Kedelanlæg af Stirling-Typen til H. C. Ørsted Værket bygget af Helsingør Skibs- værft som Hovedentreprenør med andre danske Firmaer som Under- entreprenører.

Han har stadig stræbt under sit Arbejde at udvikle de Virksom- heder, hvor han har virket, til et teknisk højt Standpunkt, saaledes at de saavel fabrikationsmæssigt som teknisk kan være konkurrence- dygtige og har Muligheder for at udvikle Beskæftigelsen indenfor den danske Industri, paa hvis Fremtid han har en urokkelig Tro.

Han har gennem sin Stilling deltaget i Arbejdet indenfor Arbejds- givernes Organisationer og er Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse, Næstformand i Jern- og Metalindustriens Sammen- slutning og Formand for Foreningen af Jernskibs- og Maskinbygge- rier i Danmark.



RUDOLF CHRISTIANI

RUDOLF CHRISTIANI

Født 8. Marts 1877. Medindehaver af Firmaet
Christiani & Nielsen fra 1904. Dr. Ing. 1927.
R. DM. p. p.

DR. Ingeniør *Rud. Christianis* Karriere er et af de bedste Forbildeleder, unge Ingeniører kan have for Øje, naar de staar overfor at skulle begynde Tilværelsen og tage Kampen op for at vinde frem.

Rud. Christiani er en Præstesøn, født i Saksøbing og opdraget i Nibe Præstegaard. Siden gik han i Slomanns Skole, hvorfra han blev Student som 17-aarig. Han studerede derefter ved Polyteknisk Læranstalt og blev cand. polyt. i 1900 som Bygningsingeniør.

Hans Onkel var Alex. Foss, og det fængslede ham at se dennes store Fremgang; Rud. Christiani saa, at der var gode Chancer for Ingeniører, og Naturvidenskaben interesserede ham. Ejendommeligt nok var det, at denne moderne Videnskab tiltrak Christiani, der saavel paa fædrene som paa mødrene Side var af gammel Præsteslæggt, men han har siden hen udtalt, at Ingeniøruddannelsen er den bedste, man kan give sine Børn.

Rud. Christiani havde en eet Aar ældre Broder, der som Sømand sejlede Jorden rundt i Aarene 1891—95 og som ganske ung døde af gul Feber i Guayaquil. Han sagde, at han haabede at opdage et eller andet nyt Land, som ingen før havde fundet. Det lykkedes ham altså ikke, men det satte den yngre Broders Tanker i Bevægelse og gav ham Udvé efter fremmede Lande, hvor der skete noget, og da han først var derude, ærgrede det ham tit at se, at vi Danske ikke i svundne Tider havde forsøgt at være med i det store Kapløb om Kolonierne

som f. Eks. et andet lille Land som Holland. Men efterhaanden som Forholdene har udviklet sig under og efter Krigen, og Selvstyrebevægelsen er begyndt at rejse Hovedet overalt i Kolonierne, er han kommet til et noget andet Resultat og tror nu, at det er bedre at kolonisere paa en anden Maade: ved at organisere Handelscentre derude saaledes, at Hovedledelsen bliver herhjemme og Hovedinteresserne paa danske Hænder. Saalænge man bygger paa Gensidighedens Princip, fører det gunstige Resultater med sig, det vil sige, at samtidig med at man virker eller handler med det paagældende Land, byder man dette væsentlige Fordele, som har Rod i vort eget Land, i Firmaets Organisation.

Straks efter veloverstaaet Eksamen tog Rud. Christiani til Sverige, hvor han en Tid var Maskinarbejder paa Nya mekaniska Werkstad i Landskrona. Han fik saa imidlertid et Tilbud om en Plads som Ingeniør hos Burmeister & Wain og var her i to Aar, men derefter rejste han ud. Han vilde til Frankrig og samtidig med at han studerede ved Ecole des ponts et chaussées i Paris, arbejdede han som Ingeniør ved forskellige ansete franske Firmaer, deriblandt det verdenskendte Hennebique. Hvad han særlig kastede sig over var Studiet af Jernbetonens Anvendelse ved Ingeniørarbejder, og han specialiserede sig efterhaanden paa dette Felt. Han vendte nu hjem til København og traf her sammen med en ung Marineofficer, tidligere Premierløjtnant i Flaaden, Aage Nielsen, og de blev enige om at etablere deres egen Forretning.

Christiani var fra en Begyndelse klar over, at Specialet skulde være Jernbeton, og der var meget at tage fat paa for de to unge Ingeniører. Indehaverne havde grundigt sat sig ind i, hvor der var Muligheder for et saadant Firma at gøre en Indsats, baade herhjemme og i Udlandet, og det gik forholdsvis hurtigt med at vinde frem. De første Bestillinger lod ikke vente længe paa sig, og i Løbet af faa Aar havde Christiani & Nielsen udført en stor Række Ingeniørarbejder af Jernbeton ikke mindst i Udlandet, og samtidig tog man fat paa at anlægge

Filialer de forskellige Steder. I mange sydamerikanske Stater og paa andre fjerne Pladser er Christiani & Nielsen faktisk det eneste danske Navn, man kender det paagældende Sted, men til Gengæld er det en ualmindelig vel estimeret Repræsentation, vi derigennem har faaet os. Det varede ikke længe, inden Selskabet opnaaede den fornødne Autoritet, man var begyndt paa det rette Tidspunkt og der var god Brug for de danske Ingeniører og deres Arbejde rundt omkring. Det blev i mangfoldige — næsten de fleste — Tilfælde selve Regeringerne, og ellers offentlige Institutioner man forhandlede med vedrørende de store Havne- og Brobygningsarbejder o. l. som Firmaet paatog sig, og Christiani & Nielsen blev paa mindre end ti Aar et Verdensfirma. Hvad der ikke havde mindst Betydning var Dr. Christianis sjældne Evne til at udvælge de rette Medarbejdere. At have været ansat som Ingeniør hos Christiani & Nielsen blev tidligt en udmærket anbefaling, og mange af Selskabets Folk er vokset op sammen med det og sidder nu som Afdelingsledere rundt om paa Jordkloden.

Christiani & Nielsen har nu 15 Datterselskaber spredt over hele Jorden, alle mere eller mindre selvstændigt organiserede efter vedkommende Lands Behov, men dels forsynede med Ledere, der fra Hovedfirmaet i København har faaet den bedst mulige Uddannelse, dels samarbejdende, saaledes at de internationale Erfaringer og Forbindelser udnyttes over Centralen i København til gensidig Fordel, hvorved ikke alene dansk Driftskapital og Ledelse, men ogsaa den fuldt moderne Tekniks hele Apparat herfra til Stadighed stilles til deres Raadighed.

Rud. Christiani selv blev allerede tidligt anerkendt som den fremragende Tekniker og Industrimand. Det var ikke mange Aar efter Selskabets Start, at han modtog en af de første Anerkendelser, idet han blev Medlem af Bestyrelsen for Hamburgs Betonforening, samtidig var han Medlem af Juryen for Verdensudstillingen i Bruxelles, Medstifter af »Hafenbautechnische Gesellschaft« i Berlin, ligesom han var Medarbejder ved Værket »Hamburg und seine Bauten«. I Aare-

nes Løb er der fra de forskelligste Sider af Offentligheden gaaet Bud efter ham. I de første Krigsaar ledede han under Arméingeniørkommandoen Bygningen af de Befæstningsværker, der lukkede »Hullet« i Københavns Nordfront. Han er Medlem af Bestyrelsen for A/S Titan, for Nationalforeningen til Tuberkuloses Bekæmpelse o. m. a. Han har været Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse og er nu — som Repræsentant for Venstre — Folketingsmand. Han har været Medlem af Direktionen for Handels- og Kontoristforeningen, Formand for Venstreklubben og Medlem af den liberale Venstreforenings Hovedbestyrelse. I 1927 udnævntes han til Dr. Ing. ved den tekniske Højskole i Braunschweig.

Aar for Aar er det verdenskendte Firma gaaet frem, der findes nu næppe det Land paa Jordkloden, hvor ikke Christiani & Nielsen har gjort en Indsats, og overalt er Navnet anerkendt. Det er ikke alene selve Firmanavnet, der derigennem er blevet bekendt, det er Danmark, der er arbejdet for, og maaske mere end nogen anden dansk Virksomhed har Christiani & Nielsen forstaaet at befæste det Ry for Kvalitetsarbejde, som Danmark efterhaanden nyder rundt om i Verden. Det skyldes Christiani & Nielsen's mange dygtige Ingeniører, og i første Række altsaa de Mænd, der tog Initiativet til Dannelse af denne storstilede Virksomhed, Ingeniør, Dr. Rud. Christiani og hans Kompagnon, Ingeniør Aage Nielsen.

CHR. CLOOS

Født 27. Juni 1863. Associé i
Cloos & Co., Frederikshavn, fra
1889. Eneindehaver fra 1912.
K' DM. p. p.

FØRST og fremmest knyttet til Frederikshavn, hvor han er født og har levet Størstedelen af sit Liv, men kendt ikke blot som Forretningsmand men i særlig Grad som de danske Provinskøbmænds Førstemand udover Landet, er Konsul *Chr. Cloos*.

Faderen var den fine, ansete, gamle Frederikshavn Købmand, Konsul C. L. Cloos, og det var Faderens Forretning, Sønnen først blev Associé i og siden overtog. Efter endt Skolegang kom han nemlig i 1878 i Lære her, og efter tre Aars Forløb, tog han til Udlandet. I Aarene 1881—85 opholdt han sig i Frankrig, Tyskland og Skotland; tre Aar senere var han i Holland. 1889 blev han Kompagnon i Faderens Forretning, hvoraf han siden 1912 — da gamle Konsul Cloos døde — er Eneindehaver. Forretningen havde forud en anerkendt Position, og Tillidshvervene strømmede hurtigt ind til den arbejdsvillige unge Cloos.

Allerede 1893 valgte Frederikshavns Handelsstandsforening ham til Formand; og i den jyske Handelsstands Centralforening blev han 1895 Bestyrelsesmedlem, 1899 2. Viceformand og 1906 Formand, hvilken Stilling han beklædte indtil han i 1932 frabad sig Genvalg. Han deltog 1901 i Oprettelsen af Provinshandelskammeret, i hvilket han forblev indtil 1932, og hvor han i en Snes Aar beklædte Formandsposten. I Tidsrummet 1899—1932 havde han Sæde i Forretningsudvalget for Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation; herigennem



CHR. CLOOS

indtraadte han i Arbejdsudvalget for de skandinaviske Handelsmøder, ved hvis Sammenkomster i de tre Landes Hovedstæder han har været Foredragsholder. Endvidere er han et virksomt Medlem af Bestyrelsen for Provinshandelsstandens Understøttelsesforening, hvor han blev indvalgt 1903.

I 1906 modtog han Valg som Administrator for den siden 1868 bestaaende Forening for gensidig Forsikring af Fiskefartøjer i Frederikshavns Distrikt, hvilken Stilling han (med $\frac{3}{4}$ Aars Afbrydelse i 1899) beklædte indtil Udgangen af 1928. Dette Hverv foranledigede ham til i 1898 at stifte Fiskeskipperskolen i Frederikshavn, for hvilken han vedblivende er Formand. Fra 1895 til 1909 var han Medlem af Frederikshavns Byraad, hvor han særlig beskæftigede sig med Skolesager. Blandt Hverv der fra Statens Side har været tildelt ham kan nævnes: Medlem af Bankkomitéen 1909—10, af Statsbaneudvalget 1911—13, af Udenrigskommissionen 1919—21, af Traktatkommissionen 1919—30, af den norsk-danske Færgekommision 1920—26; Delegeret paa Vekselretskonferencerne i Haag 1910 og 1912 samt paa Søretskonferencen i Bryssel 1922.

Han er konsulær Repræsentant for Belgien fra 1894, Frankrig fra 1904, Norge fra 1906 og Nederlandene fra 1912. Hans gode Sprogkundskaber har bragt ham til ogsaa at beskæftige sig med Sprogundervisning, særlig paa Udtalelærens Omraade. Blandt danske Erhvervs-mænd er han en af de mest alsidigt orienterede og faa, om nogen, har hans repræsentative Evner.



CHRISTEN DAELL

CHRISTEN DAELL

Født 15. April 1883. Grosserer i København 1906, Medstifter og Medindehaver af Daells Varehus fra 1910.

CHRI**STEN** DA**ELL** er født i Humlum Stationsby i Vestjylland som Søn af Tømremester Anthon Daell.

Allerede som Dreng drev han Handel med alt, hvad der kunde omsættes blandt Kammeraterne og tjente Penge derved. At handle var desuden en herlig Leg, realiseret Romantik. Derfor var ogsaa Købmandens Butik et af de Steder, hvor han befandt sig bedst, og allerbedst bag Disken, naar han fik Lov til, gratis, at gaa sin Ven Mads Lind til Haande.

I Fjortenaarsalderen kom Christen Daell i Handelslære, var i 3 Aar i Lemvig hos W. Søgaard, der drev Detailforretning i Herreekvipering og Engrosforretning i importerede Tobakspiber. Allerede 16 Aar gammel blev Daell prøvet som Handelsrejsende paa en lille Tur til nogle af Firmaets Kunder.

Efter Læretiden og dernæst et halvt Aars Privatundervisning, i Aarhus, i Sprog og Bogholderi, blev Christen Daell endnu kun 18 Aar gammel professionel Handelsrejsende, vistnok Danmarks yngste. Branchen var Olie og Patentmaling, og Firmaet var Theodor Møller i København. Denne Tid staar for ham som afskyelig, en rodløs og hjemløs Tilværelse og et Arbejde, der efterhaanden blev utaaleligt. Med en Hjemmeplads hos Firmaet sluttede denne Periode.

I en Alder af 22 Aar etablerede Christen Daell sig som Grosserer i Celluloidvarer i København. Forretningen, der var i meget lille Format, gik ikke godt, hvorfor han fortsatte med den Postordreforretning, som senere i Kompagni med Broderen P. M. Daell blev til Daells Varehus.



P. M. DAELL

P. M. DAELL

Født 14. Juli 1886. Medstifter og Medindehaver af Daells Varehus fra 1910.
R. af D.

P. M. DAELL er ligeledes født i Humlum Stationsby i Vestjylland. Han blev som 14-aarig sat i Handelslære (Manufaktur en detail) i Holstebro hos Brødr. Steenstrup, gennemgik der en solid 4-aarig Uddannelse, særdeles alsidig, saaledes som den kun faas i smaa Forretninger, hvor Lærlingen efterhaanden, som eneste Medhjælper, gennemgaar hele Skalaen af Funktioner fra Trækvognen over selve Handelen til Bogholderi og Dispositioner.

Det var dengang lange Arbejdsdage, hele Aaret fra 7 Morgen til 9 Aften, Lørdag til Kl. 12 Nat, Søndag Formiddag og slet ingen Ferier. 4 Aar var omtrent det samme, som 6 Aar i vor Tid.

Fra Lærepladsen til Konsul Herman Wessel, Aalborg (Manufaktur en gros). Blev Byagent, nu og da Landrejsende i Frøposer, fungerede som Konsulatsekretær og sluttede af som Førstemand i en Alder af 23 Aar.

Det var en gammeldags Forretning, men ogsaa et Sted hvor det lærtes, at en Principal kan være en god personlig Ven og Støtte for sin Medhjælper.

Opholdet i Aalborg blev afbrudt af Soldatertjenesten i Viborg med videre Uddannelse paa Sekondløjtnant-Skolen paa Kronborg. Sidstnævnte Ophold kom til at præge en stor Del af P. M. Daell's senere Tilværelse, idet den der modtagne Uddannelse og Tilfældigheder førte ham ind i den frivillige Skyttebevægelse. (Korpsfører for Kongens Liv-

jægerkorps i Tiden 1911—1918. Ved Afslutningen belønnedes P. M. Daell's Arbejde med Ridderkorset).

Efter Kronborg-Tiden kom han tilbage til Konsul Wessel, Aalborg, bl. a. for at aftjene den Gæld, han i Soldatertiden havde stiftet hos sin tidligere Principal, som med hjertelig Forstaaelse havde hjulpet ham i dette Tidsrum.

Efter 4 Aars Ophold i Aalborg øjnedes Chancen for Overtagelse af Forretningen der, men paa dette Tidspunkt kom en Mand med en Slæde i Vejen i Skikkelse af Broderen Christen Daell, som foreslog Kompagniskab om en Postordreforretning i Manufaktur i København. Dette resulterede i de følgende mange Aars Samarbejde paa Rejsningen af *Daells Varehus*.

DAELLS VAREHUS

Kompagniskabet mellem Brødrene Christen Daell og P. M. Daell var baseret paa den Idé, at Forretningen skulde sælge Manufakturvarer pr. Postordre. Det var hidtil af Christen Daell gjort med andre Varer. Nu skulde det prøves indenfor den store Textilbranche, der, hvis det lykkedes, aabnede saa store Perspektiver for Massesalg.

Forsøget blev straks Succes, og Daells Varehus regner derfor ogsaa sin Grundlæggelse fra Datoen, hvor den første Manufakturordre blev modtaget, nemlig 12. Januar 1910.

Det første Udbud var en Annonce i Ugebladet »Hjemmet« paa Rejseplaid; det gav et glimrende Resultat, og nu fortsattes gennem en Aarrække en Masseavertering i de danske Ugeblade med forskellige Textilvarer, og det gik gennemgaaende strygende. Men allerede 1911 opstod den Tanke at samle Firmaets Specialiteter samt nogle faa andre kurante Varer i et lille Katalog og udsende det til Kunderne. Dette blev i al sin Ubetydelighed Spiren til den Mængde illustrerede Kataloger, som i store Oplag senere har været Nerven i Daells Varehus' Propaganda. Katalogernes Oplag er f. T. (1933)

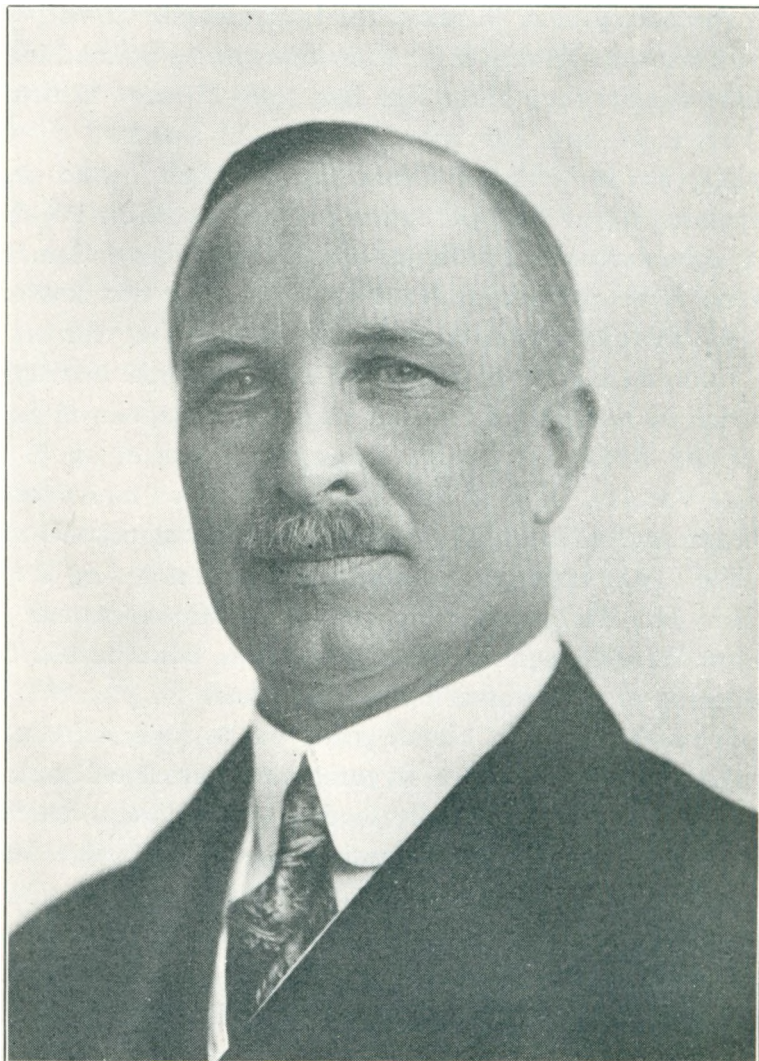
paa 400.000 Eksemplarer og sendes, foruden til Provinskunderne, til samtlige Hjem i København.

I 1912 flyttedes Daells Varehus fra Studiestræde 21 til Nørregade 12, hvor Firmaet havde erhvervet Ejendommen, og dermed indleddes den Epoke, der i Løbet af 20 Aar har gjort Firmaet til det, det er, nemlig Varehuset, som har hele Danmark til Kunde.

Oprindelig havde Firmaets Grundlæggere ingen Tanke om at faa et Stormagasin ud af det, ja, end ikke at have Butik i København. Men det københavnske Publikum, der jo ogsaa læste Annoncerne i Ugebladene, kom og vilde se Varerne, og saa var det nødvendigt at have et Lokale til at vise disse Varer frem i. Det var en lille og primitiv Bod; men efter Erhvervelsen af Huset paa Nørregade indrettedes der en rigtig Butik, omend med meget begrænset Sortiment. Det er denne Butik, der ganske langsomt er vokset op til at blive et virkeligt Varehus. Køb af flere Ejendomme blev nødvendigt. Store Ombygninger og en hel Nybygning fulgte, men stadigvæk var Pladsen for lille. 1932 besøgte Varehuset af mellem 1½ og 2 Millioner Mennesker. For Tiden ligger der i Bygningskommissionen en Tre-aarsplan for Færdigbyggelse af Daells Varehus, hvorved alle de gamle Huse falder og erstattes af et nyt og moderne.

Naar dette Arbejde er tilendebragt, vil der være fremstaaet et ganske overordentlig anseligt Bygningsværk med et samlet Gulvareal paa ca. 10,000 Kvadratmeter fordelt over 9 Etager. Daells Varehus beskæftiger ialt ca. 550 Mennesker, deraf 375 i selve Varehuset paa Nørregade.

Aarsagen til denne Succes har, foruden det Held, der skal til, hele Tiden været den samme, nemlig hensigtsmæssige Salgsmetoder og en Indkøbsduelighed, der afgørende kan præge Priserne. Det har gjort Daells Varehus til det store, billige Indkøbssted for den jævne Befolkning, baade i Provinsen og i Hovedstaden.



CHR. S. DAHL

Valgsprog: I Viljen stærk — men sindigt Værk.

CHR. S. DAHL

Født 29. September 1875. Ansat i Firmaet
Brødrene Dahl 1893, Medindehaver fra 1901.
R. DM. p. p.

I Københavns Centrum ligger den Forretning »Brødrene Dahl«, der nu i snart to Menneskealdre netop gennem de Varer, den forhandlede, har fulgt Trit med Byens Udvikling paa nærmeste Hold. To Gange i den siden Grundlæggelsen i 1867 forløbne Tid har to Brødre Dahl, først selve Stifterne og siden to Sønner af N. S. Dahl, nemlig Vilhelm Smith Dahl og Christian Smith Dahl staaet som Ledere af den langt ud over Landets Grænser kendte Virksomhed.

Faa Aar efter Vilh. S. Dahl's tidlige Død i 1917 optog Chr. S. Dahl sine mangeaarige Medarbejdere, Prokuristerne O. L. Olsen og O. V. Rosenquist som Kompagnoner; den sidstnævnte døde dog allerede i 1929.

Chr. S. Dahl blev Student fra Sorø Akademi i 1893 og stillede to Dage efter som Lærling paa Brødrene Dahl's Lager; læste samtidig til Philosophikum og blev cand. phil. i 1894. Efter yderligere et Aars Læretid paa Kontoret gik Turen til Tyskland, England og Frankrig for at lære Sprogene og erhverve Kendskab til Fabrikationen af de Varer, Forretningen omfattede.

Efter et 3-aarigt Ophold i Udlandet vendte Chr. S. Dahl tilbage til »Brødrene Dahl«, blev Prokurist i 1899 og blev den 1. Jan. 1901 optaget som Medindehaver af Firmaet.

I 1921 valgtes Grosserer Dahl af sine Kolleger indenfor Branchen ind i Grosserer Societetets Komité og Aaret efter blev han dets første Viceformand, hvilken Stilling han beklædte i 7 Aar. I en Aar-

række var han Medlem af Statens Exportkredit-Udvalg, Formand for Fællesudvalget for Danmarks Jærns, Metal-, Rør- og Maskin-Branche-foreninger, foruden at beklæde flere andre Tillidsposter indenfor sin Stand; endnu er han Medlem af Repræsentantskabet for Nationalbanken og Revisions- og Forvaltnings-Institutet.

I Aaret 1911 oprettede Brødrene Dahl den første Filial i Aarhus som Støttepunkt for den jyske Forretning; men ogsaa i Norge, Sverige og Finland var der gennem mange Aar oparbejdet en betydelig Transit-Forretning og for at bevare denne under de Import-Vanskeligheder, der opstod under Verdenskrigen, grundedes der Filialer først i Oslo og Stockholm, senere ogsaa i Bergen, Gøteborg og Helsingfors.

Ved 25-Aars Jubilæet i 1892 talte Firmaet 30 Funktionærer og Arbejdere; ved 50-Aars Jubilæet i 1917 var Styrken voxet til ca. 300 og i 1933 til ca. 500 mandlige og kvindelige Medarbejdere.

Vi spørger Grosserer Dahl om Grunden til den usædvanlige Fremgang Firmaet Brødrene Dahl har kunnet opvise og faar til Svar:

Tidens Udvikling og den rigtige Indstilling derefter. Systematisering. Evne til at finde de rigtige Medarbejdere og gennem Tillid skabe Ansvarsfølelse, Arbejdslyst og Initiativ hos dem.

Og kan De give os et Ord med til Danmarks unge Handelsmænd, fortsætter vi.

Jeg kunde tænke mig at sige til min egen Søn, svarer Grosserer Dahl: Betragt Din Forretning som Din bedste Ven, overfor hvem Du ønsker at staa saa smukt og rent som tænkeligt.

Husk paa, at Din Forretning er en levende Organisme, der uvægerligt reagerer som et Ekko fra Dine egne Handlinger — der høstes, men der bødes ogsaa for alt her i Livet.

HOLGER S. DAHL

Født 3. November 1882. 1914 Prokurist i Anker Heegaard, 1918 Direktør. Adm. Direktør i A/S De forenede Jernstøberier fra 1927.

INDENFOR dansk Industri har Navnet *Anker Heegaard* gennem utallige Aar været et af de mest agtede, et af dem, der oftest omtaltes og som nød den mest ubetingede Anerkendelse. Flere Generationer, og efterhaanden ogsaa flere forskellige Familier har ført Traditionerne videre.

Det er ikke mindst til Frederiksværk, dette Navn har været knyttet, og der ligger ogsaa stadig den gamle Anker Heegaardske Fabrik. Men den er ikke længere nogen selvstændig Virksomhed, idet den for nogle Aar siden helt er gaaet op i De forenede Jernstøberier, der nu har Fabriker i Frederiksværk, Aarhus og Næstved.

Den nuværende merkantile Leder af de sammensluttede Virksomheder Anker Heegaard og De forenede Jernstøberier er *Holger S. Dahl*, Søn af den kendte Grosserer N. S. Dahl, og Broder til Grosserer Chr. S. Dahl, Indehaver af det store Firma Brødrene Dahl.

Holger S. Dahl har faaet en meget alsidig Uddannelse og gennemgaaet mange Stadier, før han er naaet til Stillingen som Leder i den store vidtstrakte Virksomhed.

Efter at være blevet Student fra Sorø gik han i nogle Aar paa polyteknisk Lærestanstalt, hvor han tog første Del af Ingeniøreksamen, men saa brød han af og gik ud i det praktiske Forretningsliv. Efter at have staaet i Handelslære i Frederikssund i Firmaet Hans R. Langes Tømmerhandel og derefter opholdt sig et Aar i Sverige for at sætte sig ind i svensk Savværk og Trælast, blev han sammen med



HOLGER S. DAHL

Broderen Niels S. Dahl i 1905 Medindehaver af Frederiksværk Trælasthandel og Frederiksværk Savværk, og to Aar efter oprettede de to Brødre i Fællesskab Frederiksværk Maskinforretning, der overtog alle Husinstallationer for Gas, Vand og Elektricitet ved de i dette Aar nyanlagte kommunale Værker. I den Anledning tog H. S. Dahl Examen som Gas- og Vandmester og som elektrisk Installatør.

I Frederiksværk var hans nærmeste Nabo den store Heegaardske Virksomhed, og Holger S. Dahl blev gift med Fabrikejer Louis Heegaards Datter. Ved Svigerfaderens Død i 1914 indtraadte Dahl som Prokurist i Anker Heegaard, der i 1918 blev sammensluttet med det store Kakkelovnsfirma L. Lange & Co. i Svendborg, ved hvilken Lejlighed Dahl blev udnævnt til Direktør i de sammensluttede Virksomheder.

Der kom en Række vanskelige Aar, og det endte med Likvidation. Fabrikkerne blev paany adskilt, og Dahl gik ind som Direktør i det i 1926 nystartede A/S Anker Heegaard.

Aaret efter etableredes et Samarbejde mellem denne Virksomhed og De forenede Jernstøberier, og nu blev Dahl ogsaa Direktør i sidstnævnte Firma. I 1929 blev de to Virksomheder helt sammensluttet under Navnet »De forenede Jernstøberier« med Fabrikker i Frederiksværk, Aarhus og Næstved.

Siden har Holger S. Dahl været den merkantile Leder af denne store Virksomhed, der har bevist sin Levedygtighed trods vanskelige Tider. Han har her arbejdet støt paa at befæste og udvikle Selskabets Position og det gode Renommé, det har vundet sig baade herhjemme og i Udlandet.

Holger S. Dahl er Formand i Bestyrelsen for A/S Andersen & Heegaards Ingeniørforretning; Medlem af Bestyrelsen for A/S Sophus Petersen, Aalborg og Medlem af Bestyrelsen for Jern-, Metal- og Kortevarebranchens Kreditorforening.



FREDERIK DALGAS

FREDERIK DALGAS

Født 21. Marts 1866. Sekretær i A/S Alumina
1891, Underdirektør 1897, administrerende
Direktør for Den kgl. Porcelainsfabrik 1902.
R., DM. p. p.

DEN KONGELIGE PORCELÆNSFABRIK har en spændende og yderst romantisk Historie. Vilh. Bergsøe har i sin berømte Roman »Fra den gamle Fabrik« givet en Del af Stemningen, der raadede her i svundne Tider, og gennem Aarene — for det er en lang Aarrække, Fabriken kan se tilbage paa — har Forholdene været stærkt skiftende, snart højt oppe, snart nede i en Bølgedal. Den Mand, der for Alvor skabte nye og bedre Tider for den kgl. Porcelænsfabrik var nu afdøde Konferensraad Philip Schou, der med Rette kan betegnes som denne specielle Kunstindustris Fader her i Landet, og den store, verdenskendte Virksomhed er støt ført videre til ny Anerkendelse af hans Svigersøn *Frederik Dalgas*, der gennem en lang Aarrække har været dens administrerende Direktør, indtil han for 2 Aar siden trak sig tilbage og efterfulgtes af Direktør Chr. Christensen.

Frederik Dalgas er født i Aarhus som Søn af Hedens berømte Opdyrker, Oberstløjtnant Enrico Mylius Dalgas. Han gik i Skole i Aarhus Latinskole, tog Præliminæreksamen og kom saa i Lære hos Elias B. Muus, Kerteminde, i 1881. Det var en stor blandet Købmandsforretning og han var her i ca. 8 Aar og kom saa til Firmaet B. Muus i København, hvor han var i et Aar. Han tog nu til Hamburg og derfra til Antwerpen, specielt for at lære Sprog. Han vilde saa være taget til Sydrusland, men blev pludselig hjemkaldt af Direktør Philip

Schou, der følte sig ældre og trængte til en Hjælper, og han tilbød Dalgas, der var blevet ham anbefalet, Stillingen som Sekretær i 1891.

Der udviklede sig mellem Schou og Dalgas et meget lykkeligt og harmonisk Samarbejde, hvor Schou som den ældre og Manden med det store Udsyn og den usædvanlige Forstaaelse gav Dalgas rig Lejlighed til at udvikle sine Evner, sin Energi og Virkelyst, hvad der resulterede i, at Fabriken, — der paa det Tidspunkt, da Dalgas traadte til, efter en Række gode Aar, stod svagere med tilbagegaaende Salg, — voksede saadan, at den i 1902, da Philip Schou trak sig tilbage, og Dalgas blev valgt til Direktør, atter havde arbejdet sig frem til en førende Stilling baade i Ind- og Udlandet.

Man solgte den Gang paa Basis af de Specialer, navnlig paa national Baggrund, som Fabriken frembragte; alle Arbejder var præget af en kunstnerisk Kultur og Finans, og Fabriken formaaede snart at skabe et virkeligt Marked i Udlandet.

I 1891 var der blevet grundlagt en Filial i New York og samme Aar blev en lille Filial, som Fabriken havde i Paris, flyttet til Avenue de l'Opéra. I 1897 oprettedes Filial i London, og Fabriken byggedes efterhaanden saadan om, at den var i Stand til at fabrikere fra omtrent 200 Ovne, mens den fra Begyndelsen kun var anlagt til 50 Ovne. Den kunstneriske Udvikling træder mere og mere i Forgrunden.

Samtidig hermed drev den kongelige Porcelænsfabrik indtil 1902 Fajancefabriken »Alumina« kun som Fabrik for almindelige Brugsgenstande, men fra Dalgas' Tiltræden tog man ogsaa der fat med Kunstfajance, som vakte almindelig Beundring i Ind- og Udlandet, og det bidrog meget til at skabe Ry om den danske keramiske Produktion i Udlandet.

Mens man i det 19. Aarhundrede i væsentlig Grad kun beskæftigede sig med at male Porcelænet og helst helligede sig Underglassuren, begyndte man i 1902 paa den kongelige Porcelænsfabrik at tage andre Felter op, navnlig Overglassur, Celadon-Porcelæn, Stentøj og andre lignende Produktioner. Men det er navnlig Udviklingen af

Keramik, der har kendetegnet de Aar, og indenfor den keramiske Industri er der siden da blevet skabt en Række sjældne og skønne Arbejder, der har fundet Anerkendelse overalt. Paa en Fabrik som den kongelige Porcelænsfabrik gaar Kunst og Industri op i en højere Enhed, og det har den allerstørste Betydning, naar Lederne af Virksomheden i deres Person formaar at forene disse to Interesser.

Direktør Fr. Dalgas trak sig tilbage i 1931; han har i en Aarrække været Medlem af Industriraadet og Arbejdsgiverforeningen og forskellige andre Bestyrelser. Mens han stod for Styret, udviklede den kgl. Porcelænsfabrik sig i høj Grad til at blive hvad man kalder en »Publikumsfabrik«, en Virksomhed, som den store Offentlighed fik Øjnene op for. De Produkter, der udgik herfra, blev ikke længere betragtet udelukkende som Luksusvarer, ethvert Hjem, stort eller lille, havde Raad til at erhverve sig et eller andet, udgaaet fra den berømte danske Fabrik.

Levende Skønhedssans skal der til — ved Siden af Forretningsdygtighed — for at drive en saadan Virksomhed, der er saa speciel af Karakter, og der er skabt et godt Grundlag at bygge videre paa. Med Rette kan vi sige om den kgl. Porcelænsfabrik, at det er en af vore nationale Industrier, berømt som faa ud over Verden.



BENNY DESSAU

BENNY DESSAU

Født 15. Januar 1868. Prokurist for Tuborgs
Fabriker 1891, Direktør 1894. Administrerende
Direktør for De forenede Bryggerier fra 1899.
K¹ DM. p. p.

I mere end en Menneskealder har *Benny Dessau* været blandt dansk Industris Førstemænd. I Øjeblikket kan man med fuld Ret kalde ham *primus inter pares*.

Han er mere alsidig end nogen af sine samtidige. Han er Formand i en Række Selskaber, kunst- og specielt kunstindustriinteresseret, kendt Københavner, Teaterven og Ven med fremtrædende Mænd indenfor de forskelligste Samfundslag, levende og lige til, med i alt, hvad der rører sig ude i Verden og specielt i alt, hvad der angaar hans By og hans Land. Han er ogsaa nok politisk interesseret, — men der er alligevel ikke noget enkelt Parti, der helt har kunnet tage ham til Indtægt. Gang paa Gang har han haft gode Idéer. Hans Kongstanke er vist stadig Verdensudstillingen i København, han er ved flere Lejligheder vendt tilbage til den, men saa igen vejet udenom. Vi vil ikke i en vanskelig Tid kunne magte den, siger han nu. Men han haaber stadig, at der skal komme den Tid, da Verdensudstillingen i København kan blive Virkelighed. Da vil han være det naturlige Centrum.

Benny Dessau er en Mand, der fylder sin Plads. Der er Bud efter ham alle Vegne fra. Skal der arrangeres en Udstilling, skal der være en Kongres, skal der etableres et Samarbejde med Udlandet, skal der modtages fremmede Gæster — det være sig indenfor Erhvervslevet, saavel som indenfor Kunst eller Videnskab — straks er det Di-

rektør Dessau, man henvender sig til. Han trækker i de skjulte Traade, og han kan ordne eller »droppe« en Sag, som det nu passer ham. Hans store personlige Elskværdighed gør det let at forhandle med ham, men han er ikke alene elskværdig. Han er en af de hurtigste Hjerner, en af de mest alsidige offentlige Personligheder, vi har herhjemme.

»Tuborg« og »De forenede Bryggerier« optager naturligvis en stor Del af hans Tid, men han er i endnu højere Grad end sin udmærkede Svigerfader, den gamle Industri- og Handelsmand Philip W. Heyman var det, med alle Vegne. Han er den store Borger i et lille Land.

Men der er tillige noget af en Verdensborger over Benny Dessau. Det er snart mange Aar siden, ved Journalistkongressen kort før Krigen, at Direktør Benny Dessau for Alvor blev populær. Han har altid staaet sig godt med Pressen, og han er desuden en habil Skribent. Ved den Lejlighed viste han sig som den internationalt orienterede Erhvervsmand.

Vejen op til den ledende Stilling som Tuborgs og De forenede Bryggeriers Førstedirektør er tilsyneladende gaaet let. Alt har føjet sig saa naturligt for ham. Vanskelighederne var kun til for at overvindes.

Han blev født i Horsens som Søn af Mægler Salomon Dessau, der døde Aaret efter. Tilbage sad hans Moder med en stor Børneflokk, som hun forstod at opdrage ganske udmærket. Det var langtfra noget velhavende Hjem, han og hans Brødre — der alle naaede frem til betydelige Stillinger — udgik fra. Brødrene er nu alle døde, Martin, der havde noget af den samme Alsidighed som Benny, Hartvig, Harry og David. Hver paa sin Plads udrettede de noget, saa man lagde Mærke til dem, men ingen af dem naaede dog saa vidt som den yngste, den nuværende Direktør for De forenede Bryggerier.

Oprindelig var det Benny Dessaus Ønske at blive Polytekniker. Men der var ikke Raad til de dyre Studier, og han kom derfor i Købmandslære. Han forstod straks at gøre sig gældende. Han havde

taget Præliminæreksamen, og fik saa Plads først hos Oscar Prior og siden i det gamle Firma Beckett & Meyer. Da han havde afsluttet sin Uddannelse her, tog han til Udlandet, var først i Hamburg og saa i London.

Der stod nu en Plads aaben til ham i Firmaet Philip W. Heyman, der paa det Tidspunkt drev stor Eksporthandel. Heyman var en af Pionererne blandt de danske Flæskeeksportører og han var den, der lagde Grunden til Tuborg. Kun 23 Aar gammel blev Benny Dessau Prokurist i Tuborg, og tre Aar efter, da Philip W. Heyman i en ret tidlig Alder var død, blev han Direktør. Tuborgs kæmpemæssige Vækst i de forløbne Aar, dets Udvikling til et Verdensforetagende, der beundres i lige Grad af Englændere, Japanere og hvem som helst, der aflægger Danmarks Hovedstad Besøg, har han gjort med. Mere end nogen anden skyldes det ham, at Resultatet blev saa straalende, som det blev. Han har ganske vist ikke grundlagt Tuborg, men han har skabt Positionen.

Det var sikkert oprindelig slet ikke Benny Dessaus Tanke at gaa ind i Bryggerivirksomheden, men Forholdene artede sig saadan, at han i en meget ung Alder blev sat som Leder af en Bedrift, der havde Fremtiden i sig. Og det blev en Bedrift, erhvervsmæssigt set, han udførte. Det skyldes selvfølgelig ikke blot forretningsmæssig Dygtighed; havde Benny Dessau ikke været i Besiddelse af den Overlegenhed, hvormed han formaaede at lede et Foretagende af Tuborgs og De forenede Bryggeriers Dimensioner, var hverken han eller hans Virksomhed naaet blot tilnærmelsesvis saa vidt. Men Benny Dessau forstod sin Tid, og han har aldrig sparet sig selv. Det er ganske vist snart længe siden, at han var Formand for Industriraadet, men han vil saa længe han lever vedblive at være dansk Industris Førstemand.

Tydeligst faar man maaske et Indtryk af, hvor vidt Benny Dessaus Interesser og Indflydelse spænder ved at se Rækken af de Hverv, der i Tidens Løb er blevet ham overdraget:

Formand for Bryggeriforeningen, Formand for Mineralvandsfabrikanernes Forening i København og for danske Mineralvandsfabrikaners Fællesforening, Formand i Industriforeningens Bestyrelse og i Industriraadet 1924—26. Medlem af Dansk Køleforenings Bestyrelse; Formand for Komitéen for Udstillinger i Udlandet og for Industriforeningens Udstillingsudvalg; Næstformand i Privatbankens Bestyrelse, Medlem af Bestyrelsen for Københavns Telefon Akts., for den københavnske Sø-Assuranceforening, for Kastrup Glasværk, for A/S Nordisk Brandforsikring, for Nordisk Gjenforsikrings Selskab og for A/S D. B. Adler. Formand i Repræsentantskabet for Nordisk Livsforsikrings Aktieselskab af 1897 og Nordisk Ulykkes Forsikrings Aktieselskab af 1898. Formand i Bestyrelsen for Aktieselskabet Bing & Grøndahl, Akts. Porcelainsfabriken Norden, Nordisk Kulsyrefabrik og Krystallisværket; Medlem af Bestyrelsen for Tivoli, Idrætsparken, Kunstindustrimusæet (Formand fra 1927), Selskabet Kunstindustrimusæets Venner og Den sønderjydske Fond. Medlem af Komitéen for Dansk-Fransk Skolesamvirke, af Bestyrelsen for den københavnske Afdeling af Turistforeningen for Danmark, af Foreningen Norden og af Friluftsteatret. Præsident for det danske Komissariat for Verdensudstillingen i Bruxelles 1910, i Rio de Janeiro 1922, i Paris 1925 og i Barcelona 1929 samt for den internationale Presseudstilling i Köln 1928. Medlem af Komissariatet for Udstillingen i Landskrona 1913 og 1929 samt for den baltiske Udstilling i Malmø 1914; Medlem af den danske Regerings Komité for Internering af Krigsfanger, Leder af Røde Kors Afdeling for Vareforsendelser til Krigsfanger; Formand i Bestyrelsen for Turborgfondet; Medlem af Bestyrelsen for Alex Foss' Industrifond, Tietgen-Fondet, Det danske Pasteur Selskab, Dansk-Belgisk Selskab og Emma Gads Fond; Medlem af Raadet for det internationale Handelskammer, af Næringslovskommissionen og af Traktatkommissionen, Formand for Komitéen til Opførelse af Hus for danske Studerende i Paris; Æresmedlem af den norske Bryggeriforening, Æresmedlem af Svenska Bryggare-Föreningen.

Ingen Enkeltperson indenfor dansk Erhvervsliv har, hverken før eller nu haft saa omfattende Forbindelser og Interesser.

»Tuborg« og »De forenede Bryggerier« er i deres nuværende Skikkelse helt hans Værk, men mange andre Foretagender og Institutioner er skabt eller har vokset sig store som Følge af hans Initiativ.

Hvis man kan tale om, at C. F. Tietgen har faaet en Efterfølger, maa det være Benny Dessau.

Tiden har ikke — og navnlig ikke de sidste ti Aar — været til at grundlægge i en Udstrækning, som Tietgen gjorde det, men den store Handelsfyrste og Benny Dessau ligner hinanden deri, at de begge to, hver for sin Tid, sad som den centrale, afgørende Faktor indenfor Erhvervslivet. De har begge to holdt mange Traade i deres Haand. Det er ingen Hemmelighed, at Benny Dessau ser med Beundring paa Tietgen og hans Værk; han føler sig utvivlsomt ogsaa i Taknemligheds-gæld til ham, og han har lært meget af sin Forgængers Liv og Virke. Man har selvfølgelig mere haandgribelige Beviser paa, hvad der blev skabt, naar Tietgen gjorde en Indsats, men i dansk Erhvervsliv med dets utallige Forgørelser, i hele Danmarks offentlige Liv gennem den sidste Menneskealder har Benny Dessau sat sit Spor som kun faa af sine Samtidige.



M. P. DRESCHER

M. P. DRESCHER

Født 24. Februar 1869. Etableret i Aarhus 1896 under Firma Mammen og Drescher.
R. af D.

BLANDT Aarhus' bekendte Forretningsmænd er Konsul *M. P. Drescher*, der er født i Egen paa Als som Søn af Skibsfører Martin Christian Drescher af Nordborg og Hustru Marie Sophie, f. Petersen Schmidt.

5 Aar gammel kom han i Skole i Nordborg, men i 1876, da hans Fader fik Damper at føre fra »Norden« og den overvejende tyske Undervisning i Sønderjylland blev indført, flyttede Familien til København, hvor han kom i Schneekloths Skole paa Værnedamsvej.

I 1879 opgav Faderen Søen og købte Mølholms Mølle ved Vejle, og her levede Sønnen Resten af sin Barndom og gik i Vejle Borger- og Realskole, hvorfra han i 1885, 16 Aar gl. dimitteredes med Præliminæreksamen (alm. Forberedelseseksamen) med Udmærkelse (112 $\frac{2}{3}$ Points plus Tillægseksamen i Fransk, ug? = 7 $\frac{2}{3}$ Points).

Gennemgik et Kursus i Sprog m. m. paa Galster & Holbølls Institut i København og kom derefter i Foraaret 1886 i Handelslære hos Firmaet E. A. Borch i Kolding, blandet Kolonial-Produkt-, Jern- og Tømmerhandel. Udlært i 1889, forblev han som Kommis i Forretningen til 1. Maj 1890, hvorefter han 5. Maj blev indkaldt til Den kgl. Livgarde. Gennemgik Korporalskolen og permitteredes 3. Okt. 1891.

Fik straks Plads paa Vejle Vand- og Dampmølle som Ekspedient og kom 1. Maj 1892 til Købmand Erhard Gylding i Vejle som Ekspedient og Bogholder i hans Forretning, der navnlig omfattede Korn- og Fø-

derstoffer samt Kalkbrænderi. Forlod Stillingen 1. Maj 1894 og bestyrede derefter i 2 Aar en Handelsmølle i Randers.

Fik Borgerskab som Købmand i Aarhus og etablerede 1. Maj 1896 sammen med sin Søsters Mand, A. W. Mammen, der havde faaet sin Uddannelse gennem 14 Aar i Hans Broges Forretning, Firmaet Mammen & Drescher, Aarhus, med det Formaal at drive Kontrol-, Spektations- og Pakhusforretning. Forretningen gik hurtigt fremad, og der oprettedes efterhaanden under samme Firma Afdelinger i Nyborg 1899, i København 1902, i Aalborg 1904 og i 1910 i Hamburg, hvilken sidste dog ophævedes under Krigen som urentabel. Under Afdelingerne i Aarhus, Aalborg og Nyborg hører betydelige moderne Pakhusanlæg og mekaniske Losseapparater.

I Aarene 1914—18 dreves i København en betydelig Automobilforretning, der derefter overgik til Aktieselskab.

Firmaet er fra 1922 af Danske Korn- og Foderstof Importørers Fællesorganisation bemyndiget som Kontor for Regulering af sammenladede Ladninger.

Konsul Drescher blev gift 7. Juni 1898 i Aabenraa med Elise Jenny Bertha Fischer, Datter af Kaptajn C. C. Fischer, Aabenraa.

Han har altid været meget idrætsinteresseret, deltog i sin Ungdom særlig i Gymnastik, Skydning, Kricket og Atletik og sad efterhaanden i Bestyrelsen for en Del Idrætsforeninger.

I Aarhus har han i Tidens Løb haft en Del Tillidshverv, der ogsaa har haft landsomfattende Hverv til Følge. Blandt de vigtigste kan nævnes: Bestyrelsesmedlem og i en Aarrække Formand for Handels- og Kontoristforeningen 1903—1909. Kasserer for Garderforeningen for Aarhus og Omegn fra 1902—1909, derefter og fremdeles Formand. I en Aarrække Næstformand for Sønderjydsk Forening for Aarhus og Omegn. Medlem af Aarhus Byraad 1908/09 men udtraadte ved Valglovens Ændring, da hans Forretning ikke levnede ham Tid til at passe Hvervet. Blev 1908 Kejserlig Russisk Vice-Konsul for Aarhus og Vejle Amter, men frasagde sig Hvervet 1923 efter Revolutionen i Rusland.

Udnævnt til Ridder af Dannebrog i 1914. I Bestyrelsen for Aarhus Handelsforening fra 1911—26 og Foreningens Formand 1920—26. Medlem af Bestyrelsen for Den jydsk Handelshøjskole siden 1920. Medlem af Centralforeningen af jydsk Handelsforeninger 1922—28. Medlem af Bestyrelsen for Aarhus Købmænds Hjelpekasse fra 1914 og Formand fra 1919. Formand for Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn og Foreningen af Arbejdsgivere i Aarhus fra 1919. Næstformand for Bestyrelsen for Den lokale Sammenslutning af Arbejdsgiverforeningens Medlemmer i Aarhus. Medlem af Bestyrelsen og Forretningsudvalget for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark. Medlem af Hovedbestyrelsen for Dansk Arbejdsgiverforening. Handelskyndig Meddommer i Vestre Landsret. Vice-Præsident for De Danske Garderforeningers Fællesrepræsentation. Medlem af Bestyrelsen for Universitets Samvirket i Aarhus og Formand for Samvirkets Finansudvalg. Formand for Bestyrelsen for Etatsraad Filtenborgs Legat til Fordel for trængende Handlende og Haandværkere og i Bestyrelsen for sammes Legat til Understøttelse af Studerende ved Aarhus Universitet. Formand for Samvirkende Idrætsforeninger i Aarhus 1918—26. I Bestyrelsen for Aarhus Idrætspark 1920—26. I en Aarrække Medlem af Foreningen »Norden«s Repræsentantskab. I Bestyrelsen for en Række Aktieselskaber og Bestyrelsens Formand i 5 af disse.



P. DUE-PETERSEN

P. DUE-PETERSEN

Født 28. Maj 1870. Overingeniør hos S. Frichs Eftf. i Aarhus. Direktør i A/S Frichs 1912 og siden 1916 adm. Direktør. R. af D.

DIESEL-LOKOMOTIVERNE, der fremstilledes af A/S Frichs, Aarhus, til de siamesiske Jernbaner, har været en af de danske Industrileverancer, der har vakt størst Opmærksomhed i faglige Krese Verden over. Naar den store jydsk Fabrik har kunnet specialisere sig paa dette Felt og opnaa en saadan Anerkendelse for sine Fabrikskata, at selv et saa fjernt Land som Siam søger hertil, saa skyldes det først og fremmest A/S Frichs' nuværende Leder, Direktør P. Due-Petersen. Han har særlig paa dette Punkt, Diesellokomotiverne — for Frichs har flere Specialiteter — sat ind.

Peter Due-Petersen er født i Fredericia som Søn af Maskinfabrikant N. C. Petersen. Han tog Præliminæreksamen i Svendborg, hvortil Forældrene var flyttet, og kom derefter i Lære hos Faderen, og da Læretiden var udstaaet, rejste han til København, hvor han tog begge Maskinisteksaminer, ogsaa videre til Tyskland, hvor han tog Maskin-Ingeniøreksamen. Han opholdt sig i Tyskland og England, hvor han havde forskellige Stillinger som Ingeniør rundt paa større Fabriker. Men en Dag fik han tilbudt Posten som Overingeniør hos S. Frichs Eft. i Aarhus; han modtog Stillingen og vendte hjem til Danmark i 1896. Han var da kun godt 26 Aar gammel, men havde faaet en grundig og omfattende Uddannelse.

Fra da af har Direktør Due-Petersen været knyttet til den gamle Fabrik i Aarhus. Frichs' Fabrikker blev stiftet i 1854 af Ingeniør Søren Frich og specialiserede sig tidligt som Fremstillere af Kraftma-

skiner. Han ledede Virksomheden, der gik godt for ham, til 1885, i hvilket Aar den overgik til Fabrikanterne John Wied og Hilmar Vestesen, der i en længere Aarrække var Ledere. Det var først i 1912, at Frichs' Fabriker blev omdannet til Aktieselskab med Due-Petersen som administrerende Direktør.

Hele den mægtige Udvikling indenfor Branchen har Direktør Due-Petersen altsaa gjort med. Det var først og fremmest den Udvikling, der førte til det dieselektriske Lokomotiv. Forholdet var det, at Frichs i mange Aar som Damplokomotivbyggere fik al den Erfaring, der kunde erhverves paa dette Felt. En anden Specialitet indenfor Virksomheden var Bygningen af Dieselmotorer, baade til Land- og Skibsbrug, og de mange Dieselmotorer, der nu findes rundt om i Landet, bevidner da ogsaa, at A/S Frichs paa dette Felt har leveret et godt Arbejde. Det var da naturligt, da Spørgsmaalet om Anvendelse af Dieselmotorer til Togfremføring fremkom, at Frichs optog denne Tanke, og her havde Selskabet den enestaaende Fordel fremfor andre Fabriker Verden over at være Specialist baade paa Lokomotivbygnings- og paa Dieselmotor-Omraadet. Med denne Kendsgerning som Basis, og dertil Direktør Due-Petersens fremragende Evner som Tekniker, er det intet Under, at A/S Frichs har leveret Diesel-Lokomotiver og Personvogne, som anerkendes over hele Verden som det bedste af, hvad der i den Retning er fremstillet.

Saaledes som Udviklingen gaar i Øjeblikket er der al mulig Udsigt til, at Diesel-Jernbanemateriel har en stor Fremtid for sig, og der er ikke Tvivl om, at A/S Frichs vil forstaa at hævde sin Førerstilling i Ind- og Udlandet.

Personlig er Direktør P. Due-Petersen en usædvanlig Arbejdskraft. Til Trods for at Virksomheden nu efterhaanden har faaet Verdensformat vedbliver han at være den typiske danske Maskinfabrikant, i Besiddelse af en sjælden Energi og ikke mindre Udholdenhed. Naar Direktør Due-Petersen har sat sig for at ville løse en eller anden vanskelig teknisk Opgave, slipper han ikke Taget, før Maalet er naaet.

A/S Frichs har haft en betydelig Export og har siden 1912 været Eneleverandør af Damplokomotiver til D. S. B. og siden man i 1925 optog Bygning af Diesel-Lokomotiver og Vogne ogsaa af saadant Materiel, og det er altsaa især paa disse Omraader at Direktør Due-Petersen har gjort sig kendt.

Direktør Due-Petersen er Medlem af Dansk Ingeniørforening, og forskellige Hverv er i Tidernes Løb blevet tildelt ham. Han er for Tid den Medlem af Jern- og Metalindustriens Forretningsudvalg, af Foreningen af Fabrikanter indenfor Jernindustrien i Provinsen, af Bestyrelsen for Arbejdsgivere i Aarhus og af Standardiseringsraadet.



VIGGO C. EBERTH

VIGGO C. EBERTH

Født 6. August 1858. Grundlagde 1882
Internationalt Patent Bureau.

BLANDT Pionererne paa et efterhaanden meget vigtigt Felt indenfor Erhvervslivet, nemlig Patent-Virksomheden, staar *Viggo C. Eberth* i første Række. Efterhaanden som Opfindelserne indenfor dansk Industri blev flere og flere, steg ogsaa Nødvendigheden af at søge disse Opfindelser beskyttet. Det gjaldt her om at skaffe sig de nødvendige internationale Forbindelser, for det var jo ikke blot Danmark og de enkelte nærliggende Lande, Opfindelserne skulde erhverve sig Patentrettigheder i; efterhaanden som der paa dette Omraade fandt en betydelig Udvikling Sted, var det hele Verden. Det skulde være en Mand med hurtigt Omdømme, en meget alsidigt orienteret Forretningsmand, der ydermere havde de nødvendige juridiske, tekniske og merkantile Ekspertter ved Haanden, som kunde paatage sig en saadan Opgave. Fra en ringe Begyndelse er det af *Viggo C. Eberth* stiftede »Internationalt Patentbureau« vokset frem, men i de godt 50 Aar, det har bestaaet har det gennemgaaet en rivende Udvikling.

Viggo C. Eberth blev født i Sundbyøster; Faderen blev senere Skibsejer og Brænderiejer. Han kom allerede 9 Aar gammel med Forældrene til København, hvor han blev sat i Borgerdydskolen paa Christianshavn; herfra tog han den store Præliminæreksamen i 1874, og kom derefter i Lære hos Firmaet O. I. Toft i Kolding, Købmandshandel en gros (baseret paa Landhøkere), hvor han var i to Aar, kom

paany til København, blev ansat i Firmaet Vilh. Nissen (Agentur) specielt i Frø, men ogsaa i andre Ting, og deltog her i hele Forretningens Ledelse sammen med Chefen og under dennes hyppige Rejser administrerede han faktisk Forretningen kun 18 Aar gammel.

Efter at have aftjent sin Værnepligt vendte han tilbage til samme Firma for at tage den travle Tid med, og saasart denne var overstaaet rejste han til Antwerpen, hvor han i 1½ Aar frekventerede »Institute Superieure du Commerce« for at sætte sig godt ind i Sprog og Handelsvidenskab.

Han rejste saa en kort Tid til England, hvor han imidlertid ikke kunde finde en passende Stilling, hvorfor han vendte hjem til København. Her blev han straks tilbudt en Stilling i Skibsrederifirmaet Schack Stenberg og Co., som Bogholder og Korrespondent; allerede ½ Aar efter forlod han dog denne Stilling og var saa i ½ Aar Kontorchef og Bogholder i Fr. Wolffs Patent- og Oplysningsbureau.

Den 1. Maj 1882 etablerede han sit eget Patentbureau under Navn »Internationalt Patentbureau«, under meget primitive Forhold, idet han de første Aar havde lejet et Værelse til 25 Kr. om Maaneden i Frederiksberggade Nr. 16, hvor han som ene Mand paa Kontoret varetog hele Virksomhedens Tarv, men da dette desuagtet kun tilførte ham Udgifter, drev han ved Siden af Agenturforretning i alt muligt mellem Himmel og Jord, ved hvilket han kunde tjene til at dække Udgifterne ved Patentforretningen. Efter 5 Aars Forløb gav Patentforretningen Overskud, ganske vist kun Kr. 212,00 paa 1 Aar, men nu gik det gradvis fremad, efterhaanden som den danske Industri udviklede sig.

Patentbureauet, der i en Aarrække har haft til Huse i Nybrogade (Nr. 12, en gammel klassisk Ejendom, bygget i 1748 og fredet i Klasse A), som Firmaet købte, moderniserede og restaurerede, beskæftiger nu 30 Mand paa Kontoret og har Forbindelser og korresponderende Huse over hele Verden.

Viggo Eberth er stadig Hovedleder for Virksomheden, men den

daglige Drift er underlagt tre Direktører, Sønnerne O.R.Sagfører C. Eberth og Ingeniør Thorkild Eberth samt Ingeniør Ravn, der henholdsvis leder den juridiske, den maskinelle og elektriske Afdeling.

Paa et helt andet Felt har Viggo C. Eberth imidlertid ogsaa gjort sin Indsats. Det er som primus motor for Skagens Badehotel. Direktør Eberth er Medstifter af A/S Skagens Badehotel (Grenens Badehotel) og er gaaet ind for dette udfra rent nationale Grunde, idet han vilde skabe et internationalt Badested i Danmark i Lighed med det belgiske Ostende, hvilket uden Tvivl vilde være lykkedes ham, om ikke den store europæiske Konflagration for en Tid havde stagneret det internationale Badeliv. Der er imidlertid her lagt en Grund, der kan bygges videre paa, og det skyldes Viggo C. Eberth.

Grenens Badehotel er et af de mest moderne Badehoteller i Danmark, indrettet efter internationalt Mønster og udfra det Kendskab Eberth har tilegnet sig paa dette Felt paa sine talrige Rejser i Udlandet.

Ogsaa paa andre Omraader har Eberth gjort sin Indflydelse gældende. Han var saaledes Medstifter og i en Aarrække Bestyrelsesmedlem i Humber & Co. Cyclefabrik, Nyborg Jernstøberi, Sindshvile Teglværk og Fabriken Løvetand.

Han er Medstifter af de danske Patent-Agenters Forening og Medlem af de forskellige betydende internationale Sammenslutninger paa Patentrettens Omraade, og ved den internationale Kongres, der afholdtes i Liege for industriel Ejendomsret var han Vicepræsident.



P. A. FISKER.

P. A. FISKER

Født 18. August 1875. Grundlagt Firmaet Fisker & Nielsen 1906. Eneindehaver fra 1910—20, derefter Aktieselskabets Direktør. R. af D.

DEN danske Industri har sine Eventyr. Et af dem hedder Nilfisk; det er Historien om en dansk Opfindelse, Støvsugerens, der ikke blot slog igennem herhjemme som en uundværlig Husmoderhjælp, men ogsaa vandt ind hele Verden over. Og den Mand, der skabte Nilfiskens Succes, var en tidligere Lærer, en jydsk Gaardmandssøn, ved hvis Start det ikke blev spaaet, at han skulde blive et af dansk Industris førende Navne.

P. A. Fisker blev født i Landsbyen Skalmstrup ved Randers, og saa snart han var færdig med den nødtørftigste Skoleundervisning, kom han til Landvæsenet; det vil sige, allerede fra han var Dreng, havde han hjulpet med paa Gaarden, og det var noget saa ganske selvfølgeligt, at han skulde være Landmand. Den eneste, der ikke fandt det selvfølgeligt, var ham selv. Han havde fra ganske lille haft Lyst til Mekanik, mens Interessen for alt, der angik Landbruget, blev mindre og mindre Aar for Aar. Men ude paa Landet var der ikke Lejlighed til at tilfredsstille en saadan Lyst, der var dengang ikke som nu nem Adgang til teknisk Undervisning, navnlig ikke paa Landet; Børn med »Mekanik« paa Hjernen blev eventuelt sat i Lære hos Landsbysmeden, hvilket han ikke havde mindste Lyst til; han blev derfor omsider sendt paa Seminarium for at blive Lærer, mens en ældre Broder blev hjemme for senere at kunne overtage Gaarden. Atten Aar gammel kom P. A. Fisker paa Gjedved Seminarium ved Horsens, og tre Aar efter tog han Skolelærereksamen.

Det var dog ikke den Anvendelse af sine Kundskaber og Evner, P. A. Fisker havde drømt om. Tilværelsen som Lærer tilfredsstillede ham ikke. Han havde stadig »Mekanik paa Hjernen«. Saa læste han en Dag i en Avis en Annonce, hvori der omtaltes en »Lærestalt for Elektroteknik« i København med Undervisning baade i Teori og Praksis — og det lød meget lokkende. Hans Familie satte ham i Stand til at studere videre, og paa to Aar lykkedes det ham fra den ikke helt almindelige Lærestalt at faa en Eksamen. Han stod nu ved sine Ønskers Maal.

Beskedent begyndte det rigtignok. Han fik Plads som Hjælpe蒙ør i Firmaet »Hassel og Teudt« og arbejdede ved forskellige Installationsarbejder paa Københavns nye Godsbanegaard, der dengang var under Opførelse. Samtidig virkede han som Lærer ved sin gamle Lærestalt. Men Fisker forstod allerede da, at skulde han drive det til noget, maatte han ud i Verden. Tilfældet stod ham bi. En af hans Venner havde søgt og faaet en Stilling i Amerika, men denne Ven havde imidlertid forlovet sig og ønskede at blive hjemme — og Fisker gik derfor ind i hans Stilling.

Det var nu ikke noget større og indbringende Job, og Fisker forlod det snart for at blive Prøvemester og Tegner i en Chicagofabrik for smaa Elektromotorer. Her var Fisker endelig kommet paa sin rette Hylde. Han blev her — Firmaet hed Roth Brothers — i tre Aar og avancerede til Konstruktør, mens han lærte, hvad der paa det Tidspunkt var at lære indenfor den nye Industri i U. S. A.

Han var utvivlsomt blevet derovre, hvis han ikke havde lovet sine Forældre at vende hjem efter tre Aars Forløb. Han var vant til at holde sit Ord. Vejen gik hjem over Skotland, hvor han i Edinburgh fik en Stilling paa en ny oprettet Elektromotorfabrik som Ankervikler. Det var en meget stor Virksomhed med 500 Arbejdere, og her lærte P. A. Fisker meget. Her drømte han ogsaa sine stolte Drømme om at skabe en stor Virksomhed indenfor det Felt, der interesserede ham, og i Slutningen af 1904 vendte han hjem til Danmark. Til smaa For-

hold ganske vist. Men rundt om var man dog begyndt at røre paa sig: Saaledes havde den unge Mekaniker Thomas B. Thrige efter et Amerika-Ophold startet en Elektromotorfabrik i Odense, og hos ham fik Fisker Ansættelse som Tegner og Konstruktor. Han viste her uomtvistelige Evner som Maskinkonstruktor og lærte stadig. Efter et Aars Ophold her tog han til København. Han havde samlet sig 2000 Kroner og var i Besiddelse af en stærk Lyst til at begynde for sig selv. Saa lejede han i Februar 1906 et Værkstedslokale i Mellembygningen Vesterbrogade 80. Virksomheden herude saa at sige begyndte straks. Udstyret bestod af en lille Boremaskine og en Drejebænk. Den nye Virksomhed vilde fremstille Motorer. Han var selv til at begynde med ene Mand paa Værkstedet, men snart antog han en Svend og en Lærling. Nogle faa Maaneder efter gik han i Kompagni med en af sine tidligere Bekendte fra Thrige, Værkfører H. M. Nielsen og Firmaet fik Navnet: Fisker & Nielsen. Fisker tog sig af Konstruktionen, Tegning, Salg og Bogføring, mens Nielsen passede Værkstedet. De fik snart flere større Ordre, baade paa Ventilatorer og Køkkenelevatorer. Specialet var imidlertid de smaa Elektromotorer, som hurtigt fandt god Anvendelse. I det første Aar naaede man at faa fabrikeret 27 Motorer, foruden at der fremstilledes stærkt paakrævede Værktøjsmaskiner og Værktøj til eget Brug. Firmaets Driftskapital var beskedent, og der var kun Raad til faa Indkøb. Aaret efter steg Produktionen til 153 Motorer, og man maatte udvide Virksomheden, der i Oktober 1907 flyttede ud paa Nørrebro til nye og større Lokaler. Fisker sled i det fra Morgen til Aften, og hans Kompagnon og Medarbejdere lige saa.

Det var den elektriske Drivkraft, man gjorde Propaganda for, og i Løbet af faa Aar samlede man sig om det første store Speciale: Støvsugeren. I 1909 indleverede Fisker & Nielsen Ansøgning om Patent paa en Støvsuger, der ganske vist var højst forskellig fra Firmaets nuværende Type, idet den sugede gennem Vand. Det viste sig upraktisk, og snart var Opfindelsen forbedret saaledes, at man kunde an-

søge om Patent paa den »Nilfisk«, der var Oprindelsen til de senere saa velkendte og populære Maskiner.

Op nu var Grunden lagt. Det gik raskt fremad. Den første Nilfisk solgtes til et Bogtrykkeri i Odense, hvor den hurtigt godtgjorte sine fortræffelige Egenskaber. Snart steg Salget stærkt: 79 i Aaret 1910, det næste Aar 422 og det følgende 1200. I Efteraaret 1910 ophævedes Kompagniskabet mellem de to Indehavere, og P. A. Fisker har siden drevet Fabriken videre alene.

Dens rivende Udvikling er et af dansk Industris Eventyr. Snart nøjedes man ikke med Støvsugeren alene, men hvor meget Fabrikationen deraf efterhaanden er kommet til at betyde, forstaar man bedst deraf, at Salget tredoblede fra 1926 til 1929, og alene *Salgsforøgelsen* fra 1928 til 1929 androg ca. 10.000 Støvsugere. Der blev taget fat paa Fremstilling af Motorcyclen »Nimbus« og i adskillige Aar var der et stadig stigende Tal at notere ogsaa her. Til sidst kunde man bogstavelig talt ikke overkomme alt, og man indstillede derfor denne Del af Virksomheden, mens man saa meget mere energisk kastede sig over Støvsuger-Fabrikationen. Imidlertid er det Mening nu at genoptage Fremstillingen af Motorcyclen Nimbus.

I de store, smukke Fabriksbygninger paa Peter Bangsvej er der skabt en dansk Mønsterfabrik, hvis Produkter gaar Verden over. Den danske Nilfisk er blevet solgt til de allerfleste Lande i Verden, og i Danmark har de fleste Hjem efterhaanden faaet en Støvsuger, der er blevet Husmoderen en god Støtte i hendes daglige Arbejde.

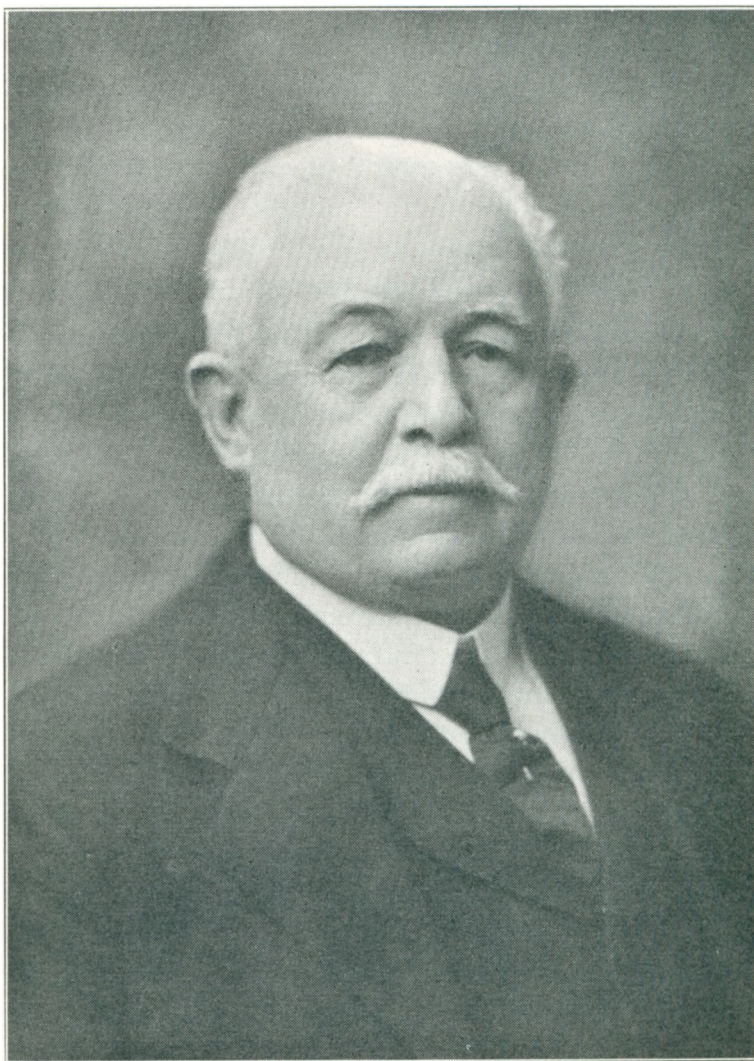
P. A. Fisker ofrer sig helt for sin Virksomhed, der efter de sidste Udvidelser bestaar af over 230 Værktøjsmaskiner. Det samlede Personale andrager ca. 350 Mennesker. Paa Hovedkontoret i London arbejder nu ca. 85 Funktionærer, og i England findes 30 Salgskontorer i de store Byer. I Hamburg beskæftiges paa Hovedkontoret 45 Personer, og der er Salgskontorer i 16 tyske Byer. Ogsaa i flere andre Lande er der oprettet Datterselskaber.

ANDERS FONNESBECH

Født 7. Marts 1852. Grossererborgerskab 1882.
Medindehaver af A. Fønnesbech til 1887, der-
efter Eneindehaver, nu Formand for Bestyrelsen.
K² DM. p. p.

NAVNET FONNESBECH har ganske vist ikke nogen fransk Klang, men alligevel er det Frankrig, man først og fremmest kommer til at tænke paa, naar det nævnes. Før Frankrig — og saa Arbejdet for unge Handelsmænds Uddannelse har været de to største Interesser i *Anders Fønnesbechs* Liv. Dermed være ikke sagt, at han ikke har været en fremragende dygtig Forretningsmand. Der hører nu engang mere end sædvanlige Evner til ud af en almindelig god Manufakturforretning at skabe et stort, førende Modehus, som A/S. A. Fønnesbech nu er det, men det er paa de to andre Omraader, han har virket mere udadtil. Han hører til de ældste nulevende indenfor den Generation, der voksede op i Skyggen af Tietgen, en Række Mænd — de fleste nu døde — der hver paa sit Felt indenfor dansk Erhvervsliv gjorde en udpræget og selvstændig Indsats. Det var ikke mindst i København, at denne enorme Udvikling fandt Sted.

Faderen var Manufakturhandler og havde grundlagt sin Forretning paa Østergade i det samme Hus, hvor den stadig residerer. Det er en gammel Bygning, som er blevet ombygget, restaureret og udvidet mange Gange, og Firmaet ejer nu 10 Ejendomme. Gamle Fønnesbech var en dygtig københavnsk Manufakturhandler, og var begyndt under beskedne Forhold; men han havde flere Idéer end sine Kolleger. Forretningen var saaledes den første, der indførte Silkebaand i Metermaal. Det blev en meget stor Specialartikel, og snart skulde de køben-



ANDERS FONNESBECH

havnske Damer absolut købe Silkebaand hos Fønnesbech paa Østergade. Paa mange forskellige Omraader fandt dette Speciale Afsætning; saaledes kan det nævnes, at paa det Tidspunkt var Brugen af Nationaldragter meget almindelig, ikke mindst paa Island og Færøerne, og mange af Silkebaandene gik hertil.

I den af Faderen grundlagte Forretning stod Anders Fønnesbech saa i Lære, og han fik sin videre Uddannelse andre Steder indenfor samme Branche herhjemme. Han kom derefter til Udlandet, opholdt sig 2 Aar i Tyskland og 2 Aar i Frankrig, for saa i Slutningen af Halvfjerserne at vende tilbage til København, hvor han paany fik en Stilling i Forretningen. Han var vendt hjem fra Udlandet med en Række gode Idéer, især fra Frankrig, og nu tog han fat i Faderens Forretning. Paa det Tidspunkt var København ved rigtig at vokse frem af Svøbet. Aarene omkring Udstillingen 1888 gjorde den til en Storstad, og som paa alle andre Omraader maatte København ogsaa være med, hvor det gjaldt noget saa vigtigt som Moden. Det var fransk Smag, Fønnesbech gjorde sig til Talsmand for, og Forretningen paa Østergade fik inden længe det Navn paa sig, at det var det førende Modehus i Byen. Det var Stedet, hvor de unge, elegante Damer søgte hen.

Aar for Aar udvidedes Forretningen. Væksten fremgaar tydeligt deraf, at man begyndte med 4 Medarbejdere, og nu beskæftiger Fønnesbech 420, deriblandt talrige Syersker, idet det med Aarene blev mere og mere almindeligt, at Damerne forlangte Tøjet færdigsyet.

Hele den Udvikling har andre Firmaer gjort med, men det er ham, den først og fremmest skyldes.

Firmaet har Filialer i Aarhus og Odense. I de senere Aar har Grosserer Anders Fønnesbech trukket sig tilbage fra Forretningens Ledelse, men den har under hele sin Opvækst til det den er i Dag været præget af ham, ikke mindst af hans Smag, der i en Forretning af den Art er altbetydende.

Og Smagen, den har Fønnesbech for en stor Del faaet fra Frankrig.

Franskmændene har gentagne Gange hædret ham, og han har bestandig arbejdet for franske Interesser i Danmark.

Men længst vil Anders Fønnesbech blive erindret for sit Arbejde for unge Handelsmænds Uddannelse. I Foreningen med dette Navn, der arbejder i nær Tilknytning til Købmandsskolen, har han i mange Aar været Formand og har interesseret sig for at skaffe de unge Kommis'er og de unge Ekspeditricer, og iøvrigt hele Butikspersonalet den bedst mulige skolemæssige Uddannelse. Det er paa dette specielle Felt, han har gjort sin største Indsats. Naar Ekspedienterne rundt om i Forretningerne overhovedet er naaet saa vidt frem i enhver Henseende, skyldes det ikke mindst Grosserer Fønnesbechs Initiativ. Han har arbejdet for at skaffe dem en virkelig grundig og alsidig Uddannelse, ikke blot bag Disken, men ogsaa paa Handels- og især paa selve Købmandsskolen. — Købmandsskolen og Anders Fønnesbechs Navn hører sammen. Det er der, at man daglig udfører det Arbejde, han har gjort sig til Talsmand for, og mange unge Handelsmænd og Ekspeditricer vil før eller senere takke ham for det uegenlyttige Pionerarbejde, han paa dette Felt har gjort. Han har faktisk løftet dem opefter og derigennem, at han har skaffet dem de forøgede Kundskaber, har han givet dem des større Chancer.

— Saa skal endelig nævnes det store filantropiske Arbejde, han har været med i ved Oprettelse af Børnehjem, Ferie- og Hvilehjem o. s. v.

Nu, da han har trukket sig tilbage fra den daglige Forretning, er Grosserer Fønnesbech Formand for Bestyrelsen for A.S. Fønnesbech, for Foreningen til unge Handelsmænd Uddannelse og for Børnehjemet af 1870. Han er Æresmedlem af Manufakturhandlerforeningen i København. Han er Medlem af det skandinaviske Udvalg for Danmarks Handelsskoleforening og dansk Delegeret ved Messen i Lyon, Næstformand i Bestyrelsen for Dansk-Fransk Skolesamvirke, og med i en Række filantropiske og dansk-franske Foreninger.

C. FOVERSKOV

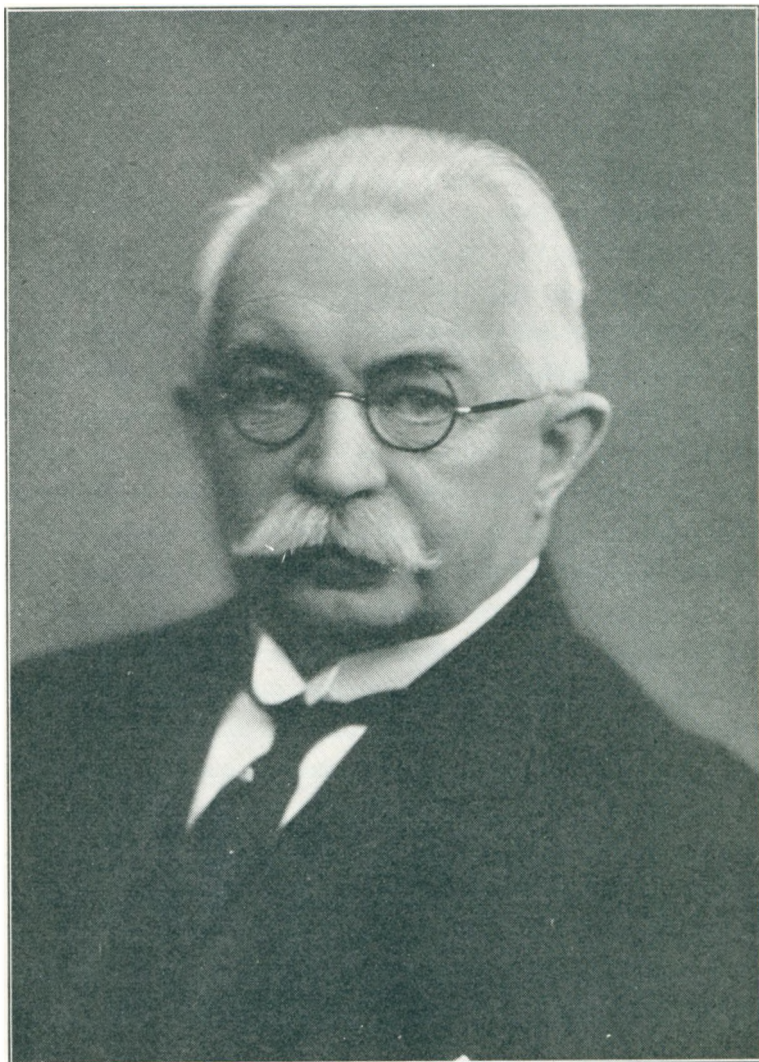
Født 14. Marts 1871. Meddirektør i
Akts. Randers Korn- og Foderstoffor-
retning 1908. Adm. Direktør 1913.
R. af D. p. p.

KONSUL C. Foverskov, Randers, er administrerende Direktør for Byens største Virksomhed, A/S Randers Korn- & Foderstof-Forretning, som endvidere driver den landskendte Mølle, Valsemøllen »Olympia«.

Konsul Foverskov er født i Odense og har faaet sin handelsmæssige Uddannelse som ung Mand i det den Gang velkendte Firma Brdr. Schnakenburg, Odense. Efter udstaaet Læretid i 1889 blev han ansat i Firmaet Chr. E. Johansen, Faaborg, og var der til Aaret 1900, da han fik Ansættelse i Firmaet A/S Randers Korn- & Foderstof-Forretning. Han var derefter Rejsende i 8 Aar og antoges i 1908 som Meddirektør og senere fra 1. Jan. 1914 som EneDirektør.

Det er en usædvanlig Karriere, Konsul Foverskov — der siden 1918 har været norsk Vicekonsul i Randers — kan se tilbage paa. Han har ikke haft andre end sig selv til at hjælpe sig frem, og de Resultater, han har opnaaet, skyldes udelukkende egen Flid og Paapasselighed.

Ved Siden af at passe den store Virksomhed har han dog ogsaa faaet Tid til at hellige sig andre Ting, specielt indenfor sin Stand, hvor hans Kolleger i fuld Udstrækning har lagt Beslag paa ham. Han er saaledes Formand for Foreningen af Korn- & Foderstof-Importører i Jylland-Fyn, Næstformand i Danske Korn- & Foderstof-Importørers Fællesorganisation, Medlem af Københavns Bedømmelses- og Voldgifts-Udvalg for Korn- & Foderstofhandelen, og ligeledes har han i



C. FOVERSKOV

en lang Aarrække repræsenteret Handelsstanden indenfor Dansk Arbejdsgiverforening saavel i Hovedbestyrelsen som Forretningsudvalget, ligesom han i en lang Aarrække var Formand for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark. Han sidder ligeledes i forskellige Bestyrelser, dels indenbys og dels udenbys:

Konsul Foverskov er saaledes Formand for Foreningen af Arbejdsgivere i Randers, Medlem af Repræsentantskabet for Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring, Tilsynsmand ved Handelsbanken i Randers, Medlem af Bestyrelsen for Randers Skipperlaug og for Kreditorforeningen af 2. Aug. 1905 i København. Formand i Bestyrelsen for A/S Hobro Korn- og Foderstofforretning, Akts. Skive Korn- og Foderstofforretning, Randers Aktietømmerhandel og for Akts. »Mercur«, Havnadal. Endvidere Næstformand i Randers Havneudvalg.

Hverv paa Hverv er blevet lagt paa Konsul Foverskops Skuldre, men ved Siden af at være en fremragende Forretningsmand har han ogsaa vist store Forhandlingsevner, og det er ikke mindst dem, der er blevet taget i Brug i det offentlige Tjeneste.

Indenfor den Gren af det danske Erhvervsliv, der omfatter Korn- og Foderstoffhandelen hører hans Navn til de kendteste og oftest omtalte.

Hans Karriere viser, at det meget vel er muligt for den unge dygtige Forretningsmand at vinde frem, naar han har de fornødne Evner og dertil passer de Opgaver, der er betroet ham. Og i Konsul Foverskops Levnedsløb ser man den stadig opadstigende Linie, hvorledes Anerkendelsen Aar for Aar stiger, til han tilsidst er naaet til de højeste Poster indenfor sin Stand.



CARL GOTTLIEB

CARL GOTTLIEB

Født 10. Marts 1864. Medindehaver af Thomas Ths. Sabroe & Co. 1895. Direktør i Aktieselskabet 1897. Adm. Direktør fra 1910. R. af D.

SABROES Kølemaskiner er et af den danske Industris Eventyr. Det er et af de Felter, hvorpaa en Specialindustri med størst Held har sat ind, og den rivende Udvikling, der kendetegner Thomas Ths. Sabroes Historie, er lærerig og fuld af interessante Momenter. Det viser sig her paany, at griber man blot det rette, har Danmark saa gode Chancer som noget Land for at gøre sig gældende, hvor Talen er om Industriexport, og paa Trods af alle de Vanskeligheder, der er lagt i Vejen for Verdenshandelen nu, har Sabroes Kølemaskiner dog formaaet at gaa deres Sejrs gang over hele Kloden.

Virksomheden har stadig sin Fabrik og sit Hovedkontor i Aarhus, og den Mand der sammen med Fabrikanten, der gav Virksomheden sit Navn, paabegyndte Thomas Ths. Sabroe & Co., staar stadig som Lederen og har gjort hele den mægtige Udvikling med. Det er Direktør *Carl Gottlieb*.

Han er født i Horsens som Søn af en Smedemester, i ret beskedne Forhold, og kom i Horsens Borger-Realskole, gik der til sit 14. Aar, hvorefter han kom i Smedelære hos Faderen i 5 Aar (fra 5 Morgen til 7 Aften og hele Søndag Form.). Efter udstaaet Læretid tog han selv til København, hvor han straks fik Ansættelse hos B. & W. som Maskinarbejder (under Læretiden gik han om Aftenen paa Teknisk Skole i Horsens), og under Arbejdet hos B. & W. læste han til Maskinistexamens 1. og 2. Del, som han tog i Aarene derefter. I Aaret

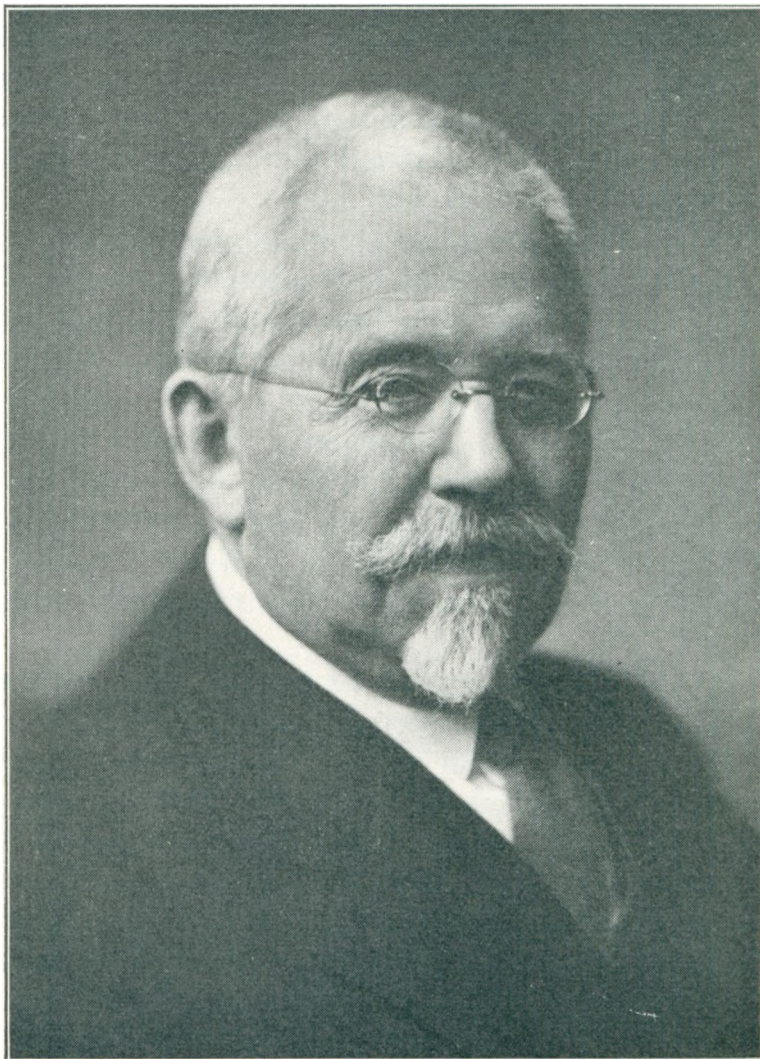
1887 blev han ansat paa Orlogsværftets Konstruktionskontor, og var der et Par Aar, indtil der i 1889 blev tilbudt ham en Stilling ved Kryolitbrudet Ivigtut paa Grønland som Konstruktør og Maskinmester, og han var her i 3 Aar. Kom saa til Danmark i 1892, hvor han i det første $\frac{3}{4}$ Aar læste privat og gik til Forelæsning paa Polyteknisk Lærestanstalt. Blev anbefalet af sine Lærere til en Stilling som Ingeniør hos Frichs Eftf. i Aarhus og bestred denne i 3 Aar. I 1895 begyndte han sammen med Thomas Ths. Sabroe en mindre Fabrik til Fremstilling af Kølemaskiner og Mejerimaskiner — i 1897 blev det til Aktieselskab, som opkøbte den store Fabrik, hvor Fabriken stadig har til Huse, med C. Gottlieb og Sabroe som Direktører, og da Sabroe i 1904 trak sig tilbage, blev Dir. Gottlieb Ene-direktør. Man op-hørte med Fremstilling af Mejerimaskiner i 1905 og kastede sig ude-lukkende over Kølemaskiner og fik snart en betydelig Eksport i Gang ikke mindst efter nogle meget indgaaende Undersøgelser og Prøver, som blev afholdt af Experter paa Carlsberg Bryggerierne paa Foran-ledning af det kgl. danske Landhusholdningsselskab, hvor Sabroes Fa-brikater viste ubetinget Overlegenhed overfor andre Fabrikata og Sys-temer.

For imidlertid med Held at kunne tage Konkurrencen op i alle In-dustrilande var det nødvendigt at følge Køleteknikens mægtige Frem-skridt baade i den gamle og den nye Verden og at studere den for-haandenværende Literatur. Indgaaende Forsøg maatte gennemføres, saaledes at Fabriken kunde konstatere, hvor langt man var naet i teknisk Fuldkommenhed og Konkurrencedygtighed. Under disse For-hold fandt Fremstilling af de første Kølemaskiner Sted. Trods stort Arbejde baade fra Teknikens og Sælgernes Side var Omsætningen de første Aar langt fra tilfredsstillende. Men fremad gik det dog, og man er nu naaet dertil, at der i danske Mejerier i Øjeblikket anvendes over 1000 af Sabroes Kølemaskiner. Ialt har Fabriken leveret over 9000 Kølemaskiner til alle Egne af Jorden. Mens man til at begynde med havde haft mange Specialiteter at arbejde med, koncentrerede

Fabriken sig til sidst om denne ene Specialitet: Is- og Kølemaskiner, og det har vist sig at være til Held for Virksomheden.

Omsætningen steg Aar for Aar, og Sabroe vandt Anerkendelse over hele Jorden, de har nu 40 Forhandlere Verden over og eget Kontor i København og Kobe i Japan, hvor Firmaet har et meget stort Salg (meget organiseret i hele Japan, Kina, hollandsk Indien og over alt). Har leveret Anlæg til talrige Skibe (Fragt- og Passagerskibe, baade svenske, norske og andre Nationer).

Direktør Gottlieb har selv rejst over hele Europa og Nord-Amerika og afsluttet Forretninger, antaget Forhandlere eller oprettet Filialer. Han er Medlem af Industriraadets Exportudvalg og af Jernindustriens Repræsentanter samt af Repræsentantskabet for Aarhus Privatbank.



GUSTAV HAGE

GUSTAV HAGE

Født 25. April 1852. Grosserer i København 1879.
Stifter og Leder af A/S Dansk Markfrøhandel
1881—96. Direktør for A/S Dansk Frøavls-Kom-
pagni og Markfrøkontoret (Trifolium) 1903-07.
R. DM.

NAVNET Hage har paa mange forskellige Felter en god Klang indenfor dansk offentligt Liv. Det er et af vore kendteste og bedste Borgernavne, og det er vel nok navnlig indenfor Erhvervslivet, at det har gjort sig gældende.

En Række selvstændige karakteristiske Personligheder mindes man uvilkaarligt, naar Navnet nævnes: Christopher Hage, den radikale Minister, Johannes Hage, den konservative Politiker og Filantrop, Alfred Hage, den nationalliberale Politiker og Godsejer, og mange andre. Fra Nationalliberalismens Dage har Navnet Klang, og det Hageske Handelshus har spillet en stor Rolle i Danmarks økonomiske og politiske Liv.

Gustav Hage repræsenterer nu ældste Generation af Slægten sammen med sin Fætter Hother Hage. Gustav Hage er født i Stege som Søn af Konsul, Købmand Christopher Hage. Han gik først i Privat-skole paa Møen og kom saa i Roskilde Katedralskole; han kom i Roskilde ofte hos Alex. Foss' Bedstefader, der var gift med en Slægtning af ham. Gustav Hage er saaledes Halvfætter til Foss. Han tog Studentereksamen i 1870 og kom saa til København, hvor han gik paa Polyteknisk Lærestanstalt og blev cand. polyt. i 1879. Samme Aar gik han ind i Handelsvirksomhed, løste Grossererborgerskab og stiftede i 1881 sammen med sin Fætter Hother Hage »Dansk Markfrøhandel«, der siden traadte i Forbindelse med Markfrøkontoret, og

da den tekniske Direktør og Stifter af denne Virksomhed, Chr. P. Jacobsen døde i 1895, blev Gustav Hage teknisk Leder af Markfrøkontoret. Samtidig ophørte hans eget Firma.

I 1900 blev Markfrøkontoret slaaet sammen med Dansk Frøavlskompani i Randers under Navnet Dansk Frøavlskompani og Markfrøkontoret (Trifolium), og her var han i 3 Aar Leder, hvorefter han i 4 Aar var Direktør. I 1907 trak han sig tilbage, idet han dog gik ind i Bestyrelsen, som han stadig sidder i.

Fra 1895 indtil 1931 var han Medlem af Frøkontrolkommissionen og i samme Tidsrum af Københavns Bedømmelses- og Voldgifts-Udvalg for Frøhandelen, fra 1912 som Næstformand. I de første Aar, da vore Frøhandlere endnu ikke rigtigt havde vænnet sig til at indanke deres Tvistemaal for Voldgiftsudvalget, blev Gustav Hage ofte benyttet som privat Voldgiftsmand, især i Stridigheden med udenlandske Leve-
randører.

Paa mangfoldige andre Felter har den altid meget initiativrige Gustav Hage gjort sig gældende. Han har ikke som sine Fætre været aktiv Politiker, men dog altid været ivrig konservativ, og man har ofte set hans Indlæg i Dagens Debat. Fra 1881 har han været Medlem af Bestyrelsen for Københavns Skytteforening og er nu Medlem af dens overordentlige Bestyrelse. Han har altid næret stor Interesse for Skydning, og da man i 1870 i vide Krese ventede Krig med Tyskland, gik han ind i Akademisk Skytteforening og var her i adskillige Aar. Han har været en af Sportens Pionerer i Danmark, især paa Tennispillets Omraade, og han er Medstifter af Københavns Golfklub, hvis Formand han var i en Aarrække.

Som Medlem af Bestyrelsen for A/S Sadolin og Holmblad har han ydet en betydelig Indsats for dette gamle Selskabs Renaissance; han er endvidere i Bestyrelsen for Møens Tømmerhandel og Formand for Familien Hages Legat fra 1923 efter Fætteren Johannes Hages Død, et Hverv som giver stort Arbejde. Det Hageske Familielegat er stiftet

af Gustav Hages Onkel, Alfred Hage, er paa 800,000 Kr. og yder Hjælp til mange forskellige Formaal.

Gustav Hage er den sidste Repræsentant for en berømt Slægt, der gennem mere end et Aarhundrede har ydet en betydelig Indsats i dansk Erhvervsliv. Han har som Forretningsmand beskæftiget sig med en Række vidt forskellige Felter indenfor Erhvervslivet, og hans alsidige Uddannelse, hans sikre og overlegne Dømmekraft, hans medfødte Kultur placerede ham straks. Han har gjort et fortjenstfuldt Arbejde i Samfundets Tjeneste, og han har Livet igennem hæget om Familietraditionerne, han har følt, at det forpligtede at bære Navnet Hage.

Hans Type er ved at blive sjælden. Den har ikke saa lidt tilfælles med det engelske Gentleman-Ideal, der er noget rankt og sikkert, noget umiddelbart sympatisk over den, og navnlig spiller en stærk Slægtsfølelse ind.



POUL HANNOVER

POUL HANNOVER

Født 29. September 1897. Direktør i A/S
Titan fra 1926. Eneledirektør fra 1932.

SIDEN S. C. Haubergs Dage har »Titan« — den store danske Maskinfabrik, hvoraf han en Tid lang var Medleder — Aar for Aar arbejdet sig fremad og stadig vundet yderligere Position. Det er oprindeligt tre Fabriker, der er gaaet op i en højere Enhed, H. Rudolph Koefoed & Co., der blev sluttet sammen med S. C. Hauberg, og endelig Marstrand, Helweg & Co. Og den Mand, der foruden Hauberg i mange Aar fremfor nogen prægede Udviklingen af Titan, var nu afdøde Direktør Helweg.

Fra de tre Fabriker har man ført fire Specialer videre. Fra Koefoeds oprindelige Virksomhed har man bevaret Centrifugen; Hauberg havde Fabrik for elektriske Maskiner, mens Marstrand, Helweg & Co. fremstillede Kraner, Spil og Elevatorer.

Titan er Pioner i Danmark paa Elevatorernes Omraade — den første Elevator blev fremstillet til Udstillingen i 1888 til den kendte Tuborg-Flaske. Den blev senere flyttet til en privat Ejendom. I 1894 fremstilledes de 3 første elektriske Elevatorer til Magasin du Nord.

Det første Krananlæg udførtes i 1893 af Marstrand, Helweg & Co. til Vestre Gasværk. I 1896—97 udførtes Anlægget til Det Danske Kul-kompagni i Frihavnen; det var paa 4 Kraner. Senere fremstilledes Bromaskinerne bl. a. til Langebro og Knippelsbro.

Allerede i 1898—1900 begyndte man at fremstille Paternoster-Elevatorer (stedsegaaende), den første til Københavns Raadhus. Titan har endvidere fremstillet den første Escalator herhjemme, opstillet hos Crome & Goldschmidt.

Elektriske Maskiner fremstilles i alle Størrelser lige fra Symaskine- motorer og op til 6—8000 KW og Transformatorer op til 10.000 KVA.

Centrifugen, oprindeligt Mælkecentrifuge baade for Haand- og me- kanisk Drift, er i Tidens Løb blevet kompletteret med Oliecentrifuger og Centrifuger til alle forskellige industrielle Formaal, og i de senere Aar er der fremstillet en selvudtømmende Centrifuge, den saakaldte Slamcentrifuge. Det er den første i Verden, og endnu den eneste. Den anvendes til Udskilning af større Slammængder fra Vædsker.

Fabriken beskæftiger i Dag ialt 7—800 Mand. Titan har Export til saa godt som hele Verden, og der er udtaget Patenter paa mange af Fabrikaterne og Konstruktionerne. Fabriken har endvidere Afdelinger forskellige Steder i Udlandet.

I 1926 ansattes *Poul Hannover* som Direktør sammen med Direktør Regnar Helweg, der havde været paa Fabriken siden Selskabets Start. Han er den danske Industris yngste Leder i Øjeblikket, men har alle- rede længst bevist sine Evner. Han er Søn af Polyteknisk Lærestalts tidligere Direktør, Professor H. I. Hannover, og blev Student fra Metropolitanskolen, cand. polyt. 1921, og var derefter ansat i forskel- lige Firmaer som Ingeniør i Udlandet bl. a. Letland, Tyskland, Frank- rig og Amerika efter forinden at have været Ingeniør i Danmark.

Kom i 1926 hjem fra New York og blev Direktør paa Titan. Ved Direktør Helwegs Død i Marts 1932 blev Poul Hannover udnævnt til Enedirektør og er det stadig.

Sammen med Underdirektør Frode Kjems, der i mange Aar har været ansat i Selskabet, i en Del heraf som Driftsbestyrer, har han i de senere Aar foretaget en Rationalisering af Virksomheden, saaledes at denne i Dag hører til vore mest moderne og tidssvarende, baade med Hensyn til Maskiner og Indretning.

Poul Hannover er Medlem af Bestyrelsen for Alexander Separator Comp. Ltd. i London (Datterselskab af Titan) og Medlem af Besty- relsen for A/S Jernkontoret.

JOHAN HANSEN

Født 24. November 1861. Ansat i
Faderens Forretning C. K. Hansen
1879. Optaget som Kompagnon 1897.
K¹ DM. FM. i Guld p. p.

FORBINDELSEN mellem Danmark og England gaar langt tilbage i Tiden, men hvis man skal finde Pionererne for Handelssamkvæmet er Navnet C. K. Hansen et af de første, man støder paa. Dette gamle Skibsrederfirma, hvor nu fire Generationer har fulgt hinanden i de over 75 Aar, Forretningen har bestaaet, har mere direkte end maaske nogen anden dansk Virksomhed bidraget til en Styrkelse af Forbindelsen med England. Til Gengæld har der gennem Aarene været en tydelig engelsk Paavirkning at spore hos de skiftende Indehavere af C. K. Hansen, og hos den nuværende Seniorchef Generalkonsul Johan Hansen maaske i mest udpræget Grad.

Johan Hansen er født i København som Søn af den gamle Generalkonsul af samme Navn. Bedstefaderen var C. K. Hansen — Christian Kjellerup Hansen — der fra en ringe Begyndelse, idet han først og fremmest holdt sig til sine engelske Forbindelser — arbejdede en Skibsrederivirksomhed frem, der kastede Glans over Danmark. C. K. Hansens Flaade har vist Flaget i alle Havne Verden over, til Tider har der været 42 Skibe i Søen, og selvom netop dette Erhverv baade bogstaveligt og overført maa regne med stærk Bølgegang — snart højt oppe, snart ude i svære Storme — saa er den Indsats Firmaet har gjort og den Position, C. K. Hansens Skibsrederi til alle Tider har haft, saa grundfæstet og ikke mindst i England af overordentlig Betydning for hele Landet.



JOHAN HANSEN

Johan Hansen fik sin Skoleuddannelse i Borgerdydskolen, som han forlod med 4. studerende Klasse og han gik derefter i to Aar paa Handelsakademiet »Institut Charlier« i Lausanne. Efter Hjemkomsten fra Schweiz blev han ansat paa Faderens Kontor, men søgte nogle Aar efter paany ud for at faa større praktisk Erfaring, og det var nu til England han rejste. Under sit Ophold paa Skibsrederkontorer i Storbritannien fik Johan Hansen — der alene derigennem, at hans Mor var født Englænderinde, havde stærk Tilknytning til dette Land — en Paavirkning, der prægede ham for Livet. Det engelske gentleman Ideal, den engelske Handelsmand, de engelske Metoder — alt lærte han. Han var først ansat i Leith hos Firmaet James Currie & Co. — i mange Aar har C. K. Hansen staaet i Forbindelse med dette Dampskibsselskab og repræsenteret det i Danmark — og derefter i Newcastle on Tyne hos Wm. Milburn & Co. Derefter tog han paany hjem til Danmark og gik ind i Faderens Forretning, hvor han i 1897 blev optaget som Kompagnon, og hvor han stadig er Seniorchef. Overalt i Søfartskrese Verden over nyder Generalkonsul Johan Hansen den største Anseelse, og han har ogsaa i Danmark spillet en meget fremtrædende Rolle.

Frå Fødslen tilhørende det solide, københavnske Borgerskab, er han en af de mest typiske og samtidig mest tiltalende Repræsentanter derfor. Det er let at se, at England har paavirket ham, og han har paa mangfoldige Maader arbejdet for engelske Interesser i Danmark. Det maa derfor være ham en Tilfredsstillelse at se, at Udviklingen har ført med sig, at hans Idealer er blevet til Virkelighed, idet man som bekendt i Øjeblikket har konstateret en stadig stigende Interesse for England, engelske Varer og i det hele taget for kommerciel og kulturel Forbindelse med vor store Kunde.

Mens Faderen kun paatog sig forholdsvis faa repræsentative Hverv, har den nuværende Generalkonsul Johan Hansen i stærkt Maal faaet at føle, at det forpligter at være Indehaver af en Virksomhed, der havde en Tilknytning med Udlandet som C. K. Hansen har haft det.

Først skal det nævnes, at Johan Hansen var Handelsminister — Danmarks første — i Ministeriet Neergaard 1908 og beholdt Portefeullen i det efterfølgende Ministerium Holstein. Det hænger vel ogsaa sammen med Johan Hansens engelske Sympatier, at han i Politik nærede liberale Anskuelse. Men desforuden har han dels haft en Række kommunalpolitiske, dels forretningsmæssige og kunstneriske Hverv; han er en af de mest interesserede Teatervenner, Danmark ejer, og hans smukke Malerisamling blev i Aarenes Løb beundret af mange Kunstvenner alle Vegne fra. Han valgtes i 1903 som en af Antisocialismens Repræsentanter til Borgerrepræsentationen i København og indtog en ledende Stilling indenfor Gruppen. Han interesserede sig især for Byens Finanser og var Medlem af forskellige Skatte- og Budgetvalg. Blandt de utallige andre Hverv, han har haft eller stadig er Indehaver af, kan nævnes: I Direktionen for Bombebøssen, i Bestyrelsen for Københavns Handelsbank, Nordisk Skibsrederforening, Musikhistorisk Museum, Foreningen Dansk Samvirke, Dansk Forening for international Søret, A/S Københavns Bunkerkul Depot, Revisions- og Forvaltningsinstituttet, Formand for Fanø Vesterhavsbad og for Danske Rederes Retsværn. Medlem af Københavns Havnebestyrelse, Medlem af Bestyrelsen for Dansk Koncertforening, Formand for Selskabet for dansk Teaterhistorie, for Kunstforeningen og for Dansk Kunstmuseums Forening. Formand for Foreningen Det kongelige Teaters Venner, 1ste Vicepræsident i Det kgl. danske geografiske Selskab, Medlem af Bestyrelsen for Ensomme gamles Værn og Kronborg Musæet.

Fra det gamle Rom stammer Ordet Patricier, og det passer godt paa Johan Hansen; det er det, han er, en særegen Personlighed med meget vidtspændende Interesser, en Mand af Borgerdyd og gammel- dags courtoisie, vor mest udprægede Anglo-Dane.

VALDEMAR HANSEN

Født 5. Juni 1870. Grossererborgerkab 1898, adm.
Direktør for A/S De forenede Glasværker i Odense og
Aarhus 1906, og efter Sammenslutning med Kastrup
Glasværk adm. Direktør for det nydannede A/S fra 1907.
R. af D.

KONCENTRATIONEN indenfor den danske Industri har været et af de Punkter, der oftest har været diskuteret. Man har imidlertid et ganske udmærket Eksempel at henvise til, og det er Sammenslutningen af Landets Glasværker. I tidligere Tid arbejdede en Række forskellige Glasværker spredt over Landet hver paa sit Felt og paa sin Maade. For denne specielle Industri fik det stor Betydning, at der fandt en Sammenslutning Sted. I Øjeblikket har vi i Danmark af betydelige Glasværker egentlig kun Holmegaards og saa den store Sammenslutning, for hvilken Direktør *Valdemar Hansen* staar som Lederen, og som har Navn efter den sidste af de Fabriker, der sluttede sig til den store Koncern, nemlig Kastrup Glasværk.

Det har vist sig at være overordentlig fordelagtigt, og mange af Talsmændene for en stærkere Koncerndannelse indenfor dansk Industri peger da ogsaa paa Kastrup Glasværk som det glørværdige Eksempel.

Da han som ung Mand, endnu midt i 30'erne, sad som Direktør for Glasværket i Odense, fik han i Forening med Konsul Fr. Hey, den ovennævnte Sammenslutning etableret. De enkelte Virksomheder havde tidligere hver for sig ydet noget, men nu undgik man meningsløs Konkurrence paa et saa specielt Felt som dette, og erobrede sig hurtigt gennem Eksport Markeder, der tidligere havde været lukkede for de danske Glasvarer.



VALDEMAR HANSEN

Valdemar Hansen er Søn af Tømrmester Niels Hansen, og født i Hvedstrup udenfor København. Han gik i den lille Gadstrup Landsbyskole og kom saa senere paa teknisk Skole i Roskilde.

14 Aar gammel blev han sat i Lære i København hos Firmaet Tofte & Michelsen. samtidig med at han frekventerede en Handelsskole for videre Uddannelse. Efter Læretiden fortsatte han i Firmaet indtil han den 1. Oktober 1892 etablerede et Oplag for Fyns Glasværk i Odense her i København.

1. Januar 1906 blev han Direktør for de forenede Glasværker i Odense. 1. Juni 1907 opkøbte et Konsortium bestaaende af Konsul Fr. Hey og Vald. Hansen alle Aktierne i De forenede Glasværker og Frederiksberg Glasværk, hvorefter disse blev sammensluttet, og Vald. Hansen overtog Stillingen som adm. Direktør for alle Virksomhederne.

A/S Kastrup Glasværk, der blev stiftet i 1873, er nu Indehaver af samtlige Glasværker i Danmark med Undtagelse af Holmegaard. Det beskæftiger c. 700 Arbejdere og Funktionærer og har i flere Aar eksporteret til næsten hele Europa, bl. a. Flasker og Belysningsartikler, og fremstiller omtrent alt indenfor Glasindustrien.

Valdemar Hansen er Medlem af Sø- og Handelsretten, Industriraadet og af Industriforeningens Repræsentantskab, og paa mangfoldige andre Felter har der været Brug for den initiativrige Industrimand. Han er saaledes Medlem af Bestyrelsen for en Række industriselskaber — herfra har han dog i de senere Aar trukket sig tilbage fra en Del — Næstformand i Bestyrelsen for A/S Hellesens Enke & V. Ludvigsen, for A/S H. A. Gruberts Sønner, Ernst Voss Fabriker, Fischer & Nielsen, Crome & Goldschmidt o. fl. a.

Med fuld Ret kan man sige om ham, at det er Manden, der har skabt den danske Glasindustri i dens nuværende Skikkelse, og det er et omfattende, interessant og betydningsfuldt Livsværk, der ligger bag ham.



WILHELM HANSEN

WILHELM HANSEN

Født 27. November 1868. Stiftede 1896
»Dansk Folkeforsikringsanstalt«. Direktør i »Hafnia« 1905. K² DM. p. p.

SIN Hovedindsats indenfor dansk Erhvervsliv har Etatsraad *Wilhelm Hansen* gjort med Folkeforsikringsvæsenet. Han har her været Pioner, og fra alle Sider er der ydet ham den mest uforbeholdne Anerkendelse af dette Arbejde. Kort fortalt har det været hans Idé at føre Livsforsikringstanken ud i de bredeste Lag, og det er lykkedes ham i videst mulig Udstrækning.

Wilhelm Hansen er født i København i en jævnt velstaaende Købmandsfamilie, men selv om han kunde have faaet Støtte hjemmefra, har han fra ganske ung klaret sig selv. Han gik i Efterslægtsselskabets Skole til han var 15 Aar og læste derefter videre til Adgangseksamen til Polyteknisk Lærestanstalt. Efter at have absolveret denne Eksamen studerede han i et Par Aar paa Anstalten, men forlod derefter denne og gik over til Bankvæsenet for siden at gaa ind i det engelske Forsikringsselskab »Gresham«s danske Generalagentur og snart derefter blev han Direktør for samme. Han kom som saadan paa ret hyppige Rejser til England, og det var under et Besøg herovre, at han fik Øjnene op for Folkeforsikringens store Betydning, og i Slutningen af 1895 udarbejdede han derefter et Forslag, der skulde danne Grundlag for et Folkeforsikringsselskab i Danmark. Han traadte i Forbindelse med den ansete Forsikringsmand, den senere Indenrigsminister, Gehejmeetsraad Ludvig Bramsen, der interesserede sig stærkt for Sagen, og sammen med Bramsen og enkelte andre arbejdede han nu med disse Planer, og i 1896 lykkedes det ham at faa skabt

»Dansk Folkeforsikringsanstalt«. Da hele Idéen var hans var det ganske selvfølgelig, at han straks blev udnævnt til Direktør, og denne Stilling er han stadig Indehaver af. Som Leder af »Dansk Folkeforsikring« tog han nu med en sjælden Energi fat. Det var helt nye Lag af Befolkningen, der skulde interesseres, men det viste sig snart, at der var god Brug for denne Virksomhed. Dansk Folkeforsikring har i Dag en meget smuk Position. Selskabets Aktiekapital var og er — da den aldrig er blevet udvidet — 500.000 Kroner med 25 pCt. Indbetaling, og det har hvert Aar givet et ganske overordentlig smukt Udbytte. Den Indsats, der her er gjort er af temmelig enestaaende Art i Forsikringsverdenen.

I 1904 rettede man fra det store Livsforsikringsselskab »Hafnia« en Henvendelse til Wilhelm Hansen om at indtræde i Selskabets Direktion, og Aaret efter udnævntes han til administrerende Direktør for denne betydningsfulde Virksomhed og har fra 1910 været Formand for Direktionen. Med stor Energi har Wilhelm Hansen — der i 1912 ved Hafnias 40 Aars Jubilæum blev udnævnt til Etatsraad samtidig med at Selskabets nye Bygning indviedes — arbejdet for at skabe Hafnia en Position, og det er efterhaanden ved Siden af »Statsanstalten« blevet førende indenfor Livsforsikringsvæsenet.

Paa mangfoldige andre Omraader har Wilhelm Hansen gjort en Indsats, har bl. a. i sin Tid i Frankrig stiftet Forsikringsselskabet »La Populaire«, og har i det hele taget altid været ganske overordentlig fransk interesseret. Hver Gang der er Tale om franske Udstillinger, Besøg, Foredrag o. s. v., kan man være sikker paa, at Etatsraad Wilhelm Hansen staar bagved.

Paa sin smukke Ejendom »Ordrupgaard« har han i Aarenes Løb samlet sig en Malerisamling, der ikke blot blev landskendt, men som mange kunstinteresserede fra Udlandet har beundret.

Men over alle Etatsraad Wilhelm Hansens andre store og gode Geringer staar hans Arbejde for Dansk Folkeforsikring. Det er paa det Felt, han har sat sig det varigste Minde og anvist helt nye Veje.

HJALMAR HARTMANN

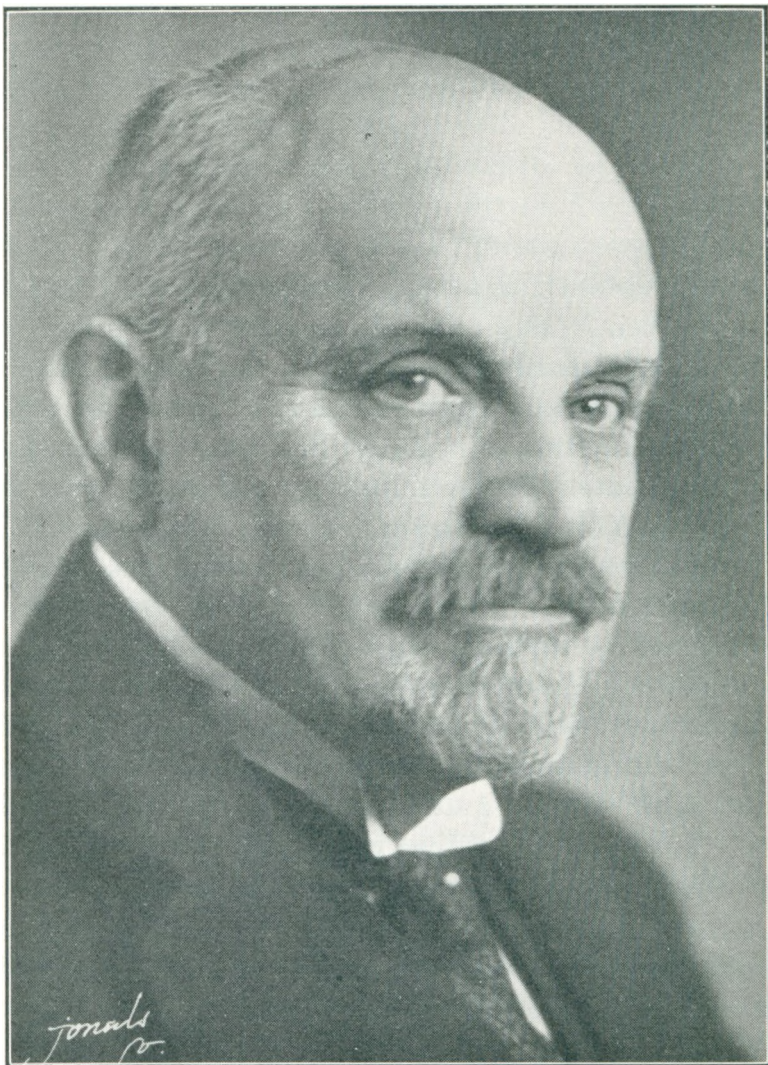
Født 11. Juli 1870. Etableret i Bryssel
1894, i København 1899. R. af D. p p.

GENERALKONSUL *Hjalmar Hartmann* er født i Lier i Norge paa Gaarden »Valle«. Hans Fader var Præst og Moderen Datter af den kendte danske Præst Vilhelm Birkedal. Efter Faderens tidlige Død sad Moderen i meget smaa Kaar, og da Hjalmar Hartmann var 5 Aar gammel, flyttede hun med sine 3 Børn til Danmark, hvor hun blev gift med sin Faders Kapellan, Laurits Nyegaard. Hjalmar Hartmann kom først i Huset hos sin Bedstefader, Pastor Vilhelm Birkedal i Ryslinge paa Fyn, og siden hos Onkelen, Pastor Uffe Birkedal, i Brande, Jylland.

Efter nogle Aars Undervisning i Birkerød Kostskole kom han i 16-Aars Alderen i Gartnerlære hos Slotsgartner Johan Frederiksen ved Charlottenlund Slotshave. Samtidig læste han privat til Præliminæreksamen og tog denne ved Københavns Universitet i Sommeren 1888. Efter endt Ophold i Charlottenlund tog Hjalmar Hartmann Plads som Elev ved Fuglebakkens Handelsgartneri paa Frederiksberg.

Da Læretiden var forbi, fik han Ansættelse som Medhjælper i Olbergs Gartneri i Striessen ved Dresden. Her var der meget at lære for en ung Gartner, og baade i Striessen og i en senere Plads hos Wilhelm Rischer i Connowitz ved Leipzig, høstede han mange nyttige Erfaringer.

Efter et Kursus paa det pomologiske Institut i Reutlingen fulgte nogle Rejseaar, der bl. a. bragte Hjalmar Hartmann til Gent, Bryssel og London, og han etablerede sig endelig i 1894 i Bryssel 24 Aar gl.



HJALMAR HARTMANN

Da det imidlertid var hans Ønske at bosætte sig i Danmark, vendte han hjem og var i 3 Aar Undergartner ved Bregentved Slotshave, hvor han samtidig fortsatte den i Bryssel paabegyndte Virksomhed. For imidlertid udelukkende at kunne hellige sig denne tog han i April 1899 Grossererborgerskab under Firmanavn Hjalmar Hartmann & Co. og etablerede sig med Kontorlokaler i Stormgade 12, København. Forretningen baseredes først og fremmest paa Frøavl og Frøhandel for Eksport. Frøet avledes hos Landmænd rundt om i Danmark og afsattes i Begyndelsen væsentligst til Tyskland, Rusland og Amerika.

For at knytte Forbindelser i Udlandet maatte Hjalmar Hartmann i de første Aar foretage lange Forretningsrejser, og han var den første, som personlig berejste Amerika specielt med Eksport af Kaalfrø for Øje.

I 1907 indgik han Ægteskab med Gerda Godfred Christensen, Datter af Professor, Landskabsmaler Godfred Christensen. I 1908 fik han dansk Indfødsret.

Firmaet erhvervede i 1906 Jord i Emdrup til Prøvedyrkning, men først i 1911 paabegyndtes i større Udstrækning og under sagkyndig Ledelse Forsøg med dels danske, dels udenlandske Stammer af saavel Kaal som Rodfrugter. Man indførte Prøver fra alle Verdensdele for nøje at undersøge hvilke Krav, der stillede m. H. t. Sorter i de forskellige Lande.

Da Krigen brød ud, var Firmaet økonomisk meget vel underbygget og laa inde med et betydeligt Lager. Samtidig med Krigen fulgte imidlertid en Mængde Vanskeligheder for Eksporten. Dog forøgedes Omsætningen, idet en væsentlig Del af flere Landes Centralindkøb foretoges hos Firmaet.

Ved Krigens Ophør blev Vanskelighederne endnu større, men Firmaet Hjalmar Hartmann & Co. red alle Storme af, og i de følgende Aar har det hævdet sin ret enestaaende Position Verden over indenfor sin specielle Branche.

Personlig regner Hjalmar Hartmann Forædlingsarbejdet for sin be-

tydeligste Indsats, og det var med Henblik herpaa, at han ved sit 25 Aars Jubilæum i 1919 oprettede et Legat, der skulde uddeles som Belønning for fortrinligt Forædlingsarbejde indenfor Køkkenurterne og særlig for saadanne Produkter, hvis Frø kunde faa Betydning for Eksport.

I 1916 købtes den for sit Formaal udmærket beliggende Ejendom »Røde Vejrmøllegaard« i Glostrup, hvor Forædlingsarbejdet kunde gaa Haand i Haand med et veldrevet Landbrug. I 1919 opførtes ved Glostrup Station et nyt stort Frøpakhuis med eget Banespor, vel nok det største af sin Art i Nordeuropa. Her samledes de ved Kontrakt med Landmænd avlede Frøpartier, og tillige indrettedes der et moderne Frørenseri og Tørringsanstalt. I 1923 forøgedes Virksomheden ved Køb af »Ragnesminde«, Søstergaarden til »Røde Vejrmøllegaard«, og efter Køb af endnu en mindre Ejendom, »Vestergaard«, forøgedes det samlede Areal, som Virksomheden raadede over, til 500 Tdr. Land. Da disse Ejendomme efterhaanden er blevet nogle af de bedste drevne indenfor Københavns Amt, er de indgaaet som Led i Forevisningsplanen i det kgl. Landhusholdningsselskabs Program med Henblik paa Udlændinges Studier her i Landet, ligesom Gaardene er anbefalede af Landboforeningerne som godt Lærested for unge Landmænd.

Udenfor selve Forretningen var Hjalmar Hartmann i disse Aar interesseret paa forskellig Maade i Handelsforbindelsen mellem Danmark og andre Lande. Det var saaledes paa hans Initiativ, at »Dansk-Czekoslovakisk Handelskammer« stiftedes i 1921, og han var dets Præsident i 5 Aar, indenfor hvilket Tidsrum han udførte et betydeligt Arbejde for Handelssamkvemmet mellem de to Lande.

I 1926 udnævntes han til Generalkonsul for Litauen og i 1932 til Generalkonsul for Belgien.

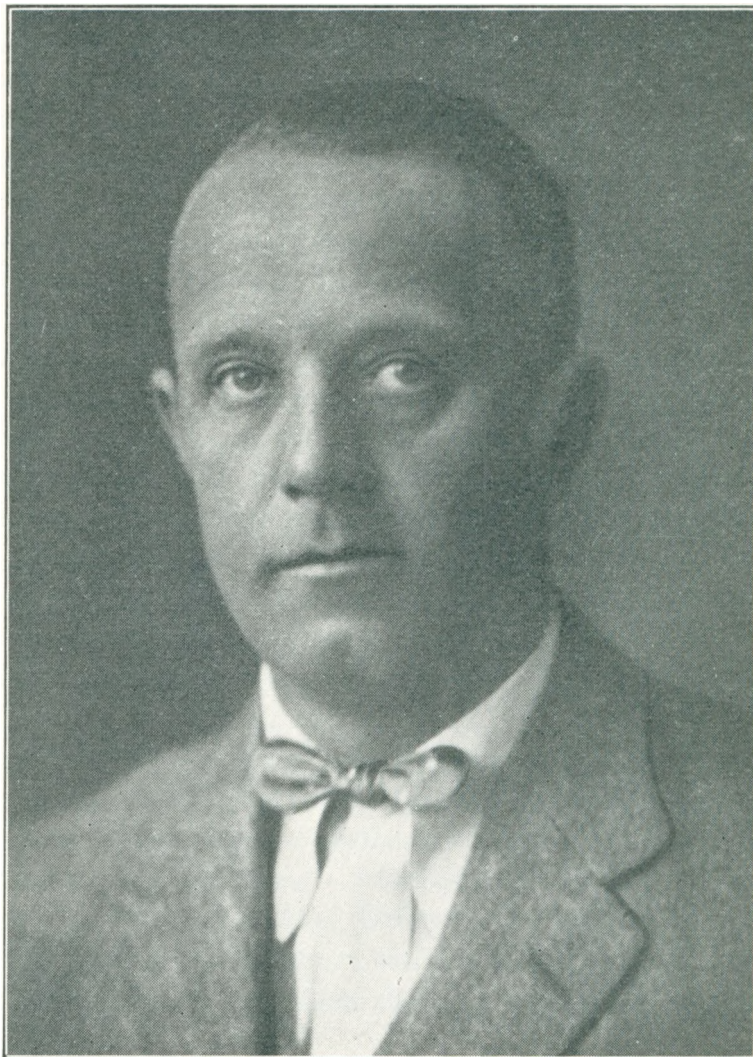
Hjalmar Hartmann er en af dansk Erhvervslivs mest internationalt orienterede Mænd. Han har saaledes ved forskellige Lejligheder været kaldt til Forhandlinger om Spørgsmaal vedrørende Samhandelen

med andre Lande, bl. a. kaldtes han i 1923 til Rusland og i 1925 til Paris paa Foranledning af de respektive Regeringer.

Sit Fødeland Norge har han ikke glemt, i hvilken Forbindelse han særlig har interesseret sig for Rejsningen af »Norges Hus« i Kbhvn.

Der gaar en lige Linie gennem hele Hjalmar Hartmanns Levnedsløb. Fra ganske ung har han været bestemt paa at vælge Gartneriet som sit Fag. Hans Studier danner Grundlaget for hans fremtidige Virksomhed, og han selv mener, at han, ved at vokse op under landlige Forhold, særlig i Præstegaardshaver, har fattet Kærlighed til Beskæftigelse ved Havebrug og hvad dertil hører. En betydelig Indsats i dansk Erhvervsliv har han ydet og yder hans Firma stadig, og det fra den Hartmannske Virksomhed udgaaede Frø har vundet Navn Verden over. Et Livsværk udenfor det almindelige, ligesom Hjalmar Hartmann er en Gartner af et noget andet og større Format end sædvanlig. Men den ret sjældne Konstellation, som han repræsenterer gennem sit Livs Arbejde, har altsaa givet lykkelige Resultater.

Hjalmar Hartmann har endvidere Tilknytning til forskellige andre kommercielle, saavel som humanitære og kunstneriske Virksomheder.



HUGO H. HASSELBALCH

HUGO H. HASSELBALCH

Født 29. Maj 1888. Medindehaver af Firmaet Hasselbalch & Co. (Dansk Gardin & Textil Fabrik og Dansk Farveri & Merceriserings Anstalt).

INDENFOR det Hasselbalckske Forretningsdynasti fører *Hugo Helms Hasselbalch* Traditionerne videre paa bedste Maade. Virksomheden er skabt af hans sjældent initiativrige Fader, der fra Bunden arbejdede denne Virksomhed op til at blive den førende i Norden indenfor sin Branche.

Hugo H. Hasselbalch er lige saa lidt som sin Fader en Mand, der søger Offentligheden. Efter at baade hans Broder Erik Hasselbalch og hans Fader Chr. Hasselbalch med faa Maaneders Mellemrum var døde i 1925, har det været ham, der har staaet som Chef for den store Forretning Dansk Gardin og Textil Fabrik og Dansk Farveri og Merceriseringsanstalt. Men han har haft en udmærket Medarbejder i Prokurist Georg P. Jensen, der er uddannet i Firmaet og vokset op med det.

Hugo H. Hasselbalch er født i København og kom i Krebs', Skole indtil sit 12 Aar, hvorefter han blev sendt til Rungsted Kostskole. Paa Grund af Sygdom — han var som Barn svagelig — maatte han opgive at tænke paa at studere, og han kom til Ægypten fra sit 18—22 Aar.

Efter sin Hjemkomst blev han ansat i Faderens Forretning, var først paa Fabriken og foretog senere Rejser til Tyskland og England for at uddanne sig nærmere. Da han saaledes havde faaet en alsidig Uddannelse og ikke mindst havde sat sig ind i alt, hvad der var fremme i Udlandet, gik han ind i Virksomheden som Medindehaver.

Under hans Ledelse har Hasselbalch & Co. udvidet sig betydeligt, og Hugo Hasselbalch er tillige Direktør for de store Datterselskaber, A/S Svenska Gardinfabriken, Gøteborg, og Akts. Nordisk Gardinfabrik, Halden, idet Fabriken i Malmø i 1890 blev flyttet hertil.

Han har bestandig haft Øjet aabent for at staa paa Højde med Tiden, og det er lykkedes ham ikke blot herhjemme at oparbejde en omfattende Handel men tillige at skabe en stor Eksport. De danske Gardiner er velkendt i mange Lande takket være det Arbejde, Hasselbalch & Co. har udført derfor.

Privat er Hugo Hasselbalch sportsinteresseret, især i Sejlsport. Men han har ikke villet modtage offentlige Tillidshverv, da han altid har været travlt optaget af Forretningen.

PEDER P. HEDEGAARD

Født 2. September 1861. Etableret 1885
i Nørre Sundby. Adm. Direktør for A/S
P. P. Hedegaard i 1916. R. DM.

HAARDT Arbejde og en sjælden Paapasselighed og dertil et aabent Øje for, hvor Chancen til enhver Tid laa, det er de Omstændigheder, der har ført en af Provinsens Storkøbmænd af virkelig Format, *Peder P. Hedegaard* i Nørresundby frem. Helt fra Bunden har han arbejdet sin Virksomhed frem, saaledes at den nu er en af Jyllands største, en solidt underbygget Forretning, som det er en god anbefaling at have staaet i Lære i. Men ikke mindre kan man lære af selve Peder P. Hedegaards Karriere.

Peder P. Hedegaard er født i Ræhr ved Thisted. Faderen var Lærer i Hjørdemaal-Klit Skole og her fik Sønnen sin første Undervisning. Han gik i Skole til han var fjorten Aar, kom saa i Handelslære, og var i 2½ Aar hos Johs. Nielsen i Hjørdemaal, hovedsagelig Kolonialforretning, og Indehaveren skaffede derefter den unge Mand, der gerne vilde udvide sine Kundskaber, Plads hos Firmaet T. C. Dige i Øsløs. Her fik Hedegaard udlært i 1879. Diges Forretning var dengang en af de største Landforretninger i Nordjylland og det var en god Skole at være her i 3 Aar. I Efteraaret 1879 fik Hedegaard saa Plads som Kommis hos Købmand P. C. Christensen i Nørresundby og blev her i 4½ Aar, til han skulde ind som Soldat. Efter at have af-tjent sin Værnepligt var han et Aar Førstemand hos J. Chr. Schibbye i Hjørring, og derefter grundlagde han 1. November 1885 sin egen Forretning paa Vestergade i Nørresundby.



PEDER P. HEDEGAARD

I Løbet af ni Aar arbejdede han denne Forretning op fra Bunden. Det var Kolonial og Foderstoffer, der handlede med, baade en gros og en detail, og dertil kom Eksport af Smør og Æg til Norge og England. Det var en kendt Sag, at England aftog danske Æg, og Hedegaard kom godt ind derovre, og han oparbejdede et nyt Marked i Norge. Det var paa saadanne Felter, at Hedegaard lagde Grunden til sin Forretnings Vækst og viste sin købmandsmæssige Omtanke. Efter ni Aars Forløb afstod han sin Detailhandel og kastede sig nu udelukkende over en gros Handelen i Korn, Foderstoffer og Kolonialvarer. 1897 byggede han et stort 4 Etages Pakhus i Torvegade, og her havde Forretningen stadig til Huse til 1922. Aar for Aar tiltog den i Omfang med Import af Korn og Foderstoffer. Tidligt havde Hedegaard Blik for Betydningen af at koncentrere sig om Specialer, og han var aldrig bange for at udskille Dele af Forretningen for saa at kaste sig med desto større Iver over de Omraader, hvor han mente de største Chancer laa.

Saaledes afstod han Kolonialforretningen en gros 1904 til Købmand Konrad Christensen, som drev den videre under Firmanavnet Hedegaard & Christensen.

Peder P. Hedegaards egen Forretnings stadige Vækst foraarsagede en Række Udvidelser, der byggedes Foderblandingsanlæg og Silopakhus med Møllerianlæg og Losseelevator samt Triøranlæg, og der ofredes alene herpaa en Sum af 400.000 Kroner.

Foderstofforretningen blev efterhaanden en af de største i Danmark og i 1916 lod Hedegaard hele sin betydelige Virksomhed overgaa til et Aktieselskab med en indbetalt Aktiekapital paa 750.000 Kroner og med Peder P. Hedegaard som administrerende Direktør. Aktiekapitalen er senere forhøjet til 1³/₄ Million. I 1922 byggedes tidsvarende Kontor ved Nørresundby Havn og 1929 overtoges Dansk Pakhuskomp.'s store Bygningskompleks, hvor der er Lagerplads til over 15.000 Tons Varer og et mægtigt Maskinanlæg.

Skridt for Skridt har han arbejdet sin store Forretning op, og man

kan følge Udvidelserne fra Aar til Aar. A/S. Peder P. Hedegaard byggede Pakhuse i Thisted, Struer og Lemvig i 1918—20—21 og i Frederikshavn 1925, overtog A/S Cloos & Co.'s Silopakhus, som er udvidet med Foderblandingsanlæg og Losseelevator, og fra alle disse Lagre udlosses der daglig store Varepartier ligesom fra Lageret i Hadsund.

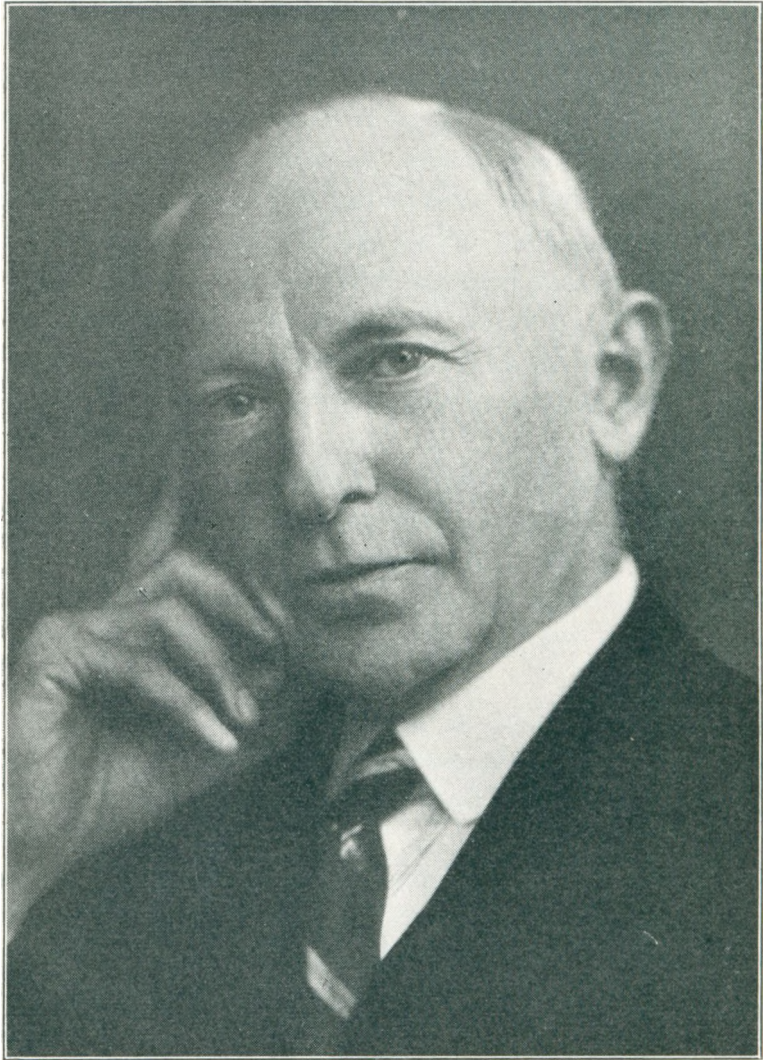
Hedegaard er i 1908 udnævnt til R. af D., og paa sin 70 Aars Fødselsdag 1931 til Dannebrogsmænd, og stiftede paa denne Dag et Legat paa 100.000 Kr. til trængende nordjydske Købmænd og deres Enker, hvoraf Renterne uddeles 2 Gange aarlig. Hedegaard er den fødte Købmand, og han har forstaaet at holde sammen paa, hvad han erhvervede sig, og saa samtidig været vaagen overfor nye Muligheder. Der hører selvfølgelig stor medfødt Dygtighed til at naa et saadant Resultat, men hele sit Liv har Hedegaard ogsaa slidt ærligt og redeligt for det.

Gennem Oprettelsen af en Række Legater — til sine Pakhusarbejdere, til sine Kontorfolk, til »Danske Mødres Julegave«, til forældreløse Børn 50.000 Kroner foruden en stor Byggegrund — har han i Aarenes Løb bortsænket store Formuer. Han ved, at Rigdom forpligter, og han er villig til at hjælpe, hvor han mener, det kan nytte. Han har det rette gode Borgersind.

Han har ogsaa bygget og bortsænket et Alderdomshjem og Forsamlingshus i sit Barndomshjem i Hjørdemaalklit i 1930 og et Legat til Trængende dersteds paa 20,000 Kr., hvoraf Renterne uddeles hvert Aar til Julen af Menighedsraadet.

Naturligvis har man fra mange Sider haft Bud efter Peder P. Hedegaard. Han har været Medlem af Nørresundby Ligningskommission og i 11 Aar Byraadsmedlem, Formand for Byens Handelsforening i over 35 Aar. Bankraadsmedlem siden 1902, i Bestyrelsen for De samvirkende jyske Handelsforeninger samt i Bedømmelsesudvalget for Korn- og Foderstofhandlere paa Københavns Børs. Han har endvidere virket for Skibsfartens Fremme og støttet mange forskelligartede Foretagender og Formaal i Tidens Løb.

Der er noget helstøbt, solidt over hans Liv som over hans Personlighed. Det er godt, gammelt Købmandsskab han repræsenterer, og den Maade, han har arbejdet sig frem paa til en saa anset Position, kan lære den unge Handelsmand adskilligt.



HERMAN HEILBUTH

HERMAN HEILBUTH

Født 27. Maj 1861. Stiftede Beckett & Meyers
Gødningforretning i 1884. Direktør i Dansk
Svovlsyre og Superphosphatfabrik 1900.

HERMAN HEILBUTH blev født i København som Søn af Grosserer William Heilbuth og Hustru Emilie, født Magnus. Faderen tilhørte en dansk-jødisk Slægt, der har boet her i Landet siden Christian den 4.'s Tid, den første danske Heilbuth var Forstander for Menigheden i Altona til sin Død i 1648.

Kaarene i Hjemmet tillod ikke Herman Heilbuth at følge sin Lyst til Studierne. Efter endt Skolegang opholdt han sig en kort Tid hos Moderens Slægt i England og kom derefter i Handelslære 1877 i en mindre Virksomhed, Aaret efter hos Beckett & Meyer. Takket være Grosserer Louis Meyers Vovemod og Tillid kunde Heilbuth allerede i 1884, 23 Aar gl., indenfor Firmaet skabe en Importforretning i Gødning paa Grundlag af helt nye Principper og gennemgribende Reforme. Docent, senere Professor i Plantefysiologi ved Københavns Universitet, Rasmus Pedersen blev knyttet til Virksomheden som videnskabelig Leder, et i de Tider sjældent Samarbejde mellem Videnskaben og den praktiske Handel. Princippet var: Aabenhed, vidtgaaende Garanti og Kontrol, Priser, der ved rationel Fordeling kunde sættes langt under de danske Fabrikers og Propaganda for Gødningernes hensigtsmæssigste Anvendelse. Parolen lød: B. & M. byder en mere betryggende Garanti og Kontrol end noget andet dansk Gødningfirma, og som et Led i Oplysningspropagandaen ydede B. & M. Bidrag til de første Gødning=Markforsøg herhjemme, længe forinden Staten traadte til med sin Støtte.

Trods de sunde Principper var det svært for B. & M. at trænge igennem hos Landmændene. Konsulenterne, bl. a. Statskonsulent K. Hansen, Lyngby, forstod Reformerne og støttede dem, men var den Gang kun faa. Det afgørende Gennembrud skete først efter en halv Snes Aar, da B. & M.s Virksomhed paa Landmandsforsamlingen i Randers i 1894 paa en særlig opsigtsvækkende Maade blev fremhævet og prisbelønnet.

I 1893 forsøgte Heilbuth at oprette en Fabrik, der skulde omdanne Tønde-Latrinen i København til en Kunstgødning, Pudrette. Trods Tilslutning fra Mænd som Borgmestrene Borup og Øllgaard, Hagemann, Lægerne Prof. Lange og Engelsted blev Planen hindret.

I 1896 tog Heilbuth Initiativet til en Samvirksomhed med Dansk Svovlsyre- & Superphosphatfabrik og Fredens Mølle, der kunde bringe hele Landets Gødningsvirksomhed ind under de Beckett & Meyer'ske Principper og ind i en rationel og økonomisk Fordeling af Gødningerne. Disse Bestræbelser lykkedes. I 1897 oprettedes Det Danske Gødnings-Kompagni som Salgskontor for de 3 Firmaer, med Heilbuth og H. Siegumfeldt som Forretningsførere, og i de følgende Aar gik B. & M.s Gødningsforretning og Fredens Mølle ind under Dansk Svovlsyre- & Superphosphatfabrik. Heilbuths Tanke var, at man ved Siden af Fabrikationen skulde fortsætte den af Beckett & Meyer drevne Import af Superfosfat og derved støtte og styrke Selskabet til efterhaanden at skabe en sund og stærk dansk Superfosfat-Industri. Fra 1900 ledede Heilbuth i Forbindelse med Siegumfeldt Selskabet som Direktører, og trods meget forskellige Anskuelser supplerede de paa flere Maader hinanden godt. Ingeniør A. Clément havde den tekniske Ledelse af Fabrikerne.

Da Bønderne under Ledelse af Anders Nielsen, Sveistrup Østergaard, i 1901 oprettede Andels-Gødningsforretningen, traadte Heilbuth straks i venskabeligt Samarbejde med denne, og dette Forhold vedvarede indtil Heilbuths Udtræden i 1913, men bristede nogle Aar derefter.

Efter at have arbejdet i Gødningsvirksomheden i en Menneskealder traadte Heilbuth i Slutningen af 1913 tilbage som Direktør efter en Uoverensstemmelse med sin Kollega angaaende Arbejderforholdene ved Fabrikerne. Heilbuth trøstede sig med Udsigten til i højere Grad end hidtil at kunne beskæftige sig med offentlige Arbejder. Han plejede at sige, at han vist ikke havde det rette Handelsblod, siden offentlig Virksomhed altid interesserede ham langt mere end det private Erhverv. Han havde fra 1903 deltaget i Forarbejder til Dannelsen af et nyt Parti, og dette, Det radikale Venstre, var blevet stiftet i 1905. Han fortsatte da efter sin Udtræden af Forretningen sit Organisationsarbejde indenfor Partiet som Leder af Det radikale Venstres Kontor, som Medlem af dets Hovedbestyrelse fra 1905 samt af Bestyrelsen for Den frie Presse, et Selskab, der var oprettet for at skabe og støtte en radikal Venstrepressen udenfor København.

Den 8. August 1914 blev Heilbuth indvalgt i den overordentlige Kommission og sad deri til dens Ophævelse i 1921. I det første Møde udtalte han, at nu galdt det om at sikre Befolkningen dens Behov til rimelige Priser, og samtidig at lade Erhvervene tjene rigt. Et Medlem bemærkede: »Gud ved, hvordan De vil bære Dem ad med det? Det er jo to ganske modsatte Maal.« Men disse Maal lykkedes det dog Ministeriet Zahle, særlig Indenrigsministeren Ove Rode, i det hele og store at gennemføre.

Som den, der havde forretningsmæssig Indsigt og god Tid til sin Raadighed, fik Heilbuth meget Arbejde lagt over paa sig i Kommissionen. Han sad i en stor Del af dens Udvalg, ofte som Formand.

Til Trods for Erhvervenes gyldne Kaar under Krigen blev der, ogsaa af politiske Grunde, i alle Erhverv oparbejdet en stærk Uvilje mod Prisreguleringen. Vrede jyske Landmænd afsatte den kendte Proprietær Tovborg Jensen fra Landboforeningens Formandssæde, og vrede københavnske Grosserere gav paa et stort Børsmøde i 1918 Heilbuth et kraftigt Mistillidsvotum for hans Virksomhed i den overordentlige Kommission.

Heilbuth havde fra 1911 siddet i Grosserer-Societetets Komité og var af denne valgt ind i Havnebestyrelsen. Han havde gjort gentagne Forsøg paa at reformere Komitéen ved Oprettelsen af et Repræsentantskab, som Bindeled mellem Grossererne og deres Komité. Men disse Forsøg var strandet paa Formandsskabets Uvilje. Først en halv Menneskealder senere, i 1930, blev Reformen gennemført under den næste Formand, Grosserer Ernst Meyer.

Efter det ovennævnte Mistillidsvotum i 1918 traadte Heilbuth da ud af Komitéen. I sine Afskedsord udtalte han, at han vel med Glæde havde ydet sit Bidrag til at virke for sine Standsfæller, men naar Valget stod imellem Arbejdet for en enkelt Stand og et Arbejde for det almene, faldt Valget ham ikke vanskeligt.

I 1914 var Heilbuth blevet valgt ind i Landmandsbankens Bankraad, kort efter i dens Bestyrelse. Umiddelbart efter Bankens Sammenbrud i 1922 og de dermed i Forbindelse staaende Begivenheder nedlagde Heilbuth samtlige sine politiske Hverv og i 1923 sit Sæde i Havnebestyrelsen. Efter den Tid har han udelukkende virket i forretningsmæssige Forhold bl. a. som Medlem af forskellige Bestyrelser, særlig i sit gamle Selskab og dets Datterselskaber.

Efter Heilbuths Udtræden af Svovlsyreselskabet i 1913 var H. Siegumfeldt Ene-direktør. Under Krigen oprettede Siegumfeldt en stor Række Selskaber, kontrollerede og financierede af Svovlsyrefabrikkerne, og der tjentes meget store Beløb, men i Aarene efter Krigen blev Tabene saa store, at Bankerne blev betænkelige, og de anmodede da i 1921 Heilbuth om at indtræde. Selskabet maatte rekonstrueres. Alle Afskrivninger og Henlæggelser og 80 pCt. af Aktiekapitalen var tabt, Direktør Siegumfeldt traadte tilbage, og Brødrene Poul og Knud Wonsild blev Direktører med Overingeniør K. Warming som teknisk Leder af Fabrikkerne. Bestyrelsen blev fra 1921 Overretssagfører Werner (Formand), Direktør Heilbuth og Konsul Henius, efter sidstes Død i 1926 Direktør Percy Ipsen. Rekonstruktionen holdt. De ca. 30 Mill. Kr., som Bankernes Engagement derefter androg, blev reddede. Efter at

de fleste af de under Krigen oprettede Datterselskaber var solgte eller likviderede, har Selskabet under Brødrene Wonsilds Ledelse udviklet sig sundt og er atter blevet meget stærkt konsolideret, og Forbindelsen med Andels-Gødningsforretningen, som var blevet brudt efter Heilbuths Bortgang i 1913, er paany blevet oprettet.

Heilbuth havde fra sin Ungdom næret den faste Tro, at en aaben og redelig Gødningshandel, med kraftig oplysende Virksomhed overfor Landmændene, vilde forøge Gødningsforbruget stærkt, til lige Gavn for Sælgerne og for Landbruget. Dette har i fuldeste Maal bekræftet sig. Danmarks Forbrug af Fosforsyre er nu *30 Gange*, af Kvælstof *50 Gange* saa stort som i 1884, af Kalisalt, som Beckett & Meyer først af alle indførte i Danmark fra 1886, bruges nu ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Sække 40 pCt.

Selskabets besindige Handelspolitik paa langt Sigt: Import i Forening med egen Produktion, med forsigtig men uafbrudt Forøgelse af sidste, efterhaanden som Forbruget steg og Selskabet konsolideredes mere og mere, har skabt en stærk dansk Superfosfatindustri, af Kapacitet *20 Gange* saa stor som i 1898. De gamle Fabriker i Kastrup og Mundelstrup er nedlagte, de mere moderne i Aalborg, Nørresundby, Fredericia og Kallundborg, den sidste en af de største og billigst arbejdende i Evropa, opført 1930, fremstiller nok til at dække hele Danmarks Forbrug af Superfosfat.

Den stærke Stigning af Forbruget har medvirket betydeligt til den mægtige Forøgelse af de danske Afgrøder: siden 1898 er de steget *til over det dobbelte*.

Et Folks Forbrug af Kunstgødning pr. ha dyrket Jord er en god Maalestok for dets Landbrugs Stade. Danmark er i den Henseende nu naaet til Pladsen som Nr. 3 blandt Evropas Stater. Kun Holland og Belgien staar foran.



J. C. HEMPEL

J. C. HEMPEL

Født 14. Juli 1894. Etableret 4. Juli 1915.

DET er vistnok saa temmelig enestaaende, at en Forretningsmand, der ikke har arvet eller overtaget det Firma han leder, inden sit fyldte 40. Aar, har erhvervet sig en saadan Position og skabt en saa omfattende Virksomhed som Tilfældet er med Lederen af de Hempelske Firmaer, *Jørgen Chr. Hempel*. Han er endnu en ung Mand, hvem Fremtiden hører til, men han har dog siden 1915 arbejdet støt paa Realisation af de Ideer, der fra Starten har ligget til Grund for de nuværende Firmaer. Der er en selvstændig og virkelig original Tanke bag hele det System, der kendetegner den Hempelske Virksomhed, og der er næppe Tvivl om, at J. C. Hempel's Skibsfarve-Fabrik, Det Hempelske Handelshus og øvrige Firmaer alle har Udviklingsmuligheder i sig, og at man vil blive Vidne til en stadig Stigning, det være sig i Produktion som i Position.

Det er den Drøm, adskillige unge Forretningsmænd har haft om Skabelse af et Handelshus med forskellige Datterselskaber, som J. C. Hempel har bragt ud i Virkeligheden. I den gamle fornemme Bygning i Amaliegade ligger Det Hempelske Handelshus — selve Navnet har en vis Patina over sig, men det er ellers moderne Metoder, der her bringes i Anvendelse, og i Løbet af forholdsvis faa Aar er der med Handelshuset som Centrum skabt en Række Virksomheder, der hver paa sit Felt har vundet Navn og Anerkendelse. Der er først og fremmest J. C. Hempel's Skibsfarve-Fabrik. Hempel's Patent-Farver er kendt, kan man godt sige, i enhver Havn Verden over. Det er ikke

Efterligninger, men virkelig nye Compositioner, der udgaar fra Hempel's Fabriker. Endvidere er der Hempel's Isolerings Compagni A/S., Hempel's Trading Compagni og Hempel's Vinimport A/S. Det har altsammen til Huse i Amaliegade 11, og hver enkelt Gren er en selvstændig Virksomhed, hvori J. C. Hempel er den øverste Leder, men hvortil der iøvrigt er knyttet en Række Ekspertter.

Grosserer og Fabrikant Hempel er født i Skaarup paa Fyn, Søn af Proprietær S. Hempel og Hustru Helene, født Mayntz Clausen. Han gik i Hesselager Kostskole og etablerede sig 21 Aar gammel i København efter at have faaet den nødvendige Handelsuddannelse i Odense og Hamburg.

Den Hempelske Koncern bestaar af flere Firmaer med Underafdelinger, af hvilke en ligger i London og beskæftiger sig med Import af danske Produkter specielt fra Koncernen og tillige med Eksport af Raavarer og andre engelske Artikler, som der er Brug for i Danmark.

Det hele er begyndt yderst beskedent, idet J. C. Hempel, der er den fødte Forretningsmand, startede en almindelig lille Agenturforretning og fik Grossererborgerskab i 1915 — og Fabrikantborgerskab Aaret efter. For hvert af de forskellige Firmaer er der ansat en Fagmand, men den øverste Ledelse ligger i alle Tilfælde hos Hempel personlig.

Det Lønningssystem, der benyttes i de Hempelske Firmaer, er nyt og originalt. Hver enkelt af Firmaernes Funktionærer faar en fast Gage og dernæst Andel i Bruttoindtægten efter en specielt fastsat Ordning. Derved knytter Hempel sine Medarbejdere ganske anderledes intimt til sig, og de er alle interesseret i Virksomhedernes Trivsel.

Hempel's Firmaer, der beskæftiger sig med Fabrikation, Import, Eksport og Agentur, har Forbindelser over hele Verden og fører Lager af Virksomhedernes Produkter i en hel Række Lande. Indenfor det Speciale, man i tidligere Tid kaldte Patentfarver, har Firmaet sine egne Opfindelser at bygge paa, og J. C. Hempel's Skibsfarvefabrik er Leverandør til flere af Verdens største Rederier.

Det er J. C. Hempel, der er Sjælen i den store Virksomhed, der Aar for Aar støt er vokset. Det hele er saa omhyggeligt og fast organiseret, at man skulde tro, der laa Generationers Arbejde bagved. I Virkeligheden er hele Organisationen skabt paa mindre end ti Aar, for det er først i Efterkrigsaaarene, at Udviklingen af den Hempelske Koncern for Alvor har taget Fart.

J. C. Hempel er bl. a. Medlem af Bestyrelsen for Udvalget til unge Handelsmænds Uddannelse i Udlandet, men de unge Handelsmænd har her hjemme det bedste Eksempel paa, hvordan en Forretningsmand, naar han gaar frem efter en bestemt Plan, allerede i en tidlig Alder har formaaet at samle og udforme en Handelsorganisation, hvorom der staar Respekt baade hjemme og ude.



HALFDAN HENDRIKSEN

HALFDAN HENDRIKSEN

Født 12. Novbr. 1881. Medindehaver af Dines Petersen & Co. fra 1910, Eneindehaver fra 1924.

UNDER den dansk-islandske Handelskonference i København i Juli 1925 udtalte Bankdirektør Magnus Sigurdsson, Islands Landsbank, ved Mødet paa Kristiansborg: Til Slut vil jeg gerne bringe en Tak til en Mand hernede, som har vist mere Forstaaelse af islandske Forhold, end man plejer at møde, det er Grosserer Halfdan Hendriksen, og jeg vil kun tilføje de Ord, at Island glemmer ham aldrig denne Forstaaelse.

Halfdan Hendriksen sidder stadig som Leder af en af disse gamle Islandsforretninger, hvoraf der nu næppe er mange tilbage: Dines Petersen & Co., og lige fra sin tidligste Ungdom har han interesseret sig for Færøerne og Island. Efter endt Skoleuddannelse fik han Ansættelse i Dampskibsselskabet Thingvalla, der udelukkende drev Skibsfart paa Island, og kom senere til C. K. Hansen. Endelig var han i en længere Aarrække knyttet til Det forenede Dampskibs Selskab, i de sidste Aar som Kontorchef og Leder af D. F. D. S.s Island-Færø Afdeling og Islandspladsen. I 1910 indtraadte han og blev Medindehaver af Dines Petersen & Co. og Eneindehaver fra 1924. Han er tillige Formand i Bestyrelsen og Direktør for A/S Skagens Fiskehermetik fra 1930.

En Række Hverv er i Tidens Løb blevet tildelt Halfdan Hendriksen. Han er saaledes Medlem af Sø- og Handelsretten og fra 1931 af Københavns Havnebestyrelse, af det dansk-islandske Nævn fra 1927 og

af Fiskeriraadet. Han er Medlem af Bestyrelsen for Islandsk Handelsforening i København og Formand for Dansk Principalforenings Hovedbestyrelse. Desuden Formand for den konservative Vælgerforening for København og Frederiksberg. Hans politiske Interesse har ført ham ind i Folketinget, hvor han i 8 Aar var Medlem, og han er nu gaaet over i Landstinget. Han er Medlem af det konservative Partis Hovedbestyrelse og af Rigsdagsgruppens Bestyrelse.

Som Rigsdagsmand har Halfdan Hendriksen flere Gange gjort sig til Talsmand for et nærmere Handelssamkvem mellem Danmark og Island, og han har ikke mindst arbejdet for Dampskibsforbindelsen, den direkte Rutefart mellem Island og Danmark.

Mange af de Forretninger, der i Tidens Løb er blevet gjort mellem Island og Danmark er gaaet gennem de gamle islandske Kommissionshuse, og det er som Leder af en af disse Forretninger, at Halfdan Hendriksen som Erhvervsmand har gjort sin betydeligste Indsats. Under den ovenomtalte Handelskonference udtaltes det bl. a., at man i Island havde Tillid til de forholdsvis faa, der er tilbage af de gamle islandske Kommissionshuse, og Halfdan Hendriksen nævnte ved samme Lejlighed, at disse Forretninger kun i meget ringe Grad lider Tab af nogen som helst Art. Man kender de Folk, man staar i Forbindelse med og ved, det er Mennesker, man kan lide paa.

Halfdan Hendriksen har gjort en betydelig Indsats ikke blot for at hævde men ogsaa udvide Forretningsforbindelsen med Island, og som Medlem af det dansk-islandske Nævn og Medlem af Islandsk Handelsforening i København staar han som det naturlige Midtpunkt i hele dette Arbejde.

EMIL HENIUS

Født 13. August 1868. Stifter og Indehaver af Firmaet Emil Henius 1896, Stifter og Indehaver af Firmaet Anton Petersen & Henius 1902 og Stifter af Henius Ltd., London 1924.

EMIL HENIUS er Søn af Grundlæggeren af den kendte Aalborg Spritfabrik Isidor Henius i Aalborg og Broder til Dansk-Amerikaneren Dr. Max Henius, afdøde Grosserer, Konsul Erik S. Henius, Stifteren af Dansk Eksportforening og Louis Henius, Berlingske Tidendes Administrator, der alle er velkendte ogsaa udenfor Danmarks Grænser.

Emil Henius er født i Aalborg og fik sin Skoleuddannelse bl. a. i Birkerød Kostskole. Han kom derefter til Landvæsenet og lærte specielt Mejerivæsen. Han var en Tid Forvalter paa Civagaard ved Rørholt i Vendsyssel, men blev snart klar over, at hans Lyst og Evner stod til Handelen. Han fik sin Handelsuddannelse i England og Tyskland og blev Rejsende i Skandinavien for en tysk Fabrik i Maskinbranchen. I 1896 stiftede han sit eget Firma i København, støttet af Bankhuset D. B. Adler & Co.

Tidligt fik Emil Henius Ry som en usædvanlig dygtig Sælger. Det var rent eventyrligt, hvad han kunde sælge, og den Evne, han havde, til for hver ny Ting, han bragte paa Markedet, at finde nye Veje. Ildslukningsapparatet »Rex«, »Arnold« Støvsugeren, men navnlig Hjemmesparebøssen, som han saa i Amerika, men lavede helt om efter danske Forhold, er de tre bedst kendte, fordi han var den første, der fik dem op herhjemme.



EMIL HENIUS

Mange andre Artikler tog Emil Henius i Tidens Løb op, og hvis alting imellem hans Hænder blev til Succes, saa skyldes det ikke alene hans medfødte Talent, men hans grundfæstede Principper om Retskaffenhed i al Handel. Ikke alene hans Venner, ogsaa hans Konkurrenter er enige om hans fornemme og aldrig svigtende Egenskaber, der skaber den virkelige Købmand.

Tidligt var han klar over, at han vilde specialisere sig, og i 1902 stiftede han saa Firmaet Anton Petersen & Henius, der blev Leverandør af Bryggeri-Maskiner og iøvrigt alle Artikler til Bryggerier.

Det er særlig Bryggerimaskiner, Emil Henius har arbejdet med. Den danske Pioner paa dette Omraade, Fabrikant Anders A. Pindstofte, var begyndt smaat; men ved Henius' Forretningsdygtighed lykkedes det her at skabe en meget betydelig dansk Industri. Pindstofte var først og fremmest Opfinderen af de saakaldte Aftapningsmaskiner, og dem har Henius indført over hele Verden. Det begyndte med, at Tuborg Bryggerierne tog dem, og derefter gik det Slag i Slag. Ikke mindst i Tyskland har Emil Henius solgt de danske Bryggerimaskiner i meget stor Udstrækning, og her kom ogsaa hans særlige Evner som Sælger til deres Ret.

Saa kom Krigen. Eksporten af Bryggerimaskiner standsede, og Emil Henius begyndte en ret omfattende Eksport af Levnedsmidler til Tyskland. Eksporten antog meget store Dimensioner. Den tyske Regering centraliserede Importen og oprettede med dette for Øje: »Zentral-Einkauf-Gesellschaft m. b. H.«. Efter at der var truffet Overenskomst mellem de danske og tyske Myndigheder om at kompensere danske Levnedsmidler mod andre Varer fra Tyskland, enedes man om at vælge Emil Henius til Leder af Organisationen, der gennemførtes under Firmaet Emil Henius, Import-Eksport A/S som Enerepræsentant for »Zentral-Einkauf-Gesellschaft«. Ogsaa denne særlig vanskelige Opgave gennemførte Emil Henius med stor Dygtighed og til begge Parters fulde Tilfredshed. Omsætningen i de tre Aar var over 1500 Millioner danske Kroner.

Efter at Krigen var endt, likvideredes Emil Henius Import-Eksport A/S, og Emil Henius fortsatte sin gamle Virksomhed. Nogle Aar senere startede han en Filial i London, der senere overgik til det selvstændige engelske Selskab Henius Ltd., der baade importerer og fabrikerer Maskiner.

Han har i Tidens Løb været Medlem af Bestyrelsen for flere danske Selskaber, saaledes fra 1904 for A/S Bakteriologisk Laboratorium Ratin, fra 1912—25 af A/S Chokoladefabriken Luna og fra 1929 for A/S De danske Spritfabrikker.

Foruden at være i Besiddelse af usædvanlige Evner som Købmand er han en uforlignelig Selskabsmand og passioneret Lystfisker; det sidste har endogsaa indbragt ham en Guldmedalje.

I 1918 stiftede han i Erindring om sin gamle Rektor i Birkerød, Joh. Mantzius' Mindelegat.

Selvfølgelig kan man lære at sælge, men at være en Sælger som Emil Henius kan ikke læres. Det er en medfødt Evne, og han har udnyttet den godt til Gavn for en Række danske Industrier.

Han ved, at alt kan sælges, men aldrig vil han sælge noget, der ikke tilfredsstiller Køberen og Sælgeren i lige høj Grad. Det er maa-ske Nøglen til hans Succes.

H. P. HJERL HANSEN

Født 27. April 1870. Medindehaver af Firmaet E. F. Esmann 1897, Stifter af A/S Det sibiriske Kompagni 1904, af Det almindelige Handelskompagni 1916, Medstifter af The Cooperative Exporters Ltd. 1933. R., DM.

ET Par Mil sydvest for Skive ved den ejendommelige Flyndersø ligger den smukke Ejendom Hjerl Hede. Her findes en Række Bygninger af kulturhistorisk Værdi, bl. a. Danmarks ældste Bondegaard, der er blevet flyttet hertil. En af de betydeligste og interessanteste Mænd indenfor dansk Erhvervsliv har her sat sit Spor. Men det er ikke det eneste Sted. Rundt om i Verden har han færdes, og han er en af dem, der har bragt Danmarks Navn ud til fjerne Steder. Først og sidst er hans Livsværk knyttet til Sibirien og til Danmarks Handelssamkvem med dette Land. De Forestillinger, man indtil Aarene op mod Krigen nærede om Sibirien, indskrænker sig for de flestes Vedkommende til Ideer om Ødemarker og saa de Rædsler, de fra Rusland forviste maatte gennemgaa derude.

H. P. Hjerl Hansen bragte Forbindelsen mellem Sibirien og Danmark i Stand. Alene det var et Livsværk i sig selv. Det er ikke mere end 40 Aar siden, at Rusland efter at have anlagt den sibiriske Bane ud til Wladivostock begyndte at arbejde for et Handelssamkvem mellem Sibirien og Europa. Det var en tilfældig Bladnotits, der vakte det danske Smør-Eksport Fima E. F. Esmann's Interesse for det fjerne Land. Den russiske Regering søgte nemlig at ophjælpe et Mejeribrug i de græsrigge Egne langs den sibiriske Bane mellem Ural og Altai-Bjergene ved at udsende Mejeriekspertes, og herved kom ganske naturligt ogsaa danske Mejerifolk til det vestlige Sibirien, og denne Chance greb Hjerl Hansen.



H. P. HJERL HANSEN

I det Esmannske Smør-Eksport Firma havde H. P. Hjerl Hansen, der er en Landmandssøn, født i Asperup paa Fyn og opvokset i beskedne Kaar, som ikke muliggjorde hans oprindelige Ønske om at maatte studere, hvorfor han fik Ansættelse straks efter, at han havde endt sin Skolegang. Firmaet laa dengang i Odense, og det lykkedes meget hurtigt den unge Hjerl Hansen at gøre sig i den Grad gældende indenfor Virksomheden, at det efter nogle Aars Forløb blev overdraget ham at oprette en Filial i København. Tidligt blev han selvstændig, og hans Dispositioner var saa rigtige og til en saadan Gavn for Firmaet, at han i 1897 blev optaget som Medindehaver. Snart flyttedes Hovedkontoret til København, og omtrent samtidig var det, at man mere og mere henvendte sin Opmærksomhed paa Sibirien, hvorfra Firmaet kunde skaffe sig regelmæssige Tilførsler af sekunda Varer af det eftertragtede Smør til Nordeuropa og England, hvor Firmaet dels oprettede egne Mejerier dels ved at levere Mejerimaskiner paa Kredit muliggjorde Oprettelsen af Andelsmejerier. Firmaet aabnede stadig nye Filialer længere østpaa langs Ob, Prtisch og Jerrusej Floderne og i Steppeegnene. Efterhaanden optog Firmaet Bøndernes Forsyning med Landbrugsmaskiner, som det indførte fra Amerika og Evropa, og tillige forsynede det Bønderne med alle Brugsartikler, f. Ex. Kolonialvarer, oprettede Butikker i Landsbyerne, drev Forretning paa Mongoliet, etablerede Fabrik for Mejerimaskiner samtidig med at det opkøbte Bøndernes forskellige Produkter. Hele denne Import- og Eksportforretning blev sat i Gang ved Hjerl Hansens Initiativ. Han lagde her saa ubestridelige Evner for Dagen, og det var da ogsaa Forretning i virkelig internationalt Format, ca. 40 Filialer, der udførtes, og det skaffede ham Ry som en af Danmarks største nulevende Handelsmænd.

I 1904 omdannedes den sibiriske Forretning til A/S »Det sibiriske Kompagni«. Her blev Hjerl Hansen selvfølgelig Direktør, og skønt Selskabet havde haarde Konkurrenter fra mange europæiske Lande at kæmpe med, var og blev det dog det største sibiriske Smør-Eksport

Firma, og i Kontorerne paa Sct. Annæ Plads i København samledes efterhaanden de vidtforgrene Selskabers Interesser i et Centrum. Under Krigen saa det straks ud til, at Forholdene skulde slaa en ene- staaende Udvikling i Stykker, men snart viste det stik modsatte sig at være Tilfældet. Forretningen blomstrede op som aldrig før.

Hjerl Hansen tog nu Initiativet til Oprettelse af Aktiselskabet »Det almindelige Handelskompagni«, et verdensomspændende Foretagende, der skulde drive Handel med alle mulige Varer over hele Kloden. Det fik sin Storhedstid, og det var kommerciel Verdenserobring, der her var Tale om. Efter-Krigsaarene bragte dette Selskab, som saa mange andre, store Vanskeligheder, saa det til sidst maatte likvidere, men ud af Koncernen reddedes dog flere Virksomheder, bl. a. det nye sibiriske Kompagni, der stadig ledes af Direktør Hjerl Hansen. Det var først og fremmest Revolutionen og Omvæltningerne i Rusland, der ødelagde den store Koncerns hele Organisation, idet Bolchevikerne beslaglagde Selskabets Ejendomme, Mejerier, Varelagre o. s. v. Personlig led Hjerl Hansen et Tab paa flere Millioner Kroner paa dette Sammenbrud, men han formaaede dog at føre det nye Selskab videre, og samtidig fortsattes og udvidedes den gamle Esmannske Smørforretning. Gennem dette Firma oprettedes for kort Tid siden et nyt Selskab: »The Cooperative Exporters Ltd.«, der skal arbejde for et samlet Fremstød for forædlede danske Landbrugsprodukter paa en Række nye oversøiske Markeder og samtidig forsøge sig med andre Afsætningsmetoder end de hidtil anvendte. Selskaberne har store Interesser i en Række udenlandske Virksomheder bl. a. London, Hamburg, Berlin m. m.

Hjerl Hansen er skabt for Handel i Verdensformat, og det er det, der er drevet i de af ham ledede Selskaber. Som Forretningsmand er Hjerl Hansen af en anden Type end den gængse danske. Han har det internationale Præg over sig, men samtidig er han saa interesseret i nationalt Arbejde som kun faa. Han er ikke stærkt fremtrædende i det offentlige Liv, men der har dog adskillige Gange været

Røre om hans Navn. Han var Finansminister i Ministeriet Liebe i 1920, Medlem af Grosserersocietets Komité 1914—22, og en Aarrække Medlem af Handelsbankens Bestyrelse, Formand for A/S »Atlas«, Medlem af en Række andre Industriselskabers Bestyrelse, han er Medlem af Raadet for det kgl. geografiske Selskab og Formand for Foreningen til Varetagelse af danske Fordringshaveres Interesser i Rusland, ligesom han i sin Tid var Medlem af den danske Regeringsdelegation til Moskva o. s. v.

Ogsaa som Filantrop har han Gang paa Gang gjort sig gældende. Han har oprettet en Millionfond ved Navn »Hjerl Fonden«, der blandt mange ideelle Formaal har støttet en Række kulturhistoriske Arbejder, bl. a. paa Hjerl Hede i Jylland. Denne Fond har tillige ydet store Beløb til de danske Udgravningsarbejder i Silo, som særlig er gaaet ud paa at efterprøve Værdien af det gamle Testaments ældre Historie. For ganske nylig var det Hjerl Hansen, der reddede Hans Tavsens Bispegaard i Ribe fra Nedrivning.

Det er et Livsværk, der spænder over flere Felter end maaske nogen anden nulevende, dansk Erhvervsmands.



AUGUST HOLM

AUGUST HOLM

Født 20. April 1882. Administrerende Direktør i og
Medlem af Bestyrelsesraadet for A/S Otto Mønsted.
R. af D.

FAA danske Industriprodukter har opnaaet at blive saa almindelig kendt Landet over som Otto Mønstedes Margarine. Selve Margarinens Historie, det være sig her i Danmark som i sin Helhed er ikke saa lidt af et Eventyr, men naar den har opnaaet det kæmpemæssige Salg, den har, skyldes det jo i ikke ringe Grad Propagandaen. Det er Otto Mønsted, der indførte de helt nye Former for Reklame her i Landet, og med et helt nyt Produkt. Hermed var Vejen angivet, og den har man fulgt siden. Otto Mønstedes Fabriker staar i Dag som en af dansk Industris mest bemærkelsesværdige. Udvidelse er fulgt paa Udvidelse.

Mens saaledes selve Produktet er mere end velkendt, kan man godt sige, at de Mænd der leder Virksomheden har holdt sig fjernt fra Offentligheden. Det gælder ikke mindst den administrerende Direktør *August Holm*.

Direktør August Holm er født i Aarhus omtrent samtidig med, at Otto Mønsted tog Margarinefabrikationen op som Speciale for sin Forretning. Hans Fader var Klædefabrikant J. C. Holm, og efter endt Skoleuddannelse har han saa at sige uden Afbrydelse været knyttet til Otto Mønstedes Fabriker, dels i Aarhus, dels i København. Den første Gang, der blev lagt Mærke til den unge Kontorist var under en Brand paa Fabriken i Aarhus, da han med ikke ringe Fare for sit eget Liv reddede Firmaets Forretningsbøger ud af Ilden. Det var

raskt gjort, og det henledte hans overordnedes Opmærksomhed paa ham. Og efterhaanden arbejdede han sig saa frem til de ledende Poster, til han omsider — forøvrigt endnu i en forholdsvis ung Alder — stod som administrerende Direktør for hele A/S Otto Mønsted.

Personlig er Direktør Aug. Holm ikke en Mand, der træder stærkt frem, men han har faaet tildelt adskillige betydningsfulde Hverv. Den Position han har indenfor dansk Erhvervsliv maales maaske bedst derved, at han er Formand for Nationalbankens Repræsentantskab. Desuden er han Formand for Margarinefabrikantforeningen, Medlem af Industriraadet og Industriforeningens Bestyrelse, og af Bestyrelsen for A/S De forenede Bryggerier og Tuborgfondet.

OSCAR HYTTE

Født 15. November 1858. Administrerende Direktør for A/S Københavns Dampmøller fra 1896 til 1917 incl. K^s, D.M.

FAA Navne indenfor dansk Erhvervsliv er mere intimt knyttet til Handels- og Kontoristforeningen end Direktør *Oscar Hytten*. I Handels- og Kontorist Foreningens Understøttelses Selskabs Bestyrelse har han siddet i 38 Aar og været Formand i 25 Aar, og har her gjort et overordentlig paaskønnelsesværdigt Arbejde. Kronen paa hans Arbejde i sin Stands Tjeneste satte han, da det lykkedes ham at faa gennemført Opførelsen af »Købmandsbo«, den smukke Bygning, der skal være Alderdomshjem for trængende Standsfæller; Huset indeholder 30 Lejligheder, hvoraf en gaar til Portnerbolig, mens de 29 alle er Friboliger og fuldstændig moderne indrettet. »Købmandsbo« blev indviet i September 1931.

Oscar Hytten er født i København, hvor hans Fader var Købmand. Han fik sin Skoleuddannelse i det von Westenske Institut, der bestyredes af Professor Bohr. En Tid tænkte han paa at gaa den studerende Vej, men efterhaanden blev det ham klart, at han passede bedre for det praktiske Liv. Han fik ikke taget nogen afsluttende Eksamen fra Realklassen, da han fik tilbudt Plads i et stort Handelsfirma, Petersen & Holme, der drev Handel i Kornvarer og desuden ledede en islandsk Forretning. Her fik han det første Indblik i Handelslivet. Da Cheferne den 1. Januar 1879 efter venskabelig Overenskomst skiltes, saaledes at F. Holme beholdt den islandske Forretning, mens Vilh. Petersen overtog Kornforretningen, fulgte Hyt-



OSCAR HYTEN

ten med den sidstnævnte og blev knyttet til dette Firma, hvor han fik Generalfuldmagt, skønt han kun var 20 Aar. I over 17 Aar arbejdede han nu her og fik et indgaaende Kendskab til Kornbranchen; 1. August 1896 tiltraadte han Stillingen som administrerende Direktør for A/S Kjøbenhavns Dampmøller, en Post han beklædte i over 20 Aar.

Selskabet, for hvilket Hytten var Direktør, drev for dansk Regning Virksomheden i Sverige, idet det var Indehaver af en Mølle, der laa i Malmø, »Malmö stora walskvarn«, der var en af de største i Skandinavien. Hans Meddirektør var Direktør R. Rubow, der var bosiddende i Malmø.

I Tidens Løb har Oscar Hytten beklædt en Mængde Tillidshverv indenfor sin Stand, og selvom han altid har haft Navn som en udmærket Forretningsmand, er det dog først og fremmest i sin Egenkab af Talsmand og Forkæmper for sine Standsfæller, at han udadtil har ydet sin største Indsats og hvor hans Arbejde længst vil blive husket.

I en Aarrække handelskyndigt Medlem af Søs og Handelsretten, Formand for Handels- og Kontoristforeningens Understøttelsesselskab — mangeaarigt Medlem af Bestyrelsen for Handels- og Kontoristforeningen i den Tid, da Tietgen og Fritsche var Formand. Desuden Medlem af Københavns Børs' Bedømmelses og Voldgifts Udvalg for Handelen i Korn- og Foderstoffer. Medlem af flere Kommissioner til Udarbejdelse af Regulativer for Københavns Frihavn, to Gange i Udvalg til Udarbejdelse af nye Slutsedler for Københavns Børs, den ene Gang som Formand. Medlem af Bestyrelsen for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse, i hvilken Gerning han har udført et stort Arbejde. Det er ikke mindst indenfor denne Forening og saa tillige i Handels- og Kontoristforeningens Understøttelses-Selskab, at Oscar Hytten har arbejdet meget energisk. Fra det sidstnævnte Selskabs Side har man anerkendt dette Arbejde ved at udnævne Hytten til Æresformand, da han ved Generalforsamlingen Januar 1933

udtraadte af Selskabet, og han har ogsaa fra anden Side, gennem Til-
deling af Kommandørkorset, faaet officiel Tak for sit uegennyttige
Arbejde.

Stillingen som Direktør for »Kjøbenhavns Dampmøller« passede
han til 1917, da, under Krigen, et større Landmandsforbund i Sve-
rige gennem en svensk Bank optraadte som Reflektant til Møllen,
som det købte i det nævnte Aar, og ved Aarets Udgang afholdtes
en afsluttende Generalforsamling med et godt Regnskab. Ogsaa i an-
dre Selskabers Bestyrelse har Oscar Hytten haft Sæde.

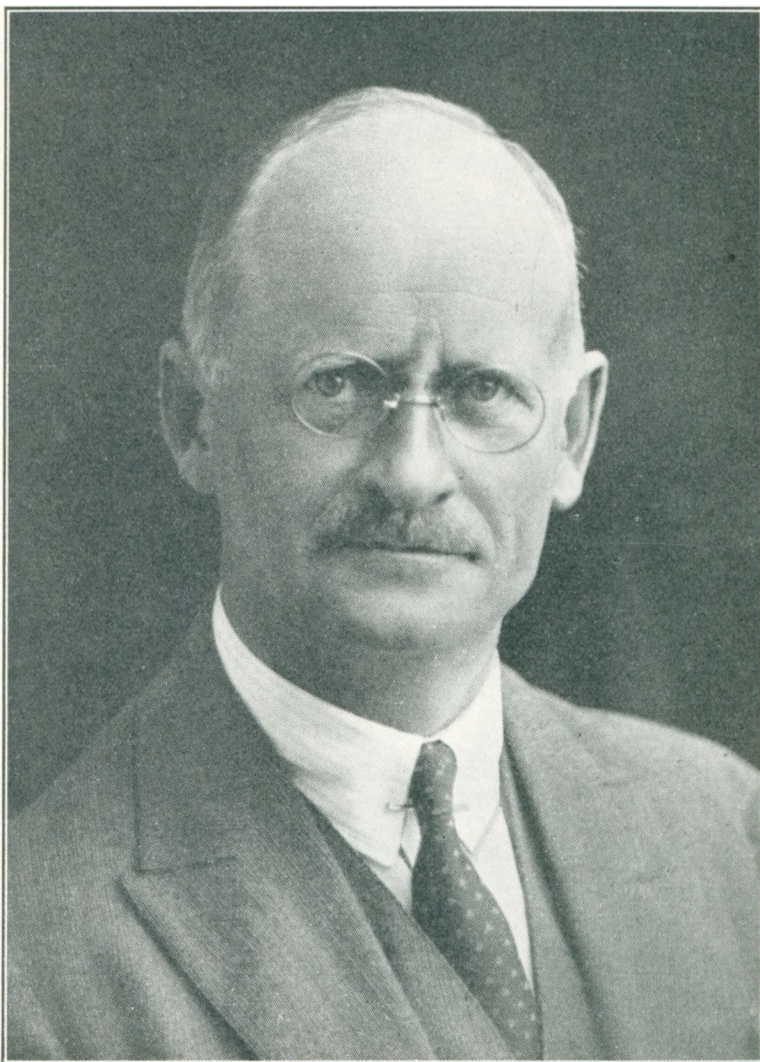
Det er et arbejdsfyldt Liv, Oscar Hytten kan se tilbage paa, og
ikke mindst hans ihærdige Bestræbelser for at hjælpe daarligere stil-
lede Standsfæller og i det hele taget hans Arbejde for at hæve Stan-
dens Anseelse og Betydning udadtil, kendetegner hans uegennyttige
Virke i Samfundets Tjeneste.

KNUD HØJGAARD

Født 12. Juni 1878. Chef for Ingeniørfirmaet
Højgaard & Schultz A/S. R. af D. p. p.

BLANDT de danske Ingeniørfirmaer, der har vundet et Navn ude i Verden, er »Højgaard & Schultz« i første Række. Ingeniør *Knud Højgaard*, der nu efter Ingeniør Sven Schultz's tidlige Død — han blev kun 46 Aar — i 1932, staar som Firmaets Eneindehaver, er født paa Ryslinge Højskole og blev Student fra Nykøbing Katedralskole. Han tog sproglig Studentereksamen og blev cand. phil. men gik samtidig paa polyteknisk Lærestanstalt og blev 1903 cand. polyt. Han forestod nu, at det gjaldt om at komme ud i Verden, tog til Amerika, hvor han gjorde Tjeneste i forskellige Brobygningsselskaber, blandt andet var han fra 1907—09 ledende Ingeniør ved »The Strauss Bascule Bridge Company« i Chicago. Da han vendte tilbage til København blev han ansat i Christiani & Niensens Virksomhed, der paa det Tidspunkt stod overfor store Udvidelser. Knud Højgaard blev Leder af Selskabets russiske Afdeling i Petrograd fra 1910—17, og i denne Periode forestod han Udførelsen af en Række Broer, Havneanlæg, Fyrtaarne o. s. v. Det var først Revolutionen, der drev ham bort fra Rusland. Han kom hjem til København paany og stiftede nogen Tid efter sammen med Ingeniør Sven Schultz, i Maj 1918, sit eget Firma, »Højgaard & Schultz«.

Firmaets første Entreprise i 1918 var Bygningen af et Jernbetonskib, en Damper paa 1800 ts. d.w., S/S Bartels, det første Skib, der byggedes paa »Flydedokken«s Søndre Værft.



KNUD HØJGAARD

Bortset fra dette Krigskonjunkturarbejde og en Del Beddingsanlæg og Bygninger paa det senere nedlagte Køge Værft har Firmaets Virksomhed i væsentlig Grad været en Indsats i det store Opbygningsarbejde, der har fundet Sted efter Krigen. Navnlig har Firmaet i stort Omfang deltaget i Udførelsen af betydningsfulde offentlige Arbejder i en Række af de nye Stater, som opstod -- eller genopstod — ved Fredsslutningen.

I denne Forbindelse skal først fremhæves det *store polske Havneanlæg* ved *Gdynia*; men ogsaa i de tre Østersølande *Litauen*, *Letland* og *Estland* har Firmaet haft store Entrepriser, hvoriblandt kan nævnes Broer i Litauens Hovedstad *Kowno* (Kaunas), Havneanlæg i *Memel* (Klaipėda) og i *Riga*, Jernbaneanlæg i Litauen (Linien *Telsiai-Kretinga*) og i Estland (Linien *Tartu-Petseri*).

Højgaard & Schultz har foruden i Landene ved Østersøen fundet et Virkefelt i Portugal, hvor Firmaet for Tiden udfører et større Havneanlæg i Byen *Setubal*. I Portugal har dansk Virksomhed ogsaa paa anden Maade faaet Fodfæste, idet Firmaerne Højgaard & Schultz og F. L. Smidth & Co. i nært Samarbejde for et Par Aar siden gennemførte en teknisk og økonomisk Rekonstruktion af den portugisiske Cementfabrik »Secil«.

Foruden ved den her nævnte Deltagelse i et udenlandsk Industrieforetagende har Firmaet ogsaa ved Kapitalanbringelse eller Kreditgivning i Forbindelse med Byggeforetagender i Ind- og Udland været i Stand til at fremme sin Virksomhed. I Tilslutning hertil kan anføres, at det ved en Del af Firmaets større Entrepriser i Udlandet og navnlig i saadanne Lande, hvor den nationale Industri ikke kunde paatage sig de paagældende Leverancer, har været muligt i ikke ringe Omfang at støtte dansk Industri, f. Eks. ved Anvendelse af dansk Cement, ligesom der ogsaa til en Række af Firmaets Brobygningsarbejder er benyttet Jernkonstruktioner forarbejdede paa danske Værksteder.

Selv om Virksomheden som ovenfor antydnet for største Delen har

ligget i Udlandet, har Højgaard & Schultz dog bestræbt sig for stadig at opretholde en livskraftig »Hjemmeforretning«.

Blandt de af Firmaet i Danmark udførte Arbejder kan nævnes: *Broer* for de danske Statsbaner; to store *Klapbroer af System Strauss*, nemlig *Halskovbro i Korsør* og *Langebros i København*; *Kedel- og Maskinhus* ved Københavns Kommunes sidste *Udvidelse af Ørstedværket*; et stort Antal *Jernbetonbygninger* for *Carlsberg Bryggerierne*; *Mineralvandsfabrik paa Tuborg*; *moderne Garageanlæg* i flere Etager i København.

Ingeniør Knud Højgaard udtaler selv:

»Vort Firma har ved sin Virksomhed uafbrudt mødt *Velvilje og Tillid* hos Bygherrer og Autoriteter, og dette gælder, hvad enten det har drejet sig om Arbejder i Danmark eller i Udlandet. Ligeledes har Firmaets Forhold til dets Forretningsforbindelser, herunder de Ingeniør- og Entreprenørfirmaer, med hvilke Højgaard & Schultz ved forskellige Lejligheder har associeret sig, stedse været kendetegnet ved tillidsfuldt Samarbejde.

Ogsaa fremtidig skal *Tillid og Samarbejde* være Firmaets Løsen.«

Ingeniør Højgaard har siden 1930 siddet i Dansk Ingeniørforenings Hovedbestyrelse og var Medlem af det i December 1932 af Regeringen nedsatte Udvalg vedrørende Ordningen af Burmeister & Wains Forhold. Endvidere er Ingeniør Højgaard Medlem af »Consortium Franco-Polonais pour la Construction du Port de Gdynia«, hvis Hovedsæde er i Paris, samt af Bestyrelsen for den portugisiske Cementfabrik »Secil«.

A. C. ILLUM

Født 5. Juli 1863. Grundlagde det nuværende Stormagasin i København i 1891.

IKKE blot i Københavns Forretningsliv, men i selve Byens Fysiologi indgaar det store Varehus, der er skabt af *A. C. Illum* som en Bestanddel, alle kender, og alle regner med. Der er næppe nogen Forretning i hele København, der er mere kendt af det store Publikum, end »Illum«. Og saa er hele Virksomheden endnu ikke 43 Aar gammel, vokset frem ved en enkelt Mands Energi og Initiativ.

Grosserer *A. C. Illum* er født i Aastrup ved Faaborg, som Søn af Skibsbygger *Per Illum* og kom, da han kun var et halvt Aar gammel, til Vejle, hvor han tilbragte sin Barndom og fik sin Skoleuddannelse. Han kom derefter i Manufakturhandlerlære hos *V. Wegener* i samme By og blev udlært her. Sin næste Plads som Kommis fik han i Firmaet *Frølund & Wittrup* i Horsens, hvor han var i 2 Aar. Derefter søgte han Plads i Udlandet og fik gennem Anbefaling en Stilling hos *Wilh. Klöpffer* i Hamborg. Efter et Aars Forløb blev han Firmaets Rejsende i Danmark, hvor han rejste i 5 Aar, og han lærte derved Forholdene grundig at kende saavel i Provinsen som i København. Men da han ikke ønskede at tilbringe Resten af sit Liv som Rejsende, vilde han gerne etablere sig som Købmand, enten i København eller i Provinsen, og da han tilfældigvis i København saa et Lokale paa Østergade, som var ledigt (der hvor nu Skandinavisk Skotøjs Magasin findes), lejede han dette og begyndte en Forretning i Syartikler, Foerstoffer og Besætningsartikler, som dengang solgtes i betydelig højere Grad end nu.



A. C. ILLUM

Forretningen voksede hurtigt, saa han i Løbet af 8 Aar havde udvidet sit Personale fra 3 unge Piger til 40 Personer.

Han besluttede sig da til at vove Springet og købte Ejendommen paa den anden Siden Gaden og etablerede et Varehus i 1899 med Afdelinger til de forskellige Artikler, nærmest efter udenlandsk Mønster, og Forretningen voksede stadig. I 1911 købte han Efterslægtsselskabets Skole, der blev ombygget sammen med den første Ejendom, der ogsaa blev fuldstændig nedrevet. Stadig voksede Forretningen, og i 1928—29 købte han alle Ejendommene i Pilestræde fra Østergade hen til Bikuben, og paa deres Grund indrettede Stormagasinet nye, pragtfulde Lokaler. Personalet er i Dag vokset til et Antal af ca. 1800 inclusive de i Forretningen fast arbejdende Syersker og Skrædere. Firmaet har en Pensionskasse, saaledes at Personalet som tiltræder deres Pension for Kvinders Vedkommende ved det fyldte 60 Aar, for Mænds Vedkommende ved det fyldte 65 Aar, kan opnaa indtil 84 pCt. af de sidste 5 Aars Gennemsnitsgage.

Forretningen omdannedes til A/S i 1919 med A. C. Illum som Direktør og Formand i Bestyrelsen. Hans ældste Datter, Fru Else Illum og ældste Søn Svend Illum, der begge var Prokurister i Forretningen, blev optaget som Direktører, og det er dem, som i Øjeblikket har overtaget Ledelsen. Men A. C. Illum kommer daglig i Forretningen og varetager stadig dens Interesser.

A. C. Illum havde omtrent fra Forretningens Start en uvurderlig Støtte i sin udmærkede Medarbejder, Prokurist Camillo Bang, der i 1929 afsluttede sit Arbejde efter 36 Aars udmærket Medarbejderskab og indtraadte i Pensionisternes Rækker. Prokurist Bang var under hele Firmaets Opvækst A. C. Illums højre Haand og har sin store Andel i det opnaaede Resultat.

Firmaet A. C. Illum var anlagt som Detailsalgforretning, men optog efter faa Aars Forløb en gros Salg og har nu næsten hele Landet som Kunder. Det hævdes fra flere Sider, at der ikke findes et smukkere Varehus i hele Europa.

Der findes ialt 50 Afdelinger, der hver for sig kan betragtes som en selvstændig Forretning, ledet af en Afdelingschef, der til en vis Grad er selvstændig, baade med Hensyn til Indkøb og andre Dispositioner. Den sidste Udvidelse var forbundet med Indretningen af en Restaurant, der dog ikke gaar ind under selve Forretningen, men er et selvstændig Aktieselskab; dens Succes er forlængst fastslaaet; Dagen igennem er her overfyldt baade til Frokost og til Eftermiddagskoncerterne, og der er ofte Mannequin=Opvisninger o. s. v.

Det er et imponerende Resultat, der her er opnaaet. A. C. Illums Forretningsdygtighed er uomtvistelig, og hans Styrke har maaske først og fremmest ligget deri, at han bestandig har forstaaet at koncentrere sig om bestemte Opgaver i Forbindelse med Forretningen. Tilsyneladende har alt føjet sig ganske naturligt, Udvidelserne er fulgt Skridt for Skridt, men alt er kun opnaaet ved haardt Arbejde og efter i Førvejen at være nøje gennemtænkt.

A. C. Illum har næsten udelukkende ofret sig for sin Forretning; den har lagt fuldt Beslag paa hans Arbejdskraft, saa han ikke har haft Tid til at paatage sig offentlige Hverv, men han har adskillige Privatinteresser, han er saaledes en ivrig Sejlsportsmand og har hjemført adskillige Præmier. I 1931 vandt han med sin Motorbaad Nordsøpokalen, som hidrører fra en belgisk Klub i Ostende, og han er en ivrig Globetrotter, der næsten har berejst hele Verden. Trods sine 70 Aar er han stadig i fuld Vigeur.

Faa Mennesker kan se tilbage paa mere haandgribelige Resultater af et Livs Arbejde. A. C. Illum har gennem det Stormagasin, der bærer hans Navn, rejst sig et Monument, der vil tale til Eftertiden, og ikke mindst til Ungdommen.

PERCY IPSEN

Født 1. Oktober 1880. Direktør for
Cementfabrik i Chile 1909, adm. Direktør
for Det forenede Oliekompagni fra 1924.

BLANDT danske polytekniske Kandidater, der har gjort en usædvanlig Karrière og som baade i Udlandet og herhjemme har formaaet at skaffe sig en Position, er Lederen af »Det forenede Olie Kompagni« — et Datterselskab af den store Verdens-Koncern »Anglo Persian Oil Company« — i København. Han søgte som saa mange andre unge Ingeniører tidligt ud i Verden, og det lykkedes ham i Chile at arbejde sig frem til en fremstaaende Stilling. Han har forstaaet den svære Kunst at lægge Sten paa Sten til Rette og derigenem bane sig Vej frem. Der er noget internationalt over hans hele Fremtræden, og det hænger muligvis sammen med, at han ikke er født i Danmark, men til Stadighed har haft Forbindelse med Udlandet, og har færdedes meget ude.

Percy Ipsen er født i Nebraska i Nordamerika, hvor Faderen, Apoteker Chr. Ipsen var bosat i Grand Island. Hans Moder var engelsk og Forbindelsen med England har været en Ledetraad for Percy Ipsen Livet igennem. Han kom som ganske lille til København og blev opdraget hos Faderens Søster, blev sat først i Komtesse Moltkes Skole og kom siden, 14 Aar gammel, til Herlufsholm, hvorfra han blev Student i 1900. Forbindelsen med gamle Herlovianere har Percy Ipsen siden vedligeholdt, og han er nu Formand for Herlovianersamfundet.

Han gik saa paa polyteknisk Lærestalt, blev cand. polyt. i 1906



PERCY IPSEN

og fik straks efter sin Eksamen Ansættelse hos F. L. Smidth & Co. som assisterende Ingeniør paa Laboratoriet. En Dag gik Alex. Foss gennem hans Arbejdsværelse, og da han omtrent var ude af Døren, vendte han sig mod Percy Ipsen og sagde: »Hvis De vil have en Stilling i Sydamerika med store Muligheder, kan De se ind til mig i Morgen.« F. L. Smidth skulde nemlig bygge en Cementfabrik i Chile, og det blev Percy Ipsen sammen med en anden Ingeniør, der blev sendt derover, efter at han dog først havde været et Par Maaneder paa Cementfabriken »Danmark« i Aalborg. Han var lige blevet gift med Professor Bjerrums Datter, da han tog af Sted, og de indrettede nu deres Hjem i Chile. Foreløbig havde Percy Ipsen kun en 2 Aars Kontrakt med Firmaet, og da den udløb blev han ansat i den chilenske Cementfabriks Tjeneste og blev kort efter — i 1910 — teknisk Direktør for Fabriken. Til at begynde med arbejdede Fabriken med store økonomiske Vanskeligheder, hvorfor Bestyrelsen opfordrede Percy Ipsen til ogsaa at overtage den merkantile Ledelse, hvilket han saa gjorde i 1914. Fabriken blev straks udvidet og efter at have købt sin egen Kulmine, bygget egen Havn med tilhørende Jernbane og Skibe, blev Foretagendet et af de største Industriforetagender i Chile og beskæftigede op til 3000 Mennesker. Efter faa Aars Forløb blev Percy Ipsen indvalgt i forskellige Bestyrelser og var med til Dannelsen af en Række nye Industrivirksomheder. Af disse var det største et mægtigt Vandkraftselskab, som fik Navnet »Compania de fuerza de Elektricidad« og det arbejdede med en Kapital paa 8½ Million Pund Sterling.

Men i Aaret 1921 besluttede han sig til, mest af Hensyn til sine to Børns Opdragelse, at opgive sin Stilling og sine forskellige Hverv i Chile og tage hjem til Danmark. Cementfabrikens Bestyrelse bad ham dog, om han ikke efter et Aars Forløb vilde komme tilbage til Chile og efterse, hvorledes det hele gik; det lovede han, og efter at han paany havde opholdt sig i Chile i ½ Aar, tog han atter hjem til Danmark og tog fast Bopæl her. Han fik nu Lyst til at blive Land-

mand, købte en Herregaard og gjorde Forsøget, men Resultatet var ikke tilfredsstillende.

I December 1923 blev han af Landmandsbanken opfordret til at træde ind i »Det forenede Olie Kompagni«s Bestyrelse og blev en Maaned efter opfordret til at overtage Stillingen som Selskabets administrerende Direktør, hvilket han ogsaa gjorde, og siden har han bestredet denne Post.

Adskillige Tillidshverv er i Aarenes Løb blevet ham betroet. Han var i sin Tid Formand, eller Næstformand for og Bestyrelsesmedlem i forskellige Aktieselskaber i Chile. Medlem af Bestyrelsen for Det forenede Oliekompagni fra 1923, for Akts. L. E. Bruun 1924—29, for A/S C. Olesen fra 1924, for Det forenede Danske Mælke Export Co. 1925—29 og for Akts. Dansk Rekyrlriffel Syndikat 1930. Formand for Akts. Dansk Galosche- og Gummifabrik fra 1925, Medlem af Bestyrelsen for Dansk Ingeniørforening fra 1926. Næstformand fra 1932; Medlem af Privatbankens Bankraad 1926—28; i Bestyrelsen for Dansk Svovlsyre- og Superphosfat Fabrik fra 1926 og for Akts. Porcelænsfabriken Norden fra 1927. Formand for Ballonklubben 1929—30. Medlem af Bestyrelsen for Ejendoms- og Finansaktieselskabet af 1929 fra 1931. Indenfor Sporten har særlig Sejlsporten, hvor han i længere Tid har siddet i Kgl. dansk Yachtklubs Bestyrelse, og Tennis'en haft hans Interesse. I de senere Aar har han dog trukket sig tilbage fra flere af sine Hverv for helt at hellige sig Oliekompagniet, der kræver hans fulde Arbejdsevne. Men det er ogsaa ham, der har skaffet dette store Kompagni dets Position.

LARS IVERSEN

Født 14. September 1874. Dr. phil. 1910. Matematikkyndig Direktør i Statsanstalten for Livsforsikring 1911. Adm. Direktør 1919. R. af D. p. p.

LEDEREN af Statsanstalten for Livsforsikring, Dr. phil. *Lars Iversen*, er maaske mere Videnskabsmand end Erhvervsmand; men han staar i Spidsen for et af vore største, i Ordets egentligste Forstand, nationale Foretagender, og hans Karrière — som han vel oprindeligt næppe har tænkt sig skulde føre ham i Spidsen for et Erhvervsforetagende — er lærerig.

Dr. Lars Iversen er født i Skaarup paa Fyen; han gik i Svendborg Realskole til sit 15. Aar og tog her Præliminæreksamen og kom derefter i Odense Katedralskole, hvorfra han blev Student. I 1898 blev han cand. mag. med Matematik og Fysik som Hovedfag. Derefter var han i nogle Aar Lærer ved forskellige Latinskoler og Seminarier i København, og samtidig var han Manuduktør; det var væsentlig teoretisk Astronomi, han manuducerede i.

Ved Udgangen af Aaret 1900 blev han ansat i Statsanstalten for Livsforsikring som Assistent i Beregnerkontoret. I 1907 blev han Fuldmægtig og i 1911 matematikkyndig Direktør for Statsanstalten. I 1919 udnævntes han til Anstaltens administrerende Direktør. Han har særlig lagt sig efter at skabe en Organisation for Tegning af Forsikringer paa Landet, idet der indtil hans Tiltræden kun fandtes en saadan for Byerne — med Inspektører rundt omkring. Det har givet en god Tilgang, og særlig i de senere Aar er Portefeullen steget betydeligt. Han har været ivrig for gennem Love at skabe og faa moderniseret selve Grundlaget for Forsikringstegningen.



LARS IVERSEN

Et Par Aar efter sin Indtræden i Statsanstalten rejste Dr. Iversen til London for at studere ved »Institute of actuaries«, idet man dengang ikke havde Undervisning i Forsikringsmatematik herhjemme. I 1910 blev han Dr. phil. paa en forsikringsstatistisk Afhandling »Dødeligheden blandt forsørgede«, og straks derefter rejste han til Amerika for at studere Forsikringsvidenskab, Matematik, Nationaløkonomi og Forsikringspraksis.

Da han kom tilbage, begyndte han paa eget Initiativ at holde nogle Forelæsninger paa Universitetet om Forsikringsmatematik og gik i Breschen for, at en saadan Undervisning maatte blive indført som Fag ved Universitetet. I 1916 blev der oprettet et Docentur ved Københavns Universitet i Forsikringsmatematik, og dette Docentur blev overdraget Dr. Iversen. Da han tre Aar efter blev administrerende Direktør i Statsanstalten, maatte han imidlertid frasige sig det, da hans Forretning ikke levnede ham Tid til ogsaa at varetage dette Hverv. Men han er dog stadig Censor ved Eksaminerne.

Han har aldrig været bange for at paatage sig et Hverv i eller uden for sit Fag uden Tanke paa økonomisk Fordel og har erfaret, at saadan Idealisme bærer Lønnen i sig selv og ogsaa godt i det lange Løb kan føre til økonomisk Fordel. Han har interesseret sig for Forsikringsfolks Uddannelse og har deltaget i Planlæggelsen af Undervisningen og er Censor i Forsikringsfag ved Købmandsskolen og Handelshøjskolen.

Blandt de forskellige Hverv udover de allerede nævnte, som Dr. Iversen i Tidens Løb har paataget sig, er følgende: Formand for Forsikringsforeningens Bibliotek fra 1915, Næstformand i Centralkomiteens Bestyrelse fra 1917, Formand fra 1927. Formand for De forenede Skolers Repræsentantskab fra 1925, Medlem af Bestyrelsen fra 1927. Medlem af Bestyrelsen for Det kgl. Teaters Pensionsfond fra 1926.

Statsanstalten for Livsforsikring blev oprettet 1842 som to sideordnede Selskaber, nemlig Livsforsikringsanstalten i København og Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842. I 1871 blev Selskabet reorga-

niseret og kom til at hedde Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871. Kammerherre Rothe var Dr. Iversens Forgænger i Embedet som administrerende Direktør. Det var oprindelig Meningen, at det skulde være et privat Selskab, som Staten garanterede for i 5 Aar. Efter de fem Aars Udløb anmodede Interessenterne dog om, at Selskabet maatte fortsætte som Statsanstalt, og det blev saa vedtaget. Det var først i 1893, at Selskabet fik sit nuværende Navn »Statsanstalten for Livsforsikring«. Med Hensyn til Tegning af Forsikringer arbejder det ligesom andre Selskaber med Agenter paa det frie Marked, men Staten garanterer for Selskabets Forpligtelser, Tarifer og Forsikringsbetingelser fastsættes ved Lov, og Personalet er statsansat.

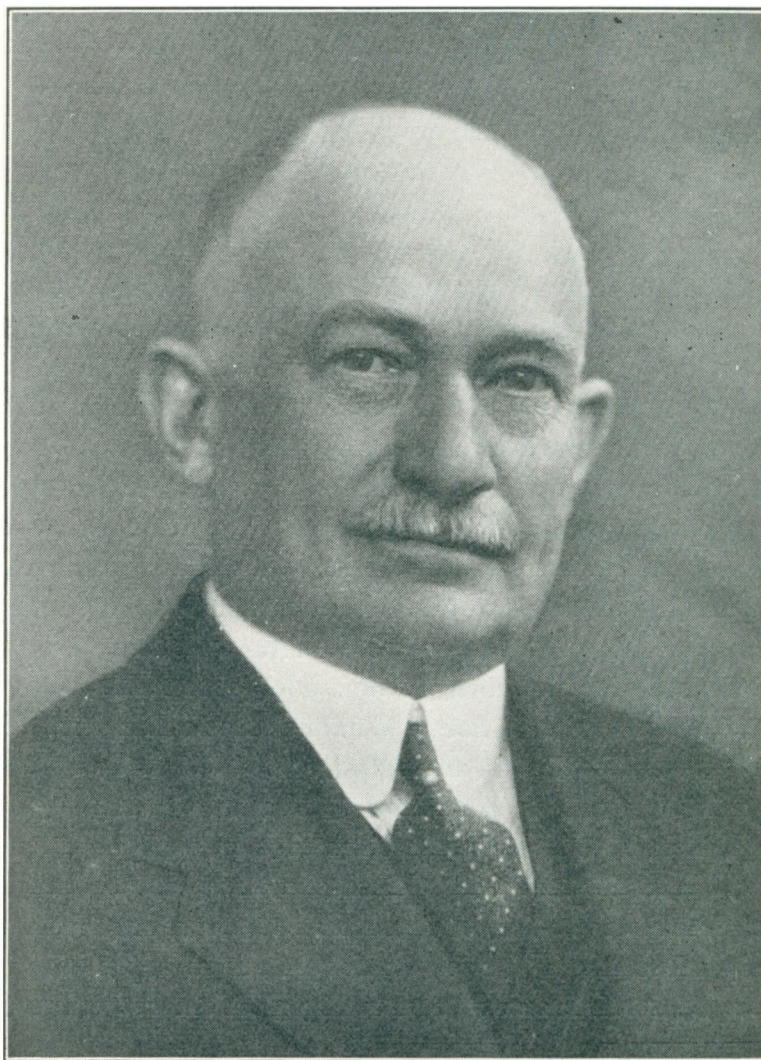
WALDEMAR JACOBSEN

Født 12. Januar 1876. Eksportforretning i Rusland 1903—17, Direktør i A/S Nordisk Metalvarefabrik 1917—19, adm. Direktør for A/S Hellekens Enke & V. Ludvigsen fra 1920. R. af D.

NAAR man en Aften staar ude i Hellekens Enke & V. Ludvigsens Fabrikers store Pakhuse i Aldersrogade i København og ser de mange Kasser, der er forsynet med Navne paa fjerne Byer, og alle indeholdende Sendinger af Tørelementer, forstaar man, at det er en international Virksomhed af Betydning, der har til Huse her. Eksporten af Hellekens Tørelementer gaar til Sydamerika, til Australien, til Kina og Japan, ja der er næppe det Sted paa Landkortet, hvortil man ikke har sendt de berømte »Tiger« Batterier. Toldmurene og Eksportvanskelighederne har gjort, at Helleksen har maattet oprette særlige Datterselskaber, selvstændige Fabriker i flere Lande; saaledes er der i 1930 oprettet en Fabrik i Rom, »Hellekens Italiana«, og i 1932 anlagdes »Hellekens Ltd.« i South Wimbledon ved London. Fabriken i Aldersrogade i København beskæftiger 700—800 Arbejdere, i England har man ligeledes ca. 700 Mand i Arbejde og i Italien godt 100.

Som Fabriken er internationalt orienteret er dens nuværende Leder og den Mand der har bragt Virksomheden op til dens nuværende Standard, Direktør *Waldemar Jacobsen* det. Han har i mange Aar opholdt sig i Rusland og blev først drevet derfra af Bolschevikernes Revolution, og derefter er det, at han har gjort sin betydelige Indsats i dansk Erhvervsliv.

Waldemar Jacobsen er en Proprietærsøn, født paa Vejerslevgaard i Jylland. Han gik i Skole i København i Østerbros Realskole, og blev efter endt Skolegang sat i Lære i Hørkramfirmaet C. I. Kierulff i Kø-



WALDEMAR JACOBSEN

benhavn. Herfra kom han til Odense, hvor han blev Forretningsfører hos Brødrene Tychsen. Han var imidlertid en ung Mand, der havde Lyst til at komme ud i Verden, han kom i Forbindelse med Sibirisk Kompagni og tog til Rusland, hvor han en Tid arbejdede i dette Selskabs Tjeneste. Han var saaledes en Tid lang Filialbestyrer i Novo Nikolaiewsk i Sibirien. Han fik dog efterhaanden Lyst til at blive sin egen Herre, og han grundlagde saa sit eget Firma sammen med en Landsmand under Navnet W. Jacobsen & Dantzer, der fik Kontor i Nowo Nikolajewsk og som væsentligst beskæftigede sig med Eksport af Landbrugsartikler og Import af Mejerimaskiner og lignende.

Revolutionen drev imidlertid ham som saa mange andre danske Forretningsmænd ud af Rusland, og han kom under Krigen til København, hvor man fra flere Sider var bekendt med hans usædvanlige Evner som Forretningsmand. Han opnaede derfor forholdsvis let en ny Stilling og blev Direktør i Aktieselskabet Nordiske Metalvarefabriker. Her var han i godt to Aar, og derefter fik han tilbudt Posten som administrerende Direktør for A/S Hellesens Enke & V. Ludvigsen, hvis Fabrikation og Eksport af Tørelementer allerede da var godt i Gang. Firmaet var blevet oprettet i 1887 af V. Hellesen, og efter dennes Død i 1892 ført videre af dennes Enke i Kompagni med den senere Generalkonsul Valdemar Ludvigsen, den nuværende Formand i Selskabets Bestyrelse.

V. Ludvigsen satte hurtigt System i Forretningen, baade teknisk og merkantilt, og snart var den i Stand til at tilfredsstille enhver Efterspørgsel af den nye Opfindelse, Tørelementet. I 1905 blev Fabriken flyttet fra Blaagaardsgade til Aldersrogade, hvor der var Plads til Udvidelse, og efter en Brand blev hele Komplekset genopbygget, saaledes at det ved Waldemar Jacobsens Tiltræden raadede over et fuldt moderne Anlæg. Principet har været altid at være foran Konkurrenterne, og det Ry Hellesens Tørelement nyder i Udlandet, er det bedste Bevis paa, at man har kunnet følge denne Regel. De fleste Ekspeditioner, der er draget ud, det være sig til Syd- eller Nordpolen,

har været forsynet med Hellesens Tørelementer, selv Piccard havde paa sin Fart i Stratosfæren »Hellesen« med sig. I Øjeblikket er over 1000 Mennesker beskæftiget i Virksomhedens Tjeneste i Danmark alene, dels i København, dels paa Fabriken i Vangede.

Waldemar Jacobsen blev hurtig anerkendt for sin Dygtighed, og fra mange Sider har der været Bud efter ham. Han er saaledes nu: Formand i Bestyrelsen for følgende: A/S L. E. Bruun Export, A/S Philip W. Heyman, A/S Royal Konserves Fabrik, A/S Laur. Knudsens mek. Etbl. Medlem af Bestyrelsen for Forsikringselsk. Nord-europa og Foreningen til Varetagelse af danske Fordringshaveres Interesser i Rusland. Formand for Best. af Dansk Russisk Samfund. Medlem af Industriraadets staaende Udvalg. Formand for Industriraadets Exportudvalg, Konsulatudvalg og Driftsøkonomiudvalg.

C. F. JARL

Født 1. August 1872. Direktør for A/S Øresunds chemiske Fabrikker 1902—11, eneansvarlig Indehaver af Øresunds chemiske Fabriker, Kommanditselskab ved C. F. Jarl, fra 1912. K² DM. p. p.

TO af dansk Erhvervslivs store Navne indenfor forrige Generation, nemlig G. A. Hagemann og Vilh. Jørgensen, er knyttet til »Øresunds chemiske Fabriker«, og den sidstnævntes Søn, Fabrikant, Ingeniør C. F. Jarl, har ført Virksomheden videre, saaledes at denne Fabrik, der er af en saa egenartet Karakter, stadig har en meget smuk Position indenfor dansk Erhvervsliv.

Ingeniør C. F. Jarl er født i København og blev Student fra Metro-politanskolen 1890, fem Aar senere cand. polyt. Samme Aar blev han ansat ved Øresunds chemiske Fabriker og foretog i 1896—97 en Studierejse i Amerika. Hjemkommet herfra overtog han sit Arbejde paa Fabriken og blev i 1902 Direktør for Aktieselskabet.

I første Linie er C. F. Jarl Teknikeren, og som saadan har han faaet skabt en Mønsterfabrik for Kryoliten, og Bjergværksejere, Ingeniører og Professorer kommer til København fra andre Lande for at se Virksomheden. Fabriken er paa Højde med den allernyeste Teknik. Desuden har C. F. Jarl som Forretningsmand ledet Verdenshandelen — for det er det — med Kryoliten, der benyttes i næsten alle Lande, men der har til Stadighed været en haard Konkurrence at kæmpe imod. Paa Fabrikenes Laboratorium foretages talrige videnskabelige Undersøgelser i Forbindelse med Kryoliten.

Efter i ni Aar at have været Direktør for Aktieselskabet, blev C. F. Jarl i 1912 eneansvarlig Indehaver af Øresunds chemiske Fa-



C. F. JARL

briker, Kommanditselskab ved C. F. Jarl, og han staar stadig som Lederen af denne Virksomhed.

Baade som Tekniker og som Forretningsmand har han her udført et stort Arbejde, men hans Navn vil maaske alligevel først og fremmest blive nævnt i Forbindelse med hans offentlige Virksomhed i en Række af Industriens Institutioner, især i Aarene under og kort efter Krigen. Han har været Medlem af Industriraadet siden dets Oprettelse, og var her meget optaget i en Række Udvalg, særlig i Samarbejde med Ingeniør Alex. Foss. Han var senere Næstformand i Industriraadet men maatte af Helbredshensyn sige nej til at blive Formand.

Under Krigen udførte han ogsaa et stort Arbejde for engelsk Røde Kors sammen med den dansk-engliske Forretningsmand og Ingeniør, Sir Martin Abrahamson, navnlig med Fremskaffelse af Fødevarer til engelske Krigsfanger, Forhandlinger vedrørende Korrespondance og endelig Forhandlinger med den tyske Regering om Fangerne.

I en Aarrække var han tillige, indtil han i 1933 fratraadte, Formand for Bestyrelsen for Burmeister & Wain, et Hverv der kostede meget Arbejde.

Sin største Indsats har han dog utvivlsomt ydet som Formand for (fra 1922—29) Eksportkreditudvalget, der var nedsat af Regeringen. Det var her helt nye Opgaver, der skulde tages op og tit overordentlig vanskelige, men det er et banebrydende og for de enkelte Virksomheder saavel som for dansk Eksporthandel i sin Helhed meget værdifuldt Arbejde, C. F. Jarl her har ledet. Han arbejdede sammen med den nuværende Direktør for Patent- og Varemærkenævnet N. J. Ehrenreich-Hansen, og det var en mægtig Udvikling, man her var Vidne til. Mens man saaledes til at begynde med kun regnede med nogle faa Millioner, er man nu oppe paa ca. 50 Millioner i Kreditydelser. Dette Arbejde med Eksportkrediten har C. F. Jarl ledet med sjælden Dygtighed, og det har da ogsaa høstet almindelig Anerkendelse, selv om det siger sig selv, at det er en vanskelig Opgave, der meget let giver Anledning til Diskussion.

Nær knyttet til den Hagemannske Familie er C. F. Jarl tillige Medlem af Bestyrelsen for G. A. Hagemanns Kollegium og for A/S De danske Sukkerfabriker. Han er endvidere Medlem af Repræsentantskabet for Privatbanken og af Bestyrelsen for Tietgen Fonden.

Privat er han stærkt kunstinteresseret, han har i en Aarrække været Medlem af Kunstindustrimusæets Bestyrelse og samler i sit Hjem baade danske og udenlandske Kunstnere af forskellig Art.

K. L. E. JENSEN

Født 10. November 1865. Etableret under
Firma Jensen & Kjeldskov 1896. Aktieselskab
1918. Ene-direktør 1924-30. R. DM.

FØRSTE Viceformand i Grosserer Societetets Komité *K. L. E. Jensen* repræsenterer i sin Person alle dansk Købmandsskabs bedste Egenskaber. Det er ikke nogen eventyrlig Karrière, han har gjort, solidt og sikkert har han bygget sin Position op, og kan nu se tilbage paa et arbejdsfyldt Liv, der kan tjene som Eksempel for unge Handelsmænd.

K. L. E. Jensen er født i København som Søn af Vinhandler Emil Jensen. Efter at have faaet sin Skoleundervisning i P. Clausens Realskole i Gothersgade kom han i Handelslære hos H. I. Bings & Søn, og han var her i fem Aar. Det var et efter Datidens Begreber stort Handelshus med Rejsende over hele Skandinavien, og Brancherne omfattede Papir, Pletvarer, Krystalvarer, Galanteri, Kobberstik, Foto-gravure og Raderinger samt Porcellæn. Han fik her en alsidig Uddannelse og kom derefter som Kommis til I. Chr. Petersens Papirhandel, hvor han var i syv Aar afbrudt af Soldatertjenesten. Efter at have aftjent sin Værnepligt blev han Fuldmægtig hos Axel Schmitt & Co. fra 1892. Det var en mindre Forretning, som det imidlertid lykkedes at arbejde godt frem, og i dette Firma traf K. L. E. Jensen sin senere Kompagnon Helge Kjeldskov. Gennem de tre Pladser erhvervede K. L. E. Jensen sig et indgaaende Kendskab til Papirbranchen, og efter nogle Aars Forløb blev de to unge Forretningsmænd enige om at etablere sig som Papirgrossister, og saaledes blev det siden saa kendte Firma Jensen & Kjeldskov til.



K. L. E. JENSEN

Firmaet havde først til Huse i Vingaardstræde 20, og det blev et sjældent harmonisk Samarbejde mellem de to Kompagnoner, der vedvarede i 29 Aar indtil Kjeldskovs Død. K. L. E. Jensen var Manden, der Gang paa Gang maatte vise Initiativ. Kjeldskov var af Naturen meget forsigtig, men iøvrigt maatte de begge to slide haardt i det for at banke den nye Forretning op. Den gik dog stadig fremad, naturligvis vekslende med Tiden, men i det væsentlige fremad, med forøget Omsætning. Efter bestandige Udvidelser paa det første Sted besluttede Kompagnonerne sig til at flytte, og erhvervede Ejendommen Skindergade 14, hvor Firmaet stadig har til Huse. Efter omfattende Ombygninger blev det en smuk og stilfuld Bygning, en Pryd for det gamle Kvarter, hvis Huse ikke alle er Skønhedsaaftenbaringer. Efterhaanden steg Omsætningen i Forretningen saa stærkt, at Virksomheden antog Dimensioner, ingen af Indehaverne til at begynde med havde tænkt sig, og efter en Del Overvejelser blev de enige om det formaalstjenlige i at gøre Firmaet til Aktieselskab. Det skete saa i 1918. Aktiekapitalen var paa 300,000 Kr., hvoraf de to hidtidige Indehavere hver tog 100,000 Kr.

Samtidig med Etableringen af Firmaet havde de to Indehavere indmeldt sig i Dansk Papirhandlerforening; allerede tre Aar efter blev K. L. E. Jensen Medlem af Bestyrelsen. I 1910 blev han Næstformand og to Aar senere Formand. I Aaret 1921 begyndte Kjeldskov at skranke, og i 1924 døde han. K. L. E. Jensen var derefter i seks Aar Ene-direktør, indtil 1. Juli 1930, da han optog sin næstældste Søn Børge Nørregaard-Jensen som Meddirektør.

Efterhaanden havde ikke blot Firmaet naaet en meget anset Position, men ogsaa Grosserer K. L. E. Jensen personlig var der Bud efter mange Steder fra. Han havde vist, at han formaaede sammen med sin Kompagnon at skabe en god og indbringende Forretning, og det ene Tillidshverv efter det andet blev nu tilbudt ham. Samme Aar, som Jensen & Kjeldskov blev omdannet til Aktieselskab, blev han Medlem af Socialraadet og var deri til dettes Ophævelse i 1927. Og-

saa i Dansk Principlforenings Hovedbestyrelse fik han Sæde, fra 1924, og i Januar 1927 blev han udnævnt til Medlem af Sø- og Handelsretten. Han har været Formand et Aar i det kgl. københavnske Skydeselskab og danske Brodersamfund og er Medlem af Bestyrelsen for Folkebanken for København og Frederiksberg. Endvidere Medlem af Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring. I 1930 blev han 2den Viceformand i Grosserersocietetets Komité og to Aar efter første Viceformand. Man ser, hvorledes han Trin for Trin er naaet videre, det har ikke manglet paa samfundsmæssig Anerkendelse til den dygtige og initiativrige Forretningsmand, og alt har han opnaaet ved Energi og Dygtighed, ved at gøre sin Pligt og ved i det givne Øjeblik ikke at vige tilbage for de nødvendige, dristige Dispositioner. Hans Forretningsdygtighed blev allerede paa et tidligt Tidspunkt anerkendt, og den Position, hans Firma har i Dag, da han staar som den ældste indenfor Grosserersocietetets Komité, er saa grundfæstet som nogen. Der er i denne flittige og arbejdssomme Mands Liv og Karrière adskillige Momenter, der taler direkte til de unge og som maa kunne vise disse Vejen at tage Lære af.

THEODOR JENSEN

Født 10. Juli 1866. Begyndt Forretning 1887
paa Frederiksberg. Grundlagde 1895 Firmaet
Theodor Jensen & Co. i København. R. af D.

GROSSERER *Theodor Jensen*, et af de mere kendte Navne indenfor dansk Frøavl og Frøhandel, er født i København, hvor Faderen var Købmand, men døde, da Sønnen kun var 13 Aar gammel, uden at efterlade sig Midler. Sin Moder mistede han 8 Aar senere, saaledes at han straks fra sin tidligste Ungdom var henvist til at staa paa egne Ben og klare sig selv.

Sin Skoleundervisning fik Theodor Jensen i De forenede Kirkeskoler og kom i en Alder af 14 Aar i Handelslære hos Købmand Cordius Hansen. Efter udstaaet 4-aarig Læretid ansattes han som Kontorist i Vinagenturfirmaet Carl Wandel & Søn, hvor han i 5 Aar fik en udmærket praktisk Uddannelse, der i Forbindelse med en mangeaarig Frekventering af den netop da af »Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse« oprettede Aftenskole blev bestemmende for hans senere købmandsmæssige Løbebane.

Egen Forretning startede han i 1887 paa Frederiksberg, men turde dog de første Par Aar endnu ikke opgive sin Kontorstilling. Hans Forretning bestod lige fra Begyndelsen af Import af gartneriske Produkter fra Holland, Belgien, Frankrig og Tyskland, noget senere ogsaa fra Amerika og Japan for Salg i de skandinaviske Lande og Rusland samt Eksport af danske Planter til de samme Lande, endvidere Eksport af dansk avlet Frø til de forskellige Egne af Kloden.

I 1895 forlagdes Kontoret til København, og samtidig optoges en



THEODOR JENSEN

Kompagnon — Chr. Møller — der imidlertid døde allerede i 1899. Denne tilførte Forretningen en ny Branche, nemlig Import af Korkbark, der videresælges til Fabrikker, der forsyner Bryggerier og Vinforretninger i Skandinavien med Proppe, etc. Denne Forretning fortsattes og udvidedes af Theodor Jensen efter Kompagnonens Død, og det turde ikke være nogen Overdrivelse at sige, at den i mange Aar har været den største i Skandinavien.

Forretningen medførte for Theodor Jensen mange personlige Rejser til Udlandet, bl. a. ca. 40 Gange — sidst i 1915 — til Rusland, hvor de største og bedste Købere fandtes.

Da Rusland efter Verdenskrigens Ophør afskares fra den frie Om sætning og Forretningens største Virkefelt saaledes bortamputeredes, sammensluttede han i 1922 sin Frøforretning med den gamle Dæhnfeldtske under Firma L. Dæhnfeldt og Theodor Jensen, Odense, med Kontor sammesteds, hvor de betydelige Kulturer, Prøvemarker og Renserier forefindes, medens Kontoret i København efter nævnte Tidspunkt væsentlig beskæftiger sig med Korkforretningen.

En Række Tillidshverv er Theodor Jensen betroet: Siden 1903 Medlem af Det Kgl. danske Haveselskabs Bestyrelse, fra 1923 Næstformand. Siden 1921 Medlem af Handels- og Kontorist-Foreningens Direktion, fra 1928 Medlem af dens Præsidium.

Han er Medlem af Handelsstandens Rejsestipendieudvalg, Medlem af Bestyrelsen og Repræsentantskabet for Foreningen til Varetagelse af danske Fordringshaveres Interesser i Rusland, Medlem af Bestyrelsen for Kunstindustrimusæets Venner.

Har ogsaa interesseret sig for Politik og var 1918—20 konservativ Folketingsmand og sad i Landstinget i 1922 og 1923.

Som Privatmand er han stærkt kunstinteresset.



WILH. JENSEN

WILH. JENSEN

Født 6. Juni 1859. Overtog 1888 N. H. Boies Enkes en gros Forretning, der i 1897 overgik til Akts. Randers Korn- og Foderstofforretning. Adm. Direktør indtil 1914.
R. DM. p. p.

NAAR Randers i Dag med Vægt har kunnet hævde sig som en af de førende Provinsbyer i Jylland skyldes det i første Række forskellige fremtrædende Borgere i Byen, der i Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede har udført et Pionerarbejde, til Gavn for deres By. Til disse Mænd hører Konsul *Wilh. Jensen*.

By og Borger er her ét. Wilhelm Jensen er født i Randers, hvor hans Fader var Købmand, og hele hans Livsværk er knyttet til denne By. Gamle Købmand J. P. Jensen sørgede for, at Sønnen efter afsluttet Skolegang fik en solid og alsidig Handelsuddannelse. Hos Stokkebye i Odense og senere hos Stokkebye & Hvalsøe i København fik den unge Wilh. Jensen det første Indblik i Kornhandel i større Stil. Siden kom han til det store Pontoppidanske Handelshus i Hamburg og modtog her yderligere Impulser og Erfaringer. Han havde derfor en meget omfattende Uddannelse, da han i 1888 vendte tilbage til sin Fødeby og overtog N. H. Boies Enkes en gros Forretning i Korn, Foderstoffer og Smør, og han gjorde nu en stor, selvstændig Indsats og beviste, at han havde det rette Købmandsblik. I 1897 overgik Konsul Wilh. Jensens Firma til det da oprettede Aktieselskab Randers Korn- og Foderstofforretning, hvis administrerende Direktør han var, indtil han i Januar 1914 afløstes af Konsul C. Foverskov. Endnu i en Række Aar herefter virkede Konsul Wilh. Jensen dog for sit gamle Firma som tilsynsførende Direktør, samtidig med, at han beklædte en Række betydelige og meget krævende Tillidshverv.

Allerede i 1905 var Wilh. Jensen blevet Formand for Randers Handelsstandsforening og baade i denne Egenskab og som Medlem af Randers Havneudvalg udrettede han adskilligt til Gavn for sin By. Endvidere tog han sig med stor Iver af Arbejdet ved de jydsk Handelsmøder, ligesom han var Medlem af Provinshandelskammeret og Forretningsudvalget i den danske Handelsstands Fællesrepræsentation. I 1920 opgav Konsul Jensen disse Tillidshverv og blev ved denne Lejlighed udnævnt til Æresmedlem af Randers Handelstandsforening.

Først og fremmest er Konsul Wilh. Jensen administrerende Direktør for Sparekassen for Randers By og Omegn, der er en over 100 Aar gammel Institution, han er Medlem af Forretningsudvalget i De Danske Sparekassers Fællesrepræsentation og Landsforeningen af større Sparekasser i Danmark, Formand for Randers Købmænds Hjælpeforening og Randers Blindeforening, Tilsynshavende i Handelsbanken, Medlem af Bestyrelsesraadet for Foreningen af fremmede Magters Konsuler i Danmark, Vicekonsul for Nederlandene fra 1897, Medlem af Byraadet har han været en Aarrække, Medstifter af Randers Arbejdsgiverforening, Formand 1901—1916, Medlem af forskellige Regeringskommissioner og Udvalg, i Bestyrelsen for den personlige Friheds Værn, Kasserevisor for Købstadsforeningen 1920—24, og meget mere.

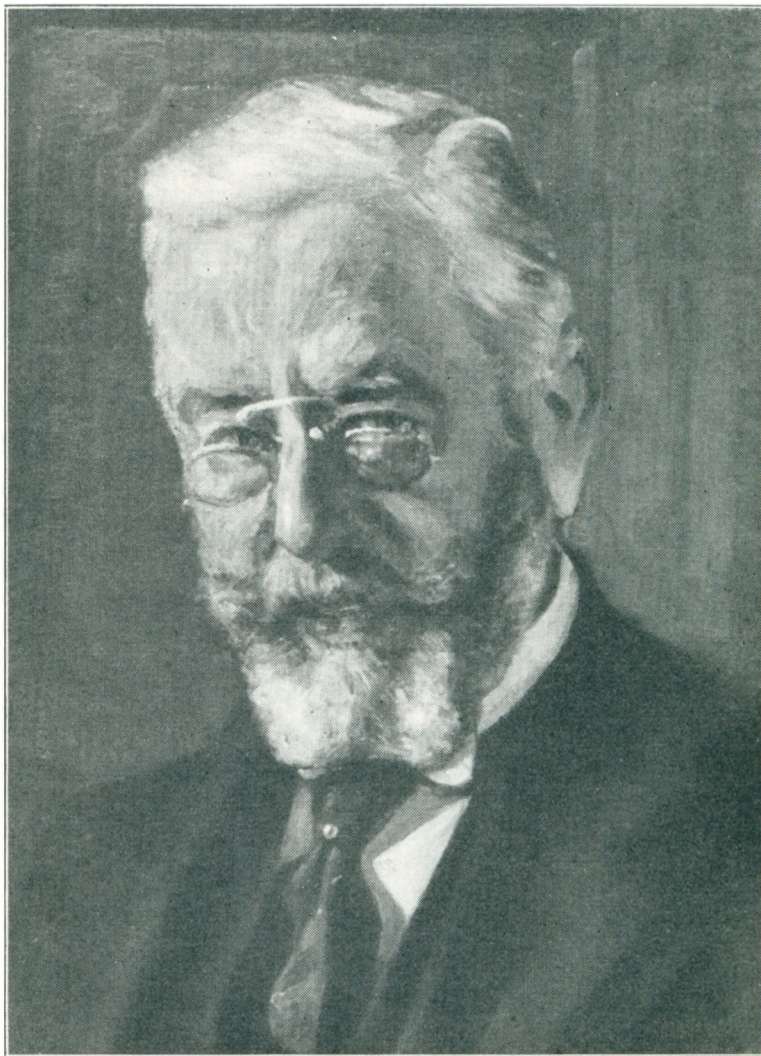
Konsul Wilh. Jensen er et ægte Barn af den driftige Gudenaaby, et fremragende, repræsentativt Medlem af den danske Provinshandelsstand. Han har først og fremmest virket til Gavn for sin Stand, men i lige saa fuld Udstrækning er dette Arbejde kommet hans Fødeby til Gode. Randers har i de senere Aar Gang paa Gang henledt Opmærksomheden paa sig, og det er altid et friskt Initiativ, der udgaar fra denne By. Men før man naaede saa vidt, som man er i Dag, har der maattet udføres et grundlæggende Arbejde og en af Pionererne i dette Arbejde er Konsul Wilh. Jensen. Faa Mænd indenfor dansk Erhvervsliv er saa intimt knyttet til sin By som han er det.

FR. JOHANNSEN

Født 16. April 1855. Direktør for
Københavns Telefon Aktieselskab
1902. K¹ DM. FM. i Guld p. p.

TELEFONDIREKTØR, Dr. techn. *Fr. (Fritz) Johannsen* er født 16. April 1855. Begge hans Forældre var født i Nordslesvig, Faderen var Officer, Søn af Amtmanden i Haderslev. Moderen var Datter af den danske Patriot og Stænderdeputerede for Als, Provst Frederik Ebbesen, til hvis Minde er opsat en Marmortavle i Svendstrup Kirke paa Als. Hans Enke boede i Familien, og i hendes Stue indrettedes et helt lille kemisk og elektrisk Laboratorium. Hun opildnede Børnenes Kærlighed til Videnskaberne. Hendes stadige Ord: »Sprog«, »Sprog« har været grundlæggende for ham og gav ham Mod til at korrespondere med et engelsk Ingeniørfirma, hvad der senere i Livet gjorde ham selvstændig som Entreprenør. Fra den slesvigske Familie var han fortrolig med Tysk og fik med Fransk at gøre som Agent for det franske Staalfirma St. Chamond. Som Telefondirektør og som Præsident for Danmarks Naturvidenskabelige Samfund var hans Kendskab til fremmede Sprog nyttigt. I vort lille Land er Fortrolighed til udenlandske Sprog en værdifuld Løftestang, en Marskalstav, som enhver ung Mand eller Kvinde, der vil frem, bør have i sin Tornyster. Iøvrigt har Interessen for Matematik og Naturvidenskaber præget hans Virksomhed, givet ham stor Kærlighed til Den Polytekniske Lærestanstalt og bidraget meget til hans Held i Livet.

I 1877 tog han Polyteknisk Kandidatexamen og kom derefter i praktisk Virksomhed hos den bekendte Entreprenør, senere Etatsraad og Formand for Arbejdsgiverforeningen, N. Andersen, en myndig og streng Herre. Den nybyggede Ingeniør skulde være Volontør



FR. JOHANNSEN

Efter N. V. Dorphs Maleri til det nationalhistoriske Museum i Frederiksborg.

uden Løn, men fik dog af sær Naade 100 Kr. om Maaneden. Senere kom han rundt i Landet, var en Tid paa Vestkysten af Jylland ved Udtørringen af Nissumfjord og lærte Vesterhavet at kende som Elev af den Ingeniør Carl Bruun, der oprindeligt projekterede Esbjerg Havn. Han var derefter en Vinter paa den saakaldte »Polytekniske Lædegaard«, Københavns Brolægningsvæsen, var Lærer ved teknisk Institut, arbejdede ved Søforterne og Gribskovbanen, og fik endelig Ansættelse ved de nye Statsbaneanlæg i Thisted og Assens. Det sidste Sted fik han Vand under Kølen, anlagde som privat Arbejde Gader og Kloaker, projekterede og ledede Havneanlæg, Telefon og meget andet. En Dag i 1884 spurgte en ældre Købmand, om det var sandt, at han vilde anlægge et bayersk Ølbryggeri; Vox populi, vox dei svarede han og hvorfor ikke? Om Aftenen samlede han 12 gode Mænd fra Byen. De vedtog at bygge Bryggeriet »Vestfyen«. Pengene samledes hos Byens Handlende og Omegnens Bønder; saa gik det og er gaaet godt snart i 50 Aar.

Imidlertid kom der vanskelige Aar, og han forberedte sig paa at udvandre til Australien, men blev engageret som Ingeniør ved Københavns Befæstning, hvor han fik interessant Arbejde sammen med sin geniale Studiekammerat Carl Winsløw. De arbejdede derefter i nogle Aar under hyggelige Former sammen med en Række elskværdige Ingeniørofficerer, hvorefter Fr. Johannsen etablerede sig som Entreprenør, dels for egen Regning, dels sammen med Mænd som P. Madsen og Ingeniørerne Glud, Werner, Winkel og endelig Ingeniør J. Saabye. Efter 10 Vandre- og Læreaar 1877—1887 fulgte en Række paa 15 Aar 1888—1903 som Entreprenør for Jernbaner, Havne og meget andet. Særlig nævnes pneumatisk Fundering af Bro-piller i Gudenaav ved Randers, Tunnel under Københavns Havn, Havneanlæg ved Esbjerg og en Del af Københavns Frihavn, Aalborgs nye Banegaard og Uddybningsarbejder i Limfjorden og andre Steder.

I den Periode falder Fr. Johannsens Arbejde for Stiftelsen af Dansk Ingeniørforening, hvorom Meningerne var stærkt delte, idet

mange ønskede en ren eksklusiv dansk Polyteknikerforening med Udelukkelse af Ingeniørofficerer og udenlandske Ingeniører, hvis Konkurrence skadede Polyteknikerne. Det lykkedes imidlertid at faa det overvejende Flertal for Johannsens Plan. Dansk Ingeniørforening omfatter alle, der med fuld Ret kan kalde sig Ingeniør, enten igennem en videnskabelig Uddannelse eller — undtagelsesvis — igennem Anerkendelse fra Kollegers Side af udvist Dygtighed. Som Medstifter og senere Formand for Dansk Ingeniørforening har Ingeniørernes Forhold interesseret ham stærkt. I 1897 holdt han ved et skandinavisk Ingeniørmøde paa Riddarhuset i Stockholm et Foredrag, hvori han paaviste, at Ingeniørerne langt fra havde en Indflydelse, som svarede til deres Betydning, for Teknik og Industri og for Samfundet i sin Helhed. Som Formand for Dansk Ingeniørforening var det hans ivrige Bestræbelse at føre Ingeniørerne frem og ind i kommunale og lovgivende Forsamlinger. Han indstiftede et »Orienteringsudvalg«, men desværre interesserede kun faa blandt Ingeniørerne sig for Planen, der nogle faa Aar senere maatte opgives af Mangel paa Tilslutning.

I 1896 blev Johannsen valgt ind i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, der hidtil bestod af konservative Mænd, men nu fik et liberalt Flertal. Under den udmærket dygtige og højtansete Dr. Jacobys Ledelse opstod der nyt Liv i den gamle Kommune. Ganske vist kunde de politiske Bølger gaa højt, men der udviklede sig alligevel en elskværdig og kollegial Tone. Som valgt Medlem af Kommunalbestyrelsen og Formand for Vejudvalget oprandt der for Johannsen et helt nyt Liv i Forbindelse med en Mængde Mennesker, og medens en simpel Entreprenør maatte staa med Hatten i Haanden for Embedsingeniørerne, saa forhandlede Vejudvalgets Formand paa lige Fod med Københavns Borgmestre, medens de ansatte Ingeniører og Inspektører i Møderne maatte vente, til de blev spurgt. Johannsen har haft sin store Part i Udformningen af de almene Betingelser for Arbejder og Leverancer, hvorigennem de udførende Ingeniører er blevet bedre stillede overfor Administrationen.

Der var efter mange Aars Stilstand meget at gøre i Frederiksberg Kommune, store Kloakanlæg, Landdistrikternes Bebyggelse, derunder Indretning af gode Arbejderboliger, f. Eks. Mønsterhusene ved Duevej, Elektricitetsværk og elektriske Sporveje.

Dette sidste bragte Johannsen i Forbindelse med Bankdirektør, Etatsraad Axel Heide, der oprindelig gjorde sig bekendt ved gode Ordninger af frederiksbergske Ejendomsforhold, og som tog Initiativet til Sporvejene, først paa Frederiksberg og senere i København, hvor Ledelsen blev lagt i Johannsens Hænder. Etatsraad Heide, hvis aldrig hvilende frodige Fantasi, Elskværdighed og Handlekraft bragte ham i første Række, led efterhaanden i de daarlige Tider mange Skuffelser og oplevede desværre ikke den senere Opgang i mange af hans Foretagender under Verdenskrigen.

Da Sporvejsanlægene var færdige i 1902, tilbød Heide Fr. Johannsen Stillingen som Direktør for Kjøbenhavns Telefon Aktieselskab, der var kommet i en vanskelig Situation. Regnskabet viste Underskud, Abonnementerne var utilfredse og Anlægene overbelastede. Johannsens første Gerning var at tilvejebringe et godt Forhold til Abonnementerne, som man i vid Udstrækning talte med ved Besøg eller pr. Telefon for at finde enhver Aarsag til Fejl eller Klager. Han lærte Telefonistinderne at undgaa al Ordstrid og give en venlig Undskyldning, selv om der ingen Fejl var begaaet, og ikke glemme det amerikanske Ord »The voice with the smile wins«.

Indførelsen af Partsystemet skaffede Plads til flere Abonenter paa de overfyldte Centraler og der behøvedes ikke flere Ledninger paa de overbelastede store Stativer over Tagene, saaledes at der blev Tid til at forberede en fuldstændig Ombygning af hele Anlægget. Imedens blev Damernes Arbejde soigneret ved en omhyggelig, om Taylor-Systemet mindende Undersøgelse, og der indførtes i stor Udstrækning automatiske Hjælpemidler for Telefonistinderne. Betydningen heraf forstaas naar det bemærkes, at blot et Damesekunds Besparelse pr. Ekspedition svarer til flere Hundrede Tusinde Kroner

om Aaret. Alle Overvejelserne førte til det saakaldte »København-
ske System«, en Hovedcentral for store Forretninger og mindre Cen-
traler for andre Virksomheder og Private. Man kunde derved nøjes
med 20 Telefonistinder pr. 1000 Abonnenter, medens man i Byer af
lignende Størrelse maatte anvende 30. Det er denne Ordning, der
har gjort Telefonen i København baade bedre og billigere end de
fleste andre Steder. Endelig har Telefonselskabet anvendt dansk Ar-
bejde i størst muligt Omfang; saaledes er der i en Aarrække leveret
for 80 Mill. Kr. Telefonmateriel til København, hvoraf kun 24 Mill.
Kr. fra Udlandet, medens 56 Mill. Kr. kom dansk Industri til gode.

Johannsen udtaler en varm Tak til den afdøde ansete Matematiker,
Telefoningeniør J. L. W. V. Jensen og Overingeniør P. V. Christen-
sen, til sin daglige Medarbejder og Efterfølger, Ingeniør Kr. Møller
og den nuværende Telefondirektør C. R. Michelsen, der begge tid-
ligere har været i hans private Tjeneste.

Ved Siden af Virksomheden som Entreprenør og Telefondirektør
har Johannsen givet sig af med forskellige Sager af Interesse, Anlæg
af Broer ved Guldborgsund, over Københavns Havn og flere Steder,
men Ordningen af Københavns Banegaardsforhold har dog haft hans
særlige Interesse. Han fremsatte i 1902 et Forslag, der blev lagt til
Grund for den vedtagne Ordning.

I en Række af Skrifter har Fr. Johannsen paavist den store Betyd-
ning af at skaffe Arbejde for vor Befolkning, men først nu under
Trykket af Verdenskrisen har man fra alle Sider faaet Øjnene op
for Sagens Alvor. »I mange Aar har vort Land drevet en ensidig og
skadelig Handelspolitik, der har hindret en saadan Udvikling af vor
Industri, at vi med Sikkerhed kunde paaregne at beskæftige vor Be-
folkning,« hævder Dr. Johannsen, »saaledes som Alex. Foss i sin Tid
slog til Lyd for. Det maa haabes, at det nu under Krisen indledede
Arbejde herpaa ikke kommer for sent.«

DETHLEF JÜRGENSEN

Født 12. Januar 1873. Grossererborger-
skab Firma L. Paulsen & Co. 1892.

DER har altid været *Fart, Tempo* over *Dethlef Jürgensens* Tilværelse. Bestandig i *Bevægelse*; næsten til *Stadighed* har der været *Røre* om hans *Navn*, hvert *Øjeblik* har han kastet sig i *Breschen* saa for den ene, saa for den anden *Sag*. Og *Dethlef Jürgensen* er en *uforlignelig Debattør*. Han er tillige en ganske *fortrinlig Skribent*, og det falder ham, i *Modsætning* til de fleste af hans *Kolleger*, naturligt *skriftligt* at meddele *Offentligheden* sit *Syn* paa de sidste *Foreteelser*.

Som *Forretningsmand* er *Dethlef Jürgensen* af *virkelig stort Format*. Han er som *Købmand* af samme *Type* som *Lederne* af de gamle *Handelshuse*, der i *førrige Aarhundrede* havde egne *Skibe* i *Søen*, *handlede* med hele *Verden* og *hentede Produkter* hjem til *Danmark*.

Dethlef Jürgensen er født i *Flensborg* som *Søn* af *Købmand Andreas Jürgensen* og fik, efter at have *afsluttet* sin *Skolegang* i *Flensborg Latinskole*, *Plads* hos *Bankierfirmaet H. Voswinckel & Co.* i *Hagen* i *Westfalen* og var her *3 Aar*. Derefter kom han til *København* og fik sin *videre Uddannelse* hos *Charles Christensen & Co.* i *Amaliegade*, en *en gros Forretning* i *Te*. Var i dette *Firma* et *Aar* og rejste saa til *London*, hvor han fik *Ansættelse* hos et stort *Tefirma Caesar Hyde & Co.* som *Kontormand* og *Tea-taster (Te-Smager)*. Derefter tog han tilbage til *København*. Han *begyndte* saa for sig selv, idet han gik ind i *Tefirmaet L. Paulsen & Co.* i *Amaliegade* i *København*. Denne *Forretning* var en *Fortsættelse* af hans gamle *Firma, Charles Christensen & Co.* Hans *Kompagnon L. Paulsen* var kun *aktiv Deltager* det første *Par*



DETHLEF JØRGENSEN

Aar, siden har Dethlef Jürgensen alene arbejdet Forretningen frem til en meget omfattende Virksomhed. Som Kolonialhandel en gros, som Importør af Korn og Foderstoffer voksede Firmaet i Tiden før Krigen Aar for Aar og blev til Slut, da Dethlef Jürgensen begyndte sin Virksomhed som Kredit-Agent for udenlandske Bankhuse, tillige en Bankierforretning. Gennem denne Bankierforretning ordnedes i sin Tid i Frankrig et af Danmarks Statslaan — efter Sigende det billigste, Danmark nogensinde har faaet.

Men først og fremmest drev Dethlef Jürgensen Handel, paa Østen, paa Sydamerika, overalt. Hans Forretning har selvsagt i Tidens Løb været udsat for mange Storme, men han har bestandig forstaaet at ride dem af. Firmaet handler med Kolonialvarer og Frugter, med Korn og Foderstoffer og endelig med Kaffe.

Alligevel er det som Skribent og Debattør, man først tænker paa Dethlef Jürgensen, naar hans Navn nævnes. Gang paa Gang har han i Pressen givet sine Meninger til Kende, paa en livlig, opsigtsvækkende og altid slaaende Maade. I 1910 udgav han en Pjece om Smørindustrien i Danmark, i hvilken han skarpt kritiserede den store og voksende Smørproduktion, som efter hans Mening var urentabel. Pjecen vakte stor Opsigt og blev stærkt angrebet fra Landbrugets Side. Siden lagde han ud med et lignende Angreb paa Svineproduktionen, et Problem der netop nu har aktuel Interesse.

Alsidigt interesseret som Dethlef Jürgensen er, har han naturligvis ogsaa udenfor sin Forretning og sin Skribentvirksomhed adskillige »Kæpheste«. En af disse er netop Hestesport, — og paa Galopbanen i Klampenborg har hans mange ædle Dyr bragt ham adskillige Sejre i Tidens Løb.

Levende, alsidig interesseret, en Mand, der har sit eget Ansigt og gaar sine egne Veje. Aldrig bange for at sige sin Mening eller for at bryde ind i en Diskussion, derfor ogsaa en Mand, der foruden mange Venner har adskillige Modstandere, men alt i alt en sjælden selvstændig Personlighed.



R. KAAS IBSEN

R. KAAS IBSEN

Født 29. September 1885. Ansat i Kommanditselskabet Bruun 1912. Administrativ Direktør for Scandia 1929.

JOHS. WÆRUM

Født 14. Maj 1889. Ingeniør ved Vognfabriken Scandia 1914. Teknisk Direktør 1929.

VOGNFABRIKKEN Scandia i Randers, der ikke alene herhjemme, men ogsaa i Udlandet nyder Anseelse som en betydelig Virksomhed indenfor sit Felt, skylder først og fremmest Fabrikant N. P. Bruun sin Position.

Efter som ung at have lært Smedefaget fra Grunden af og siden uddannet sig paa Teknisk Skole blev Bruun, efter yderligere i Udlandet at have fortsat sin Uddannelse, i 1886 Konstruktør paa Fabrikken Scandia, faa Aar efter Værkstedsingeniør og endelig 32 Aar gl. adm. Direktør.

Ved Selskabets Omdannelse i 1911 til Kommanditselskab under Navnet: Vognfabriken Scandia, Kommanditselskabet Bruun blev Bruun eneste ansvarshavende til Firmaets Overgang til Aktieselskab i 1929.

I 1929 ønskede Bruun at trække sig ud af Forretningslivet, og nu tiltraadte *R. Kaas Ibsen* og *Johs. Wærum* som helholdsvis adm. og teknisk Direktør.

R. Kaas Ibsen er født i Auning, hvor hans Fader var Stationsforstander, gik i Skole i Randers, Roskilde og tilsidst i Birkerød Kostskole, hvorfra han tog Præliminæreksamen i 1901. Han kom derefter straks i Lære paa Kontoret hos Konsul A. Kraunsøe (Danish Dairies) i Randers. Efter Læretidens Udløb rejste Ibsen paa maa og faa til Hamburg i 1906, hvor han paa Fabrikant Bruuns anbefaling fik Stilling i et Træeksportfirma Carl Gärtner som Korrespondent og en Tid



JOHS. WÆRUM

som dette Firmas udsendte Repræsentant i Skandinavien og Finland. I 1910 rejste han til Paris og Aaret efter til London, begge Steder med Stilling som Korrespondent. I 1912 rejste Ibsen hjem fra London, da han blev tilbudt og modtog Stillingen som Bogholder og Kasserer i Vognfabrikken Scandia, Kommanditselskabet Bruun. To Aar senere fik han Prokura, og da Kommanditselskabet ophævedes, og Firmaet omdannedes til et Aktieselskab, blev R. Kaas Ibsen adm. Direktør.

Teknisk Direktør blev Johs. Wærum, der er født i Aarhus som Søn af Maskiningeniør H. V. Wærum. Han blev Student fra Schneekloth's Skole i København 1907 og i 1914 cand. polyt. — Samme Aar blev han ansat som Ingeniør ved Vognfabrikken Scandia i Randers og blev i 1929, da Fabrikant Bruun trak sig tilbage, teknisk Direktør for det nydannede Aktieselskab.

Flere af dansk Erhvervslivs kendte Navne har i Aarene siden da været knyttet til Virksomheden som Bestyrelsesmedlemmer. Det første Aar var Skibsreder A. P. Møller Formand og Højesteretssagfører Th. Knudtzon og fhv. Minister Stensballe Medlem af Bestyrelsen. Den sidstnævnte var tillige Selskabets Kommitteret.

I Maj 1930 afløste Fabrikant Thomas B. Thrige Skibsreder A. P. Møller som Formand, og Direktør Chr. Ørnberg og Højesteretssagfører Albert V. Jørgensen indtraadte i Bestyrelsen i Stedet for Højesteretssagfører Knudtzon. — Efter at Fabrikant Thrige var gaaet ind som Formand, paabegyndtes en fuldkommen Modernisering og Ombygning af Fabrikken, saaledes som Tidens Udvikling krævede det, og denne betydelige Forandring gennemførtes i Løbet af Aarene 1930—32.



A. W. KIRKEBY

A. W. KIRKEBYE

Født 13. Februar 1877. Frugt- og
gros Forretning i Hull 1902. Gros-
sererborgerskab i København 1906.

FRA Bananlandene omkring det caraibiske Hav, fra det solbeskin-
nede California og Middelhavets Kyster — ja, helt fra Australien
og det sydligste Afrika bringer de skiftende Aarstider et Væld af Sy-
dens skønne Frugter her til Landet, og hvadenten det er Tropelande-
nes frodige Banantribut, Orangerens gyldne Strøm eller Druernes og
Æblernes farvevekslende Masser, saa er en væsentlig Del af denne
Sundhedens Kilde gennem Aarene ført her til Danmark gennem Fir-
maet A. W. Kirkebye.

Naar denne Importforretning har naaet en saa usædvanlig Størrelse
indenfor sin Branche og helt igennem er Enkeltmands Eje, skyldes det
et sjældent dygtigt Købmandsskab, saaledes som det er personificeret
i Firmaets Grundlægger og Indehaver, Grosserer *A. W. Kirkebye*.

Andreas Wilhelm Kirkebye er en Købmandssøn fra Aarhus. Efter
en alsidig Uddannelse først herhjemme og derefter i Tyskland og
England startede han oprindeligt sin Frugt- og gros Forretning i Hull,
England, den 1. Juli 1902 og oparbejdede allerede i de første Aar en
betydelig Virksomhed, bl. a. med Filialer i Amerika og Belgien efter
forudgaaende Forretningsrejser til de paagældende Steder. Senere kon-
centreredes den udenlandske Forretning om Hull, hvor Firmaet den
Dag idag driver en betydelig Forretning som Filial under Hovedsædet
i København.

Den 1. Juni 1906 løste A. W. Kirkebye Grossererborgerskab i Kø-

benhavn, og Forretningens første Kontor og Lager havde til Huse i Beckett & Meyers Ejendom, Kvæsthusgade 6. Med sin store udenlandske Forretning i Ryggen og med sine gode kontinentale og oversøiske Forbindelser var A. W. Kirkebye allerede da indstillet paa Frugthandel i stort Format, og den danske Forretning blev specielt anlagt paa i saa stor Udstrækning som muligt at træde i direkte Forbindelse med de danske Detaillister — med andre Ord, at gøre Vejen for en Vare som frisk Frugt til den kortest mulige mellem Importøren og Detailhandleren. Endvidere blev Forretningen i enhver Henseende indstillet paa at behandle Frugten paa den omhyggelige og sagkyndige Maade, som kun kan gennemføres i en virkelig specialiseret Frugten-gros Forretning.

Det varede da heller ikke længe, før Forretningen Landet over fik oparbejdet sig en meget stor Kundekreds, og med Fingeren paa Verdensmarkedets Puls førte A. W. Kirkebye hurtigt sin Forretning frem som Landets førende i Handelen med Bananer, Appelsiner, Citroner, Vindruer og Æbler, en Position som Firmaet ubestridt har holdt gennem Aarene.

I Aaret 1909 maatte Kontor og Lager flyttes til større Lokalteter i Ny Toldbodgade 27 og 29, og Udviklingen gik Slag i Slag. Der oprettedes endnu flere Salgsafdelinger ved Grønttorvet, og der byggedes Pakhus i Frihavnen for den store Exportforretning, der oparbejdedes gennem Agenter i Norge, Sverige og Finland, men navnlig da Bananimporten tog Fart, naaede Virksomheden efterhaanden en efter danske Forhold usædvanlig Størrelse.

Det var ikke enhver beskaaret at paatage sig de store Vanskeligheder og betydelige økonomiske Ofre, som Indførelsen af vestindiske Bananer paa det danske Marked kostede. I de første Aar rystede Folk paa Hovedet af denne mærkelige Sydfrugt. A. W. Kirkebye veg dog ikke tilbage for Modstanden, men lærte det danske Folk at spise Bananer. Ved en sjælden Evne til at forudse den Betydning, Bananerne kunde faa i den almindelige Husholdning, og ved en storstilet Propa-

ganda for Bananernes Værdi i ernæringsmæssig Henseende, har han Æren af at have indarbejdet en ideal Frugt paa det danske Marked.

Navnlig i Aarene efter Verdenskrigen tog Forbruget af Bananer Fart, og i 1926 blev en større Udvidelse nødvendig for at skaffe Plads til Bananerne. Firmaet lejede da Statsbanernes store Ilgodspakhus ved Godsbanegaarden, som blev fuldstændig ombygget og indrettet til en moderne Bananmodningsanstalt, og desuden indrettedes der rummelige Kølerum til anden Frugt. Baade hvad Størrelsen og Anlæggets Enkeltheder angaar, staar Bananmodningsanstalten som en af de mest fremragende i sin Art i Europa.

I Provinsen har Firmaet i de senere Aar anlagt Bananmodningsanstalter og Filialer i Byerne: Aarhus, Odense, Aalborg, Esbjerg, Aabenraa, Holstebro, Vejle, Næstved og Nykøbing F., dels for at forsyne Provinsen direkte og mere effektivt med Bananer, dels for at skabe en nødvendig Aflastning af Virksomheden i København.

Siden Firmaet for et Par Aar siden paabegyndte den direkte Biludkørsel af Bananer, og herigennem har kunnet forsyne Kundekredsen endnu hurtigere og bedre, har Bananomsætningen yderligere taget et saadant Opsving, at Modningsanstalten i København er fuldt optaget af Hovedstadens og Sjællands Forsyning, hvorfor Importen af Bananerne nu foregaar direkte til den øvrige Del af Landet.

Ved Siden af Importen af udenlandsk Frugt har Firmaet optaget Handelen med dansk Frugt i større Stil og har knyttet Forbindelse med en stor Del af de danske Frugtavlere, som ved Høstens Tid kan se deres Fordel i at kunne afhænde Frugten til et Firma, der er nærmere indstillet paa den Sortering og Pakning, som skal gøre den danske Frugt til en virkelig Handelsvare. Ogsaa med Landboerne gøres der betydelige Forretninger i Omsætningen af Kartofler, Spiseløg m. m., og da der ligger Muligheder for en betydelig Udvidelse af det Samarbejde, der her er indledet til Gavn for dansk Produktion, har Firmaet i Efteraaret 1932 sikret sig yderligere Plads ved Leje af det andet af Statsbanernes store Ilgodspakhuse.

Der vil ved Udgravning af Kældere og Indretning af Kølerum m. m. her blive indvundet ca. 3000 Kvadratmeter ny Lagerplads, og A. W. Kirkebye disponerer nu praktisk talt over hele det Areal af Københavns Godsbanegaard, der tidligere blev benyttet til Ekspedition af Ilgods.

Grosserer A. W. Kirkebye, der personlig leder sin store Virksomhed, er ingen Offentlighedens Mand, beklæder ingen offentlige eller private Tillidshverv, men helliger sig udelukkende Forretningen sammen med en homogén Stab af yngre og dygtige Medarbejdere.

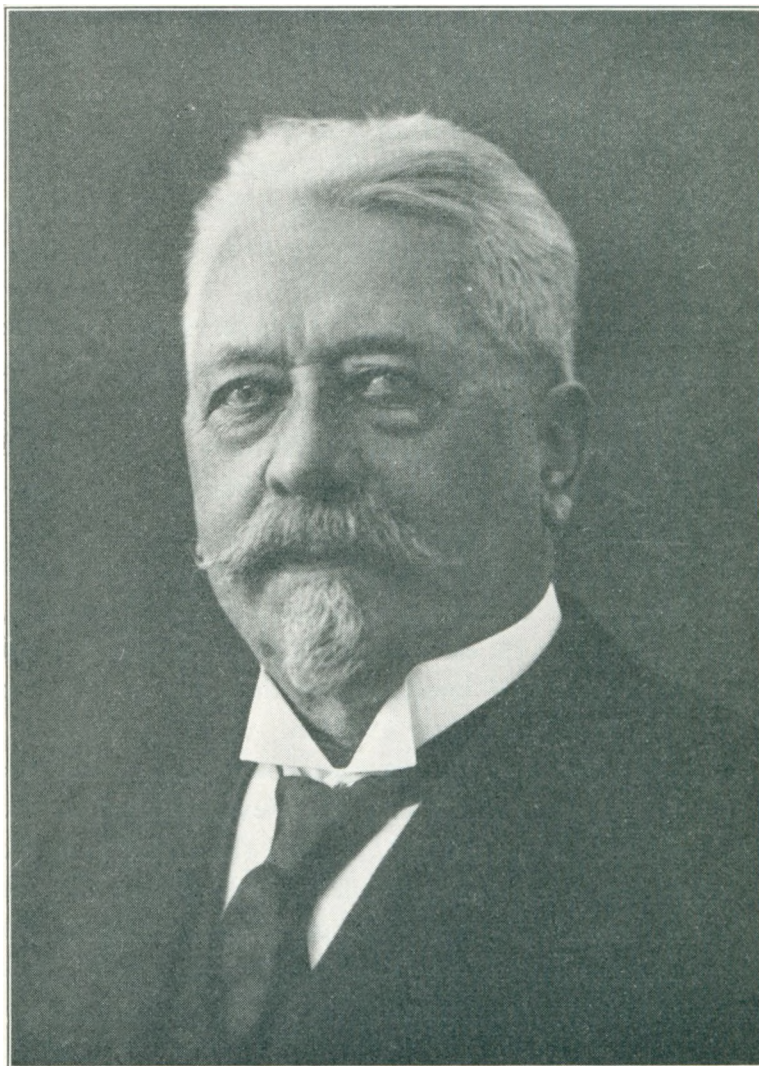
PETER KNARHØI

Født 28. Juli 1855. Overtog Faderens Forretning i Sønderborg 1895, købte i 1902 Margarinefabriken i Sønderborg. R. af D.

ET af de kendteste Navne indenfor Erhvervslivet i Sønderjylland er den gamle, stoute Fabrikant og Konsul *Peter Knarhøi* i Sønderborg. Han har oplevet mere end de fleste, og han har haft særlige Vanskeligheder at overvinde netop fordi hans Forretning laa, hvor den gjorde, men han har gjort et Pionerarbejde, der sikrer ham en Plads mellem Danmarks Erhvervsmænd.

Fabrikant Peter Knarhøi blev født i Sønderborg som Søn af Peter Hansen Knarhøi, som i Sønnens Barndom var Skibstømrer og sad smaat i det, men senere fik en Viktualieforretning, som han arbejdede sig op paa, saa han i 1864 kunde bygge flere Ejendomme, men Kriegen lagde nu en Del Hindringer i Vejen.

Peter Knarhøi blev først sat i Borgerskolen og kom derefter i Sønderborg Realskole, og da han i 1870 var blevet konfirmeret, kom han i Handelslære i Flensborg hos J. L. Larsen (Kolonial, Jern etc., efterhaanden den største Forretning i Flensborg). Han blev udlært her, men det var en haard Tid, hvor man begyndte til Tider Kl. 6 om Morgen og fortsatte til Kl. 10—11 om Aftenen. I 1874 blev han saa ansat i det gamle Træfirma Voetmann i Aabenraa og arbejdede her baade paa Kontor og paa Lager indtil sin Soldatertjeneste, hvorefter han en kort Tid var hjemme og hjalp Faderen og frekventerede saa i et Aar Grüners Handelsakademi i København, rejste derpaa til Kiel og sammen med sin Svoger, Peter Frost, startede han en Forretning i



PETER KNARHØI

Korn, men som Følge af den store Konkurrence maatte de holde op, og han vendte saa tilbage til Sønderborg.

Han havde nu faaet Øjnene op for Margarinenes Muligheder og begyndte i 1888 med en lille Haandkærne at fremstille Margarine og i 1889 en lille Fabrik, hvor der kunde sælges 200 Pund om Ugen; Margarinen var god, og Fabriken udvidede, men saa kom Bankkrakket i Sønderborg.

Det var en streng Tid for Peter Knarhøi; men han tabte ikke Modet og begyndte forfra paa den lille Fabrik, som ogsaa hurtigt fik Held med sig. Afsætningen forøgedes, han havde Held med Indkøb og S sammensætning af de forskellige Margarinesorter, og han opnaaede derved stor Avance.

I 1902 var der stærk Konkurrence fra 2 andre Fabriker, som imidlertid maatte likvidere. Knarhøi købte Sønderborg Fabriken i 1902 og samme Aar endnu en Fabrik og hvervede herved nye Kunder, saaledes at hele Nordslesvig blev hans Kundekres. De tre Fabriker tilsammen var imidlertid stadig for smaa, og i 1906—07 byggede han en større, som kunde fremstille indtil 20,000 kg om Dagen. Han havde indtil nu kun fremstillet animalsk Margarine, men andre Steder i Sønderjylland paabegyndtes Fremstilling af Plantemargarine, en Idé, der kom fra Tyskland, og det var nu vanskeligt at konkurrere, og han købte saa Ekportmøllen og indrettede den til Oliemølle og var nu i Stand til at forarbejde 150 Tons om Ugen af de Raastoffer, som var nødvendige til Fremstilling af Plantemargarine. Den var færdig i 1913. Samtidig købte han, for at opnaa billig Copra og Palmeladninger, nede i Østafrika en paabegyndt Copra- og Palme Plantage, umiddelbart før Krigen, men da Krigen kom, blev den taget af Englænderne, og da Salget ikke var indført i Grundbogen, fik han ikke nogen Godtgørelse for de erlagte Penge.

Da Oliemøllen i 1912 var færdig til at tages i Brug, brændte den Natten før den skulde indvies, og man maatte straks i Gang med Opbygning igen. Da den nu var færdig, kom Krigen og man maatte

standse med alt. Samme Skæbne led en tredie Fabrik (Talgsmelteri, til Fremstilling af Tr. Jus), som Knarhøi havde købt og lod ombygge.

I Lissabon tog Englænderne et Skib, som indeholdt en større Del Oliefrøladning, som ganske vist var forsikret (Forsikringspræmien androg 20.000 Mk.), men han fik ingen Erstatning fra Selskabet, som var tysk.

Hele Fabriken laa nu faktisk omtrent stille under Krigen og hele hans Fortjeneste blev sat til, næsten alt mistede han (det var mange Hundrede Tusinde), hans Ejendomme belv delvis solgt i Mark, ligesom hans Tilgodehavende da Krigen ophørte ingen Værdi havde. Han solgte da det hele, Margarinefabriken til Bona A/S., Oliemøllen og Talgsmelteriet til andre. Bona driver nu Virksomheden videre i udvidet Maal, og Knarhøi trak sig tilbage fra Forretningslivet.

Han havde i Aarenes Løb haft mange Tillidshverv.

En Søn af Fabrikant Knarhøi er Kontorchef paa Fabriken.

OTTO KRAGH

Født 26. Februar 1867. Kom til Randers 1891.
Selvstændig en gros Forretning 1909. Overtog
Just Abildgaards Forretning 1914. R. af D.

FORMANDEN for Randers Handelsstandsforening, Grosserer Otto Kragh, er født i Nakskov. Han gik i Skole i København og fik dels her og dels i sin Fødeby sin Handelsuddannelse. Han kom i 1891 til Randers og fik her Ansættelse i Firmaet Just Abildgaard (Kolonial en gros), et af de gode gamle Randers-Navne fra forrige Aarhundrede. I 1903 blev han Prokurist i Firmaet, men etablerede saa en selvstændig en gros Forretning seks Aar senere. I 1914 overtog Grosserer Kragh Just Abildgaards Forretning.

En Mængde Tillidshverv er i Aarenes Løb blevet tildelt ham: Næstformand i Randers Handelsstandsforening 1918, Formand fra 1920. Medlem af Bestyrelsen for Den jyske Handelsstands Centralforening 1921, 2. Viceformand 1931, Formand 1932 og Næstformand i Provins-handelskammeret s. A. Medlem af Forretningsudvalget for Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation. Medlem af Bestyrelsen for Randers Understøttelsesforening 1923 og for Købmændenes Hjælpeforening 1927. Medlem af Randers Byraad 1917—1933. Folkevalgt Borgmester 1921—1929. Næstformand for Sammenslutningen af danske Havne. Medlem af Bestyrelsen for Købstædernes Laaneforening. Medlem af Selskabet »Harmonien«s Direktion og Administrator for Randers Teater fra 1903, Selskabets Formand fra 1926. Stifter af og



OTTO KRAGH

Formand for Foreningen af jydske Teaterejere 1914—1920. Leder af Selskabet De danske Vaabenbrødrer Randers Afdeling fra 1927. Æresmedlem af Randers Haandværker- og Industriforening 1923. Tilsynsmand i Handelsbankens Filial i Randers. R. af D. 1923.



AAGE KUNST

AAGE KUNST

Født 11. Juli 1885. Paabegyndt egen Forretning 1910. Overtog Firmaet S. Kjersgaard & Co. 1913.

FORMANDEN for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse Grosserer *Aage Kunst* er født i København, hvor hans Fader var Urtekræmmer. Han gik i Melchiors Skole og kom derefter i det kgl. Opfostringshus Skole indtil sit 14. Aar. Saasnart han var kommet ud af Skolen fik han Ansættelse i Tekstilfirmaet Aug. Neubert, og her fik han sin Uddannelse i 5 Aar og var derefter en Tid ansat paa Kontoret.

Han kom saa ind i »Det østasiatiske Kompagni« som Assistent, og han blev som Ø. K.'s Repræsentant sendt paa et Par Rejser til U. S. A. og senere ansat i Firmaets Datterselskab »Russisk Østasiatisk Dampskibsselskab« i Libau, hvor han forestod Udrustningsafdelingen i et Aar. Han vendte derefter tilbage til København og begyndte i 1910 selvstændig Agenturforretning, væsentlig Skibsartikler, under eget Firmanavn.

Det første Aar passede han Forretningen alene, men da han efter et Aars Tids Forløb fik Konsignationslagre for et Par engelske Firmaer i Tovværk, antog han en Kontorist og en Bydreng. Kontoristen er forøvrigt nu Prokurist i Aage Kunsts Firma. Han fik samtidig Lager i Frihavnen.

Forretningen voksede langsomt og i 1913 fik Kunst en Henvendelse fra Hamburg-Firmaet »Wolterreck & Robertson«, som i 1872 havde etableret det kendte københavnske Firma S. Kjersgaard & Co., om at indtræde som Leder af denne Virksomhed.

S. Kjersgaard & Co., der altsaa var stiftet af nu afdøde Grosserer Søren Kjersgaard for det ovennævnte Hamburgerfirmas Regning, havde efterhaanden erhvervet sig en god Position. I 1904 udtraadte Kjersgaard imidlertid af Firmaet, og det havde siden haft forskellige Indhavere. »Woltereck & Robertson« ønskede nu at gøre Forandring og henvendte sig derfor til Kunst, der i 1913 indregistrerede Firmaet i eget Navn. I de første Aar blev det som tidligere drevet for tysk Regning, men i 1916 udkøbte Aage Kunst »Woltereck & Robertson«s Interesser i Firmaet, og han har siden drevet det for egen Regning.

I 1915 anlagde S. Kjersgaard & Co. en Reberbane i Vangede, og der beskæftigedes ca. 35 Mand. Grundlæggelsen af denne Virksomhed skyldtes især de da opstaaede Vanskeligheder ved Importen, og den nedlagdes i 1921, da man igen kunne faa Varer fra Udlandet.

I August 1916 købte Kunst Odense Damp- & Rebslageri, hvor der fremstilledes Høstbindegarn. Fabriken solgtes og ophørte i 1918, da Importvanskelighederne var overstaaet.

Siden da har Grosserer Aage Kunst og hans Firma hovedsagelig holdt sig til en gros Virksomhed, Salg af Tovværk, Sejldug, Skibsinventar, Isenkram, Høstbindegarn, Hamp m. m., og beskæftiger i Dag ca. 50 Mand paa Kontor og Lager. Firmaet leverer til Island, Færøerne, Norge og Sverige.

Aage Kunst har i Tidens Løb været Indehaver af en Række forskellige Tillidshverv. Foruden at han som ovenfor nævnt fra 1931 er Formand for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse, har han i 1929—33 været Borgerrepræsentant i København, valgt paa den konservative Liste. Han er Medlem af Grosserersocietetets Komité og har været Medlem af Bestyrelsen for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse fra 1921. Han har tillige i en Aarrække været Medlem af Bestyrelsen for Engageringskontoret for Handel og Industri, er Næstformand i Kreditorforeningen af 2. August 1905 og Medlem af Bestyrelsen for Aktieselskabet »National«.

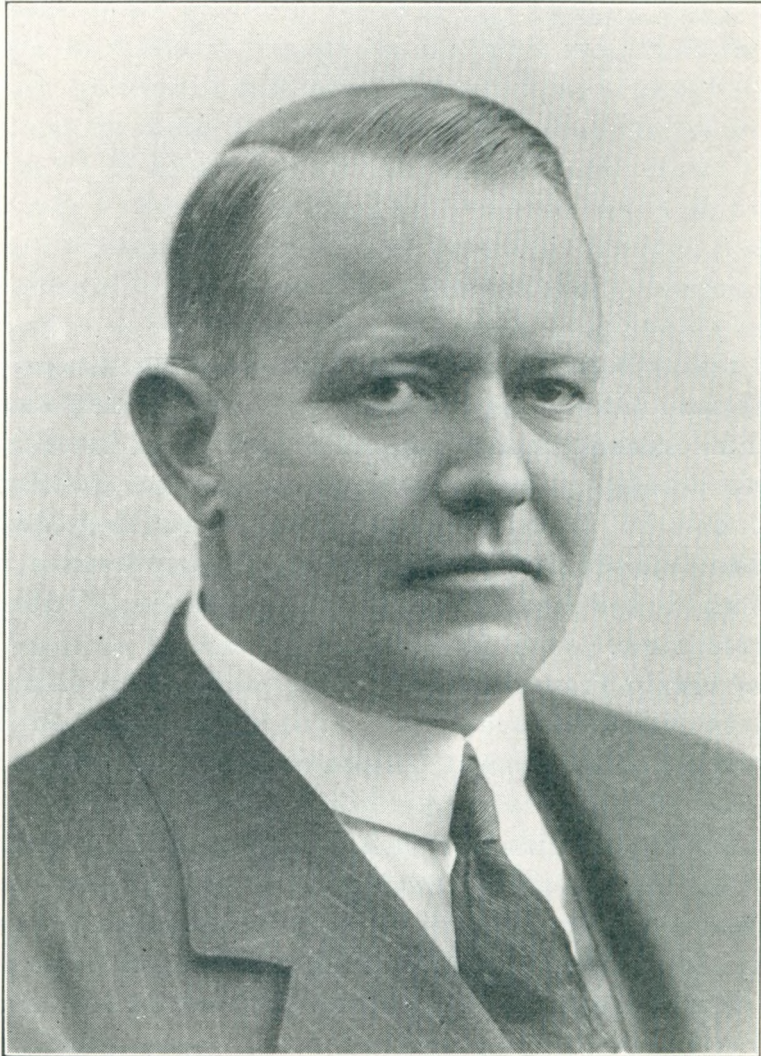
HOLGER LAAGE-PETERSEN

Født 28. Maj 1885. Prokurist i Firmaet Holger Petersen 1911, Grossererborgerskab 1918, Medindehaver af Firmaet 1919. — R. af D.

VED Holger Petersens Død blev Grosserer *Holger Laage-Petersen* og Gross. Albert Laage-Petersen optaget som Medindehavere af Forretningen sammen med Grossererne Andreas og Peter Petersen, der havde arbejdet i Firmaet sammen med Holger Petersen siden 1896. Af disse fire Indehavere er der nu kun de to tilbage, idet Grosserer Peter Petersen døde i 1923 og Albert Laage-Petersen tre Aar efter. Siden da har Andreas Petersen og Holger Laage-Petersen været Eneindehavere.

Firmaet Holger Petersen er en af disse solide, gamle Forretninger, skabt af en Mand, der spillede en dominerende Rolle i sin Tid, en omfattende Specialvirksomhed, der paa sit Felt er naaet frem til Førstepladsen.

Grunden var naturligvis lagt, da Holger Laage-Petersen traadte til. Men han har fuldt ud forstaaet at føre den gamle Virksomhed videre ad nye Baner. Han havde gaaet i Viborg Katedralskole. Faderen var Overlærer der i Byen og Broder til Holger Petersen. Sin Læretid havde Laage-Petersen i en Manufakturforretning i Skive, hos Købmand Hans Ludwigsen. Der var han i tre Aar og kom derefter ind til Firmaet Holger Petersen, hvor han fik sin videre Uddannelse. I 1906 rejste han saa til Udlandet og opholdt sig nogle Aar i England og Tyskland, hvor han satte sig ind i Storforretning med Henblik paa,



HOLGER LAAGE-PETERSEN

at han engang skulde indtræde i det gamle Firma og føre det videre. Efter sin Hjemkomst i 1909 kom han paany ind i Firmaet Holger Petersen og udnævnes to Aar efter til Prokurist. I 1918 fik han Grossererborgerskab og indtraadte som Medindehaver af Firmaet den 1. Januar 1919. Han var i 1917 blevet gift i New York med Frøken Gertrude Heilbrun, født i Gelsenkirchen.

Han har allerede en Række Tillidshverv: Siden 1927: Formand for Bestyrelsen for Holger Petersen's Fond. — Siden samme Aar Formand for det Laage Petersenske Familielegat og endvidere Medlem af Bestyrelsen for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse. Formand for Bestyrelsen for Foreningen til trængende Skolebørns Beklædning. Medlem af Grosserersocietetets Komité 1931, Næstformand for samme 1932 og endelig i 1933 valgt til Formand for Grosserersocietetet. Medlem af Bestyrelsen for Foreningen af danske Manufakturgrossererere fra 1933. Medlem af Bestyrelsen for Pensionsforsikringsanstalten, for A/B. Skandinavien, Malmø og for Holger Petersens Handels- og Fabriks A/B, Stockholm (Filialer til Holger Petersens Firma i København).

En kort Tid fungerede Holger Laage-Petersen som Viceformand for Grosserersocietetets Repræsentantskab, et Hverv han maatte nedlægge, da han blev valgt til Medlem af Bestyrelsen for Grosserersocietetets Komité. Han er endvidere Medlem af Repræsentantskabet for Foreningen »Norden«.

Firmaet Holger Petersen blev stiftet af afdøde Grosserer Holger Petersen i 1868 i Nygade 9 i København med ham selv som eneste Mand. Allerede Aaret efter flyttedes Forretningen hen til Købmagergade 9 og i 1875 til dens nuværende Adresse, Købmagergade 44, hvor Ejendommen erhvervedes i 1888. Firmaet beskæftigede i 1870 4 Mand, i 1878 25 Mand, i 1888 70 Mand, i 1908 245 Mand og beskæftiger nu ca. 330 Mand. I 1878 startedes Fabriken paa Tagensvej af Holger Petersen og dennes Broder John Petersen. Indtil 1918 blev den drevet som en selvstændig Virksomhed, der først i 1918 blev fuldstændig

indlemmet i Firmaet Holger Petersen og ialt beskæftiger 320 Funktionærer og Arbejdere, og omfatter Uldspinderi, Farveri, Væveri og Strømpefabrik.

I 1889 oprettedes Filialer i Stockholm, der beskæftiger ca. 120 Mand, og i 1893 byggedes Fabriken i Malmø, som beskæftiger 250 Mand.

Firmaet er Leverandør til samtlige Manufakturhandlere i Danmark og eksporterer til Sverige, Norge, Finland og Island.

Med Grosserer Laage-Petersens Valg til Formand for Grosserer-Societetet i Foraaret 1933 vil Interessen yderligere samle sig om ham.

H. O. LANGE

Født 1. Maj 1877. Administrerende Direktør
for A/S Nordisk Fjerfabrik fra dets Stiftelse
1901. Generalkonsul for Kina 1930. R. af D.

DET er Handel i Verdensformat, en storstilet omfattende Virksomhed, der drives ude i Københavns Frihavn i det Firma, der har Navnet »Nordisk Fjerfabrik«, der blev stiftet i 1901, og i hvilket *H. O. Lange* har været Sjælen og Lederen fra den første Dag. Fabriken, der har vokset sig saa stor i Løbet af tredive Aar, at den nu er den største, der findes indenfor denne Branche, er skabt helt og holdent paa *H. O. Langes* Initiativ.

H. O. Lange er født i Kerteminde og Søn af Købmand *P. B. Lange* og Hustru *Marie Lange*. Faderen var en dygtig og initiativrig Købmand, der under de smaa Forhold, som den lille By bød paa, drev en mangesidet Købmands-Virksomhed, der bl. a. omfattede Fjer, som han lod opkøbe paa Færøerne og lod haandrense, hvorefter de blev solgt til Manufakturhandlere, der førte Fjer.

H. O. Lange fik sin Skoleuddannelse i Kerteminde Realskole, kom i Handelslære hos Manufakturhandler *Ignaz Breum*, Odense, og derefter til *N. Billenstein*, Slagelse og Skelskør. Den Interesse, der gennem Faderens Forretning i færøiske Fjer var vakt for denne Artikel, øgedes mere og mere, indtil det stod ham klart, at her var et i Danmark uopdyrket Felt, hvor det maaske kunne lønne sig at gøre sin Indsats.

Allerede som 21-aarig, under sit Ophold i Skelskør som Bestyrer af *N. Billensteins* Filial, lod han af en tysk Specialfabrik i Fjermaskiner udarbejde Tegninger og Planer over en Fjerfabrik, og for at



H. O. LANGE

virkeliggøre disse Planer søgte og fik han Plads i Fjerfabriker i München og Hannover. — Efter en kort Tid som Rejsende for en Fjerfabrik i Hannover lykkedes det H. O. Lange hos Købmænd i Provinzen at skabe Interesse for Etablering af en Fjerfabrik, og den 20. Marts 1901 blev Selskabet grundlagt med en Kapital paa Kr. 70.000.

Firmaet installerede sig i lejede Lokaler i Frihavnen, og de første 2 Aar rejste og indarbejdede H. O. Lange selv sit Firma i Skandinavien. Kampen for at vinde Indpas hos Kundekredsen var ikke altid lige let, thi der var dengang en udpræget Tro paa, at vi i industriel Henseende aldrig kunde tage Konkurrencen op imod den store Nabo mod Syd. Afsætningen blev dog øget fra Aar til Aar, og i 1904 opførte Selskabet sin egen Bygning paa Gittervej i Frihavnen.

I 1903 foretoges det første Fremstød oversøisk, idet Firmaet sendte en Medarbejder til Kina og etablerede i Canton eget Opkøbskontor for Raavarer. Hermed indleddedes den Udvikling, der efterfulgtes af en Eksport i raa og forarbejdede Varer til de forskellige Lande i Europa og Amerika, og allerede før Krigen var Eksporten, navnlig til Tyskland og England, udviklet til at være Fabrikens Hovederhverv.

Anlægget i Frihavnen er derefter udvidet, efterhaanden som den forøgede Afsætning har nødvendiggjort det, og Nordisk Fjerfabriks Bygninger, opført af Arkitekt V. Nyebølle, er i Dag et af de smukkeste Fabriksanlæg, der findes i Danmark. Maskinanlægget, der omfatter 1200 H. K. og bestaar af talrige Specialmaskiner, er det mest moderne Anlæg, der eksisterer. Anlægssummen for Bygninger og Maskiner i Frihavnen andrager over 4 Millioner Kroner.

Foruden Anlægget i Frihavnen har Nordisk Fjerfabrik Fabriker i London og Newark (U. S. A.) samt i Canton og Shanghai, og der er i Tyskland og England etableret intimt Samarbejde med betydende Fjerfabriker for Aftagning af Varer fra Nordisk Fjerfabriks Virksomheder.

Aktiekapitalen er efterhaanden udvidet til 5 Millioner Kroner, og Reserverne andrager ca. 4 Millioner Kroner.

Den Udvikling, der er foregaaet, kendetegnes maaske bedst ved at paapege, at da H. O. Lange grundlagde Nordisk Fjerfabrik i 1901, købte Danmark næsten hele sit Forbrug af Fjer og Dun fra Udlandet, medens Nordisk Fjerfabrik nu dækker det meste af Forbruget i Skandinavien og alene til Lande som Tyskland og England har en Eksport af forarbejdede Varer, der for hvert Land for sig langt overstiger hele Danmarks Forbrug.

Rusland med Sibirien har altid været en betydelig Producent af Raavarer, og det taler ligeledes sit tydelige Sprog, at Nordisk Fjerfabrik for en Aarrække har sluttet Kontrakt med den russiske Regering om Aftagning af hele den russiske og sibiriske Produktion af Fjer. Disse afsættes dels i forarbejdet Stand gennem Nordisk Fjerfabriks egne Fabriker og tilknyttede Virksomheder i Udlandet og dels som Raavarer gennem Nordisk Fjerfabriks Datterselskab i Amsterdam, Veerenhandel Maatschappij N. V.

Naar Nordisk Fjerfabrik er blevet den største og førende Virksomhed indenfor sin Branche, skyldes det ikke, at Selskabet gennem Toldbeskyttelse eller andre Fordele er blevet taget under Vingerne; den Slags Fordele har Fabriken ikke haft, eftersom Tolden herhjemme er den samme paa raa som paa forarbejdede Varer, og Raavarerne købes paa Markeder, der er lige let tilgængelige for enhver Konkurrent, men det skyldes udelukkende det maalbevidste Arbejde, der er blevet udført af Fabriken Leder.

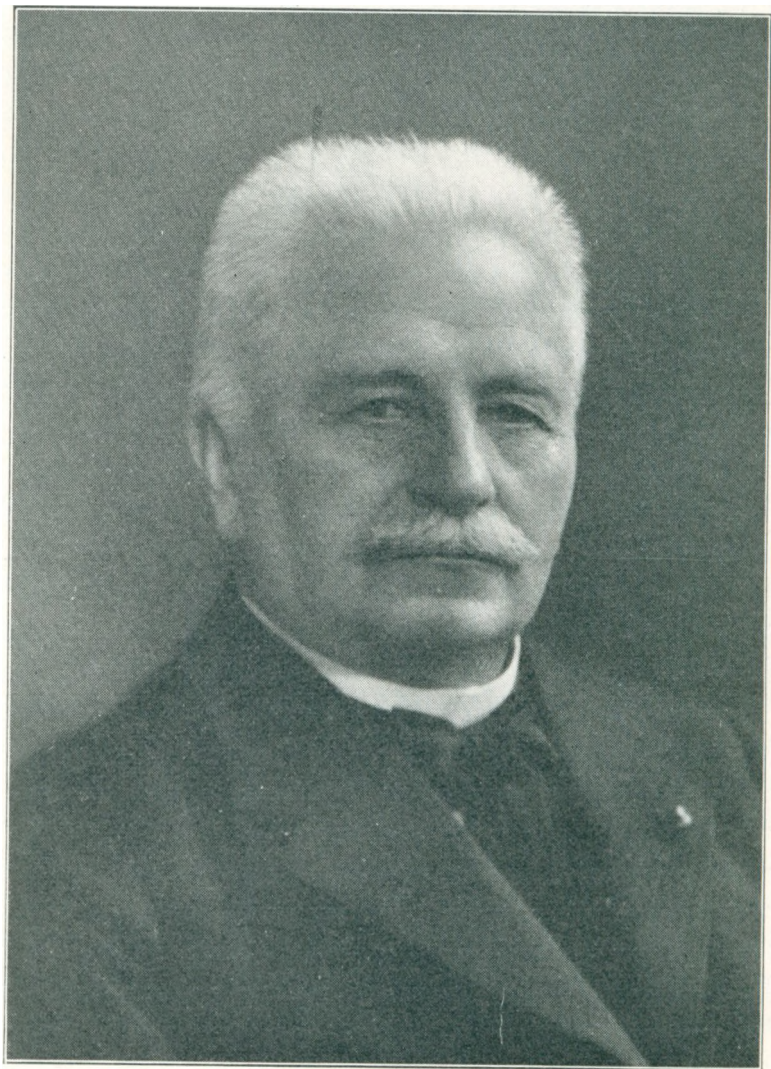
H. O. Lange har haft sin Tid rigeligt optaget, baade herhjemme og i Udlandet, med at varetage den omfattende Virksomheds Interesser, men har dog faaet Tid til i en Del Aar at være Medlem af Sø- og Handelsretten. Siden 1930 er H. O. Lange Generalkonsul for Kina.

NIELS LARSEN

Født 7. Marts 1863. Snedker i Hvalsø 1890—1893.
Selvstændig Forretning i København i Skole-
inventar fra 1893. Filial i Leeds fra 1907. R. af D.

SNEDKERMESTER, Fabrikant *Niels Larsens* Navn er kendt af alle Skole- og Gymnastikfolk i Danmark, og rundt om i Verden har man beundret de Arbejder, der er udgaaet fra hans Værksteder. Niels Larsen, Valby, har en stor Specialitet: Gymnastikapparater og alle Arter Skolemateriel. Han har leveret Gymnastikredskaber til den danske, hollandske og engelske Hær, til de engelske Kolonier, til Eton, Harrow, Rugby, de berømte engelske Skoler. Han har leveret Gymnastikredskaber til den nye arabiske Stat Irak. Over 14,000 Skoleborde er udgaaet fra hans Fabrik.

Niels Larsen er født i Ramsøllille, hvor hans Fader var Gaardejer. Efter at Skolegangen var afsluttet kom han i Karetmagerlære og blev 18 Aar gammel udlært. Han var derefter et Aar paa Rødkilde Højskole og uddannede sig nu til Snedker. Det var en ung Mand, der vilde se sig om i Verden, og han tog derfor til Amerika, og i tre Aar var han Snedker i Chicago. I sit Hjem i Ramsøllille havde han faaet vakt Interessen for den nationale Rejsning, som foregik her i Landet i Aarene efter Krigen 1864, og hvor den nye Gymnastik blev brugt som et Middel; under Opholdet paa Rødkilde Højskole fik denne Interesse yderligere Næring. Da Niels Larsen vendte hjem fra Amerika, var han en i alle Henseender veludrustet ung Mand, der havde mange Idéer, der skulde føres ud i Livet. Foreløbig nedsatte han sig som Snedker i Hvalsø og var her i tre Aar. Saa flyttede han til København og begyndte nu paa Fabrikationen af Skoleinventar.



NIELS LARSEN

Han kom i København i Forbindelse med Forkæmperne for den svenske Gymnastik efter Ling-Systemet, og han kom derved til at montere nogle af de første Gymnastiksale i Danmark efter dette System. I de siden da forløbne 40 Aar har han energisk arbejdet med sin Virksomhed, og den har da ogsaa taget et mægtigt Opsving, først og fremmest takket være den Dygtighed og Omhu, hvormed Arbejde, der er udgaaet fra Niels Larsens Fabrik, er udført. Han ligefrem kælede for sine Redskaber, han var bestandig paa Færde for at finde Forbedringer i Fremstillingen og Opstillingen, og han forstod at vække den samme levende Interesse for at præstere det bedst mulige hos sin efterhaanden store Stab af Medarbejdere, der for manges Vedkommende har været hos ham i en længere Aarrække og er blevet virkelige Eksperter hver paa sit Omraade.

Alene i Danmark har Niels Larsen i Tidens Løb monteret ca. 850 Gymnastiksale, deriblandt alle Hærens og Marinens, Statsskolernes, Seminariernes og Statens Gymnastikinstituters.

I 1907 anlagde han en Fabrik i Leeds, og herfra er der udgaaet en Mængde Gymnastik- og Skoleinventar. I Storbritannien og Irland er der monteret over 1000 Gymnastiksale. Filialen i Leeds bestyres nu af Niels Larsens Søn.

I en Aarrække eksporteredes der aarlig 50—80 Tons Gymnastikredskaber til England, saaledes alene 23,000 Fag Ribber, der stillet i Række vilde danne en Ribbevæg paa 21 Kilometer, men nu fremstilles alt til England og Kolonierne paa Fabriken i Leeds paa Grund af Toldens Indførelse i England. Denne Virksomhed har i 14 Aar været ledet af Niels Larsens Søn Svend Larsen, der med stor Dygtighed har arbejdet den op til det den nu er, efter de vanskelige Aar under og efter Krigen. Virksomheden har nu Navnet Niels Larsen and Son, Leeds og kunde i Efteraaret 1932 fejre 25 Aars Jubilæum i England, og man har Lov at sige, at Firmaet har sat sit Præg paa Gymnastikredskaberne i Englands Skoler, da det er dettes Modeller og Konstruktioner, der hovedsagelig anvendes, og Firmaet er lige

saa kendt i den engelske Skoleverden som i den danske. Ogsaa til Holland og de hollandske Kolonier har Niels Larsen haft en meget betydelig Eksport. Og i en Række andre Lande har han ogsaa monteret Gymnastiksale i stor Udstrækning. Det gælder Irak, Palæstina, Tyrkiet, Amerika, Sydafrika, Indien, Polen, Frankrig og Finland.

Efterhaanden kan man godt sige omspænder Virksomheden den største Del af Verden, og det er et Arbejde, som Danmark kan være stolt af at have sit Navn knyttet til. Gymnaster Verden over er Niels Larsen taknemlig for det glimrende Materiale, han har forsynet dem med. Ialt har han monteret henved 2000 Gymnastiksale i Ind- og Udland. Desuden har han monteret Massageafdelingerne ved samtlige københavnske Hospitaler og yderligere ved over 100 Hospitaler og Kliniker i Udlandet. Han var Entreprenør for den danske Afdeling ved Verdensudstillingen i Bruxelles. Han har monteret en Mængde Skoler i Danmark, har udført større Arbejder paa Christiansborg Slot, i Grundtvigskirken og leveret Inventar til flere Kirker.

Der er ikke saa lidt af Eventyrets Glans over Niels Larsens Liv og Gerning. Fra at være den lille Snedker i Hvalsø har han Skridt for Skridt arbejdet sig frem til at blive Storfabrikant i Skoleinventar og Gymnastik og Massageredskaber. Det er altsammen naaet ved hans sejge Energi, hans praktiske Haandelag og saa den Klogskab, hvormed han skabte sig et Speciale, som havde Fremtiden for sig.

Højskolen og Livet paa den har præget Niels Larsen. Han er stadig den jævne, arbejdssomme Mand, der hver Morgen Klokken 7 møder paa Fabriken i Valby for at tage fat paa en ny Dag. Men det Pionerarbejde, han har udført, har sat sine Spor Verden over. Det er en virkelig industriel Bedrift, der her er udført.

POUL LARSEN

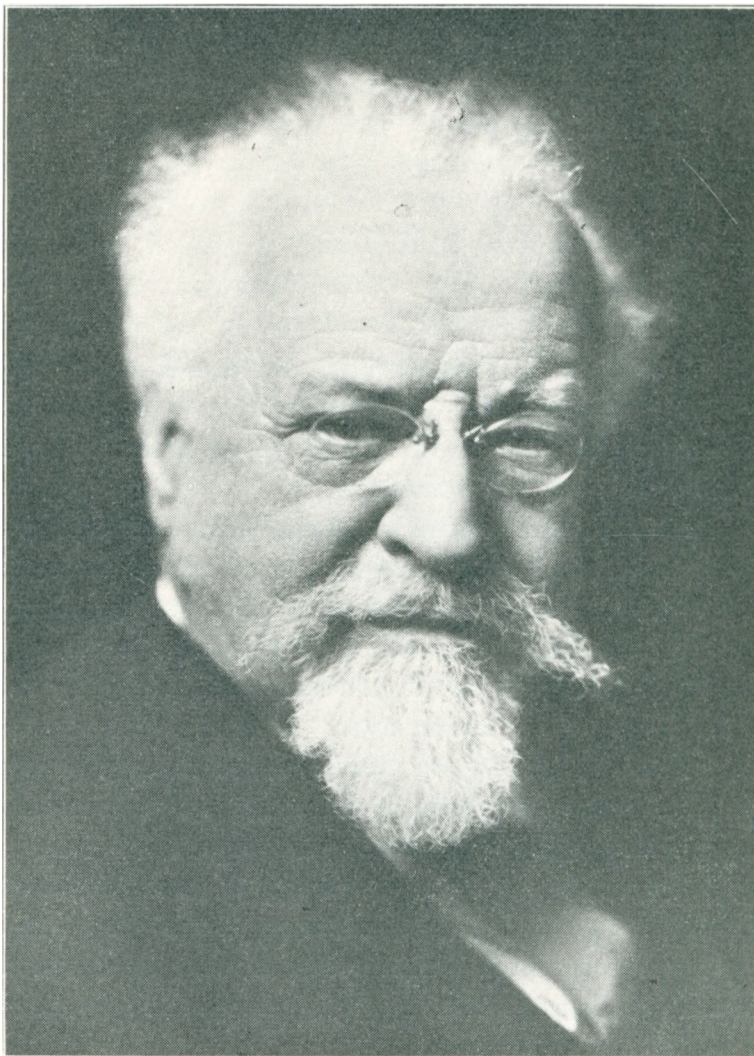
Født 21. Marts 1859. Medindehaver af Firmaet F. L. Smidth & Co. fra 1887, Eneindehaver 1923 og siden Firmaets Overgang til Aktieselskab 1925 adm. Direktør og Formand i Bestyrelsen. Formand i Dansk Ingeniørforening 1930—32. Dr. techn. honoris causa 30. August 1929 ved Polyteknisk Lærestalts 100-Aars Jubilæum. K^o. DM. p. p.

AF de tre Stiftere af Firmaet F. L. Smidth & Co. var Ingeniør F. L. Smidth allerede — og alt for tidligt — død i 1899, endnu førend Virksomheden rigtigt var naaet fra de nationale over til de internationale Opgaver og Omraader.

I den følgende Periode indtil Verdenskrigens Udbrud, hvor F. L. Smidth & Co. ejedes og lededes af Ingeniør *Poul Larsen* og Ingeniør Alex. Foss i Fællesskab, foregik der en meget betydningsfuld Udvikling udadtil, og F. L. Smidth & Co. stod, da Krigen brød ud, som en vidtforenet Virksomhed, der kunde se tilbage paa betydningsfulde Arbejder i mange Lande Jorden over.

Sin kraftigste Udvikling og største Ekspansion naaede Virksomheden dog først i Perioden efter Krigens Afslutning, og saavel det forudgaaende omfattende organisatoriske Arbejde indadtil som Ledelsen af det store Fremstød, da Krigen sluttede, og som skulde give den F. L. Smidth'ske Koncern dens nuværende Format af Verdensfirma med Ingeniørkontorer, Maskinfabrikker og Cementfabrikker, Handels- og Finsselskaber spredt over hele Jordkloden, foregik alene under Ingeniør Poul Larsens Førerskab.

Allerede i de første Krigsaar havde nemlig saa mange andre store Opgaver lagt Beslag paa Ingeniør Alex. Foss's Arbejdskraft, særligt i hans Egenskab af Industriraadets Formand, at hans Deltagelse i Virk-



POUL LARSEN

somhedens eget Arbejde i disse Aar selvsagt maatte komme i anden Række, og ved Krigens Afslutning fulgte Ingeniør Foss's alvorlige Sygdom, hans Tilbagetræden og Død, saaledes at det kom til at hvile paa Ingeniør Poul Larsens Skuldre alene at bringe Firmaet over den yderst vanskelige Brydningstid og bygge Organisationen saadan op, at man fuldt beredt kunde gaa ind i de fremtidige Arbejder.

Med en umaadelig Indsats af Flid og Omhu gik Ingeniør Poul Larsen ind i denne gigantiske Opgave, som sikkert kun hans specielle Begavelse, hvor Fantasifuldhed og forsigtig Forudseenhed fremtraadte i den lykkeligst mulige Kombination, og hans sjældne Koncentrations-evne kunde formaa at løse, netop som den skulde løses, bl. a. for at alle de mange Nydannelser i disse Aar kunde vokse rent udviklingsmæssigt frem, saa kun det sunde, gode og velfunderede fik Lov at tage Vækst.

Hertil behøvedes tillige Side om Side med Inspirationen Ingeniør Larsens køligt klare Aarvaagenhed til at følge hver enkelt ny Fase i Udviklingen.

Og Ingeniør Poul Larsen nøjedes ikke med fra sit Arbejdsbord at deltage i de store Arbejder og de nye Virksomheders Dannelse og Fremgang.

Han har helst altid ved Selvsyn sikret sig, at de rette Vilkaar var til Stede, hvad enten det drejede sig om en Cementfabrik i Polarzonen, i Ægyptens Ørken eller i de nordamerikanske Stater, hvor den omfattende F. L. Smidth'ske Virksomhed ene og alene skylder Ingeniør Poul Larsen sin Tilblivelse.

Ingeniør Poul Larsen har saaledes for at føre Arbejdet frem i U. S. A. krydset Atlanterhavet henved 90 Gange.

Ogsaa kan det nævnes, at han for faa Aar siden, 70 Aar gammel, repræsenterede Danmark som Ærespræsident ved The World Power Conference i Tokio.

Det vilde føre alt for vidt blot tilnærmelsesvis at redegøre for den store Række af Selskaber i Tilknytning til den F. L. Smidth'ske Kon-

cern, som i Realiteten skylder Ingeniør Poul Larsen deres Tilblivelse, og hvis Bestyrelsesformand og faktiske Leder han er.

Nævnes skal dog, at Sammenslutningen af de danske Cementfabriker og hele den danske Cementindustri's Udvikling til dens nuværende grundfæstede og høje Standpunkt helt ud er Ingeniør Poul Larsens Værk, og det samme kan siges om adskillige af de udenlandske Cementselskaber, der slutter sig til den F. L. Smidth'ske Koncern.

Dansk Cement Central, Cementfabrikkernes Salgsorganisation, er ligeledes skabt af Ingeniør Poul Larsen ligesom Dansmith Trust Company, det Finansselskab, der staar som økonomisk Formidler mellem de forskellige til Koncernen knyttede Virksomheder.

Naar et saa vidtfattende Arbejde som det her kun antydningvis beskrevet skal kunne lykkes og Nydannelserne vokse sig stærke, maa endnu en betydningsfuld Faktor være i Orden — den rent menneskelige.

Netop paa dette sidste Punkt har næppe nogen herhjemme formaet at gøre en større, smukkere og klogere Indsats end Ingeniør Poul Larsen.

Han har alle Dage vist sine Medarbejdere en udstrakt Tillid. De knyttes ikke til Firmaet ved skriftlig Overenskomst; det givne Ord er nok. I denne Tillid ikke blot over for de F. L. Smidth'ske Selskabers ledende Folk, men ogsaa over for de ganske unge Ingeniører og Medarbejdere, der ofte faar helt nye Opgaver tildelt — saavel som i den deraf betingede store Selvstændighed hos den enkelte og den stærke indbyrdes Samfølelse mellem Medarbejderne og mellem Ingeniør Poul Larsen og hver især af dem ligger i ikke ringe Grad Hemmeligheden ved den store Handlekraft og Fremgang gemt, der kendetegner de Værker og Virkemidler, hvortil F. L. Smidth & Co.'s Navn er knyttet.

Det har alle Dage været Ingeniør Poul Larsen magtpaaliggende at følge hver enkelt af sine Folk og opretholde den størst mulige per-

sonlige Kontakt med dem alle, og dette strækker sig ikke blot til Ingeniørernes Kreds, men til samtlige Virksomhedens Medarbejdere, ja, saa vidt det lader sig gøre, ogsaa til Maskinfabrikkens Arbejdere og Lærlinge, idet han ved hvert Aars Afslutning taler med dem om deres Arbejde i det forløbne Aar og de fremtidige Opgaver.

Paa dette personlige Omraade gør Ingeniør Poul Larsens smittende lyse Livssyn sig i særlig Grad gældende, hans store samlende og ansporende Evne, hele hans charmerende og inspirerende Personlighed og rige Menneskelighed, og heri ligger vel til syvende og sidst Nøglen til Forstaaelsen af, at alt det har kunnet opbygges, som F. L. Smidth & Co. har skabt under Ingeniør Poul Larsens Førerskab, og som næppe har noget Sidestykke i andre danske Virksomheder.

Saadanne Resultater naas kun ved at løfte i Flok, og det er med Ingeniør Poul Larsen som Forbillede og i hans Aand, at den særlige F. L. Smidth'ske Atmosfære er skabt med dens eminente Følelse af Samhørighed og Samstemthed, hvor alle arbejder paa samme Linie og i samme Aand, og det er maaske allermest den, der set i Sammenhæng med de opnaaede Resultater — afgiver den rette Maalestok for Ingeniør Poul Larsens store og særprægede Indsats i Rækken af danske Industriledere.



OLAV VANG LAURIDSEN

OLAV VANG LAURIDSEN

Født 14. Maj 1879. Direktør for A/S
Margarinefabriken »Alfa«, Vejen, 1909

PAA den jydsk Tværbane — omtrent midtvejs mellem Kolding og Esbjerg ligger Stationsbyen Vejen, der fra en beskedent Størrelse nu har udviklet sig til en af de største og førende Stationsbyer.

Grunden hertil lagdes, da Nationalbankdirektør Johs. Lauridsen i 1897 grundlagde Margarinefabrikken »Alfa«, hvis Ledelse i 1909 overtoges af Sønnen Olav Vang Lauridsen.

Men ikke blot Margarinefabriken var et Udslag af hans Initiativ, en lang Række Foretagender saa Dagens Lys i Vejen og har siden bidraget til at befæste baade Byens og Familien Lauridsens Position.

O. Vang Lauridsen er født paa »Grønvang« i Vejen, blev cand. polyt. i 1905 og er siden 1909 Direktør for A/S Margarinefabriken »Alfa« og Medlem af sammes Bestyrelse siden 1916.

Af Tillidshverv beklæder Vang Lauridsen bl. a. følgende: Medlem af Forretningsudvalget for Ladelund Landbrugs- og Mælkeriskole, Medlem af Bestyrelsen for Skibelundforeningen, og af nogle Hedeplantager, Medlem af Bankraadet for Banken for Vejen og Omegn. Formand for Bestyrelsen af A/S. Tagpapfabriken Phønix, Vejen.

Af offentlige Hverv har Vang Lauridsen været Medlem af Vejen Sogneraad i Tiden 1921/25 — men ønskede derefter ikke at fortsætte, da hans Virksomheder fuldt ud krævede hans Tid og Arbejdskraft.

Under Direktør Vang Lauridsens dygtige og maalbevidste Ledelse har Margarinefabriken »Alfa« i Vejen gennemgaaet en rivende Ud-

vikling, saaledes at den nu hører til Landets største Virksomheder indenfor Branchen.

Ikke alene i Vejen By har denne Udvikling sat dybe Spor for Byens Befolkning og Udvikling i Almindelighed, men ogsaa udover Landet ved Oprettelse af Datterfabriker i Esbjerg — Aalborg — Nykøbing F. og paa Bornholm.

Alfa Fabrikerne er rene danske Foretagender med udelukkende dansk Kapital, og deres Produkter nyder overalt et velfortjent Ry.

Dette Resultat, opnaaet i en forholdsmæssig kort Aarrække, skyldes i første Række Vang Lauridsens utrættelige Arbejde for en stadig Forbedring af Kvaliteten ved Anvendelse af alle nye tekniske Fremskridt, som Tiden har frembragt, og en Forstaaelse af Tidens Krav til enhver Tid.

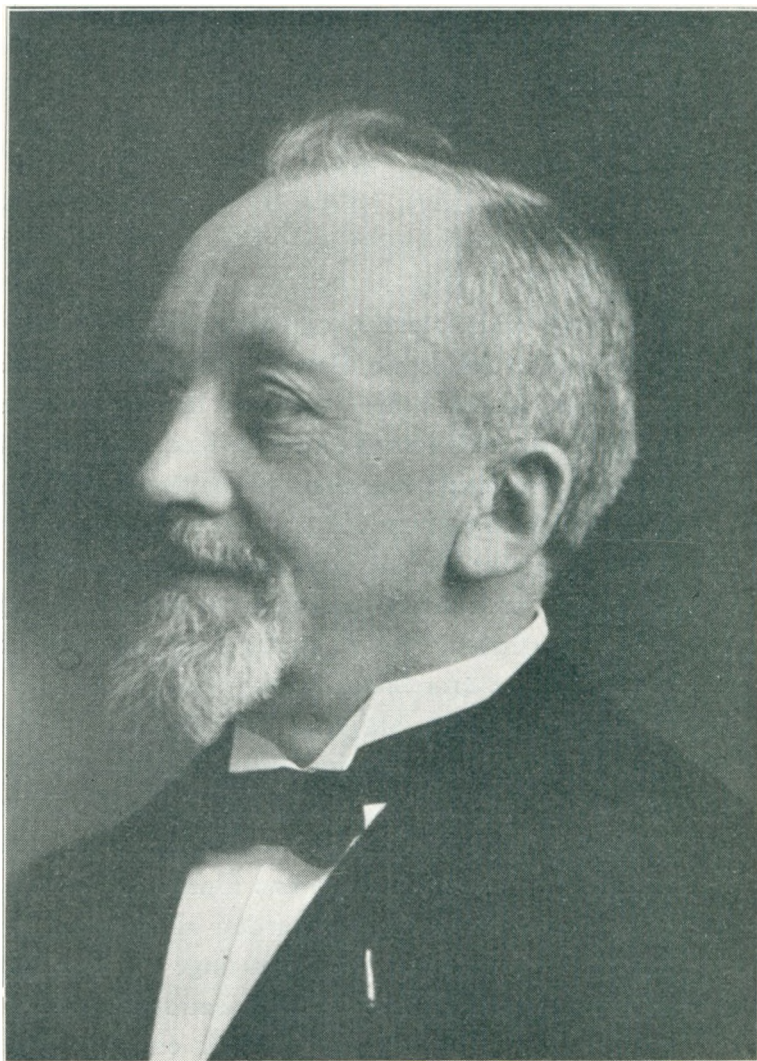
Vang Lauridsen staar nu i sin bedste Manddomsalder og vil forhaabentlig endnu i mange Aar kunne videreføre og videreudvikle sine store Virksomheder, der betyder saa meget for de Pladser, hvortil de i første Række er knyttede.

P. LAURIDSEN

Født 22. Maj 1866. Etableret som Købmand i Vejen 1891. Flyttede 1913 Hovedsædet til Kolding. Fra 1914 administrerende Direktør for A/S P. Lauridsen. R. af D.

DET er en dygtig, vidtskuende og arbejdssom Slægt, Lauridsen'erne fra Vejen. Af gamle Gaardejer Peder Lauridsens Sønner blev Johannes Nationalbankdirektør og en landskendt Mand med Interesser og Forbindelser videnom; Peder blev Købmand, først i Vejen, siden Leder af den omfattende Korn- og Foderstofforretning, der senere fik Domicil i Kolding, og som i Aarenes Løb har naaet en meget betydelig Position indenfor dansk Erhvervsliv. Begge Brødre, som flere andre af Slægten, var alsidigt interesserede Mænd og udprægede Personligheder. P. Lauridsen virker stadig som Direktør for det kendte Aktieselskab, der bærer hans Navn.

Han er født paa Grønvang, Slægtens Hovedgaard, og havde sit Hjem der og fik sin første Undervisning, indtil Faderen overlod Gaarden til sin Søn Joh. Lauridsen. Allerede i 8—9 Aars Alderen blev han sat til at hjælpe med Kreaturerne om Sommeren. Han gik i Vejen Kommuneskole, og det var Faderens Ønske, at Sønnen skulde være Landmand og senere overtage Gaarden »Pedersminde«, som i 1876 blev udskilt fra »Grønvang«. Men den unge P. Lauridsen havde mere Lyst til Handelen, og i 1881 blev han ansat som Lærling i Vejen Brugsforening, hvor han blev i 4 Aar og fik en god Uddannelse. Efter udstaaet Læretid bestyrede han en kort Tid Kolonialforretningen i Kjær Mølle, hvorefter han fra November 1885 fik Ansættelse i den gamle Kolding-Forretning C. F. Müllers Eft. Paa den Tid var



P. LAURIDSEN

det et haardt Arbejde, der krævedes af de unge Handelsmedhjælpere, man maatte staa i Forretningen fra 6 Morgen til 10 Aften og om Søndagen havde man kun fri fra Klokken 10 til 4 om Eftermiddagen, saa der var ikke megen Tid til at pleje Særinteresser. I knap tre Aar var P. Lauridsen i Kolding, saa anmodede hans Broder Johs. Lauridsen ham om at tage Pladsen som Bogholder paa den Cikoriefabrik, han kort forinden havde oprettet i Vejen. Han tog imod Stillingen, og det blev tre gode og belærende Aar. Der var meget at bestille, idet han ikke blot førte Regnskab paa Cikoriefabriken, men tillige paa Andelsslagteriet og tildels paa Fællesmejeriet, alle Virksomheder, der var knyttet til Johs. Lauridsens Navn.

Efter at have tilbragt en Vinter paa Askov Højskole aabnede P. Lauridsen i 1891 egen Forretning i Vejen. Det var en ret stor Købmandsgaard, men nogen stor Kapital havde P. Lauridsen ikke i Ryggen. Han havde en Arv fra sin Fader paa ca. 3000 Kr. og dertil 1000 Kroner, han selv havde opsparet. Men han tog fat og sled haardt i det. Efter et Par Aars Forløb mente han at have Raad til at gifte sig, og hans Hustru Anna Petersen, der var en Gaardejer-Datter fra »Skodborghus«, stod ham siden hen Livet igennem trofast bi. Aar for Aar udvides Forretningen, og man kan ligefrem følge det Skridt for Skridt. I 1898 ombyggedes Købmandsgaarden, saa Foderstoflokalerne udvidedes til det dobbelte. I 1906 anlagdes en Filial i Skodborg i Sønderjylland for Korn og Foderstoffer i egne Pakhuse. Tyskerne stillede sig mærkværdigt liberale overfor P. Lauridsen i mange Aar, saaledes fik han Lov til at anlægge en privat Telefonlinie over Grænsen fra Forretningen i Vejen til Filialen, noget da ganske enestaaende. I 1909 anlagdes Filial i Holsted, ikke mindst for at faa yderligere Plads til Opmagasinerne af Korn fra Sønderjylland. I 1911 købtes Vindmøllen ved Andst Station, og denne Forretning fik en stor Omsætning, særlig under Krigen, hvor den havde en Del Arbejde for Ernæringsraadet.

Korn- og Foderstofafdelingen var efterhaanden blevet Hovedforret-

ningen, og Hovedkontoret flyttedes i 1913 til Kolding, hvor P. Lauridsen byggede Pakhus ved Havnen. Og nu fik Forretningen hurtigt en mere omfattende Karakter, og i Foraaret 1914 overgik den med samtlige Filialer til et Aktieselskab med P. Lauridsen som administrerende Direktør. Siden har han ledet denne Forretning, hvori flere af hans Sønner nu er ansat, og arbejdet den frem til at være en af de førende indenfor Branchen, kendt ud over hele Landet. Fra mange Sider har der været Bud efter P. Lauridsen, han har saaledes været Medlem af Margarinefabriken »Alfa«s Bestyrelse siden Fabrikens Start, og er Formand for Bankraadet for Vejen Bank siden 1908.

P. Lauridsen er vokset op blandt Mennesker, der har stærke aandelige Interesser. Højskolen og dens Mænd har altid været nær knyttet til den Lauridsenske Slægt, og P. Lauridsen har da ogsaa, udenfor Forretningslivet, gjort en Indsats der maaske vil bevare hans Navn længst, nemlig som Skaber af »Danmarks smukkeste Bibliotek«. Saaledes har den kendte, nu afdøde Biblioteks-Ekspert, Professor A. S. Steenberg, kaldt det af P. Lauridsen til Vejen By skænkede Bibliotek. Det var i 1916, han oprettede det. Han havde da været Købmand i Vejen i 25 Aar og hans Hustru foreslog da, at de skulde vise Vejens Beboere deres Taknemlighed ved at skænke Byen et Bibliotek. P. Lauridsen siger selv: »Naar Vejen Bibliotek af mange er fremdraget som mønsterværdigt paa sit Omraade, skyldes det i første Række min Hustrus boglige Interesse og Sans for hjemlig Hygge.«

Der er noget helstøbt, noget opløftende i det Livsværk, P. Lauridsen kan se tilbage paa. Fra sin tidligste Ungdom har han forstaaet at udnytte Tiden godt; han er nok en dygtig Forretningsmand, men ved Siden af har han paa mange vidt forskellige Felter røbet saa smukke menneskelige Egenskaber, at hans Livsbane og de Arbejder han har udført kan tjene som et Forbillede for den, der vil frem i Verden og som samtidig ikke glemmer, at der følger Forpligtelser med.

DITLEV LAURITZEN

Født 23. November 1859. Etableret i Esbjerg 1884. Stiftet Dampskibsselskabet »Vesterhavets» 1895. R. DM. p. p.

BLANDT de Mænd, der har været med til at skabe det moderne Esbjerg, nævnes i første Række Skibsreder *Ditlev Lauritzen*. Han har gjort Arbejdet med fra Begyndelsen og har set Byen udvikle sig enormt i den Menneskealder, han virkede i denne hurtigt oplomstrede By, der har faaet saa overordentlig Betydning for hele Danmarks økonomiske Liv.

Ditlev Lauritzen er født i Ribe, hvor hans Fader var Tømmerhandler. Efter endt Skolegang kom han i Handelslære og i en Alder af kun 23 Aar slog han sig ned i Esbjerg og oprettede en Trælasthan del og en Kulforretning, og nu gik det Slag i Slag med Oprettelsen af nye Grene indenfor den hurtigt voksende Virksomhed. Efter at Handelen med Kul var organiseret, optog man Handel med Kunstgødning. Derefter tog D. Lauritzen fat paa en omfattende Smøreksport og i 1888 lagde han Grund til den Skibsrederi-Forretning, der Aar for Aar udviklede sig. I disse Aar, endnu inden D. Lauritzen var fyldt de 30, lagde han en usædvanlig Virketrang og et Initiativ, der var ganske overvældende, for Dagen.

Da først Skibsrederi-Virksomheden var startet, var det som laa der en fast Basis for en videre Udvikling. Og D. Lauritzen standsede ikke op nu. I de følgende Aar var han med til at starte en ny Række Foretagender, der alle havde Held med sig og som fik Betydning for Byen. I 1897 var han med til at oprette Esbjerg Handelsbank, derefter kom Esbjerg Valsemølle, Dampskibsselskabet Dania, Jylland, Eriksen &



DITLEV LAURITZEN

Christensen i Esbjerg, Islandsk-færøisk Fiskeriselskab, Esbjerg Toug- værksfabrik, Fiskerithermetikfabriken Esbjerg, Esbjerg Trikotagefabrik, Esbjerg Bombebøsse, Køge Skibsværft og flere andre Firmaer. Desforuden var D. Lauritzen korresponderende Reder for Dampskibsselskabet »Vesterhavet«, der nu ejer 42 Skibe, og det er vel nok til dette Selskab, at hans Navn først og fremmest har været knyttet. Han er eller har været Medlem af Bestyrelsen for Dampskibsselskabet Progress og Dania, for A/S De danske Oliemøller og Sæbefabriker, for Assurancekompagniet Baltica og for Fanø Vesterhavsbad.

Som Forretningsmand hører D. Lauritzen til Danmarks mest fremtrædende. De Virksomheder, han har været interesseret i, har han arbejdet med, ikke just for Vindings Skyld men for at skabe noget nyt. Hans Betydning for Esbjergs Udvikling maales bedst derved, at han i den Menneskealder, Byen voksede sig stor, var den Mand, der fremfor nogen tog Initiativet til Starten af saa at sige alle nye Virksomheder i Byen. Hvad Tietgen tidligere havde været for Danmarks samlede Erhvervsliv, blev Lauritzen i disse Aar for Esbjergs. Det er et stort Spørgsmaal, om Udviklingen i Esbjerg var gaaet saa hurtigt, om ikke Skibsreder Lauritzen med sin sjældne Energi havde taget fat. Han blev som ét med sin By, og han virkede overalt som dens For- taler.

Han er dog som Type fjernt fra den sædvanlige »Gründer«-Type; han er sindig, Jyde i al sin Færd, stilfærdig men meget bestemt, og han har altid forstaaet at tage samfundsmæssige Hensyn. Han er af det virkelig store Format som Forretningsmand, og selv om han har haft Interesser andre Steder end i sin Hjemstavn, er det dog denne By, hans Navn er kædet sammen med.

Blandt hans mange andre Interesser skal dog ogsaa nævnes, at han har opdyrket 200 Tdr. Land Hede til Mønstergaard, og han har opdyrket og beplantet 400 Tdr. Land Hede til Plantagen Solbjerg.

Han er Ejer af Dampskibsselskabet Vesterhavet, som stiftedes i 1895. Han er Medlem af Nationalbankens Repræsentantskab og har

siddet i den overordentlige Kommission fra 1914 til den ophævedes i 1921. Som Esbjergs ukronede Handelsfyrste vil han gaa over i sin Bys Historie. Men saavist som den driftige By og den Udvikling, der her har fundet Sted, vil komme til at indtage en fremskudt Plads i Danmarks Erhvervsliv, saavist vil ogsaa Ditlev Lauritzens Navn blive nævnt som en af dansk Handels Pionerer i Aarene omkring Aarshundredskiftet.

En stor Del af Skibsrederiets Forretninger er siden flyttet til København, hvor Ditlev Lauritzens Sønner Ivar og Knud Lauritzen, nu varetager det daglige Arbejde. Alt i alt er det et mere omfattende Livsværk end de flestes, Konsul D. Lauritzen har at se tilbage paa. Og i Esbjerg By har man de haandgribelige Resultater af dette Virke.

HANS LYSTRUP

Født 15. Januar 1875. Startet egen Forretning
i Slagelse 1900. Filial i København 1916.
Flyttet Hovedforretningen til København 1921.
R. af D. p. p.

INDENFOR Automobil- og Cycle-Grossisternes Kres er *Hans Lystrup* det Navn, man hyppigst træffer paa. Han har indenfor sin Branche, der for dansk Erhvervsliv var et helt nyt Felt at sætte ind paa, været ikke saa lidt af en Pioner.

Hans Lystrup er født i Havrebjerg ved Slagelse, som Søn af en Gaardbestyrer, der døde samme Dag som Sønnen blev født. Bedstefaderen, der ejede Gaarden, solgte kort Tid efter denne, hvorefter han købte et Hus i Flakkebjerg og Hans Lystrups Moder styrede her Huset, samtidig med at hun drev en mindre Manufakturforretning for at tjene til Børnenes Opdragelse. Hans Lystrup gik i Almueskolen i Flakkebjerg indtil Konfirmationsalderen, kom saa i Handelslære i en gammeldags Købmandsforretning, hos Philip Rasmussen i Slagelse. Han blev der i 4½ Aar og blev derefter ansat hos en af Byens Matadorer, Købmand, Bankdirektør Peter Thomsen. Det var en Kolonial-, Delikatesse- og Vinforretning, og her var Hans Lystrup Førstemand i 4 Aar. Derefter var han Soldat og kom saa paa Grüners Handelsakademi i København. Mens han gik paa dette Kursus henvendte hans tidligere Chef, Peter Thomsen, sig til ham og spurgte om han vilde overtage hans Forretning, og da han skulde faa den uden Udbetaling, blot afdrage i Aarenes Løb, havde han i Sinde at slaa til.

I det afgørende Øjeblik svigtede Modet ham, da han mente at have set for lidt, og han afbrød derfor Kursuset, for 8 Dage efter at møde som Volontør i en Kaffeforretning i Bremen.



HANS LYSTRUP

Med 400 Kr. paa Lommen styrede han mod Bremen, hvor han i Fa. Dewers Hauch & Co. i 5 Mdr. var beskæftiget med alt indenfor Kaffebranchen.

Da Firmaet imidlertid ikke kunde betale ham Løn, fik han Stilling i det kendte Firma Seidel & Naumann i Dresden, som fabrikere Cykler og Symaskiner; han var her skandinavisk Korrespondent og deltog ogsaa i Expeditionerne til Rusland og Balkanstaterne. I Dresden blev Hans Lystrup ca. 1½ Aar, hvorefter han vendte tilbage til Slagelse og begyndte en mindre en gros Forretning i Cykler og Symaskiner.

Han begyndte med Cykler fra Wanderer Werke (Schönau ved Chemnitz) og Symaskiner fra sit tidligere Firma Seidel & Naumann.

Forretningen begyndte i et Par smaa Portværelser i Moderens Ejendom i Slagelse, og hele Driftskapitalen var 261 Kr. Han indledede med selv at rejse rundt paa Maanedskort og med en Prøve, og hans Hotel var Jernbanekupeerne og Rejserne blev lagt saadan, at han besøgte fjerntliggende Byer for at kunne sove i Toget om Natten.

Det første Aar var ham en Skuffelse, men ved Statusopgørelsen viste det sig, at hans Formue var forøget med 1025 Kr. Aar for Aar voksede imidlertid Forretningen. Den Omstændighed, at Wanderer Werke allerede i 1902 begyndte at bygge Motorcykler og snart efter Automobiler, førte naturligvis Hans Lystrup ind i denne Branche, som senere har udviklet sig enormt.

I 1914 var det hans Hensigt at flytte Forretningen til København, og han havde netop faaet lejet Lejlighed herinde nogle faa Dage før Krigen brød ud, men som Følge af Krigen bibeholdtes Forretningen i Slagelse; han boede dog privat i København, hvorfra han havde Lejlighed til at drage Omsorg for Indkøb af Varer til Forretningen i Slagelse, som lededes af Forretningsfører Sigurd Hansen, der har været ansat hos Hans Lystrup i 32 Aar.

I 1916 købte han Ejendommen i Pilealleen, hvortil han flyttede en gros Forretningen fra Slagelse i 1920, og samtidig byggede han Mellembygningen med Værksteder. Allerede i 1916 havde han aabnet

et Udsalg af Automobiler i Kristen Bernikowsgade. — Siden 1922 overtog Hans Lystrup Repræsentationen for Chevrolet og i 1916 havde han overtaget Oakland for hele Danmark. — Virksomheden beskæftiger op imod et Par Hundrede Mennesker.

Da Chevrolet fik egen Samlerfabrik i Danmark sælger Lystrup kun i Københavns og Frederiksborg Amter.

Han har aldrig haft Tid til at paatage sig offentlige Hverv, men var dog Medlem af Automobil- og Cyclegrossererforeningen og blev dens Formand, da Gross. Carl Simonsen trak sig tilbage i 1919.

Det er Hans Lystrup som tog Initiativet til at faa rejst en Udstillingsbygning i København; i første Omgang mødte Tanken almindelig Modstand, men senere resulterede det i Opførelsen af *Forum*, som er Skandinaviens største Udstillingsbygning og ejendommelig ved sin store Spændvidde. Hans Lystrup havde flere Aar før rejst Tanken om at bygge en Automobiludstillingsbygning paa det gamle Banegaardsterræn, men det var umuligt at faa vakt Interesse herfor, og det var derfor nødvendigt at bygge en interimistisk Træbygning i Tivoli. Han er Formand for Bestyrelsen for Udstillingshallen Forum A/S, og ligesom man kan sige, at han er en af Automobilhandelens Pionerer i Danmark, er han Faderen til Forum. For kort Tid siden har Hans Lystrup faaet et længe næret Ønske opfyldt, idet han er blevet Jordbesidder; han har købt Mullerupgaard ved Slagelse, en gammel Gaard, der i sin Tid har tilhørt hans Oldefader.

WILLIAM MALLING

Født 23. November 1859. Grossererbor-
gerskab 1886, indtraadt i Firmaet August
Borgen 1900, Eneindehaver fra 1905. R. af D.

ALSIDIGHED kendetegner hele William Mallings Virke. Han har haft et sjældent omfattende Arbejde indenfor Foreninger og Institutioner, samtidig med at han har ledet sin private Forretning og arbejdet den op til en fremtrædende Position.

William Malling er født i Hamburg, hvor Faderen paa det Tids- punkt var Medindehaver af det gamle Firma H. Pontoppidan & Co. Malling fik i Hamburg sin første Undervisning i Nirrnheims Real- skole, og da senere Faderen paabegyndte Forretning i København — han blev her en kendt Korngrosserer, Etatsraad og Formand for Pri- vatbankens Bankraad — fulgte Sønnen med. 15 Aar gammel kom William Malling ud af Skolen og blev sat i Lære hos den store Aar- hus-Købmand Hans Broge; derefter var han en Tid ansat i sin Faders gamle Firma H. Pontoppidan & Co. i Hamburg, og i Bank- og Spe- ditionsfirmaet Gursesen & Co. i samme By som Kontorist indtil 1880. Han kom derefter til England, hvor han i det store dansk-engliske Bank- og Kornfirma Westenholz Brothers fik Ansættelse i 2 Aar.

Efter denne Uddannelse i det fremmede kom han tilbage til Kø- benhavn, hvor han i sin Onkels Firma, Oscar Prior (Korn en gros og Import) fik en Stilling som Prokurist, og her var han til 1886.

Han havde særlig interesseret sig for Kornimport under sine Op- hold i Udlandet, og nu begyndte han for sig selv i København. I 14 Aar havde han egen Forretning. Saa indtraadte han i 1900 i Firmaet Aug. Borgen som Medindehaver sammen med Grosserer Arthur Bor-



WILLIAM MALLING

gen. I 5 Aar arbejdede de to Mænd sammen, saa døde Arthur Borgen og William Malling blev nu Eneindehaver og har været det siden. Firmaet Aug. Borgen var blevet stiftet i 1866 af Aug. Borgen, der døde 4 Aar senere. Sønnen Arthur Borgen førte det derefter videre. Det er hovedsagelig et Repræsentationsfirma for udenlandske Forsikringsselskaber, og det har i Aarenes Løb repræsenteret og repræsenterer stadig følgende fremmede Assurancefirmaer:

Guardian Insurance Co., London, Schweizerische Unfall Versicherungsgesellschaft Winthertur, Union Marine and General, Liverpool, samt Havariagenturet for Sjö-Assuranceforeninger i Åbo. Endvidere Firmaet Mathell & Platt Ltd., Granell, Springlers & Co.

Det er dog først og fremmest som Formand for en Række Erhvervsorganisationer, at William Malling stærkest har gjort sig gældende overfor Offentligheden. Han var saaledes i 20 Aar — fra 1912 til 1932 — Formand for Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer, hvorefter han blev Æresformand. I en Aarrække har han været Medlem af Grosserersocietetet og af forskellige Forsikrings-selskabsbestyrelser, endvidere af Dansk Tarifforenings Kommission. William Malling er meget høj Frimurer, Medlem af Translatøksammissionen i Engelsk, af Bestyrelsen for Foreningen til unge Handelsmænds Uddannelse o. s. v.

I 1931 indtraadte Sønnen, Grosserer Aksel Malling som Medindehaver af Aug. Borgen, men William Malling deltager stadig i Forretningens daglige Drift. Firmaet beskæftiger nu godt 40 Funktionærer, mod 25 for 20 Aar siden. Det havde først til Huse i Christianshavns Voldgade 35 og flyttede derefter til Børsgade. Endelig efter forskellige andre Adresser i 1898 til sit nuværende Domicil, Højbroplads. William Malling købte senere og ombyggede denne Ejendom.

Som Medlem af Grosserersocietetets Komité har han foretaget adskillige Repræsentationsrejser til Udlandet, og i det hele taget har William Mallings store repræsentative Evner været taget i Brug paa mange forskellige Felter i de forløbne Aar.



GEORG E. MATHIASEN

GEORG E. MATHIASSEN

Født 17. September 1876. Smedemester
i København 1903. Begyndt Fremstil-
lingen af Vaskerimaskiner 1905. R. af D.

GANG paa Gang ser man Verden over, at de bedste Kræfter for-
bliver ubrugte; Ideer og Chancer kan ikke udnyttes, Menneske-
materiale kan ikke anvendes, fordi det stadig bliver vanskeligere at
bringe Resultatet paa Højde med Indsatsen.

I en saadan Tid er det en Oplevelse pludselig at befinde sig midt
i en Virksomhed, der bærer Præg af sundt og nyttigt Arbejde.

GEM Fabriken i Øresundsgade er Resultatet af een Mands — *Georg
E. Mathiasens* — maalbevidste Vilje og Dygtighed. Han har skabt
den og konsekvent gennemført sine Ideer trods Modstand, Vanskelig-
heder og Krise.

Bortset fra c. 100 Mand i andre Virksomheder, der fremstiller Halv-
fabrikata, er 150 Arbejdere paa selve Fabriken travlt beskæftiget med
at skabe og sammenføje alle de smaa og store Enkeltheder i GEMs
danske Maskiner, der gaar ud til Alverdens Lande, fordi de er bedre
og billigere end de tilsvarende udenlandske Produkter.

Georg E. Mathiasen er født i Stokkemarken paa Lolland. 17 Aar
gammel var han klar over, at han ikke kunde følge Slægtens Tradi-
tion fra det 16. Aarhundrede, ifølge hvilken han skulde være blevet
Landmand. Han kom i Lære paa Maskinfabriken Vulkan i Maribo
og var 4 Aar senere udlært som Maskinarbejder. Saa kom 2 Aar
paa Teknisk Selskabs Skole i København med Afgangsexamen som
Maskinkonstruktør i 1899. Efter at have studeret og arbejdet med
Automobiler og Benzinmotorer, begyndte han en selvstændig Virk-

somhed. Georg E. Mathiasen startede i 1903 i et lille, lejet Værelse paa Frederiksberg med at fabrikere Forhjulsmotorer til Cykler. Et halvt Aar senere fik han sin første Medarbejder, — som nu er Værkfører paa Fabriken.

Omkring 1904—05 blev de første smaa Vaskemaskiner til i de rummeligere Lokaler i Puggaardsgade. 1913 fik han Fabrik i Victoriagade og Kontor paa Vesterbrogade for senere at udvide med Værksteder i St. Hansgade.

Grundene i Øresundsgade 10—14 købte han i 1916 og byggede her Begyndelsen til den nuværende GEM Fabrik, som Gang paa Gang er blevet udvidet, lige som stadig nye Felter indenfor Fabrikens Specialer er taget op.

Det var ikke nemt at overvinde de Fordomme, som altid faar Folk til at modsætte sig det nye til Fordel for det gamle. Vaskeriejerne skulde overbevises om, at deres Arbejde kunde gøres bedre og mere rationelt med de nye Maskiner, — og Husmødrene om, at det var fordelagtigt at sende Tøjet ud til Vask.

Men efterhaanden som Modstanden forsvandt, omfattede GEM Fabrikationen flere til Faget hørende Omraader. Vaskemaskinen var blevet en Kendsgerning, og de første af de nu verdenskendte G. E. M. Strygemaskiner udgik i 1906 fra Fabriken.

Georg E. Mathiasen rejste til Amerika, England, Holland, Belgien, Tyskland, Frankrig, Rusland og knyttede Forbindelser; Følgen var, at de gamle Arbejdsmetoder maatte vige Pladsen for Stordrift og Seriefremstilling.

En Idé opstaar, Tegneren udformer den paa Papiret, i Modelafdelingen forfærdiges hver enkelt Del, som den fremtidige Maskine skal bestaa af, i Træmodel.

Herefter fremstilles Støbegodset; der bores, drejes, fræses, høvles, og efter at have gennemgaaet det sidste Stadium, Monteringsværkstedet, fremtræder Ideen som det færdige, tekniske Vidunder.

En ni Tons Damprulle, som koster 18,000 Kr. kan rulle de bredeste,

franske Lagener, stryge indtil 30,000 Servietter om Dagen, kort sagt alt, fra de største Duge til de fineste smaa Silkelommetørklæder.

Paa et Bord er monteret to smaa Apparater, der er forbundet med en Pedal og tilsluttet en elektrisk Strøm. Ved Hjælp af denne lille Sindrighed bliver Dobbeltflipper (400 i Timen) fugtet af Damp i Om-bøjningen og strøget glat paa en Maade, saa der er den nøjagtigt rigtige Plads til Slipset indeni Flippen, og eventuelt Slid, som gør dem flossede, bliver jævnt og glat.

En Manchetskjorte kan stryges fiks og færdig i Facon med Hals-linning og det hele paa 4 Minutter ved Hjælp af GEMs Idealpresser, som ogsaa bruges til Lyseduge, Dameundertøj og til almindelig Tøj-presning.

En Kombination af Beholdere, Rør og Cylindre, som fylder et Par Kvadratmeter, er GEMs kemiske Rensemaskine. Rensningen foregaar i en kombineret Vaskemaskine, Centrifuge og Tørremaskine, der indeholder en brandsikker Væske. Naar Tøjet er rent, flyder Væsken over i et Destillationsapparat, i hvilket den befries for Smuds, derfra ledes den til en anden Beholder for at kunne bruges paany. Den i det fugtige Tøj forblevne Vædske bliver fordampet og atter kondenseret i Maskinen, saa at ikke en Draabe gaar til Spilde, og Tøjet bliver derefter, stadig inde i Vaskemaskinen, tørret med varm og kold Luft, saa at det fremkommer rent og lugtfrit. Denne Maskine, som hedder Trikohl, repræsenterer det mest moderne paa Tøjrens-ningsomraadet og erstatter amerikanske Systemer, der koster 200,000 Kr. mens Trikohl i sin tilsvarende Størrelse koster 25,000 Kr. Den exporteres Verden over.

I Fabrikens Prøvelager staar Rækker af Desinfektions- og Sterilisa-tionsapparater, GEM Nikkelgryder, Pendulcentrifuger, smaa og store Vaskemaskiner. I Monteringshallen staar meterhøje runde Kobber-plader, Hængecentrifuger i dobbelt Mandshøjde, mægtige Cylindre, og ustandseligt kommer nye Dele til, mens andre er blevet til færdige Anlæg.

I 20 Aar har Fabriken haft eget Kontor i Stockholm og London samt faste Repræsentanter i de fleste Lande. I over 6000 Vaskerier Verden over, i 30 forskellige Lande, i store Bedrifter som Dampskibsselskaber (D. F. D. S., Ø. K.), paa Hospitaler og Sygehuse rundt om i Verden — i Argentina, Japan, Kina, Java, Brasilien — findes det gyldne GEM Tegn paa danske Maskiner, udgaaet fra Georg E. Mathiasens Fabrik i Øresundsgade, og de 25,000 Maskiner, som indtil d. 7. Juni 1932 var solgt, er kun en Etape paa Vejen.

Man forstaar, at Georg E. Mathiasen ikke er kommet sovende til sin Succes, naar man hører, at han har udtaget 21 danske Patenter paa Vaskerimaskiner og Tilbehør, og en stor Del af disse Opfindelser er ogsaa patenteret i de betydende Lande Verden over.

AAGE MENGEL

Født 18. Oktober 1882. Prokurist i
A/S Brandts Klædefabrik, Odense, 1905.
Administrerende Direktør fra 1906.

I Brandts Klædefabrik i Odense, et af disse gamle, solide Provinsfirmaer, der har baade Tradition indadtil og Position udadtil, har Konsul, Fabrikant *Aage Mengel* i den sidste Menneskealder haft Ledelsen og ført Virksomheden frem til stadig forøget Anseelse.

Aage Mengel er født i København som Søn af Købmand Viggo Mengel. Han gik først i Schneekloths Skole men kom saa til Odense, hvor han i 2 Aar var i Giersings Realskole, og herfra tog han en meget fin Præliminæreksamen. Det var en Tilfældighed, der førte ham i Forbindelse med Brandts Klædefabrik, men den blev bestemmende for hans videre Livsløb. Han lagde Billet ind paa en Avisannonce og fik, da han kunne fremvise et meget smukt Eksamenresultat, Plads paa Kontoret paa Brandts Klædefabrik, hvor paa det Tidspunkt S. Chr. Brandt var Lederen. Han havde kun været et Aar paa Kontoret, da Fabrikant Brandt tilbød ham at oplære ham i alle Klædefabrikationens Mysterier, idet han vilde bekoste hans Uddannelse dels herhjemme, dels i Udlandet.

Det var i en heldig Stund, at Aage Mengel havde faaet Ansættelse, og kun 18 Aar gammel stod han overfor Muligheden af engang at kunne blive Lederen af den store Odense-Virksomhed, der var blevet grundlagt af Fabrikant Brandts Fader. Han tog med Glæde og Taknemmelighed mod Tilbudet, han var derefter i Lære paa Fabriken til 1904 og rejste saa til England, hvor han i et Aar var ansat paa en Klædefabrik i Yorkshire. Allerede i Begyndelsen af Aaret 1905 blev han telegrafisk hjemkaldt, fordi Fabrikant Brandt var blevet syg, og han blev nu Prokurist i Aktieselskabet.



AAGE MENGEL

Da Fabrikant Brandt ved Slutningen af Aaret døde, blev Aage Mengel af Bestyrelsen ansat som administrerende Direktør i en Alder af kun 23½ Aar. Heldet havde tilsmilet den unge Forretningsmand, men hans ubestridelige Dygtighed var dog den Omstændighed, der først havde henledt Fabrikant Brandts Opmærksomhed paa ham. Det var alligevel en enestaaende Karrière, han havde gjort, men i de mere end 25 Aar, der er gaaet siden da, kan man trøstigt sige, at Konsul Mengel ikke har gjort sin Velgørers Tiltro til ham til Skamme. Han har støt og sikkert arbejdet den gamle Fabrik videre frem til ny Anerkendelse, og der er i hans Karrière en Spore for enhver ung Mand. Dygtighed alene gør det selvfølgelig ikke, der skal ogsaa Held til, men Dygtigheden har været Grundlaget.

Virksomheden beskæftigede ved Fabrikant Brandts Død op imod 200 Arbejdere, og Fabriken er siden da stadig blevet udvidet. Blandt andet har man, som den eneste Fabrik her i Landet, i de senere Aar optaget Kamgarnsspinderi, og der beskæftiges nu op imod 300 Mennesker. Brandts Klædefabrik er naturligvis først og fremmest baseret paa indenlandsk Handel, men der har dog ogsaa i nogle Aar været Tale om en Del Eksport, bl. a. til Sverige og Kina.

I 1905 kom Aage Mengels yngre Broder, Knud Mengel, i Lære paa Fabriken, og da han havde været nogle Aar i Udlandet, vendte han tilbage til Odense og blev ansat paa Fabriken som Meddirektør. Mens Aage Mengel er belgisk Konsul i Odense fra 1920, er Knud Mengel tysk Konsul fra 1922.

Aage Mengel har naturligvis i Aarenes Løb ikke kunnet afslaa at modtage en Række Tillidshverv. Han var Medlem af Bestyrelsen for Tekstilfabrikantforeningen fra 1918—23 og en Tid Næstformand, endvidere er han Medlem af Bestyrelsen for Fyns Diskontokasse og for A/S Brandts Klædefabrik. Han er gift med Gisela Brandt, Datter af Fabrikant S. Chr. Brandt, hvis Søn, Godsejer Karl Brandt, er Formand for Selskabets Bestyrelse.



ERNST MEYER

ERNST MEYER

Født 11. Juli 1870. Prokurist i Beckett & Meyer 1895. Deltager i Firmaet 1906—22. Direktør i Landmandsbanken 1922—23, atter indtraadt i Firmaet Beckett & Meyer 1923. K², DM. p. p.

EFTER sin gamle Fader Grosserer Louis Meyers Død, indtager *Ernst Meyer* Pladsen som Patriarken i den store Familie, hvis Overhoved hans Fader var. Ligesom sine fem dygtige Brødre er Ernst Meyer uddannet i den bedste Skole, han er udgaaet fra et Milieu, der er af en dominerende Art i København: Det solide, alment interesserede Grossererhjem, Grundstammen indenfor det københavnske Bourgeoisi. I dette Milieu er Ernst Meyer vokset op, og der føler han sig utvivlsomt hjemme. Han fylder sin Plads, han var i en lang Aarrække den fortræffelige Formand for Grosserersocietetet, sikker i sin Fremtræden, loyal overfor sine Medarbejdere, tilpas repræsentativ uden at være anmassende.

Han sidder som Chef i et godt, gammel dansk Handelshus, »Beckett & Meyer«, der er anset ud over Landets Grænser. Han er en Mand, der aldrig sætter alt paa ét Kort, men støt og fornuftigt passer sin Forretning og sine repræsentative Hverv. Men Ernst Meyer skal ses i sit Milieu. Der vil engang kunne skrives en god Københavner-Roman om disse Hjem og Forretninger. Poul Levin har jo af og til givet Skildringer derfra, og i Pontoppidans »Lykke Per« har man ligeledes Prøver derfra. Men en Bog i Lighed med Thomas Manns berømte »Huset Buddenbrook« savner vi endnu. Her er netop noget af den Aand, der svæver over disse Handelshuse og Indehavernes Privatliv.

Der staar omkring Ernst Meyers Person og Forretning dette ube-

stemmelige Præg af Bourgeois, god Borger, Handelsmanden, der udfører sit støtte og solide Arbejde til det fælles Bedste. Det er som en Duft fra forrige Aarhundrede, hvor Borgerdyden sad i Højsædet. I de gamle Kontorer i Kvæsthusgade finder man akkurat det samme. Her sidder Bogholdere og »Handelsbetjente« som man kaldte dem i forrige Aarhundredes Midte, og mange gamle Snurrepiberier er sikkert opbevaret her. Der er Tradition over disse Lokaler, som der er det over alt Inventar saavel som over de Personer, der udfører det daglige Arbejde her. Det er som en Verden for sig. Men her, i Ernst Meyers Forretning lever de tidligere Tiders Metoder endnu. Ogsaa den gode, gammeldags Hæderlighed. Her er ikke gjort Forsøg paa med »Smartness« at følge med eller overtrumfe Tiden.

Personlig er Ernst Meyer ikke særlig fremtrædende. Det er dog langtfra saadan, at han hører til den Slags Forretningsmænd, der ikke ønsker at deltage i det offentlige Liv. Ernst Meyer vil sikkert gerne repræsentere sin Stand udadtil. Hans forskellige Tillidshverv er legio: Formand i Foreningen af Kolonial-Grossister i København 1907—22 og i Kreditforeningen af 5. August 1905 fra 1908—21. Medlem af Sø- og Handelsretten, af Nationalbankens Repræsentantskab en Aarrække, siden af Landmandsbankens Bestyrelse, Formand for Københavns Voldgifts og Bedømmelses Udvalg for Kolonialbranchen, Præsident for det internationale Handelskammers danske nationale Komité, Formand for Bestyrelsen for Københavns Frihavn, Formand for Handels- og Kontoristforeningen og desuden Formand for eller Medlem af Bestyrelsen af en lang Række forskellige Industri- og Handelselskaber.

Han hører til i sit gamle Firma, er jo først og fremmest Grosserer. Han kom tidligt ind i Forretningen, straks efter at være blevet Student, blev der — efter forskellige Pladser i Udlandet — og passede sit Arbejde lige til han i 1922 blev Direktør i Landmandsbanken. Det var lige før det store Krak. Men man gaar næppe Ernst Meyer for nær ved at sige, at han ikke brød sig om at være Bankdirektør. Det

tog ham ikke lang Tid at opdage det. Saa gik han ind i den gamle Forretning igen. Han gør sig rigtigt i de gamle Kontorer i Kvæsthusgade eller paa Formandspladsen i en af sine mange Foreninger.

Som den mangeaarige Formand for Københavns Grosserere forener han i sig de bedste Egenskaber, der kendetegner Standen, alt det, der gør ham til: Den gode Borger.



OTTO MEYER

OTTO MEYER

Født 14. August 1874. Etableret under
Navn Andersen & Meyer 1899. Adm. Di-
rektør for A/S Glud & Marstrand fra 1927.

DEN anden af gamle Grosserer Louis Meyers Sønner er Ingeniør *Otto Meyer*, den nuværende Leder af A/S Glud & Marstrand. Han har en interessant Karriere bag sig, idet han først skabte en stor Installationsforretning i København og siden førte det gamle Firma, han nu er Leder af, frem.

Otto Meyer er født i København og gik i Hauchs Skole, hvorfra han 14 Aar gammel tog Præliminæreksamen. Han kom derefter i Elektromekanikerlære hos Ludvig Lund i København og udstod her sin Læretid. Efter saaledes at have faaet den nødvendige praktiske Ballast tog han til Mittweida og studerede der i 2½ Aar. Herfra tog han Afgangseksamen som Elektroingeniør og kom saa hjem og var, efter først at have aftjent sin Værnepligt, Ingeniør i sit gamle Firma Ludvig Lund. Endnu inden han var fyldt 25 Aar etablerede han sig 1. Marts 1899 sammen med Carl Andersen som autoriseret Installatør i København under Firmanavnet Andersen & Meyer.

Denne Virksomhed gik godt, og den blev efterhaanden en af de største Installationsforretninger i Danmark. I 1912—13 paatog han sig Anlæggelsen af Nordvestsjælland Højspændingsværk, et Højspændingsværk, hvis Ledninger strakte sig fra Nykøbing Sjælland til Holbæk og til Kalundborg. Han byggede selv hele Anlægget og ejede dette sammen med Ingeniør Asger Sørensen, som dog senere udtraadte. Derefter drev han en Tid Værket alene. I 1918 blev det overtaget af For-

brugerne, hvorefter han fortsatte sin Installationsforretning og samtidig førte en Fabrik for elektriske Masseartikler, som han havde bygget i 1915, videre. Navnet Andersen & Meyer blev velkendt baade herhjemme og i Udlandet, idet Firmaet ogsaa havde en Del Eksport.

Efter en Del Aars Forløb solgte han i 1927 Installationsforretningen til Firmaet Hassel & Teudt og samtidig blev Fabriken omdannet til Aktieselskab med Otto Meyer som administrerende Direktør. I Slutningen af samme Aar indtraadte han i Aktieselskabet Glud & Marstrands Fabriker som administrerende Direktør. Denne Virksomhed er et gammelt, kendt Firma, der i 1893 var blevet omdannet til Aktieselskab. Fra Begyndelsen af 1932 overtog denne Virksomhed tillige en anden gammel kendt Fabrik, nemlig Carl Lunds Fabriker.

Under Otto Meyers Ledelse er denne Virksomhed udvidet betydeligt og blandt andet har man optaget Fabrikationen af en Række nye Artikler, f. Eks. Tromler til Olie, Benzin osv.; dem havde man hidtil indført fra Udlandet, saa det var ny Landvinding for dansk Arbejde, men paa dette Felt er Glud & Marstrand nu blevet en af de største Leverandører. Det er ogsaa under Direktør Otto Meyers Ledelse, at Komplekset paa Kapelvej, hvor Glud & Marstrand i adskillige Aar havde haft til Huse, er blevet solgt og hele Fabriken er nu blevet flyttet til Carl Lundsgade, hvor baade Fabrik og øvrige Bygninger er blevet meget moderniserede. Ogsaa den Fabrik, Virksomheden ejer paa Frederiksborgvej er blevet betydelig udvidet og omdannet efter de nyeste Principper. Aktiekapitalen er samtidig blevet udvidet fra 2 $\frac{1}{2}$ til 4 $\frac{1}{2}$ Million Kroner.

Direktør Otto Meyer er administrerende Direktør og har under sig 3 Underdirektører. Firmaet driver stor Eksporthandel, særlig med Artikler til Mejerier, Mælkespande o. l., og dette Salg — et af Glud & Marstrands gamle Specialer — er ogsaa blevet væsentlig forøget under Otto Meyers Ledelse. I hele den store Virksomhed beskæftiges nu ca. 1200 Mennesker, saa det er et af Danmarks betydeligste industrielle Foretagender.

Otto Meyer har gjort en stor Indsats indenfor Arbejdsgiverforeningen og været benyttet under Krigen af baade Regering og Jernindustrien, til Rejser i Tyskland o. l. Han sad i sin Tid i den af Regeringen nedsatte Arbejdstidkommission og har ligeledes været Medlem af Socialraadet.

Af den lange Række Tillidshverv, Direktør Otto Meyer ellers i Tidens Løb har bestridt kan nævnes: Medlem af Bestyrelsen for Elektroteknisk Forening, Medlem af Bestyrelsen for Foreningen af Installatører af elektrisk Lys og Kraftoverføring for København og Omegn 1906—27, Formand fra 1923, Æresmedlem 1927. Medlem af Bestyrelsen for Foreningen af Fabrikanter i Jernindustrien i København 1912—21, Medlem af Forretningsudvalget i Jern- og Metalindustriens Sammenslutning i Danmark fra 1916, af Dansk Arbejdsgiverforenings Forretningsudvalg, af Bestyrelsen for A/S Glud & Marstrand, A/S Andersen & Meyer, A/S Dansk Blikemballagefabrik. Dommer i den faste Voldgiftsret fra 1920, Medlem af Industriraadet, af Udenrigsministeriets Erhvervsraad, Industrifagenes Forretningsudvalg og Dansk Arbejdsgiverforenings Hovedbestyrelse, samt Medlem af Dansk Arbejdes Repræsentantskab.



ERNST MICHAELSEN

ERNST MICHAELSEN

Født 3. November 1872. Direktør for Vacuum Oil Selskaberne i Skandinavien og de baltiske Lande fra 1896.

ROLIG og støt er den Udvikling, *Ernst Michaelsen*, Direktøren for de store Vacuum Selskaber i Danmark, Norge, Sverige, Finland og de baltiske Lande har gennemgaaet, og Sten for Sten har han bygget den Position op, han nu indtager som en af vore faa Forretningmænd i virkelig internationalt Format.

Ernst Michaelsen er født i København som Søn af Grosserer I. C. E. Michaelsen. Han blev Student fra Slomanns Skole, men vilde ikke studere videre, hvorfor han blev Kontorist og Lærling i Firmaet Wilh. Colding & Co. Efter Uddannelsen her tog han ud i Verden og blev ansat i det engelske Vacuum Oil Company i London som kun 21aarig. Kort Tid efter blev det overdraget ham at indføre Virksomhedens bekendte Olier paa det tyske Marked og at organisere en selvstændig Forretning i Tyskland. I Løbet af faa Aar lykkedes det Ernst Michaelsen, takket være hans Energi og Forretningssans at skabe et overordentlig betydeligt Salg for Vacuum Oil i Tyskland. Forretningen ledede han fra Hamburg. Det varede derfor ikke længe, inden man i New York lagde Mærke til den unge Dansker, og han blev kaldt over til Amerika, hvor han opholdt sig i et Aar og paa selve Hovedkontoret, Centret for Vacuum Oil, satte sig ind i dette Verdensfirmas Arbejdsmetoder. Dette Ophold prægede ham for Livet. Han var allerede da internationalt orienteret, kendte tyske og engelske Forhold og havde nu ogsaa erhvervet sig Indblik i amerikanske.

I 1896 blev han saa sendt til København for at etablere Kontor her og oparbejde en Salgsorganisation for hele Nordeuropa, herunder ogsaa Rusland. Med enestaaende Dygtighed løste Ernst Michaelsen denne Opgave, og der gik Ry af hans Evner i Retning af at faa afsluttet Kontrakter. Han begyndte, kan man godt sige, paa fuldstændig bar Bund og lagde i de forskellige Lande Grunden til Forretninger, der hurtigt blomstrede op og gav glimrende Resultater. Hans Metoder og Fremgangsmaader blev fremhævet som forbilledlige indenfor Selskabet.

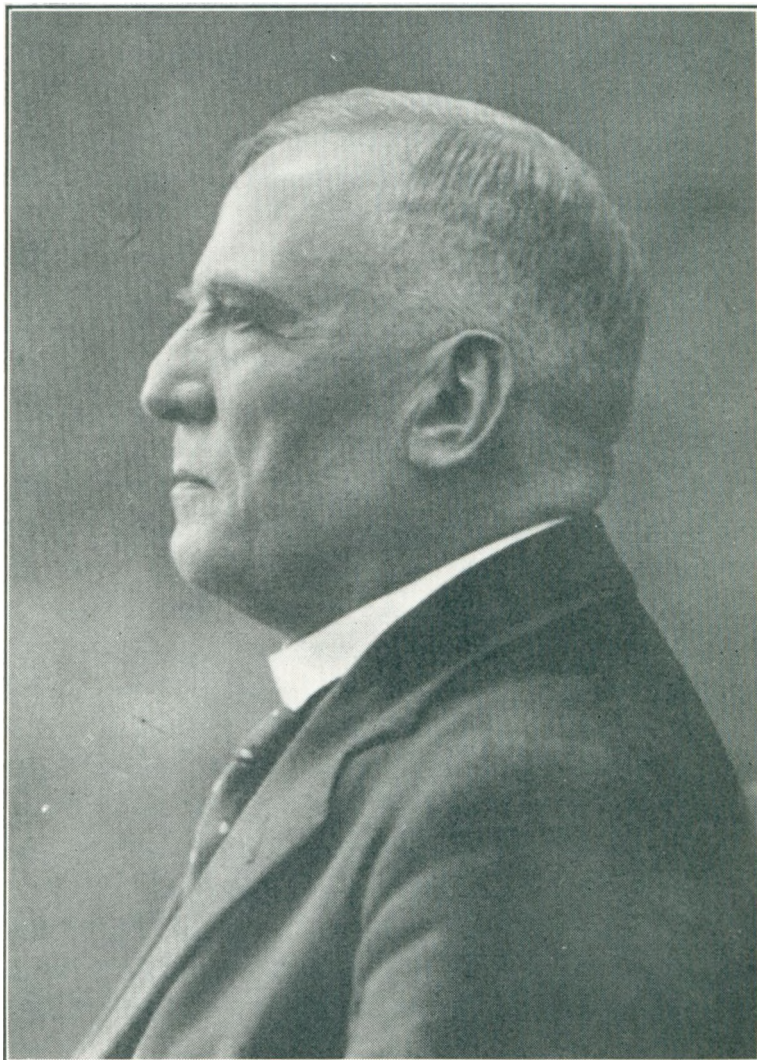
Ernst Michaelsen havde tidligt et godt Blik for, hvem han skulde vælge til sine Medarbejdere, og mange af de Mænd, han i disse første Aar af Vacuum Oils Historie i Skandinavien samarbejdede med, sidder nu som store Forretningsledere rundt om i Verden.

Det var et handelsmæssigt Pionerarbejde, han i disse Aar udførte, og det fik Betydning langt udenfor hans personlige Virkefelt. Han skabte saaledes hele Vacuum Oil Company's internationale Marineforretning, der forsyner de forskellige Skibe med Olie overalt i Verden efter en Kontrakt mellem Rederiet og det lokale Vacuum Oil Company. De mange Tjenester, Ernst Michaelsen ydede den Virksomhed, han arbejdede for, blev i høj Grad paaskønnede, og han er saaledes nu udnævnt til Director i selve Hovedbestyrelsen, en usædvanlig Ære, idet han er den eneste Europæer, denne Udmærkelse er bleven til Del i alle de Aar, Firmaet har bestaaet, og det er snart 70.

Som en af dansk Forretningsverdens Foregangsmænd, der er gaaet andre Veje end de gængse herhjemme, anerkendes Ernst Michaelsen nu fra alle Sider. Naturligvis har den Dygtighed og det Held, han har haft med sit Arbejde, medført, at han er blevet en velstaaende Mand. Men Ernst Michaelsen har ogsaa vist, at han forstod de Forpligtelser, der fulgte med Rigdom. Hans filantropiske Arbejde er foregaaet meget stilfærdigt, men har derfor ikke udfoldet sig mindre. Han har stiftet en Række betydelige Legater og til Københavns Kommune har han skænket flere store Ejendomme. Dertil kommer hans musikalske In-

teresse, der har givet sig synligt Udslag i det Legat, han har oprettet i sin afdøde Svigerfader, Komponisten Professor Ove Christensens Navn.

Ernst Michaelsens Format som Forretningsmand er større end de flestes, men naar man følger hans Karrière, er det, som om det har føjet sig ganske naturligt Led for Led og skabt en Personlighed, hvis Levnedsløb enhver ung dansk Handelsmand har noget at lære af.



J. B. MIKKELSEN

J. B. MIKKELSEN

Født 4. December 1862. Apoteker i Dronninglund 1903—15. Ejer af Raadhusapoteket i København fra 1915.

MENS man indenfor dansk Industri og Handel i snævrere Forstand kun finder forholdsvis faa stridslystne, er Forholdet noget andet, hvor Talen er om Apotekerne. Naar man blandt afdøde danske Erhvervsmænd har omtalt Apoteker *Chr. D. A. Hansen*, Kroenapoteket, ligger det nær blandt nulevende at nævne Apoteker *J. B. Mikkelsen*, Raadhusapoteket, der Gang paa Gang i sin uforsagte Kamp mod det „han ansaa for Daarskab og menneskelig Usselhed“ har hændt Opmærksomheden paa sit Navn. Disse to Apotekeres Virken viser nemlig de samme Grundtræk.

J. B. Mikkelsen er født paa Øen Fuur i Limfjorden som Søn af Kofardi-Kaptain Graves Mikkelsen. Han kom 1. Januar 1876 i Lære paa Svaneapoteket, Nykøbing Mors, — et Aar før Konfirmationsalderen. Denne exceptionelt tidlige Begyndelse gjorde det muligt for ham at afslutte den farmaceutiske Kandidatexamen kun 18½ Aar gammel.

Man finder ofte Forklaringen paa et Menneskes hele Liv, hvis man analyserer vedkommendes Tilværelse fra første Færd. Der stod den 18-aarige Mikkelsen som *can. pharm.* med en stor Examen (højeste Pointsantal af hele sit Hold) uden anden Formue end Examensgæld og uden ringeste Udsigt til nogen som helst økonomisk Støtte.

En fattig Farmaceut med en normalt udviklet Selvstændighedstrang havde ingen anden Udvej end at forlade Faget, som dengang ikke bød sin Udøver andet end Cølibat og et rent personligt Afhængighedsforhold til henimod 50-Aars Alderen. Nu er det tillige et almengyl-

digt og velkendt psykologisk Fænomen, at en ganske ung Mand med en stor Examen ofte forvandles til et Lys og føler sig prædestineret til en Bane ud over det almindelige, to Momenter, der her giver Forklaringen paa det første Afsnit af Mikkelsens yderst bevægede Liv.

Derefter tog han Studentereksamen ganske vist først 6 Aar senere og Aaret efter Filosofikum. Foretog derefter Rejser i Udlandet som Stipendarius Cappelianus med tilhørende Hjælpestipendier. Studerede saaledes Kemi i Berlin, Genève og Paris. Senere et 5 Aars Ophold i De Forenede Stater. Efter Amerikaturen var der ingen anden Udvej end at søge Tilflugt til Farmacien. Efter endnu nogle mislykkede Forsøg paa at komme bort fra Faget opnaaede han det eftertragtede Privilegium i 1903: Bevilling til at overtage og drive Apoteket i Dronninglund.

Den mere end 12-aarige Virksomhed som Provinsapoteker i Dronninglund (Vendsyssel) er præget af en overordentlig aktiv Deltagelse i det offentlige Liv baade politisk og økonomisk, idet J. B. Mikkelsen i to Perioder var Medlem af Dronninglund Sogneraad og Nordjyllands forenede Privatbaners Bestyrelse, tillige Stifter og Direktør af A/S Østvendsyssel Bank samt andre Aktieselskaber m. m.

Dog er det først paa Raadhusapoteket, at det Livsværk begynder, som vil sikre J. B. Mikkelsen et varigt Minde som Erhvervsmand. Han har selv i høj Grad bidraget til, at Fremtidens Apotekere maa nøjes med Virksomheden som Apoteker, selv om deres Virketrang og Arbejdsevne er nok saa stor. Det haandværksmæssige og handelsmæssige Formaal for et virkelig moderne Apotek er at være sig selv nok. Der bør overhovedet ikke findes noget som helst farmaceutisk Arbejde, som et velindrettet Apotek ikke fuldt ud er i Stand til selv at udføre. Maalet kan kun naas, hævdes det, ved gennem faglig Dygtighed at bekæmpe Specialitetsfabrikerne, og i denne Kamp, der endnu langt fra er ført til Ende, har J. B. Mikkelsen stadig været en Fører.

Naar en Virksomhed som den farmaceutiske mere end nogen anden maa siges at være anvendt Naturvidenskab, der tillige i højeste

Grad tangerer det haandværksmæssige og det rent kommercielle, gælder det fremfor alt at styrke den videnskabelige Basis, hvis Faget skal trives godt. En saadan Bestræbelse er netop Særkendet for Chr. D. A. Hansen og J. B. Mikkelsen, hvilket ogsaa for sidstes Vedkommende har fundet Udtryk i forskellige Udtalelser, af hvilke følgende fra »Politiken«:

»Raadhusapotekets kendte Chef, Apoteker J. B. Mikkelsen, og hans Hustru, Translatrice, Fru Gudrun Mikkelsen, har i disse Dage oprettet et Farmaceutisk Fond paa ikke mindre end 150.000 Kr. Dette Fond er den største Gave, der nogen Sinde er skænket dansk Farmaci, og den kan i Betydning sidestilles med en Gave paa omkring 100.000 Kr., som Etatsraad Chr. D. A. Hansen for mere end en Menneskealder siden skænkede til Opførelse af den farmaceutiske Lærestalt paa et Tidspunkt, da Fagets Tilstand krævede en Lærestalt. Apoteker Mikkelsens nye Farmacifond skal anvendes til Fremme af Farmaciens videnskabelige Udvikling. Det er kendt, at Apoteker Mikkelsen under sin 16-aarige Virksomhed i Hovedstaden paa mange Maader har været virksom for Fagets Fremme, og at han bl. a. har faaet sit Apotek omdannet til et Mønsterapotek, der nyder Anseelse i alle Apotekerkrese. Fondets Midler skal nu dels anvendes til Belønning af fortjenstfuld farmaceutisk-teknisk eller farmaceutisk-videnskabelig Virksomhed — de aarlige Rentebeløb maa kun ydes til konditionerende farmaceutiske Kandidater — dels til Erhvervelse for Dansk Farmaceutforenings Bibliotek af særlig sjældne og kostbare videnskabelige Værker paa Farmaciens Omraade. Dette Fond vil med andre Ord gøre det muligt for Farmaciens praktiske Udøvere i Fremtiden at videreføre de Bestræbelser, som Apoteker Mikkelsen i sin Virksomhed har udfoldet for at højne Standens og Fagets Arbejde og Position.

Fondet skal staa under Bestyrelse af Formændene for Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening, af Direktøren for Farmaceutisk Lærestalt og Anstaltens Lærer i Farmaci samt af Raadhusapotekets Indehaver.«

Denne Udtalelse er i nøje Overensstemmelse med Formandens, nuværende Apoteker Funch-Petersens, officielle Meddelelse paa en Generalforsamling i »Dansk Farmaceutforening«:

For Dansk Farmaceutforening betyder det, at man engang med Tiden faar Midler i Hænde til at belønne vel udført Arbejde af konditionerende Farmaceuter, og dette Gode forøges yderligere ved, at Halvdelen af Pengene kan anvendes til Indkøb af kostbare og sjældne Værker til vort Bibliotek. Vi staar her over for det enestaaende Tilfælde, at en Apoteker har tænkt, og tænkt *stort* paa netop den konditionerende Farmaceut.«

AXEL MONBERG

Født 17. Oktober 1893. Medstifter af Ingeniør- og Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen 1919.

DANSKE Ingeniører har et godt Navn Verden over, og af de danske Ingeniørfirmaer, der i den sidste Menneskealder er blevet dannet, ofte af ganske unge Ingeniører, har flere allerede i Løbet af faa Aar naaet en solid Position. Dette er saaledes ogsaa Tilfældet med Ingeniør- og Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen, der stiftedes i 1919.

Ingeniør *Axel Monberg* er Søn af den højt ansete, nu afdøde Etatsraad N. C. Monberg, en af dansk Ingeniør- og Entreprenørvirksomheds Foregangsmænd; han kunde være traadt ind i Faderens Firma, men valgte at skabe en Virksomhed selv.

Han gik i Borgerdydskolen i Stockholmsgade og var derefter i 5 Aar i Tyskland, hvor han fik sin Ingeniøruddannelse, kom saa til Amerika, hvor han var ansat i forskellige Ingeniørfirmaer, bl. a. i det verdenskendte Firma Turner Construction Comp. i New York.

1918 kom han tilbage til Danmark sammen med Ingeniør Ejnar Thorsen, som han havde lært at kende under sin Soldatertjeneste og med hvem han var rejst til Amerika, efter at de havde besluttet sig til en Gang at skabe et Ingeniør- og Entreprenørfirma med Jernbetonkonstruktioner som Speciale. 1919 etableredes Firmaet Monberg & Thorsen, der ret hurtigt fik overdraget en Del Arbejder i Udførelse. De var begyndt under meget smaa Forhold, men det varede ikke længe før det gik fremad, og allerede Aaret efter maatte de udvide deres Lokaler og flytte til Store Kongensgade, hvor adskillige Inge-



AXEL MONBERG

niører og Konstruktører fik Beskæftigelse samtidig med at Kontorpersonalet maatte forøges.

Firmaet havde omtrent straks faaet overdraget en Del Arbejde i Entreprise for De danske Statsbaner, men samtidig udførte de Arbejder for flere private Firmaer, Anlæg, som de selv projekterede, bl. a. for Det danske Kulkompagni og det store Losnings- og Udleveringsanlæg for A/S Montana, som ogsaa overtoges i Entreprise.

Firmaet var nu blevet landskendt og deltog bl. a. i international Projektkonkurrence om den nye Limfjordsbro, hvor det vandt en Førstepris; det har udført flere Jernbaneanlæg og et meget stort Antal Jernbane- og Vejbroer for De Danske Statsbaner, og fortsætter stadig med Projektering og Udførelse af Arbejder for offentlige og private Institutioner saasom Broer, Havneanlæg, industrielle Bygninger, Siloanlæg, Fabrik- og Forretningsbygninger, og har bl. a. udført det nye Skibsværft paa Orlogsværftet, Anlæg for Burmeister & Wain, Illums nye Bygning, Berlingske Tidendes Ejendom, Fords Fabrikker i Sydhavnen og et meget stort Antal industrielle Bygninger i Provinsen samt Havneanlæg dels i Københavns Havn, dels i Provinsen, særlig Aalborg og Kolding. I 1927—1928 udførte Firmaet den kombinerede Vej- og Jernbanebro over Alssund ved Sønderborg; i 1928 fik det overdraget Udførelsen af den kombinerede Vej- og Jernbanebro over Lillebælt, en af de største og vanskeligste Ingeniøropgaver, der hidtil er udført paa Brobygningens Omraade, bl. a. paa Grund af den stærke Strøm og den meget store Vanddybde i Lillebælt. Dette Arbejde fik det overdraget i Konkurrence med de største Brobygningsfirmaer i Verden. Naar dette Arbejde er blevet overdraget Monberg & Thorsen, skyldes det bl. a. ogsaa en særlig Udførelsesmetode af Funderingen for Strømpillerne, en Metode, som aldrig før har været bragt i Anvendelse, og som efter Paabegyndelsen af Arbejdet har hidkaldt Ingeniører og Fagfolk fra hele Verden for at se Arbejdets Udførelse; Anvendelsen af denne Metode, der vistnok var fraraadet af mange Eksperter, krævede Mod og Mandshjerte, da det var et Eksperiment.



EINAR THORSEN

Projekteringen af Arbejdet foregaar paa Monberg & Thorsens Kontorer i København, hvor en stor Stab af dygtige danske Ingeniører i lang Tid har været beskæftiget med dette Projekt.

I Aaret 1930 oprettede Monberg & Thorsen en Filial i Stockholm (Monberg & Thorsen A/B.), hvor der er beskæftiget en enkelt dansk og flere svenske Ingeniører, og denne Filial har allerede udført forskellige Arbejder af Havne- og Broanlæg og en Del industrielle Bygninger i Sverige.

Ingeniør Axel Monberg er Medlem af Bestyrelsen for A/S N. C. Monberg, A/S S. Dyrup & Co. samt A/S International Bro- og Staal-konstruktion.

INGENIØR EINAR THORSEN er født i Skovlund ved Vejen, Søn af Konsulent Jens Thorsen, og kom i Ribe Katedralskole, hvorfra han blev Student, kom saa paa Polyteknisk Lærestalt og fuldendte her sine Studier i 1915.

Han blev saa Soldat, og det var her han lærte Ingeniør Axel Monberg at kende. De besluttede efter endt Soldatertid at ville rejse sammen til Amerika for at studere moderne Arbejdsmetoder, for derefter at starte en selvstændig Virksomhed her i Danmark med Jernbeton-Konstruktioner som Speciale, hvorom ovenfor er fortalt.

Ingeniør Einar Thorsen er Medlem af Bestyrelsen for Aktieselskabet Vejen Trælasthandel, Tagpapfabriken »Phønix«, Vejen, og ligesom Ingeniør Axel Monberg af A/S S. Dyrup & Co., som ogsaa de begge er Medstiftere af.



CARL MORESCO

CARL MORESCO

Født 2. Juli 1863. Direktør for A. S. J. Moresco
1900—06, derefter Bestyrelsens Formand. R. af D.

DER er Firmanavne, der i den Grad er gaaet ind i Offentlighedens Bevidsthed, at de tilsidst bliver som Betegnelsen for den Vare, Firmaet fabrikker og handler med.

Dette er blandt mange andre Tilfældet med Moresco, et Navn og Firma, der med sine 77 Aars Levedygtighed har været Skaber af det, som i Dag kan sammenholdes i Ordet — Danmarks Damekonfektionsindustri.

Gaar vi ca. 75 Aar tilbage for at efterspore Fabrikation af Dameovertøj, da vil vi se, at den jævne Befolknings Forbrug blev tilfredsstillet af Syersker, som dels fastboende eller som omvandrende Syepiger, havde deres faste Dage i Hjemmene, hvor de af Kundens eget Stof efter bedste Evne lavede et Overstykke eller en Kaabe — solidt skulde det være — og holde længe, da det senere skulde forandres og gaa i Arv til den yngre Generation.

Den velhavende Klasse derimod fik altid sit Overtøj fra Udlandet, enten direkte eller hos de Detailmagasiner, som maatte indføre udenlandsk Konfektion, da der ikke fandtes hjemlige Fabrikanter for den saakaldte finere Konfektion.

Firmaet Moresco, som den 16. April 1856 blev startet som Detailforretning, Amagertorv 13, af Jacob Moresco, havde i ham en Fagmand og Købmand, som snart indsaa, at Tidens stærke Demokratisering ogsaa paa Klædedragtens Omraade var gunstig for en dansk Damekonfektionsindustri og kunde efter 10 Aars Butikshandel op-

hæve denne for udelukkende at fabrikere en gros til Manufakturhandlere i København og Provinsen.

I 1865 havde denne Fabrik sine Lokaler paa Amagertorv 14, men da Omsætningen stadig voksede, maatte man se sig om efter større Lokaler, og helst saadanne, hvor der var Lejlighed til Udvidelser, og en saadan Ejendom fandt man paa Østergade 24, der af Enkefru H. Ruben blev solgt i September 1880 til Grosserer J. Moresco for en Købesum af 400.000 Kr. foruden Bankhæftelsen. Denne Ejendom, som i Aarenes Løb er udvidet med ny Tilbygning og Køb af Naboejendomme, rummer i Dag hele A/S. J. Moresco, som foruden Fabrikation af Damekonfektion ogsaa fra 1895 har haft Fabrikation og Salg af Pelsværk.

Jacob Moresco havde fra 1860 til 1888 en udmærket Støtte i sin Broder Johan A. Moresco, og da Jacob Moresco var ugift, var det naturligt, at Johan A. Morescos Søn, Carl Moresco, som blev født den 2. Juli 1863, blev Arvtageren til det gamle Firma.

C. Moresco kom derfor i Lære i Firmaet 1879 og fik der en saa langvarig og grundig Uddannelse, at der ikke blev Tid til Udenlandsuddannelse, da han allerede i en ung Alder maatte overtage den administrative Ledelse af Firmaet efter sin Faders Død.

I Januar 1900 blev Firmaet J. Moresco omdannet til Aktieselskab. Den første Bestyrelse kom foruden Etatsraad Jacob Moresco, der til sin Død var Formand, til at bestaa af Landstingsmand Grosserer Holger Petersen og Højesteretssagfører H. Dietrichson, medens Carl Moresco og Emmerich Müller blev Selskabets første ledende Direktører.

Firmaet havde i mange Aar Export til Sverige og Norge, som blev besøgt af Repræsentanter fra København, men i 1892 blev der i Malmø og i 1897 i Oslo oprettet Søsterselskaber, som selv fabrikere og forsyner de to Lande med Damekonfektion og Pelsvarer.

I 1906 døde Etatsraad J. Moresco, og Carl Moresco overtog hans Stilling som Formand for Selskabets Bestyrelse, og hans alsidige Uddannelse og mange Aars Erfaring har bevirket, at A/S. J. Moresco

endnu i Dag staar som en af de førende indenfor Damekonfektionsbranchen.

Carl Moresco har, foruden at lede sit Firma og Søsterselskaberne med de mange Funktionærer, i mange Aar været meget interesseret i »Den ædle Hesteavl« og har med Kendskab og store økonomiske Ofre været dette Selskab en stor Støtte, men er ellers kun kendt af Offentligheden for sin store filantropiske Interesse, der har givet sig synligt Bevis i Oprettelse af Pensionskasser for alle Selskabets faste Funktionærer i Danmark, Sverige og Norge, Legater til gamle Syersker og Else Moresco født Langhelds Mindelegat til Minde om sin afdøde Hustru.

Aktieselskabet J. Moresco har formaaet at hævde sig gennem Tiderne. Dets Stilling er nu saa stærk og sikker som nogensinde.

Efter en fleraarig alsidig Uddannelse i Udlandet indtraadte C. Morescos Søn, Johan Moresco, i 1923 i Firmaet og overtog fra 1928 Ledelsen som Direktør med Hjalmar Frydenberg som Meddirektør. Det er saaledes tredie Generation af Moresco-Slægten, der nu fører det gamle Selskab videre.



THORBJØRN MUUS

THORBJØRN MUUS

Født 11. Marts 1881. Islandsk Købmand 1901
—13. Medindehaver af Wilh. R. Maegaard i
Odense fra 1906. Eneindehaver 1918. R. af D.

I næsten 100 Aar har Navnet Muus været knyttet til Odense og endnu længere har denne kendte danske Handelsslægt gjort sig gældende, først i sit egentlige Hjemsted Kerteminde, men senere ogsaa i København og andet Steds.

Af de nuværende Muus'er fører først og fremmest Konsul *Thorbjørn Muus* i Odense Slægtens Traditioner videre, og han har som Forretningsmand vundet en fremragende Position og er en af de førende Mænd indenfor Erhvervslivet i Odense.

Han er født i København som Søn af den nu afdøde Grosserer, tidligere Handelsminister Oscar B. Muus. Bedstefaderen, Elias B. Muus i Kerteminde stiftede Forretningen i 1829 og flyttede den til Odense i 1841. Det var særlig Kornhandel, han beskæftigede sig med. Butikken spillede den Gang en stor Rolle, og han traf Aftale med Wilh. R. Maegaard om at føre Butik med Muus som Kommanditist. 1857 flyttede Elias B. Muus til København, men Forretningen blev fortsat af Sønnen Laur. B. Muus sammen med Wilh. R. Maegaard.

Efter Maegaards Død fortsattes Forretningen af en tidligere Prokurist, Thor Hansen, som nogle Aar forinden var blevet optaget som Associé, og under ham blev ogsaa Korn- og Foderstof-Forretningen lagt ind under Vilh. R. Maegaard med Muus'erne som Kommanditister.

Efter Elias B. Muus Død 1893 fortsatte de to Sønner, Oscar B. og Laurits B. Muus, Forretningen i København og Odense.

Thorbjørn Muus fik sin Skoleuddannelse i de Brockske Skoler og tog her Afgangseksamen, som svarede til Realeksamen. Han kom saa i Lære hos Købmand Klintholm i Kerteminde, som havde forpagtet Elias B. Muus' Forretning her, var i Kerteminde i 3 Aar og gik saa et Aar paa Handelshøjskolen i København, forlod denne senere for at rejse til Reykjavik paa Island for at redde en Forretning, som Firmaet ejede og kun 20 Aar gammel blev han forsynet med Generalfuldmagt. Det lykkedes ham at faa Forretningen, som var blevet ødelagt af en Bestyrer, paa Fode efter 1 Aars Forløb, saa den paany gav Overskud.

Den nu 23-aarige unge Mand solgte senere Firmaet til H. Th. A. Thomsen. Han rejste saa tilbage og var derefter en Tid hos B. Muus & Co. i København. Han fik imidlertid Stilling paa Kontoret i et Kuleksportfirma i Glasgow og var der i godt et Aar. Atter i København forberedte han sig paa at rejse til Østen, men umiddelbart før han skulde rejse blev der meddelt, at Thor Hansen i Odense ønskede at trække sig tilbage, og Konsul Muus maatte saa den 7. Maj 1906 rejse til Odense og i 1908 overtage Stillingen som Leder af Wilh. R. Maegaard i Odense, som imidlertid paa det Tidspunkt var gaaet næsten helt i staa og faktisk ingen Omsætning havde.

Der kom nu en Række Aar med et stort Arbejde, Korn- og Foderstofafdelingen var slaet ud, Trælastforretningen var kun en Brøkdell af tidligere, men Muus satte sig ogsaa ind i Trælastbranchen og for at faa det faglige Kendskab til Træets Kvalitet, reklamerede han paa alle Partier af Træ, der bevirkede en Arbitrage, hvor Trælasteksperterne bedømte Træet, og derved gav ham Lejlighed til at tilegne sig de Oplysninger om, hvorledes Træet skal bedømmes.

Det lykkedes ham efterhaanden at faa Gang i Træbranchen, ikke mindst fordi han havde fundet nogle Trækvaliteter som Snedkerne satte særlig Pris paa, og Omsætningen steg voldsomt.

Han havde den Glæde at se Forretningen stadig vokse, og i Krigsaarene var det den største Trælastforretning paa Fyn.

I 1913 kom han i Forbindelse med Grosserer Theodor Colding, der netop paa daværende Tidspunkt var begyndt med Coldings kontrol-
lerede Foderblandinger, og de enedes om at bygge en Foderblandings-
fabrik i Odense, som allerede samme Aar var færdig, og nu begyndte
en ny Kamp, nemlig Kampen for Foderblandinger; det var et helt nyt
System, som det første Aar vakte en kolossal Modstand med Avis-
fejder og offentlige Artikler, men de fortsatte uanfægtet deres Pro-
paganda, og nogle faa Aar efter blev Systemet anerkendt, fordi det
i det daglige Brug viste sig at være fordelagtigere, og flere af de Kon-
kurrenter, som havde bekæmpet det maatte selv lave Fabriker for
Foderblandinger, og nu steg Omsætningen i Korn og Foderstof stadig,
og ogsaa paa dette Felt er Firmaet blevet det største paa Fyn.

Under Krigen opkøbte Muus Odense Kalkværk, og senere sikrede
han sig i Odense Savmølle Aktiemajoriteten.

Forretningen, der indtil 1918 var drevet med Konsul Muus som Le-
der og Familien som Kommanditister, blev i 1918, samme Aar som
Faderen døde, overtaget af Konsul Muus for egen Regning.

Konsul Muus er blevet et kendt Navn paa Fyn, han er Formand
for Handelsskoleudvalget og for den Fynske Handelstands Central-
forening, Medlem af Provinshandelskammeret, af den danske Han-
delsrepræsentationsudvalg, af Nationalbankens Repræsentantskab, af
Kontrolkomiteen for Østifternes Hypotekforening, af Københavns
Sø-Assuranceforening, Formand for A/S Elias B. Muus, Kerteminde.

I 1929 oprettedes A/S Det fynske Trælast Kompagni, som er en
Sammenslutning af Wilh. R. Maegaard og C. T. & P. Jensens Trælast-
forretninger, med Konsul Muus som Bestyrelsens Kommitterede og
to ledende Direktører. — Siden 1853 har det britiske Vicekonsulat væ-
ret paa de Muus'ske Hænder, og tillige er Konsul Th. Muus neder-
landsk Konsul.



C. A. MØLLER

C. A. M Ø L L E R

Født 7. Marts 1889. Ingeniør hos F. L. Smidth 1912,
Prokurist 1924. Underdirektør 1925, Direktør 1932.
Adm. Direktør for Burmeister & Wain 1933. R. af D.

DET er de færreste Ingeniører givet foruden at være dygtige Teknikere ogsaa at have Evner til at administrere en større Virksomhed. Ganske vist har *C. A. Møller* endnu ikke bevist, at han er Manden, der kan føre Burmeister & Wain frem til ny Ære, men hans hidtidige Karrière og de Evner, han har lagt for Dagen under sit Arbejde i F. L. Smidth & Co. har skabt Troen til, at det skal lykkes.

Det var efter Opfordring fra sit gamle Firmas Leder, Ingeniør Poul Larsen, at C. A. Møller modtog det ærefulde Tilbud om at overtage Stillingen som administrerende Direktør for B. & W. Han er gaaet ind til sin nye ansvarsfulde Post i sikker Tro til, at det skal lykkes ham at vise, at danske Ingeniører kan yde mere end blot teknisk Arbejde, at de ogsaa har Forstaaelse for økonomiske Forhold og Ansvarsfølelse overfor dem.

C. A. Møller er født i Hjørring, hvor hans Fader var Grosserer. Han blev Student fra Østersøgades Latin- og Realskole og fem Aar efter cand. polyt. Straks efter at han havde taget sin afsluttende Eksamen, kom han ind hos F. L. Smidth & Co., det var i 1912, i 1924 blev han Prokurist og Aaret efter Underdirektør. Endelig blev han i 1932 Direktør. Tidligt fik Lederne af den store Virksomhed Øjnene op for hans betydelige Evner og store Energi, og det lykkedes ham at skabe sig en ledende Stilling indenfor Firmaet, hvor han igennem adskillige Aar var anerkendt som en fremragende Kraft, der forstod

at forbinde Ingeniørens tekniske Arbejde med en levende Interesse for Industriforholdene indenfor den store Kreds af Kunder i mange forskellige Lande, for hvem Ingeniørarbejdet maatte ydes.

Han er derfor, som hans tidligere Chef, Ingeniør, Dr. Poul Larsen har udtalt, gennem sit Arbejde blevet et typisk Eksempel paa de Udviklingsmuligheder, som en ung dansk Ingeniør kan komme i Besiddelse af, naar hans faglige Dygtighed parres med den alsidige Udvikling af rent menneskelige Egenskaber, der fremelskes gennem Forretningslivet og den intime Samleven med dette.

Selvom han endnu efter al menneskelig Beregning har mange Aar foran sig, hvori han kan udfolde sig til Gavn for sit nye Selskab og for Landet og dets Industri i sin Helhed — og Anerkendelsen deraf venter paa ham — har han allerede nu faaet mange Beviser paa, at man regner med hans Evner gennem de Hverv, der er blevet overdraget ham. Han har saaledes været Medlem af Bestyrelsen for A/S Skarrehage Mølerværk, A/S Aalborg Portland Cement Fabrik, A/S Portland Cementfabrik Norden, A/S Nørresundby Portland Cementfabrik, F. L. Smidth & Co., New York, The Bimco Trading Co., New York, F. L. Smidth & Co., Montreal, Dansmidth Corporation, New York, The Tunnel Portland Cement Coy., Ltd., West Turrock, England, F. L. Smidth & Co., Ltd., London, Building and Insulating Material Co., Ltd., London, The Essex Sack Co., London, A/G Kurzsachen Portland Zement Werke, Carsdorf, A/S Molerindustri, A/S Dansmidth Trust Company, A/S Dansk Eternitfabrik, Dansk Cement Central, A/S Danalith og A/S Bates Ventil Sække Co.

Men det vil næppe vare længe, førend denne Række Tillidshverv efterfølges af nye og endnu mere betydningsfulde.

C. A. Møller har hidtil gennem sin Karrière vist Vejen frem for de unge Ingeniører, og det vil blive til Anerkendelse for hele Standen, om han naar de Maal, han har sat sig.

A. P. M Ø L L E R

Født 2. Oktober 1876. Grossererborgerskab 1914. Reder for Dampskibsselskabet af 1912, Dampskibsselskabet Svendborg og Dampskibsselskabet af 1929. R. DM.

FOR blot tyve Aar siden var det kun faa Mennesker, der kendte A. P. Møllers Navn. Men i Øjeblikket er han en af dansk Erhvervslivs mest omtalte Mænd. Ikke fordi han bryder sig om at være det, for han formelig skyer Offentligheden.

Men selvom han saaledes for sin Persons Vedkommende ønsker at leve fjernt fra Offentligheden, har han gennem den Indsats, han har gjort ikke kunnet undgaa at vække Opmærksomhed om sit Navn.

Han er som født til Søen, Søn af en gammel Skipper og Skibsreder Kaptajn Mærsk Møller. Han kom til Verden i Store Magleby og var i en tidlig Alder til Søs. Han tog i 1914 Grossererborgerskab og kom samtidig ind i Skibsfart. Han er interesseret i en Række Foretagender, især i Provinsen, og han har bl. a. drevet Odense Staalskibsværft i en Aarrække. To Aar før han tog Grossererborgerskab var han blevet Reder for Dampskibsselskabet af 1912, og en Aarrække senere blev han tillige Reder for Dampskibsselskabet Svendborg og Dampskibsselskabet af 1929.

Fra 1928 har han været Formand for Landmandsbankens Bankraad. Men selv om han personlig skyer offentlig Omtale, ser man ofte hans Navn under indgaaende Artikler i Bladene. A. P. Møller har altid sin Mening paa rede Haand. Han er interesseret saavel i Politik som i alle andre af Tidens Spørgsmaal. Men han er ogsaa her meget selvstændig og vil ikke lade sig indkapsle i en Partiramme. Han er Gang paa Gang traadt frem med en skarp Kritik, og hans Ord har altid Vægt.



J. CHR. MØLLER

J. CHR. MØLLER

Født 8. August 1858. Trikotagehandler i Aarhus
1882. Begyndte 1890 i samme By Fabriksvirksom-
hed, der senere flere Gange er udvidet. R. af D.

EN af de Mænd, der har gjort størst Indsats for at skabe det nye, driftige Aarhus, er Fabrikant *J. Chr. Møller*, en Mand hvis Levnedsløb fortæller om Slid og Arbejde for at vinde frem, og hvis Pionerarbejde til Gavn for Aarhus By altid vil blive anerkendt.

J. Chr. Møller er født i Skovby ved Herning. Som Dreng gik han i Ikast Skole. Forældrene var meget fattige, Faderen havde et lille Boelsted i Ikast, da J. Chr. Møller voksede op, og den Undervisning, der blev den opvakte Dreng til Del var meget ringe. Der var om Vinteren fire halve Skoledage i Landsbyskolen og samtidig med Skolegangen maatte han passe Kreaturer og hjælpe til i Marken. Efter Konfirmationen kom han i Handelslære, hos Jens Jensen i Vejle; det var en Herreekviperingshandel i Forbindelse med Trikotage, og her blev J. Chr. Møller udlært. Han kom saa som Kommiss til Odense og derefter til Horsens, begge Steder i Manufakturhandlerlære, og sidstnævnte Sted hos Firmaet Moesgaard & Erichsen.

Han havde imidlertid i et Par Aar efter at have udstaaet sin Læretid handlet paa egen Haand ude i Bøndergaardene, idet han ganske simpelt gik rundt med en Bylt Uldvarer paa Nakken. Egentlig tiltalte det frie Liv ham, men Købmand Moesgaard, der havde købt en Gaard i Ikast, vilde absolut have ham ind i sin Forretning, og han fik saa kun 19 Aar gammel Stillingen her som Prokurist. Han blev i Horsens i 3 Aar og rejste saa til Aarhus i 1880, og da han ikke var

gammel nok til, at han kunde løse Borgerskab, maatte han handle paa en andens. Han begyndte saa en lille Detailforretning her, og det var Grunden til den senere omfattende Trikotagehandel og Trikotagefabrikation. Fabriksvirksomheden tog han først op efter 15 Aars Forløb, og han begyndte med nogle ganske faa Maskiner, men han havde det rette Blik for, hvad der var Brug for, og snart blev det en meget betydelig Trikotagefabrik. I 1906 byggede han den nuværende Fabrik, som i Øjeblikket beskæftiger 120 Mand, mens yderligere 30 Mennesker er ansat i Virksomheden. Det er væsentlig indenlandsk Handel med og Fremstilling af alle Arter Trikotage, han har beskæftiget sig med, og med Aarene har Virksomheden vokset sig stadig større. Gang paa Gang har Fabriken maatte udvides, men alt er skabt udelukkende paa J. Chr. Møllers Initiativ.

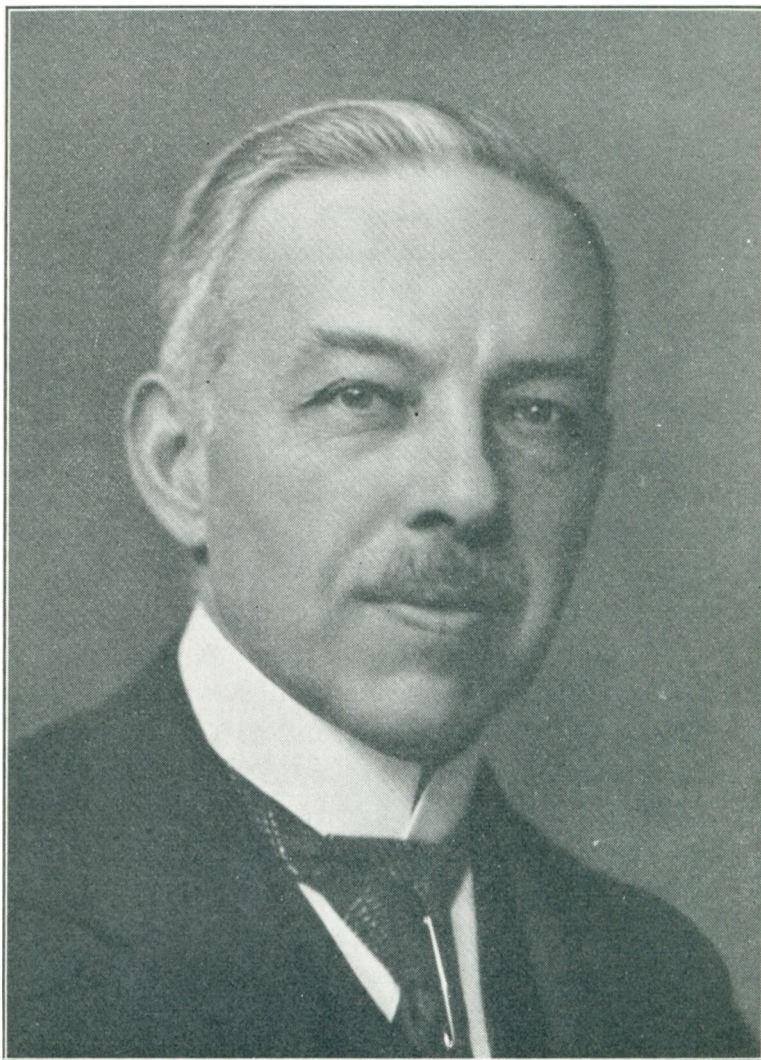
Allerede i sin tidligste Ungdom var han politisk interesseret, og da han først var blevet Storfabrikant i Aarhus, fik han for Alvor Lejlighed til at demonstrere denne sin Interesse. Meget mod sin Vilje blev han valgt til Formand for Aarhus konservative Vælgerforening og var Indehaver af dette Hverv fra 1904 til 1923; senere blev han valgt til Kirkeværge for Sct. Pauls Sogn.

I Aarenes Løb er de Tillidshverv, man har givet Fabrikant J. Chr. Møller, blevet talrige. I 10 Aar var han Landstingsmand, for det konservative Folkeparti, fra 1918—28, og han var Medlem af Bestyrelsen for Landstingets konservative. Videre har han i 25 Aar været Medlem af Aarhus Byraad, og i den Egenskab har han udført et stort uegennyttigt Arbejde til Gavn for Byen. Han er Formand for A/S De forenede jydsk Farverier og Trikotagefabrikker, var i ti Aar Formand for Trikotage-Grossistforeningen, har været Næstformand i Handels- og Kontoristforeningens Bestyrelse, Medlem af Aarhus Teaters Repræsentantskab og er Medlem af Aarhus Privatbanks Bestyrelse, i Øjeblikket Næstformand. I Skolekommissionen og paa mange andre Omraader har han gjort sin betydelige Indsats.

Han har altid været stærkt interesseret i Aarhus Bys Udvikling,

og det er — ved Siden af hans Virksomhed som Storfabrikant — her han har udført sit Livsværk. Faa af Erhvervslivets betydelige Mænd kan se tilbage paa et mere afvekslende Livsløb, og han har bestandig være sin egen Lykkes Smed. Han har haft Heldet med sig, men han havde Købmandsblodet i sine Aarer, og han har aldrig været bange for at tage fat.

Det er en Mand, der helt paa egen Haand har banet sig Vej frem, han har ikke tiltusket sig Fordele men ærligt slidt for alt, hvad han har opnaaet. Og han har nu den Tilfredsstillelse at kunne se tilbage paa et Liv, der har været viet Arbejdet for en Virksomhed, der kaster Glans over den By, hvis Trivsel bestandig har ligget ham paa Sinde.



KNUD MØLLER

KNUD MØLLER

Født 11. December 1874. Direktør for Aktieselskabet Hornung & Møller fra 1907. R. af D.

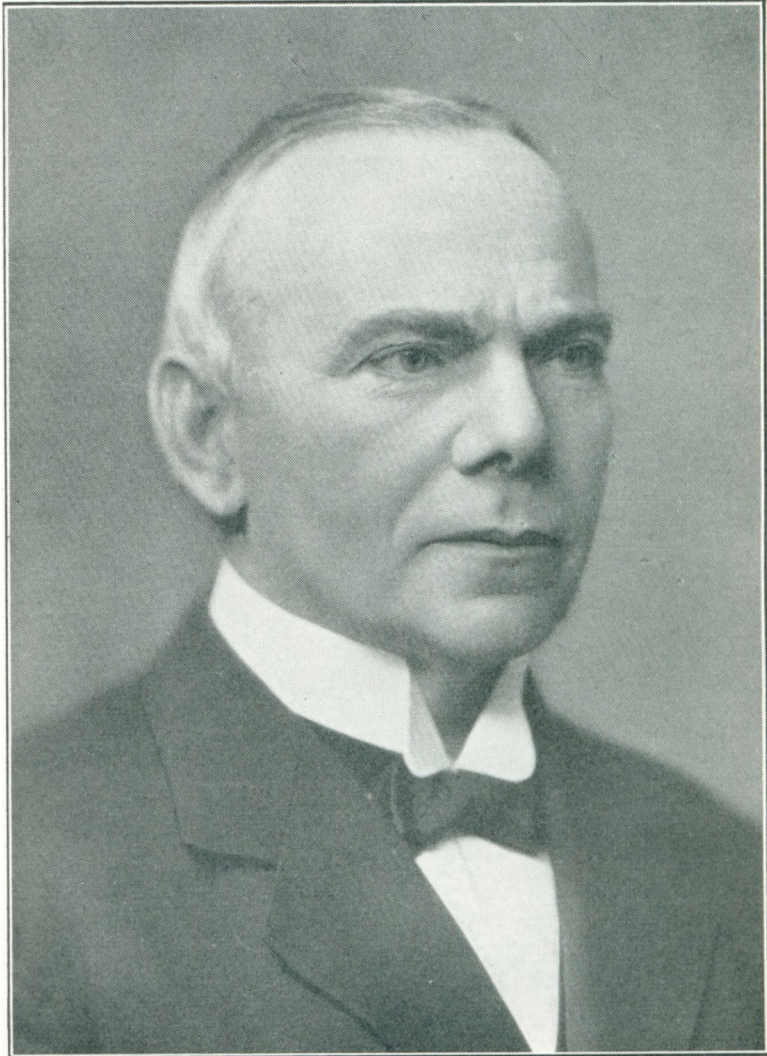
AXEL R. MØLLER

Født 14. Januar 1876. Direktør for Aktieselskabet Hornung & Møller fra 1907. R. af D.

I tre—fire Menneskealdre har man herhjemme, naar Talen var om Flygler og Pianoer, i de fleste Tilfælde hørt Tilføjelsen Hornung & Møller. I over hundrede Aar har dette Firma været førende indenfor sin Branche, Pianofabrikationen, og i den danske Industri i sin Høhed har Virksomheden erhvervet sig en saa grundfæstet Position, at man kan sige, Navnet til sidst blev som et Udtryk for Instrumentet, den højeste Anerkendelse, man kan naa til.

Generation er fulgt efter Generation i det gamle Firma, der blev grundlagt i 1827, da C. C. Hornung i sin Fødeby Skelskør byggede sit første Piano. I 1851 traadte Møller'ne til, idet Instrumentmager H. P. Møller i det Aar overtog Virksomheden under Navnet Hornung & Møller. Han var paa det Tidspunkt en af Københavns mest søgte Klaverstemmere, og han lærte Hornungs Instrumenter at kende, dengang denne endnu var en ret ukendt Provinsfabrikant. De fik et Samarbejde i Gang, og Møller traadte til, Fabriken flyttede til København, og Firmaet Hornung & Møller var skabt. I den næste Generation var det Frederik og Conrad Møller, der gennem en længere Aarrække førte den kendte Virksomhed videre til ny Anerkendelse, og nu er det disse Indehaveres Sønner, der staar som Ledere af Aktieselskabet, nemlig Frederik Møllers Søn Knud Møller og Conrad Møllers Søn Axel R. Møller. De to omtrent jævnaldrende Fætre har nu i over 25 Aar søgt at føre Traditionen i Firmaet videre.

Fabriken har i Aarenes Løb haft en talrig Stab af gode trofaste



AXEL R. MØLLER

Medarbejdere og saavel blandt Funktionærer som blandt Arbejdere kan mange se tilbage paa en mere end 25aarig, ja nogle endog paa en 50aarig Virksomhed i Firmaets Tjeneste.

Efter de sidste Udvidelser kan Hornung & Møller fremstille ca. 2000 Flygler og Pianoer om Aaret og samtidig bestride det stadig voksende Antal Reparationer af større og mindre Omfang, der hvert Aar melder sig. I alt har Hornung & Møller siden Virksomhedens Grundlæggelse sendt over 40.000 nye Instrumenter ud i Verden. I de første 50 Aar, Fabriken eksisterede, omfattede Fabrikationen for en meget væsentlig Del taffelformede Pianoer og de lidt dyrere karnisformede. Disse Instrumenter var dengang i langt overvejende Grad Hjemmes Klaver, mens Flygler og opretstaaende Pianoer forekom sjældnere. Til ethvert bedre Hjem hørte uvægerligt et Hornung & Møllers Klaver. Fabrikationen af »Tafler« og »Karnisser«, som de populært kaldtes, ophørte for 50 Aar siden, og Fabrikationen har derefter udelukkende omfattet Flygler og opretstaaende Pianoer. Flyglerne bygges i 4 forskellige Størrelser, af hvilke de store Koncertflygler er kendt fra enhver Koncertsal. De mindste Flygler kan derimod finde Plads i ethvert Privathjem, selvom Værelserne er ganske smaa. I de sidste 20 Aar har Fabriken fremstillet det billige opretstaaende Piano »Skandia«-Pianoet, som har løst den dobbelte Opgave: at støtte den danske Industri ved at dæmme op for Importen af billige udenlandske Pianoer og at skaffe danske Hjem et virkelig godt dansk Piano til en meget overkommelig Pris. Paa utallige Udstillinger baade herhjemme og i Udlandet har Fabriken faaet Guldmedalje og andre Udmærkelser, og mange af Musikens Udøvere — danske som fremmede — har i Tidens Løb udtalt sig i de mest smigrende Vendinger om dens Fabrikata.

Det er en traditionsrig Virksomhed, og den Uddannelse, Indehaverne har gennemgaaet, er ogsaa en Følge af Traditionen. *Knud Møller* er født i København og gik i Krebs' Skole — i Johan Krohns Tid — indtil sit 12. Aar og kom saa i Borgerdydskolen paa Christianshavn, hvorfra han tog Studentereksamen i 1892 og Aaret efter blev han

cand. phil. Samtidig var han kommet i Snedkerlære hos Severin & Andreas Jensen, og aflagde her i 1895 Svendepøve, hvorefter han blev ansat paa Faderens og Onkelens Fabrik for at lære Fremstilling og Konstruktion af Pianoer. Han tog derefter i nogle Aar til Udlandet til videre Uddannelse dels i Berlin, Paris og Sverige paa forskellige store Pianofabriker. Fra 1901 deltog Knud Møller i Ledelsen af Hornung & Møller og blev Direktør i 1907 sammen med Fætteren Axel Møller.

Knud Møller er Medlem af Bestyrelsen for Dansk Pianofabrikantforening fra 1906, dens Formand fra 1911. Medlem af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse og af Industrifagenes Hovedbestyrelse, Medlem af Industriraadet og af Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring og Teknologisk Institut, Delegeret i Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk fra 1911, Medlem af Bestyrelsen 1915—21. Medlem af Haandværkerforeningens Bestyrelse 1915—17, Medlem af Bestyrelsen for Dansk Koncertforening, for Dansk filharmonisk Selskab, Østerbro Kammermusikforening, for Musikhistorisk Museum, Dansk Korforening og for Pensions- og Understøttelsesforeningen for danske Musklærere og Musklærerinder.

Ligesom sin Fætter fik *Axel Møller* sin første Uddannelse i Krebs' Skole, var her til sit 13. Aar og kom saa i Borgerdydskolen paa Christianshavn, hvorfra han tog Studentereksamen i 1895. Aaret efter blev han cand. phil. Samtidig var han i Snedkerlære hos I. P. Mørch og aflagde Svendepøve i 1898. Han arbejdede saa en Tid paa Fabriken og tog til Hamborg og senere til Boston for at lære Faget nærmere at kende. Kom derefter tilbage til Danmark i 1903 og tiltraadte paa Fabriken, hvor han i 1907 blev Direktør sammen med Knud Møller.

En Række forskellige Tillidshverv er blevet ham til Del i Aarenes Løb. Han er saaledes Medlem af Industriforeningens Repræsentantskab fra 1908 og af Komiteen for udenlandske Udstillinger. Kasserer for Rejsestipendieforeningen 1911—28 og derefter dens Formand. I 1910 Medlem af Kommissariatet for Danmarks Deltagelse i Verdensudstillingen i Bruxelles.

ANTON C. NIELSEN

Født 27. April 1876. Købmand i Aarhus 1903.
R. af D. p. p.

BLANDT den yngre Generation indenfor Erhvervslivet i Aarhus har Konsul, Købmand *Anton C. Nielsen* i de senere Aar tilkæmpet sig en anset Position. Han har paa egen Haand arbejdet sin Forretning op og gjort et stort grundlæggende Arbejde her.

Konsul Anton C. Nielsen blev født i Ribe som Søn af Pedel Sillas Nielsen ved Ribe Latinskole og kom i samme Skole og tog herfra 4. Kl.s Hovedeksamen i 1892. Havde Lyst til Søen og vilde ud at sejle. Det var dog kun nogle faa Maaneder, han var Vesterhavsfisker. Kom saa i Handelslære i Kolding (Kolonial, Korn, Foderstoffer, Kul og Trælast), blev udlært i 1896, tog til Orlogs fra 1896—97 og 1. Juni 1897 blev han ansat som Bogholder og Rejsende hos S. M. Holst i Aarhus. Det var et stort Slid, først 14 Dage hjemme for at føre Bøger, saa 14 Dage ud og skaffe Ordre. I 1899 trak Holst sig tilbage og der fortsattes med ny Ledelse. Han blev her i $\frac{1}{2}$ Aar, hvorefter han tog Plads andet Steds, men blev saa genengageret i sit gamle Firma, som nu hed S. M. Holst's Eftf. og var en Filial af Korn- og Foderstofkompagniet. Han blev saa i Firmaet i 4 Aar som Førstemand, og han startede derefter sin egen Forretning i 1903 i Korn- og Foderstoffer, Import og Export. Forretningen var meget lille til at begynde med, han passede den med en Dame til 15 Kr. om Maaneden. Der kom dog hurtig Gang i den, i det første halve Aar var Forretningen nærmest anlagt som Agenturhandel, men det lykkedes takket være den Tillid



ANTON C. NIELSEN

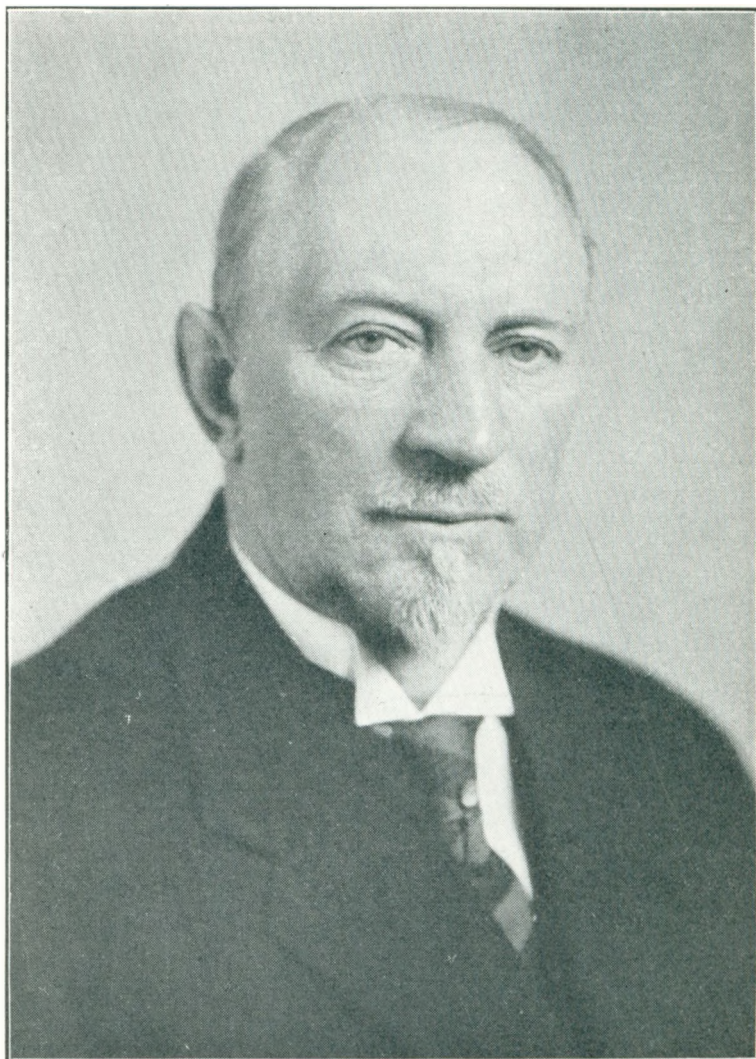
og Støtte, Banken ydede ham, at paabegynde selvstændig Import. Og dette var Indledningen til den Virksomhed, som stadig er vokset større og større, og som er en af de mest anerkendte Importforretninger i Jylland.

Der har ofte været Bud efter Anton C. Nielsen. Det begyndte med, at han blev Formand for Aarhus Sejlklub, en Post, som havde hans fulde Interesse og Kærlighed, og han beholdt denne Post i 2 Perioder (10 Aar) og blev samtidig og i samme Tidsrum Formand for Jysk Sejlunion, blev senere Medlem af Kgl. dansk Yacktklubs Bestyrelse og er nu denne Klubs Repræsentant for Aarhus. De sidste 10 Aar har han været Formand for Aarhus Marineforening og Medlem af dennes Hovedbestyrelse. Medlem af Aarhus Handelsforenings Bestyrelse (i Skoleudvalget).

Anton C. Nielsen har i mange Aar næret stor Interesse for de unge Handelsmænds teoretiske Uddannelse, men har paa det Punkt undertiden været i Modstrid med den almindelige Opfattelse, idet han har været bekymret for, at man netop paa dette Punkt vilde tilsidesætte Hensynet til og Værdien af den praktiske Uddannelse, som han er ivrig Tilhænger af.

Hans Hovedstandpunkt er det, at alle de unge kan faa al den teoretiske Undervisning, der ønskes, blot det ikke sker paa Bekostning af den praktiske Uddannelse.

Han er Censor ved Jysk Handelshøjskole og Handelsforeningens Aftenskole. Paa forskellige Omraader er han gaaet sine egne Vegne og har givet Stødet til Reformen i forskellige Retninger. Hans Standpunkter har ikke været bundne af gamle Dogmer, og han har aldrig været bange for at fremkomme med selvstændige Ideer og Synspunkter. Fra 1915 har han været norsk Vicekonsul i Aarhus. Er R. af Db. og R. af Olafs Ordenen.



MARIUS H. NIELSEN

MARIUS H. NIELSEN

Født 10. Marts 1867. Associé, Medindehaver og
Chef i Firmaet Holm & Wonsild 1893—1916. Eget
Firma: Marius Nielsen & Søn fra 1916. R. DM. pp.

MARIUS NIELSEN er født i Odense som ældste Søn af Bagermester N. C. Nielsen. Foruden at passe sin Skole maatte han ofte fungere som Barnepige for sine yngre Søskende, og dog naaede han i en tidlig Alder at tage Beslutninger om Fremtiden; 10 Aar gammel var han klar over, at det ikke var som Bager, men som Forretningsmand, at han vilde forsøge sin Lykke.

Umiddelbart efter Konfirmationen begyndte han i 1881 som Lærling paa Odense Gødnings- og Foderstofforretnings Kontor den Løbebane, der senere skulde forme sig saa straalende.

Denne første Etape varede 1½ Aar og blev efterfulgt af et Par Aar i en af de rigtige gammeldags Købmandsforretninger, hvor han, efter Aftale med sin tidligere Chef, blev sat i Lære. S. Chr. Lange handlede med Korn og Foderstoffer, Jern, Staal, Petroleum og Frø samt Smør og alt til almindelig Kolonialhandel hørende. Marius Nielsen var dengang, som knap 16-aarig, paa det rene med, at det var i en saadan Forretning, han kunde lære alt det, han nu havde mest Brug for. Den store Købmandsgaard var Maalet for Omegnens Købmænd, der kom til Byen med Korn, Smør og Æg paa deres Hestevogne, og efter afsluttende Forretninger — nærmest Tuskhandel — vendte hjem med Foderstoffer, Kunstgødning, Græsfrø etc. Der kunde til Tider være over 100 Vogne i Gaarden.

Landmændene havde som Regel deres Koner med, og der var derfor

indrettet en Skænkestue, hvor Bønderne spiste deres medbragte Mad og drak rigeligt med Øl og Kaffe. Mange kørte ikke helt ædru hjem, og ofte maatte Konerne tage Tøjlerne.

Saadan en Læretid er en haard Skole at gaa igennem. Sommer og Vinter strengt Arbejde fra Kl. 6 Morgen til 10 Aften uden en Fridag og praktisk talt syv Dage om Ugen, da Butiken var aaben om Søndagen fra 7—10 og 4—6. Det eneste Vederlag var Kost og Logi, da der ikke betaltes Løn i Læretiden.

Marius Nielsen maatte da ogsaa paa Grund af Overanstrengelse nøjes med 2 Aars Læretid og atter søge til Kontorarbejde.

En Nabokøbmand anbefalede ham som Afløser for sin Søn, der havde haft Plads hos Mægler Julius Mortensen i Fredericia; han blev ansat og fik her rig Anvendelse for sine i den blandede Forretning erhvervede Kundskaber. De store Importører i Kolding og Vejle, — hvis Fjorde var vanskelige at besejle, især om Vinteren, — tog deres Skibsladninger af Korn og Foderstof, Kul og andre Grovvarer til Fredericia, hvor Havnen var god og til enhver Tid, ogsaa om Vinteren, gunstig for Besejling; Omladningen til Varernes Modtagere fandt her Sted, og Speditionsforretningen blomstrede.

Det paalidelige Arbejde, Marius Nielsen udførte her, vakte ikke alene hans Chefs, men ogsaa Importørernes Tilfredshed, og den stordige Anerkendelse, han saa hos sine Overordnede, vakte Ønsket om en større Virkereds.

Da han var 22 Aar, løsrev han sig endelig fra Fredericia for at udnytte den store Chance at kunne oparbejde en helt ny Afdeling i derfor Skibsmæglerfirmaet Petersen, Møller & Hoppe i København. Han overtog her en Stilling som Befragter og dannede i Løbet af 2 Aar en Befragtningsafdeling for Sejlskibe; Konkurrencen var stor paa dette Tidspunkt, og der maatte noget usædvanligt til for at være det nødvendige Hestehoved foran Konkurrenterne, hvorfor han anskaffede sig en Cycle, der gjorde det muligt for ham at være den første hos Skipperne, der skulde besøges rundt om i Havnen.

Imidlertid var det smaat med Anerkendelsen i denne Stilling, og da Lønnen kun androg 1500 Kroner om Aaret uden Tantième, modtog Marius Nielsen et fordelagtigt Tilbud paa Tantiémebasis fra Konkurrenter, som havde lagt Mærke til ham og saa en brugbar Kraft i ham.

I Aaret 1893 begyndte han saa hos det Firma — Skibsmæglerne Holm & Wonsild — hvor han nedlagde hele sin Manddoms Arbejde og støt, Aar for Aar, arbejdede sig frem; 1897 tog han Mæglerexamen, blev derefter Associé for i 1905 at blive Medindehaver. Paa hans Initiativ stiftedes D/S »Progress« og D/S »Gefion«, hver paa 4 Dampskibe med en Tonnage af ca. 16,500 Tons d.w.

Han udskilte sig i 1916 fra Firmaet Holm & Wonsild og etablerede sit eget Firma, Marius Nielsen & Søn, — startede samme Aar D/S »Skagerak«, der i 1918 omfattede 9 Dampbaade og udvidede omtrent samtidig »Progress«, der nu omfatter 26 Dampskibe med en Tonnage af 51,850 Tons d.w.

Hans Interesser indskrænkede sig dog ikke til Søens Erhverv; han købte saaledes Jernstøberierne M. P. Allerup's Eftf. i Odense, indenfor hvilke hans Broder havde tjent sig op fra Dreng til Direktør, og som han ved Omorganisering drev frem til at være et af de ledende Firmaer i Branchen.

Skibsreder Marius Nielsen har gennem Aarene haft talrige Tillids- og hverv. Han er Formand i Bestyrelsen for A/S M. P. Allerups Eftf., Næstformand i Bestyrelsen for Sømandsforeningen af 1856, Bestyrelsesmedlem i Genforeningsselskabet Skandinavia. I en Aarrække sad han i Dansk Dampskibsrederiforenings Bestyrelse og i Burmeister & Wain's Bestyrelse, Assuranceforeningen »Skuld« og »Danske Rederes Retsværn« samt »Lloyd« og »Fællesrepræsentationen for Dansk Skibsfart«, for blot at nævne en Del.



P. NIELSEN

P. N I E L S E N

Født 21. Oktober 1854. Begyndte Virksomhed i Brønderslev 1886, udvider den med Fabrikken Pedershaabs Cementindustri 1915. R. af D.

I Brønderslev, lige op til Banelinien, ligger den Virksomhed, Pedershaab Cementindustri, der er vokset frem af en enkelt Mands Initiativ, og er der noget Livsløb, der kan afgive en Lære, saa er det vel nok det, som de store Brønderslev-Fabrikers Leder, Fabrikant *P. Nielsen* kan se tilbage paa.

P. Nielsen er født i Aistrup i Nordjylland. Faderen var Landmand, en Tid ogsaa Bødker, og Forholdene i Hjemmet var til at begynde med meget beskedne. I sin tidligste Barndom kom han med Forældrene til Sanden i Vestbjerg, hvor Faderen fik en lille Gaard. I Landsby-skolen fik han sin første, nødtørftige Undervisning, men hjalp iøvrigt til saa godt han kunde i Hjemmet og ude i Marken.

Da han var 19 Aar gammel fik han Plads i Lindholm hos Fabrikant Rasch, som drev noget kunstigt Maskineri, sagdes der, men foreløbig var P. Nielsen Bestyrer af Fabrikantens lille Landbrug, der bestod af to Køer og iøvrigt bragte han Varer til Byen paa Trækvogn. Efter $\frac{1}{2}$ Aars Forløb fik han Plads paa selve Fabrikken, med Løn af 50 Rigsdaler om Aaret, men han øjnede Mulighed for at faa Akkordarbejde. Arbejdet interesserede ham, og der var god Lejlighed til at eksperimentere. Da han havde arbejdet hos Rasch i $3\frac{1}{2}$ Aar, vilde han se sig om i Verden og tog til København, hvor han søgte Arbejde paa forskellige Fabriker; han fik Plads hos Brændevinsbrænder Poulsen i Borgergade med Løn 60 Kr. maanedlig samt fri Bolig, Øl og Brænde-

vin. Samtidig med at hjælpe i Brænderiet skulde han passe ca. 30 Køer. Siden fik han Plads hos en Ligkistesnedker, men dermed var han færdig med København; han tog hjem og fik paany Arbejde hos Rasch.

I 1877 forlod han Lindholm, og efter nogen Tids Overvejelse begyndte han Opførelsen af et lille Værksted for Enden af Forældrenes Hus. Ogsaa en lille Mølle blev lavet, til at staa paa Huset og trække Slibesten og Boremaskine, det lykkedes godt, saavel med Træ som med Smedearbejdet. En Ambolt og Skruestik blev anskaffet og en Klippemaskine. Selv havde P. Nielsen opsparret 440 Kroner og Faderen hjalp ham nu med yderligere 500 Kr. Aaret efter var han — hjulpet af sin Broder — naaet saa vidt, at de kunde levere lidt Hængsler. Omsætningen blev i Løbet af Aaret 825 Kr., det følgende Aar steg den til det dobbelte og nu maatte han have en Smed og en Dreng til Hjælp. Varerne blev kørt paa Trillebøre til Sulsted Station, ca. $\frac{1}{2}$ Mil, og han sendte nu en Formular ud til Isenkræmmerne: »Jeg tillader mig herved at henlede Deres Opmærksomhed paa min nyanlagte Fabrik for Bygningsbeslag, og skal det stedse være min Opgave at levere Dem prima Varer til moderate Priser.« Broderen trak sig imidlertid ud af Arbejdet for at blive Bager.

Efter nogle Aars Forløb, hvor det stadig var gaaet frem, omend smaat, blev han gift og fik en glimrende Støtte i sin Hustru.

Der blev nu bygget 22 Alen til Fabriken, dels til Udvidelse af Værkstedet, dels til Beboelse. Der kom flere og flere Arbejdere, der alle var paa Kost. Det kneb stadig med Driftskapital, derimod ikke med Ideer vedrørende Udvidelse. P. Nielsen fik tilsidst en af sine Forretningsvenner Isenkræmmer Knudsen i Hjørring interesseret i at støtte sig, og ved hans Hjælp lykkedes det at erhverve Grund i Brønderslev og her opførtes nu en Fabrik og et Beboelseshus, 50 Alen langt og 14 bredt, og der blev anskaffet en Dampmaskine fra Aalborg.

Det blev meget sløjt med Salget fra den nye Fabrik de første Aar; den gav kun 400 Kroner, og da hans private Forbrug havde været — Familien var vokset med et Barn hvert andet Aar — 1200 Kr., var

der straks et større Underskud. Men P. Nielsen vidste, at han havde slidt haardt i det, tit 14 til 16 Timer i Døgnet, og det private Forbrug kunde ikke indskrænkes. Han maatte se at finde lettere Metoder at fremstille Varerne paa, og det lykkedes. Paa Udstillingen i 1888 i København saa han en Maskine til at dreje Berlinerknopper paa, og den kunde fremstille 600 Stk. om Dagen, mens en Mand tidligere kun havde kunnet præstere 100. Han rejste hjem og fik efter en Tids Eksperimenteren fremstillet en Maskine, der kunde fremstille 1200 Stk. Adskillige Aar efter købte P. Nielsen i Westphalen en Maskine til samme Brug, hvorpaa en Mand kunde dreje 5 à 6000 Stk. Siden fik han en Idé til en Maskine til at lave Kramper paa, og disse Kramper kunde sælges langt billigere end de indførte.

Nu bedredes Forretningen og de økonomiske Kaar betydeligt Aar for Aar, og Fabriken sendte egne Agenter ud. I 1899 nedbrændte hele Virksomheden tillige med forskellige Tilbygninger. Der arbejdedes paa det Tidspunkt med 45 Mand, og de var meget forknytte over at skulle blive arbejdsløse. Men der blev straks taget fat paa at rydde Grunden, og efterhaanden rejste den nye Fabrik sig. Det blev til Pedershaab Cementindustri og Maskinfabrik, og Aar for Aar voksede Bedriften. I adskillige Aar havde P. Nielsen, der helst vilde have sine Folk paa Kost og være som en Fader for dem, ikke villet have med Fagforeningerne at gøre, og det gav Anledning til adskillige Stridigheder, der dog til Slut udlignedes. Det var et af P. Nielsens Ønsker at skaffe Arbejderne — efterhaanden som deres Antal steg — eget Hus, og der er i Tidens Løb bygget over 50 Huse og de er vistnok alle solgt under, hvad de kostede at bygge, og der har rejst sig en hel lille Arbejderby omkring »Pedershaab«.

P. Nielsens forskellige Virksomheder i Brønderslev kom hurtigt til at præge den lille Bys Udvikling, og hele den originale, men efterhaanden af alle respekterede Maade han drev sin Virksomhed frem og sørgede for sine Arbejdere paa, gav ham en Særstilling ikke blot i Byen men ogsaa indenfor sit Lands Industri.

P. Nielsen havde set rigtigt. Han specialiserede sig efterhaanden i Fremstilling af Maskiner for Cementvarer, Cementrørsforme, Blandemaskiner o. s. v. og ikke blot i Danmark blev der Efterspørgsel efter dem, ogsaa ude i Verden, og i Aarenes Løb er det blevet til en meget betydelig Eksport, ikke mindst til oversøiske Lande.

Skridt for Skridt er Virksomheden blevet bygget op, og beundringsværdigt er det Arbejde, der her er udført. Hans Sønner lærte Maskinfaget og er paa forskellig Maade knyttet til Virksomheden, hvor den daglige Ledelse efterhaanden gaar over til 3 af Sønnerne. P. Nielsens Hustru har været sin Mand en uvurderlig Støtte i Aarenes Løb, og den Udvikling, der har fundet Sted, fremgaar tydeligst af Tallene, der viser, hvor stærkt Produktionen er steget: I 1901 var der en Om sætning paa ca. 90.000, og den steg i Krigsaarene til over 1 Million og er i Øjeblikket paa Pedershaab mellem 6—700.000 Kr. og paa Pedershaab Cementindustri ca. 1½ Million.

Beständig har det været Fabrikant P. Nielsens Opgave at gøre Arbejderne interesseret i Forretningen og om muligt faa Udsigt til en sorgfri Alderdom. Saaledes blev det vedtaget 1. Januar 1918 at oprette en Pensionskasse, hvortil der straks af Fabriken blev indbetalt 20.000 Kr. Enhver, der vilde være Medlem, betalte et lille Kvartalsbidrag og Fabriken et tilsvarende Beløb og Pensionskassens Formue er stadig steget. Endvidere har P. Nielsen tilbudt Arbejderne, at de fik Del i Udbyttet efter at der var udbetalt 6 pCt. til Aktionærerne.

Det er en Bedrift at have rejst en Virksomhed som Maskinfabrikkerne Pedershaab og Pedershaab Cementindustri; de skylder udelukkende P. Nielsens Initiativ deres Tilblivelse, men foruden ved sin Energi og Foretagsomhed fortjener han Anerkendelse for den Maade, hvorpaa han har arbejdet for de Menneskers Ve og Vel, der er i hans Tjeneste. I mere end en Henseende er P. Nielsens Fabrikker i Brønderslev forbilledlige, og det er et stort og betydende Livsværk, der her er udført.

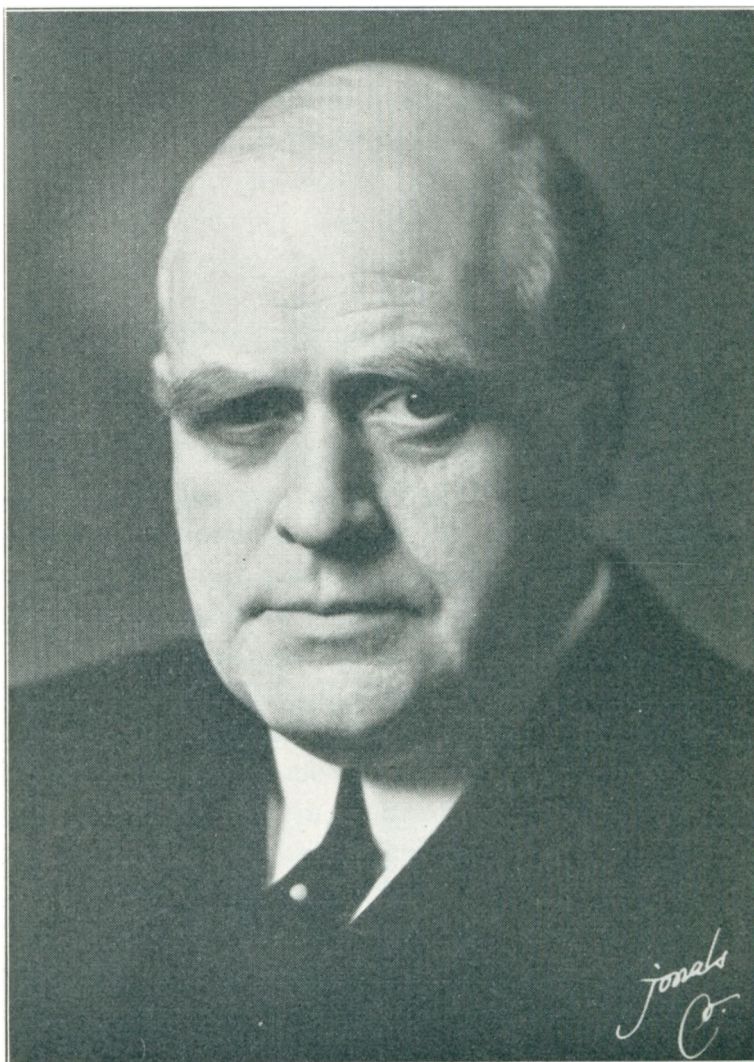
CHR. H. OLESEN

Født 31. Januar 1885. Sekretær i
A/S De danske Spritfabrikker 1910.
Underdirektør 1914. Direktør 1916.
R., DM. p. p.

SELV om *Chr. H. Olesen*, De danske Spritfabrikkers nuværende Direktør, som Industrileder og Forretningsmand har opnaaet en aldrig saa fremskudt Position, er det dog først og fremmest som »Dansk Arbejde«s Formand, han har gjort sit Livs største Indsats. Naar »Dansk Arbejde«s Bevægelsen har udviklet sig saa stærkt, at den faktisk er trængt ud i alle Kredse af Befolkningen, saa skyldes det mere end noget andet den Propaganda, Chr. H. Olesen har gjort sig til Talsmand for. Han har udført et Organisationsarbejde til Gavn for dansk Erhvervsliv, der er uden Sidestykke.

Det var en stor og velfunderet Virksomhed, den unge Chr. H. Olesen traadte ind i. Faderen, C. A. Olesen havde oparbejdet Forretningen »De danske Spritfabrikker«, den havde et landskendt Navn og en solid og grundfæstet Position, men Chr. H. Olesen har ikke destomindre haft mange Vanskeligheder at overvinde. Alle Krigstidens og Efterkrigstidens Restriktioner, de fabelagtige Skatteforhøjelser, der forandrede »den fattige Mands Snaps« til en Luksusdrik, hele Omlægningen af Produktionen, saaledes at Fabrikerne nu lægger mere Vægt paa Gær og teknisk Spritfabrikation end paa Fremstillingen af Snaps, alt dette har Chr. H. Olesen ledet Arbejdet med.

Efter at være blevet Student og cand. phil., kom han i Handelslære, først i en Købmandsforretning i Præstø og derefter i de tre store Lande, i Hamburg, Bordeaux og London, hvorefter han blev ansat i



CHR. H. OLESEN

Kreditorforeningen af 2. August 1905. Derfra gik han over i Spritfabrikerne, hvor han først var Sekretær, derefter avancerede han til Underdirektør og endelig til Direktør i 1916.

Mere end nogen anden af sine samtidige har Chr. H. Olesen arbejdet for den danske Industris Fremme. Gang paa Gang har han offentlig taget til Orde for at gøre Propaganda for den danske Industri, og det er ikke blot sin egen Virksomhed, han har arbejdet for, det er Industrien i sin Helhed. Fra mange Sider har der været Bud efter Chr. H. Olesen, og skønt han endnu er en Mand i sine bedste Aar, er det et imponerende Antal Selskaber, han har været Formand for eller Bestyrelsesmedlem af. Han har været Medlem af Industriraadets forskellige Udvalg og af Arbejdsgiverforeningens Bestyrelse. Ikke mindst Ungdommen har han interesseret sig for. Han har arbejdet stadigt for at skaffe de unge Handelsmænd den bedst mulige Uddannelse og gode Arbejdsvilkaar, hvad han bl. a. har vist i sit Arbejde for Pensionsforsikringsanstalten og for Engageringskontoret for Handel og Industri. Han har utallige Gange overfor Regering og Rigsdag staaet som den myndige, indsigtfulde og forhandlingsdygtige Repræsentant for den Industri, til hvis Førstemænd han hører. I den Generation han tilhører, blandt de Mænd, der endnu ikke har naaet de 50, rager han op som den absolutte Førerskikkelse, og i kommende Aar vil det utvivlsomt mere og mere blive ham, der kommer til at staa som det samlende Midtpunkt indenfor dansk Erhvervsliv.

Men hvad stort og betydningsfuldt han endnu vil naa at faa udrettet til Gavn for dansk Industri, intet vil dog faa den Indsats han har gjort for »Dansk Arbejde«-Bevægelsen til at blegne. »Dansk Arbejde«s Historie er hans egen Historie, og den er rig paa interessante Momenter:

Chr. H. Olesen kom ind i Landsforeningen »Dansk Arbejde«s Bestyrelse i 1919 og Aaret efter blev han Landsforeningens Formand. »Dansk Arbejde« var blevet startet i 1908, og havde haft mange Van-

skeligheder at kæmpe med. Først med Chr. H. Olesen fik Bevægelse og Forening virkeligt Format. Han var Manden, der traadte de nye Stier, han knyttede Forbindelser til alle Sider, Husmødrene, Landmændene, kort sagt han populariserede »Dansk Arbejde«.

Det er nu blevet en Bevægelse alle regner med, lige fra Regeringen til det mindste Industriforetagende. Chr. H. Olesens Propaganda har virket saaledes, at enhver fornuftig dansk Husmoder nu viser Omtanke, naar hun foretager sine Indkøb og spørger hvor Varen kommer fra, og hun ved, det har Betydning, hvis det er dansk Arbejde. Selv i de mindste Byer er der dannet Afdelinger under Landsforeningen. Chr. H. Olesen har ydermere faaet »Dansk Arbejde«s Økonomi i Orden.

Gennem dette Chr. H. Olesens Manddomsværk er det lykkedes at skaffe Beskæftigelse til mange ledige Hænder her i Landet, og Aar for Aar er »Dansk Arbejde« steget i Betydning. Udstillinger, stadig Propaganda og her først og sidst den daglige Paavirkning har ændret hele den danske Befolknings Syn paa denne Bevægelse, saaledes at man nu kan sige med fuld Ret, at det er en Landsbevægelse. At den er blevet ledet rent upolitisk og netop derigennem har formaaet at vinde Indpas i alle Kredse, tjener ogsaa Chr. H. Olesen til Ære. I Aarenes Løb er han blevet til et med Bevægelsen. Uden ham var »Dansk Arbejde« aldrig naaet den Position, Foreningen har i Dag.

A. F. OLSEN

Født 9. Februar 1868. Direktør for De forenede nordjyske Teglværker fra 1903. Formand i I/S Aalborg Teglværkers Salgskontor i Aalborg fra 1922.

DET var en Række højtbegavede Børn, der voksede op i Teglværksejer Jeppe Olsens Hjem i Kongens Lyngby. To af Sønerne blev senere dansk Journalistikens kendteste Navne, selve Pioneren for den moderne Avis, Politikens Chefredaktør Henrik Cavling og Ekstrabladets uforlignelige Redaktør Frejlif Olsen. En tredje Søn, *A. F. Olsen*, Frejlif Olsens Tvillingbroder, gjorde sig gældende paa et helt andet Felt, men ikke mindre, han blev Leder af de nordjyske Teglværker, Borgmester i Aalborg og Konsul, Formand for den lokale Sammenslutning af Arbejdsgivere i Aalborg og meget mere.

A. F. Olsens Fader, som indtil 1876 drev Jægersborg Teglværk efter at have været Teglmester paa Lyngby Teglværk, startede derefter en Brændeforretning i Kongens Lyngby. Forholdene i Hjemmet var gode, men dog saadanne, at alle Børnene maatte arbejde med i Forretningen fra deres tidligste Alder, for at hjælpe med til at bjerge Føden for Hjemmet.

A. F. Olsen gik i Lyngby Kommuneskole, og da han ønskede at træde i sin Faders Spor som Teglværksmand, blev han efter sin Konfirmation antaget som Elev paa Hakkemose Teglværk ved Taastrup St., hvor han maatte deltage i alt Teglværksarbejde paa det for sin Tid store og moderne indrettede Teglværk, der ejedes af Etatsraad Langaard.

Om Vintrene bødede A. F. Olsen paa sine manglende teoretiske Kundskaber ved at tage Undervisning paa teknisk Skole i København,



A. F. OLSEN

paa Handelsskole samt Maskinkursus paa Navigationsskolen, hvorfra han tog Maskinisteksamen.

Paa Hakkemose Teglværk indrettedes i 1884 en Fabrik for »Fajanceovne« til hvis Opførelse og Ledelse den da unge Polytekniker, Ingeniør Alexander Foss blev antaget. Mellem den 10 Aar yngre A. F. Olsen og Ing. Alex. Foss indlededes her et Samarbejde og Venskab, som fortsattes efter at Ing. Alex. Foss var indtraadt i Firmaet F. L. Smidth & Co., hvor han i Begyndelsen særlig beskæftigede sig med Teglværksafdelingen.

A. F. Olsen, som havde fortsat sin Uddannelse ved Teglværksfaget ved Ophold paa Værker i Tyskland samt ved Ledelsen af Teglværker i Danmark, Sverige og Finland, blev i 1897 ansat som Bestyrer af Hedehus-Teglværket, et Mønsterteglværk, som F. L. Smidth & Co. indrettede særlig af Hensyn til den store Forretning Firmaet den Gang havde med Anlæg af Teglværker i Ind- og Udland. Ing. Alex. Foss stod for Ledelsen af Hedehus Teglværket og for Firmaets store Interesser i »De forenede nordjyske Teglværker« ved Aalborg, hvor A. F. Olsen blev ansat som Direktør i 1903, og hvor han derefter har haft sin Gerning.

Adskillige Teglværker er siden da indgaaet i Koncernen. De forenede nordjyske Teglværker ligesom de fleste Teglværker i Aalborg og Opland er samlede i et fælles Salgskontor, for hvilket A. F. Olsen er Formand.

A. F. Olsen har indenfor sine Fagfællers Kreds en Del Tillidshverv, er saaledes mangeaarig Formand for Teglværksforeningen for Jylland. Bestyrelsesmedlem for Kalk- og Teglværksforeningen af 1893 samt i Bestyrelsen for Fagets Tidsskrift »Lerindustrien«.

I Aalborg blev A. F. Olsen hurtigt en velkendt og anset Mand, han kom i 1913 ind i Byraadet og var folkevalgt Borgmester fra 1921 til 25, og sidder stadig i Byraadet. Fra 1927 har A. F. Olsen været svensk Vicekonsul i Aalborg.

Han har i særlig Grad interesseret sig for Børneforsorg og er For-

mand i Bestyrelsen for Landsforeningens Børnehjem i Nørre Sundby. Ogsaa Arbejdsgiverforeningsspørgsmaal har han interesseret sig for, og han er Medlem af Dansk Arbejdsgiverforenings Hovedbestyrelse fra 1920 og i Hovedbestyrelsen for Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring. Han er Medlem af Arbejdsanvisningskontoret for Byer i Aalborg Amt. A. F. Olsen er overordentlig socialt interesseret, og selvom han har fulgt en anden Linie end sine to Brødre, har de utvivlsomt adskillige fælles Interesser, ligesom de utvivlsomt har arbejdet ud fra samme Forudsætninger. Derfor tilhører Konsul A. F. Olsen i Modsætning til de fleste af sine Standsfæller i politisk Henseende det Parti, som Brødrenes to Blade er Organer for, og er Medlem af det radikale Partis Hovedbestyrelse, og alene det særtegner ham. Han er altid gaaet sine egne Veje, men har udrettet mangt og meget, som det ellers ikke vilde falde i store Erhvervsdrivendes Lod at udføre, og det gælder navnlig i social Henseende.

Der gaar en bestemt Linie gennem hele A. F. Olsens Karrière; Barndomshjemmet og Indtrykkene derfra har præget hans Liv, og hans Indstilling overfor Tilværelsens forskellige Problemer falder utvivlsomt i det store og hele sammen med hans Brødrers. Ganske vist, nogen Stridens Mand er han ikke — alene det, at hans Villa har Navnet »Fredelighed« viser det — men netop gennem hans udprægede sociale Forstaaelse, har hans Liv og Arbejde maaske faaet et dybere Indhold end de flestes. Han er en udpræget Ener indenfor de danske Erhvervsmænd, og Forklaringen herpaa har man først og fremmest i hans Afstamning. Han er naaet vidt frem, men det har ikke betydet alt for ham. Og han er tillige en af de Mænd, der i lige høj Grad faar den mest uforbeholdne Anerkendelse saavel fra sine Standsfællers som fra sine Arbejderes Side.

CHR. A. OLSEN

Født 2. September 1879, indtraadt i Firmaet Aage Havemann 1904. — Medindehaver af Firma: Aage Havemanns Eftf.

GROSSERER *Chr. A. Olsen* er født i København, som Søn af Mellemhandler Anders Olsen. Han tog Præliminæreksamen 1895, og var derefter 2 Aar i Handelslære. Fra 1. April 1897 til Februar 1904 var han ansat i Statsbanernes Regnskabsafdeling. I Februar 1904 i Firma Aage Havemann, der var grundlagt 1902, hvis Indehaver var en tidligere Skolekammerat og hørte til hans bedste Venner.

Han blev Prokurist og ledede Firmaet ret selvstændig, da Aage Havemann desværre af en snigende Sygdom hindredes i at arbejde og virke, som hans Energi og Evner berettigede ham til.

Aage Havemann døde i Begyndelsen af 1907; Chr. A. Olsen overtog herefter Firmaet for egen Regning fra 1. August 1907 under Firmaets navn: Aage Havemanns Eftf.

Firmaet var paabegyndt i 1902 under ret beskedne Forhold som en gros Forretning med Lager for egen Regning, hovedsagelig af elektriske Artikler for Ringeledning, Telefon- og Signalanlæg samt TørlElementer. Firmaet optog som det første her i Landet Salget af elektriske Lommelamper — til dels af eget Fabrikat — samt Lamper og Batterier hertil. Senere optoges Salget af alle Installationsmaterialer for elektriske Lys- og Kraftanlæg, Metaltraadslamper, elektriske Varme- og Kogeapparater, elektriske Maale- og Kontrolinstrumenter etc.

Selv om Virksomheden kun i ringe Grad kan tages som Rettesnor for den stærke Udvikling, der siden Aarhundredets Begyndelse er foregaaet i Elektricitetsbranchen, til dels præget af de store Verdens-



CHR. A. OLSEN

koncerner, har Firmaet efter bedste Evne forsøgt at gøre sin Indsats paa forskellige Omraader.

Aage Havemanns Eftf. har saaledes overtaget Fabrikationen af de bekendte ONO-Sikringer, der er indarbejdet paa Bekostning af den udenlandske Import og hvorved skabes ikke saa lidt Beskæftigelse.

I Efteraaret 1922, før den første Radiofonistation i England aabnedes, paabegyndte Firmaet Salget af Radiomateriel til Amatørbrug.

Som Hovedforhandler for den verdenskendte Tør-Elementfabrik Hellesens Enke & V. Ludvigsen A/S, der allerede i nogen Tid havde eksporteret de første Typer Anodebatterier, og takket være Firmaets gode Forbindelser i Ind- og Udland, var Grundlaget for Firmaets Radioafdeling snart lagt, og i Begyndelsen af 1923 spredtes de første Radioapparater og Byggesæt ud over Landet.

Aage Havemanns Eftf. har tillige interesseret sig for Røntgen- og elektromedicinske Apparater og opretholder en Afdeling herfor.

I 1927 indtraadte Chr. A. Olsen som Formand i Bestyrelsen for A/S Vesta, der siden 1913 har fabrikeret elektriske Varme- og Kogeapparater som eneste danske Specialfabrik. Denne Virksomhed fremstiller hovedsagelig Strygejern, Varmeovne, Vandvarmere og Storkøkkener ogsaa for Skibsbrug og driver en ret betydelig Eksport. Fabrikation af Apparater til Brug i Husholdninger som: Kogeplader, Komfurer etc. blev nu optaget og af en Kvalitet, der fuldt ud er paa Højde med de bedste udenlandske. Tillige anlagdes en Filialfabrik i Bruxelles i Belgien til Eksportinteresserne. Firmaet har interesseret sig for Optagelse af nye Fabrikationer her i Landet og saaledes skaffet Arbejde ved Fremstilling af Varer, der hidtil indkøbtes i Udlandet. Som en af de vigtigste af saadanne Artikler skal nævnes den danske Metaltraadslampe Dan, der fabrikeres i Aabenraa af Dansk Glødelampefabrik A/S. Selv om Lampen kun har været paa Markedet i ca. 1½ Aar, har Salget understøttet af Firmaets gode Salgsorganisation været tilfredsstillende.

Som en naturlig Følge af Firmaets Stilling paa Lampemarkedet var

ligeledes oprettet en særlig Afdeling for Belysningsarmaturer for ind- og udvendig Brug. Aage Havemanns Eftf. var et af de første Firmaer her hjemme, der interesserede sig for Facade-Belysning.

Naar Firmaet Aage Havemanns Eftf. i Dag staar som det ældste og betydeligste Grossistfirma inden for Elektricitetsbranchen, skyldes det hovedsagelig den dygtige Medarbejderstab, det efterhaanden er lykkedes Firmaet at knytte til sig, bl. a. Grosserer Olsens Kompagnon siden 1916 Grosserer B. Nordrup, Ingeniør — nu Direktør for A/S Vesta — J. Palle, Firmaets Filialbestyrere, Rejsende og m. a. Mange har begyndt deres Løbebane hos Aage Havemann Eftf. og er stadig ansatte i Firmaet — et Bevis paa det gode Samarbejde, som er af største Vigtighed for Fremgang.

Bortset fra Krisen 1908—09, der følte haardt for det unge Firma, har Aage Havemanns Eftf. støt og rolig arbejdet sig frem, stadig været vaagen og aaben for Udnyttelsen af de Chancer, der maatte byde sig. Under og efter Krigen oparbejdedes saaledes en ret betydelig Eksportforretning over Københavns Frihavn, hvor Firmaet stadig har Lager. Den store Interesse i dansk Produktion er kommet Firmaet til gode under de nuværende vanskelige Valuta- og Importforhold.

Den store Udvikling fra den beskedne Begyndelse til i Dag, hvor Firmaet med sine Filialer her i Landet i Aalborg, Aarhus, Haderslev, Odense og Nykøbing F. beskæftiger et Personale paa ca. 100 Personer, har naturligvis kun været mulig ved Kundekredsens Tillid og Støtte.

Firmaet har tillige Filial i Helsingfors for Røntgen og elektromedicinske Apparater, der drives som Aktieselskab, og har overtaget Hovedinteresserne i A/S Vesta, der her i Landet beskæftiger ca. 50 og i Belgien ca. 25 Personer.

Chr. A. Olsen har været virksom for gode og sunde Forhold inden for Branchen og var saaledes Formand for Elektricitetsbranchens Kreditorforening i den første vanskelige Tid fra 1924 til 1930, og er siden Næstformand i Hovedforeningen: Foreningen af Fabrikanter og Grossister i Elektricitets-Branchen.

OLE OLSEN

Født 5. Maj 1863. Oprettede Nordisk
Films Compagni 1905. Generaldirektør
for Aktieselskabet af samme Navn 1911.

FILMEN har været vort Aarhundredes mest straalende Eventyr, og den danske Pioner indenfor dette Felt, *Ole Olsen*, kan da ogsaa se tilbage paa en Karriere, der er intet mindre. Han skabte den danske Filmsindustri, han saa før nogen anden de Muligheder, der laa gemt deri, han tog sin Chance, og hans Indsats vil der til Staa-dighed staa Gny om.

Ole Olsen er født i Stareklint ved Vallekilde som Søn af en fattig Husmand. Forældrene havde Livet igennem trange Kaar at kæmpe med, og Ole Olsen, der var det tredie ældste af fem Børn, maatte i en meget ung Alder sørge for sig selv. Hans Barndom var trist, men selvom hans Omgivelser og Tilværelse var fattig, var hans Fantasi livlig og rig. Han maatte opleve noget, han maatte bort fra alt det triste, for han havde Vandrerblodet i Aarerne, og det lod ham aldrig i Ro. Han berejste Skandinavien og Tyskland som Impressario, indtil han i 1897 skabte Malmø Tivoli, for hvilket han var Direktør i 4 Aar.

I 1904 fik Ole Olsen Bevilling til at drive Biografteatret i Vimmelskiftet, som var et af de første levende Billed-Teatre i København. Her laa Spiren til det senere verdensomspændende Firma. Ole Olsen erhvervede sig Optagelsesapparater og begyndte selv at fremstille Films. De allerførste Films blev optaget paa en frederiksbergsk Villa-vej, hvor Ole Olsen dengang boede. Den blev spillet uden Manu-



OLE OLSEN

skript, ganske improviseret, og Hovedpersonerne blev fremstillet af hans Familie og Venner og Bekendte, bl. a. Tegneren Robert Storm Petersen.

Det var den første svage Begyndelse. Rigtigt Røre om hans Navn kom der, da han trods Justitsminister Albertis Forbud optog en Film af en Løvejagt paa Elleore i Roskilde Fjord. Ved den paafølgende Retssag blev Ole Olsen frikendt ved alle Instanser. Efter en Række famlende Forsøg kom der mere og mere Hold over Arbejdet. Ole Olsen fik dannet »Nordisk Films Compagni«, og snart begyndte Filmen at vække Opmærksomhed, først hjemme, saa i Udlandet. Firmaet aabnede egne Filialer i Tyskland, England, Schweiz, Holland og U. S. A. samt Generalagenturer i Frankrig, Italien, Spanien, Rusland, Østrig-Ungarn og Syd-Amerika. Det blev Danmark, der stod som et af de førende Lande indenfor den nye Industri, og Nordisk Films Compagni blev bekendt Verden over. Paa den Internationale Kine-matographen-Industrie-Ausstellung i Hamborg 1908 erhvervede Firmaet da ogsaa allerede Guldmedaille og Ærespris. Manden, der havde skabt hele Selskabet, stod bagved og kunde kun stiltiende glæde sig over, at han havde set rigtigt. Han blev hverken hovmodig eller pralende ved sit Held. Han viste sig som den dygtige Forretningsmand, som før end nogen andre forstod, hvilken Betydning Filmen vilde faa i Fremtiden. Han var tidlig og silde paa Færde, meget energisk, og han omdannede Nordisk Films Compagni til et Aktieselskab i 1911 og blev selv dette Compagnis Generaldirektør. Det stød nu i en Aarrække som det førende i Verden, og Varemærket Isbjørnen blev set overalt paa Jordkloden. Firmaet erhvervede efterhaanden 35 af de førende Biograf-Teatre i Tyskland, som det dog paa Grund af de politiske Forhold under Krigen maatte lade overgaa til det tyske Firma Universum Film A. G. (Ufa), som Nordisk Films Co. var Medstifter af. Ufa er saaledes en direkte Fortsættelse af N. F. C.'s Virksomhed i Tyskland og Ole Olsen sad i en længere Aarrække i dette Selskabs Bestyrelse. Ole Olsen var i længere Tid knyttet til det af

ham selv skabte Selskab; Formand i Bestyrelsen til 1922 og Næstformand til 1924, derefter trak han sig ud af Virksomheden. Men hans Pionerindsats vil altid blive erindret. Han er Filmens Banebryder i Danmark, og hans Navn vil bestandig være knyttet til denne Industri, der efterhaanden har faaet en helt uoverskuelig Betydning.

Ole Olsen begyndte paa et ret tidligt Tidspunkt af sit Liv at nære Interesse for Kunst og udfoldede i Aarenes Løb en ivrig Samlervirksomhed. Ogsaa paa dette Punkt naaede han det fremragende, idet han paa sin smukke Ejendom »Stengaarden« i Hellerup har tilvejebragt Europas største og betydeligste Privatsamling af kunstindustriell Art.

CHR. OVERGAARD

Født 10. Maj 1876. Ingeniør hos Burmeister & Wain 1902. Selskabets Leder i Glasgow 1915—16. Driftsbestyrer hos B. & W. i København 1917. Direktør i Selskabet 1919—32.
K². DM. p. p.

SOM Industriraadets myndige og repræsentative Leder, som Burmeister & Wains Direktør i en vanskelig, krisefyldt Tid, som en Ingeniør af et Format ud over det almindelige, vil der altid staa Respekt om *Chr. Overgaards* Navn.

Christen Overgaard er født paa Hindsels ved Hvidbjerg; hans Fader var Proprietær. Han gik i Thisted Realskole og tog Præliminæreksamen i 1892, og han tog derefter polyteknisk Adgangseksamen 1897 og Eksamen for Maskiningeniører i 1902 paa Polyteknisk Lærestalt. Som ung cand. polyt. blev han 1. Marts 1902 ansat hos Burmeister & Wain; i den første Tid arbejdede han i Maskinværkstedet, og han avancerede efterhaanden. Fra 1908 blev han Leder af Selskabets Byggesektion ved Projekteringen af dets Staalværk m. m. I et Aar var han Leder af »The Burmeister & Wains Oil Engine Co.« i Glasgow og vendte saa tilbage til København, hvor han blev Driftsbestyrer hos B. & W. I 1919 udnævntes han endelig til Selskabets Fabriksdirektør.

Direktør Overgaards Virksomhed har særlig koncentreret sig om at skabe en saa fuldkommen Teknik som mulig, for herved at bøde paa den store Forskel i Arbejderlønninger her og hos Konkurrenterne i Udlandet. Igennem Aarene er der hos B. & W. gennem Konstruktion af Værktøjsmaskiner og Værktøjer skabt en saa høj Teknik, at B. & W. har været i Stand til at tage Kampen paa Verdensmarkedet op med stærke Konkurrenter. Direktør Overgaard har konstrueret en Række Værktøjsmaskiner, hvoraf flere hører til de største, der er



CHR. OVERGAARD

bygget i Verden; blandt andre Arbejder kan særlig fremhæves: det store Støberi paa Tegholmen, som har vist sig at arbejde meget økonomisk og vakt megen Opmærksomhed, ikke alene herhjemme men ogsaa i Udlandet.

Direktør Overgaard har startet og udviklet en rationel Lærlingeuddannelse, som har været af stor Betydning for Landets Jernindustri, ligesom han efter Overenskomst med Arbejderne i 1921—1922 fik gennemført Dag- og Natholds-Drift. Dette fik en stor Betydning for Udviklingen af B. & W., idet det herved var muligt at nedsætte Generalomkostningerne betydeligt.

For at bevare B. & W.'s Position paa Verdensmarkedet var det nødvendigt at være førende i Udviklingen, stadig at tage nye Opgaver op. Dette krævede de meget store og forcerede Udvidelser, idet de nye Felter for Anvendelse af Dieselmotoren krævede større og større Maskiner, hvilket igen krævede større og større Værksteder.

Først og fremmest kæmpede Chr. Overgaard for de to Ting: Beskæftigelse og internationale Ordre. Han var selvfølgelig først og fremmest Tekniker, og som saadan har han faaet megen Anerkendelse.

Da han blev Direktør for B. & W., kom han ind i Organisationslivet. Han var som skabt til at være Formand, hans Form, hans Forhandlingsevne, hans medfødte sunde Sans bragte ham her hurtigt frem i allerførste Række.

Han har været Medlem af Bestyrelsen for Frederiksberg Metalvarefabrik fra 1917; Medlem af Arbejdsgiverforeningens Forretningsudvalg, Medlem af Jern- og Metalindustriens Forretningsudvalg, Formand 1925—26; Medlem af Industriraadet fra 1925, dets Formand fra Marts 1926 til 1932. Samtidig Formand for Industriforeningen i København, Medlem af det internationale Handelskammers danske nationale Komité fra 1927, af Bestyrelsen for A/S Holeby Dieselmotorfabrik, af Ferner-Rute-Komitéens danske Afdeling, af Bestyrelsen for Burmeister & Wain for 1929—32 og af Bestyrelsen for Tietgen Fonden fra 1929. Dr. techn. h. c. ved den polytekniske Lærestanstalt.



JENS PEDERSEN

JENS PEDERSEN

Født 1. Marts 1873. Mag. scient. i Matematik
1897. Dr. polit. 1915. Direktør for Nordisk
Livsforsikring og Nordisk Ulykkesforsikring 1917.
R. af D. p. p.

FAA Mennesker har haft en mere ejendommelig Livsbane end Dr. polit. *Jens Pedersen*, Nordisk Livs- og Ulykkesforsikrings ledende Navn. Det er tilstrækkeligt at nævne nogle enkelte Trin af Dr. Jens Pedersens Karriere for at faa et Indtryk heraf: Møllersvend — Arbejdsmand — Student — Magister — Aktuar — Prokurist — Dr. polit. — Direktør — Formand for Assurandør-Societetet og Indehaver af mange andre Tillidshverv. Men der gaar ikke desto mindre en rød Traad gennem hele hans Levnedsløb. Energi og usædvanlige Evner i Forening har ført ham frem.

Jens Pedersen er født paa Lundegaard ved Præstø i et lille Parcellethjem. Forholdene i Hjemmet var yderst beskedne. Faderen ejede 6—7 Tønder Land, og Sønnen blev sendt i en Landsbyskole indtil Konfirmationsalderen. Samtidig hermed hjalp han Faderen med Landarbejdet i Hjemmet, men alligevel var han som knap 10-aarig den øverste i Klassen.

Efter Konfirmationen kom han i Møllerslære, fordi Forældrene ikke havde Raad til at lade ham læse. Efter 3 Aars Forløb blev han udlært i dette Fag og fik Plads som Svend paa Lærestedet. Han var klar over, at her laa ingen Chancer for at skaffe Penge til at læse til Præliminæreksamen. Han tog derfor i 4—5 Maaneder Plads som Arbejdsmand og sammensparede nogle faa Hundrede Kroner, som tillige med lidt Støtte hjemmefra blev brugt til at tage Præliminæreksamen paa det daværende Blaagaards Seminarium; Kursuset varede 9 Mdr. Det

lykkedes ham at faa rejst et Laan, og han læste derefter til Adgangs-eksamen til Polyteknisk Læreanstalt i det følgende halve Aar, og fik i 1893 Adgangseksamen. Han vilde imidlertid ikke være Polytekniker, men hurtigst muligt lære noget Matematik for at kunne tjene ved Undervisning og Manuduktion. Samtidig læste han til Studentereksamen og Magisterkonferens, som han tog henholdsvis i 1896 og 1897, mens han tillige underviste i Matematik.

Han blev saa (i 1897) ansat i Nordisk Livsforsikring som Beregner, men maatte forøvrigt deltage i alt Arbejde paa Kontoret i Selskabet, der den Gang var ganske nyt, idet det var stiftet samme Aar (af Direktør V. E. Gamburg og senere Statsminister Niels Neergaard). Da der i 1905 kom en Livsforsikringslov, blev han af Forsikringsraadet anerkendt som Selskabets ansvarshavende Aktuar. I 1908 udtraadte Neergaard, der blev Finansminister, og Jens Pedersen fik Prokura i Selskabet. I 1917 blev han Direktør i begge Selskaber (Nord. Livsforsikring og Nord. Ulykkesforsikring). I 1915 tog han Doktorgraden paa en Afhandling om »Et Livsforsikrings Selskabs Økonomi«.

Dr. polit. Jens Pedersen har været meget interesseret for Undervisningen paa Handelsskolen af Lærlinge og har som Lærer selv deltaget i denne Undervisning.

En Mængde Tillidshverv er i Aarenes Løb blevet ham betroet:

Formand i Foreningen af danske Aktuarer 1917—19 og 1922—23.

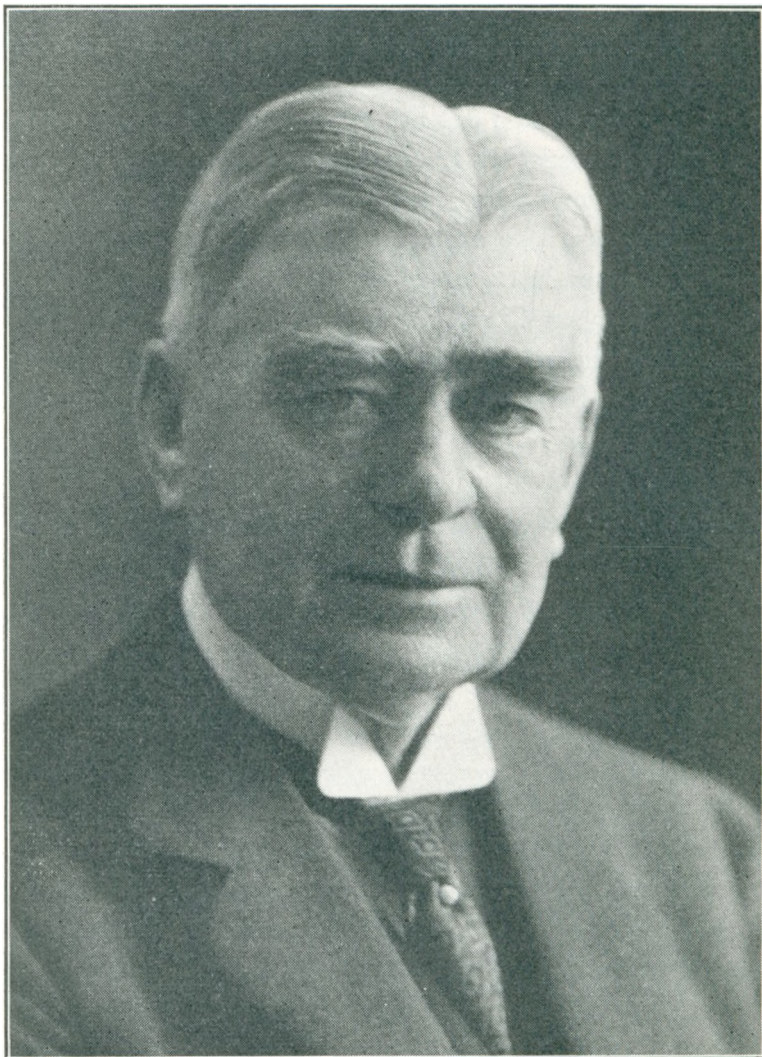
Medlem af Ass. Soc. Kom.; af Bedømmelseskomitéen for Forsikring af mindre gode Liv, indtil 1929; Medlem af Bestyrelsen for De danske Livsforsikringsselskabers Forening og af Dansk Ulykkesforsikringsforening; Medlem af Bestyrelsen for A/S. Pensions- og Livrente-Institutet; Medl. af Best. for Nordisk Genforsikring; Medl. af Best. for Nordisk Brandforsikring.

Har været Medlem af den skandinaviske Kommission af 1919 vedr. Forsikringslovgivningen.

Censor ved Eksamen for Forsikringsvidenskab og Statistik ved Universitetet 1919—26; Censor ved Forsikringshøjskolen.

Er Medlem af Repræsentantskabet for Københavns Handelsbank;
Medlem af De forenede Bryggeriers Bestyrelse og af Bestyrelsen for
Tuborgfondet.

Naar man ser paa Dr. Jens Pedersens Livsgerning, ser paa, hvad det er lykkedes ham at faa udrettet og hvor haardt, men samtidig maalbevidst, han har slidt i det for at vinde frem, vil det virke banalt at sige, at det har været et Eventyr. Det har været Energi, parret med usædvanlige Evner, der har bragt Dr. Jens Pedersen saa vidt, og hans Karriere kan ikke andet end virke ansporende paa de unge, der — selvom Støtten hjemmefra er ringe — skal begynde Tilværelsen. Den viser dem, at for den, der holder ud, for den, der forstaar at vælge sit Speciale og saa iøvrigt tage fat med fuld Kraft er der Chancer for at naa frem. Det har Dr. Jens Pedersen bevist.



ANDREAS PETERSEN

ANDREAS PETERSEN

Født 16. August 1850. Prokurist i Firmaet
Holger Petersen 1875, Associé i 1895. R. D.M.

I det store Holger Petersenske Firma er *Andreas Petersen* den sidste af dem, der har gjort hele Forretningens Udvikling med. Han er nu sammen med Holger Laage-Petersen Medindehaver.

I 60 Aar har han været knyttet til denne af Fættøren grundlagte Virksomhed; i dette mægtige Spand af Tid har han været Vidne til mange Forandringer og Forbedringer, og hans Livsværk er ganske naturligt helt og holdent knyttet til den store Virksomhed.

Oprindeligt var det slet ikke den Vej, Andreas Petersen skulde være gaaet. Han er født i Assens som Søn af Toldinspektør, Justitsraad M. C. Petersen, der i 1860 blev forflyttet til Horsens, hvor Sønnen kom i Latinskolen. 16 Aar gammel forlod Andreas Petersen denne og blev sat i Boghandlerlære. Han blev sendt til København og kom ind hos Boghandler Gad i Vimmelskaftet. Efter at have lært Boghandlerfaget her — det tog fire Aar — kom han ind i et andet kendt Firma, nemlig Loses Musikhandel.

Paa denne Tid udbrød den fransk-tyske Krig, og Andreas Petersen kom til den Overbevisning, at der i et krigsførende Land maatte være større Muligheder for unge Mennesker, der vilde frem, end Tilfældet var hjemme. Han bad sin Chef om at maatte rejse i Utide, og da det lykkedes ham at faa Plads i Bremen hos Musikforlaget Aug. Crantz, forlod han i 1871 Lose. Efter et Aar hos Crantz rejste han til Basel, hvor han fik en Stilling i Firmaet Gebr. Hug.

Under sit Ophold i Schweitz ansøgte Andreas Petersen det danske Krigsministerium om at maatte aftjene sin Værnepligt uden at gaa paa Session først. Det blev bevilliget, og næste Aar var han inde som Menig ved 15. Bataillons 4. Kompagni. Tjenestetiden gav ham Lejlighed til jævnligt at besøge sin Fætter, Holger Petersen, som i 1868 havde grundlagt sin Forretning i København.

Fremtidsudsigterne blev ved disse Lejligheder drøftede, og da Chancerne indenfor Musikhandelen ikke syntes straalende, modtog Andreas Petersen med Tak Fætterens Tilbud om en Plads i hans Forretning.

I 1873 begyndte han paa Lageret; da kort Tid efter Pladsen som Bogholder blev ledig, fik han den, og i 1875 blev han Prokurist.

60 Aars Arbejde i den samme Virksomheds Tjeneste kan Andreas Petersen se tilbage paa. Han har ærligt og solidt arbejdet for den store Forretning, og han har *sin* Andel i, at den er naaet frem til det, den er i Dag. Hans Indsats blev ikke gjort udadtil — ved Rejser, Repræsentation eller iøjnefaldende Forandringer.

Hans Værk var det at holde Firmaet i nøje Kontakt med Kunderne, for hvem han har haft stor Betydning — enten det var med Raad og Støtte til Unge, der vilde starte nye Foretagender, eller det drejede sig om ældre Kunder, som i Konferencer og Samtaler kunde nyde godt af hans Erfaringer, Interesse og Forstaaelse.

Siden 1895 har han været Associé i Firmaet. Han har naaet at blive »the grand old man« indenfor danske Manufakturgrossister. Han er en af de faa tilbageblevne fra en stor Tid, — har været med til at skabe en usædvanlig Udvikling og har lagt sin Del af Grunden til en Virksomhed, der i gode som i daarlige Tider vil bevise sin Levekraft.

Andreas Petersen er Æresmedlem af Manufakturhandlerforeningen i København; han var Medlem af Bestyrelsen af københavnske Manufakturgrossister indtil 1932, paa hvilket Tidspunkt han ønskede at trække sig tilbage og efterfulgtes af sin Medindehaver Holger Laage Petersen. Foruden at være Medlem af Centralkomitéen i København.

har han med sin Interesse for filantropiske Foreninger stadig staaet det Børnehjem nær, som hans Søster, nu afdøde Forstanderinde, Frk. Rosalie Petersen, stiftede 1870, og han har ogsaa fra Soldatertiden — ligesom hans afdøde Fætter havde det — stærke militære Interesser, der blandt andet har givet sig Udtryk i, at han er Medlem af Københavns Skytteforenings overordentlige Bestyrelse o. s. v.



CHR. BJØRN PETERSEN

CHR. BJØRN PETERSEN

Født 3. November 1869. Cand. polyt.,
Ingeniør, Entreprenør. R. af D. p. p.

OM man med ét Ord skulde kunne karakterisere et Menneske, saa vilde det for Ing. *Chr. Bjørn-Petersens* Vedkommende være: Arbejde, — Arbejde i Ordets bedste Forstand, Arbejde for Arbejdets egen Skyld, — sikkert en god Livsværdi for en Ingeniør!

I hans unge Dage sagde man da ogsaa om ham: »Ja, han skyer hverken Ild eller Vand, naar et Arbejde skal gennemføres.« En sejsk, sund Energi var — er der over al hans retlinede Færd.

Som født paa Landet i Nærheden af Ribe, hans Fader var Skibsfører P. H. Petersen Birkelev, var han som Dreng ivrig Tilskuer ved Anlægget af Ribe—Tønder-Banen, og det blev her Drengens Drøm, en Gang selv at staa i Spidsen for saadant et Arbejde; dog — han gik jo i Landsbyskole, og 13 Aar gl. maatte han som Skibsdreng paa sin Fars Skib tage mere end én Tørn under Tur til Island—Spanien; paa denne Tur anløb Skibet Barcelonas Havn; lidet anede den lille Fyr, der stod paa Dækket og saa ind over Byen, at han ca. 40 Aar senere, blandt Alverdens Ingeniører, skulde blive tilkendt Førsteprisen for Projektet til dens vældige Frihavn, og hans Navn blive kendt over hele Verden.

Da Sømandsskabet ikke viste sig tillukkende, kom Drengen 14 Aar gl. til Ribe Kathedralskole, og i 1888 kom han ind paa Polyteknisk Lærestanstalt, og blev cand. polyt. i Januar 1893, 23 Aar gl.

Straks efter Examen ansattes han ved Københavns Havnevæsen

og som Ingeniør ved Anlægget af Frihavnen; her tjente han sine Spørrer — eller rettere: sled sine Støvler, — og Vandbygning har siden haft hans Forkærlighed, og været hans Speciale.

Da Frihavnen var færdig, tog Ing. Bjørn-Petersen Plads som Ingeniør ved Ivigtut Kryolitbrud i Sydgrønland, hvor han var i tre Aar, kom derefter tilbage til Københavns Havnevæsen i c. 1½ Aar, medens han samtidig var Hjælpedocent i Vandbygning paa polyt. Lærestanstalt, hos Prof. C. Ph. Teller.

Derefter modtog han 1899 Stilling som ledende Ingeniør i Etatsraad N. C. Monbergs Entreprenørforretning og fem Aar derefter, som Chefing. og Forretningsleder i dette Firma, hvor han virkede til Udgangen af 1922.

Januar 1923 oprettede han sit eget Ingeniør- og Entreprenørfirma, der i de 10 Aar, det har bestaaet, har gjort sig gældende paa mange Omraader, saaledes den før omtalte Førstepræmie i den internationale Konkurrence om en Frihavn i Barcelona, Førstepræmie, i Samarbejde med Arkitekt Prof. Anton Rosen, for en Højbro over Københavns Havn, Præmie for Ombygning af Revals Havn, Anlægget af Tuborg Havn, den interimistiske Knippelsbro m. fl. samt Jernbeton- og Funderingsarbejder af forskellig Art, baade i Ind- og Udlandet.

Chr. Bjørn Petersen staar nu som Eneindehaver af en stor og ud over Landet saa vel som i Udlandet velkendt Virksomhed, der foruden Ingeniør Chr. Bjørn-Petersens Søn, Dipl. Ing. fra den tekniske Højskole i Zürich, Aage Bjørn-Petersen, beskæftiger en Stab af unge dygtige Ingeniører.

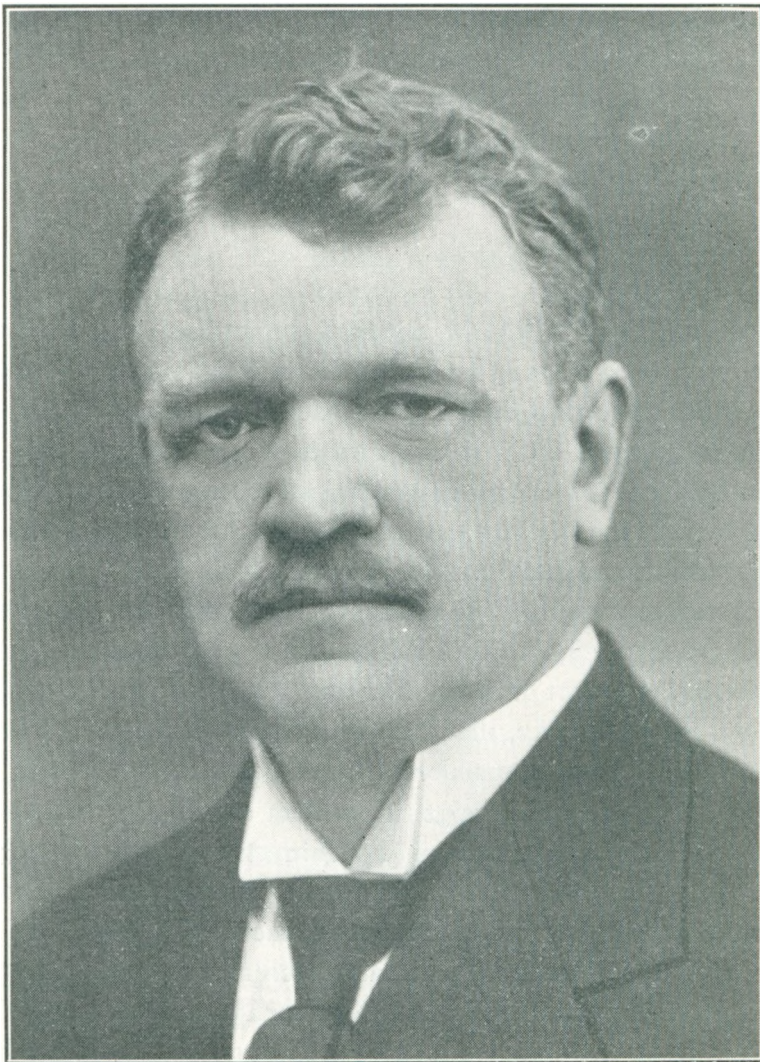
Trin for Trin er denne Virksomhed bygget op, og den Anerkendelse, der nu gentagne Gange er blevet Ing. Chr. Bjørn Petersen til Del, er han ikke kommet sovende til, det er et godt og solidt Ingeniørarbejde, der her er udført.

CORNELIUS PETERSEN

Født 28. September 1873. Købmand i Svendborg
1898. Grosserer i København fra 1903. R. DM. p. p.

CORNELIUS PETERSEN, der er Købmandssøn, er født i Odense. Efter endt Skolegang i Odense Latinskole modtog han sin merkantile Uddannelse dels i sin Fødeby, dels i Flensborg og København. Knap 25 Aar gammel overtog han Vett & Wessels Udsalg i Svendborg, i hvilken By han virkede, til han i 1903 startede sin kendte Forretning i København. Hans Navn og Anseelse som samvittighedsfuld og dygtig Forretningsmand blev hurtigt fastslaaet, og hans Virksomhed er en af de største indenfor sin Branche. Hans Firma repræsenterer en Række betydelige udenlandske Fabrikater i Textilbranchen. Med udpræget Energi og stort Initiativ har han ikke alene ført sin Virksomhed frem i første Række, men han har ogsaa virket som Tillidsmand for sine Fagfæller, fra hvem der er kaldt paa ham fra mange Sider.

Allerede i 1911 blev han valgt til Medlem af »Sø- og Handelsretten«, og han er Medlem af Senioratet i »Foreningen af Sø- og Handelsrettens Medlemmer«. Fra 1910 til 1919 var han Viceformand i »Foreningen af Repræsentanter for udenlandske Firmaer«. Fra 1918 til 1922 var han Formand for »Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn«. Han førte denne ansete, gamle Forening ind paa nye Baner, fik bl. a. oprettet Sektioner, foranledigede at Foreningen fik sit eget Blad, og Foreningen kan væsentligst takke ham for Erhvervelsen af eget Forretningshus, Vestre Boulevard 25, hvor den har smukke og stilfulde Lokaler.



CORNELIUS PETERSEN

Fra 1914 har han været et meget virksomt Medlem af Handels- og Kontorist-Foreningens Direktion, hvorfor han ogsaa i 1926 blev valgt til 1. Viceformand. Indenfor denne Forening er det særlig Administrationen og det vigtige Foredragsudvalg, der har haft hans varme Interesse. Han har startet og redigeret Foreningens Aarbøger og var primus motor ved Udsendelsen af Foreningens Medlemsblad.

Som Organisationsmand har Cornelius Petersen udrettet et meget omfattende og paaskønnet Arbejde. Han er i Besiddelse af alle de Egenskaber, der er nødvendige for at gøre sig gældende indenfor Ledelsen; han har hurtigt Omdømme, den rette Fremtræden og en stærk Arbejdskraft. Han har bestandig været Ideernes Mand, og den lange Række Foreninger, i hvis Ledelse han i Løbet af kort Tid ganske naturligt har faaet Plads, har nydt godt heraf. Cornelius Petersen har indenfor den københavnske Forretningsverden tilkæmpet sig en fremskudt og anset Stilling.

Blandt hans mange andre Tillidshverv igennem Aarene skal her nævnes: Medlem af »Le comité d'amélioration entre la France et le Danemark« — af Repræsentantskabet for »Borgervennen af 1788« — af Handelsstandens Rejsestipendieudvalg — af »Fællesudvalget for Dansk Ligbrændings-Forening« — af Bankraadet i »Kjøbenhavns Bank« — af Bestyrelsen for »Handels- og Kontorist-Foreningens Understøttelses-Selskab« og af denne Forenings Byggeudvalg — af Bestyrelsen for »Comité Central« for »Société internationale pour l'enseignement commerciale« — af Repræsentantskabet for »Dansk-czekoslovakisk Selskab« — og af »Udvalget til unge Handelsmænds Uddannelse i Udlandet«.

Med stor Interesse har Cornelius Petersen deltaget i Ledelsen af »De internationale Erhvervskursus« og i Ledelsen af »De skandinaviske Erhvervskursus«, ved hvilken Lejlighed han ogsaa har holdt Foredrag.

Cornelius Petersen er officiel Delegeret for »Foire internationale de Lyon« og har været Revisor i »Kongelig dansk Automobilklub«.

Endelig har han været Medlem af Grosserer-Societetets Lovudvalg og af Grosserer-Societetets Repræsentantskab.

Samtidig med at Cornelius Petersen saaledes indenfor og udenfor sin Forretning har udfoldet en betydelig Virksomhed, har han fundet Tid til at udarbejde forskellige Handels-Haandbøger, blandt disse har »Internationale Reduktionstabeller« vundet stor Anerkendelse saavel i Indland som Udland.

Cornelius Petersens Villie til at hjælpe, hvor det tiltrænges, har givet sig Udslag i, at han bl. a. har stiftet en Række Legater.

Det er saaledes paa vidt forskellige Felter, Cornelius Petersen har virket, og Offentligheden vil navnlig huske hans værdifulde Indsats i Handelsorganisationens Tjeneste.

P. CARL PETERSEN

Født 2. Oktober 1863. Egen Forretning under Firma
P. Carl Petersen fra 1896. Direktør og Medlem af
Bestyrelsen for A/S Nordisk Kaffe-Kompagni fra 1908.
R., DM.

GROSSERER *P. Carl Petersen* blev født i Landskrona. Faderen, Købmand Bertel Petersen, som deltog i Krigen 1848, var dansk af Fødsel, og var efter Krigen flyttet til Gøteborg for at begynde en Virksomhed der, men da han ikke havde Held med sig, besluttede han at rejse tilbage til Danmark, og under Rejsen fødtes Sønnen P. Carl Petersen i Landskrona, hvor Forældrene opholdt sig et Par Maaneder. De rejste derfra og nedsatte sig i Svendborg, hvor Faderen paany begyndte en Købmandsforretning, som han passede indtil sin Død i 1872. Sønnen var da 9 Aar gammel. Moderen giftede sig senere med en Købmand fra Flensborg, H. J. Hansen, og de flyttede nu dertil. P. Carl Petersen kom i Flensborg Latinskole, som han frekventerede indtil sit 15. Aar og hvorfra han tog Præliminæreksamen.

Han kom nu i Lære i det store Købmandsfirma Sofus Riber i Svendborg. Det var en af de rigtige gammeldags Købmandsforretninger, hvor alle Arter Varer fandtes, og den dygtige Chef, som beskæftigede henimod 25 Medarbejdere, deriblandt flere Lærlinge, sørgede for at disse fik en alsidig Uddannelse, og allerede efter et Par Aars Lære fik han Lov til at besøge og handle med Kunderne, Landboerne, bytte Varer, Flæsk, Smør og Æg, og fik Lejlighed til at blive kendt med og oplært i enhver Art indenfor Købmandsfaget og derefter hellige sig den Branche, som de særlig vilde give sig af med i Fremtiden. For P. Carl Petersens vedkommende blev det Kaffen.



P. CARL PETERSEN

P. Carl Petersen havde ogsaa under sin Skolegang og sit Ophold i Flensborg faaet en ret omfattende Opdragelse, saaledes havde han faaet hele sin Skoleuddannelse paa Tysk, men bevarede dog sit danske Sind, idet man i hans Hjem altid talte og dyrkede det danske Sprog, og Forældrene vilde da ogsaa at Sønnen skulde konfirmeres i Danmark, hvilket skete i Svendborg.

Efter udstaaet Læretid i 1884 og efter at have aftjent sin Værnepligt i 1885 fik han kun 22 Aar gammel Stillingen som Leder af Singer Sewing Co.'s jyske Afdeling med Hovedkontor i Horsens og Filialer i Randers, Aalborg og Vejle. Saa kom den store Udstilling i 1888, P. Carl Petersen tog over til København for at bese den, og det gik nu op for ham, at det var her i Hovedstaden, at de store Muligheder fandtes, hvorfor han opgav sin Stilling hos Singer og bosatte sig i København.

Han etablerede straks en selvstændig Agenturvirksomhed i Kolonialbranchen paa fuldstændig bar Bund og søgte at oprette Forbindelse mellem Konsum- og Produktionslandene og specialiserede sig særlig om Kaffen. Tidligere var al saadan Handel gaaet over London, Hamborg og le Havre, og det var ikke nogen let Opgave, han her paatog sig, fordi det først og fremmest blev mødt med Mistro overfor hvorledes visse Voldgiftsdomstole vilde virke.

Det lykkedes imidlertid P. Carl Petersen at skabe en god Forretning, og i 1894 stiftede han Firmaet P. Carl Petersen og i 1896 A/S Nordisk Kaffe Komp. med en Kapital paa Kr. 200.000. N. K. K. begyndte med c. 8 Mand, medens det nu beskæftiger c. 250 Mand og har egne Brænderier i Odense, Aarhus, Aalborg, Vejle, Esbjerg, Nykøbing F., Nakskov, Rønne, Haderslev og Helsingfors. Aktiekapitalen er udvidet til $\frac{1}{2}$ Million og Reservekapitalen er $2\frac{1}{2}$ Million. Selskabets første adm. Direktør var den kendte Kaffeekspert Hans Jørgensen, der passede dette Hverv indtil han ramtes af en alvorlig Sygdom i 1908; fra dette Aar overtog P. Carl Petersen Stillingen som adm. Direktør og Medlem af Bestyrelsen, samtidig med at han

ledede sit andet Firma P. Carl Petersen i Grønningen i København. Dette Firma driver Import- og Kommissionsforretning i Kaffe med Repræsentation over saa godt som hele Europa ved c. 80 korresponderende Huse, hvorfra Tilbudene indkommer, og den aarlige Omsætning svinger mellem 200—300.000 Sække Kaffe.

P. Carl Petersen har i over 20 Aar været Medlem af Bedømmelses- og Voldgiftsudvalget for Kaffehandelen, men ellers ikke haft Tid til at paatage sig andre officielle Hverv, hvorimod han har vist et enestaaende Samfundssind. Han har oprettet to Fonds, henholdsvis Helbredelsesfondet i 1915 paa $\frac{1}{2}$ Million Kroner til Hjælp til Tuberkulose som søger Kur og Pleje paa Vejefjord Sanatorium, og P. Carl Petersens Fond i 1928 paa 1 Mill. Kr. dels til Hjælp for Patienter med andre Sygdomme end Tuberkulose til Behandling paa Hospitaler, Sanatorier og Rekonvalescenthjem, dels til Fremme af lægevidenskabelige Studier, navnlig saadanne, som kan ventes at blive til Gavn for Syge eller tjene til Forebyggelse af Sygdommen. Den Hjælp, der ydes Patienter, er i mange Tilfælde at betragte som Laan, og mange af de helbrede har da ogsaa vist sig i Stand til senere at betale Laanet tilbage, saa andre kunde blive hjulpet. I de Aar, Helbredelsesfondet har virket, har Bestyrelsen kunnet uddele næsten 400,000 Kroner, samtidig med at Helbredelsesfondets Formue er blevet forøget ved de Beløb, Patienter har set sig i Stand til at tilbagebetale. P. Carl Petersens Fond har i de 5 Aar, det har været i Virksomhed, kunnet anvende 40.000 Kroner til Hjælp til Patienters Behandling paa Anstalt og i samme Tidsrum uddelt ca. 150.000 Kroner til Fremme af lægevidenskabelige Undersøgelser.

At P. Carl Petersen er en stor Filantrop vidner disse 2 Fonds om, og han har testamenteret det sidste Fond hele sin Forretning, Ejendom og Formue efter sin Død.

POUL C. POULSEN

Født 19. Juni 1866. Underinspektør ved Ny Carlsberg 1888, Inspektør 1894, Overinspektør 1900, adm. Direktør for Carlsberg Bryggerierne fra 1914.
R., DM. p p.

DET kan tit være ligesaa vanskeligt og undertiden endogsaa svære for Efterfølgere at faa en Virksomhed, der er skabt af andre og som har faaet en meget heldig og lykkelig Start, til at hævde den samme Position som den har erhvervet sig i den første Tid, ikke mindst, hvor Talen er om en Virksomhed af et saa gigantisk Omfang som det ene af vore verdensberømte Bryggerier, nemlig Carlsberg, men den nuværende Leder, Direktør *Poul C. Poulsen* har ikke blot formaaet det, han har Aar for Aar øget den. Carlsberg Bryggerierne nævnes bestandig i allerførste Række blandt danske Industrier, og Poul C. Poulsen har sin store Del af Æren derfor.

Han er ikke kommet sovende til sin nuværende Stilling. Der ligger et langt Livs maalbevidst Arbejde bag ved. Poul C. Poulsen har arbejdet sig frem. Han er født i København og Forholdene i Hjemmet var meget beskedne. Han gik i de forenede Kirkeskoler, hvorfra han tog Præliminæreksamen og kom saa i Apotekerlære paa St. Pouls Apotek. Han læste samtidig til Latineksamen og fik farmaceutisk Medhjælpereksamen i 1884. Var saa i to Aar Medhjælper paa samme Apotek, hvorefter han i 1½ Aar læste til farmaceutisk Kandidat-eksamen. Fra han var 14 Aar gammel har han næsten maattet klare sig selv. Det lykkedes ham i de to Aar, han var Medhjælper paa St. Pouls Apotek, at spare saa mange Penge sammen, at han havde det nødvendige til 1½ Aars Eksamenslæsning. Han havde ialt godt 600



POUL C. POULSEN

Kroner. Han gik saa til sin Skrædder og Skomager og viste dem, hvad han havde sparet op og bad dem give Kredit, mens han læste. Den bevilgedes ham. Man studerede den Gang til cand. pharm. paa Universitetet, men smaat stillet som Poulsen var, havde han ikke Raad til at holde Manuduktør, og han maatte samtidig arbejde paa Apoteket, hvorved han tjente sig en Ekstraskilling. Da han blev cand. pharm. i 1888 skyldte han 53 Kroner bort; han fik Eksamen med Udmærkelse, og det var det højeste Pointstal, der var naaet i de sidste 20 Aar.

Hermed var Grunden lagt til Poul C. Poulsens Fremtid, og da Brygger Carl Jacobsen henvendte sig til Universitetets Laboratorium for at faa en Assistent, blev det hurtigt afgjort, at Poulsen skulde have Pladsen.

Han blev straks ansat paa Ny Carlsbergs Bryggeri, og han er siden forblevet i den store Virksomhed, hvor han Grad for Grad er avanceret, til han i 1914 ved Carl Jacobsens Død blev administrerende Direktør for Carlsberg Bryggerierne. Han har studeret Mikroskopi paa Kirurgisk Akademi og Botanisk Haves Laboratorium og Bryggerierhvervet har han sat sig ind i paa Rejser over hele Verden, han har saaledes gaaet paa Bryggeriskole i Amerika, altsammen for at faa en saa alsidig Uddannelse som mulig. En Tid var han endogsaa, som 31-aarig Inspektør, almindelig Bryggeriarbejder paa et Bryggeri i Amerika.

Allerede fra Begyndelsen af sin Ansættelse paa Carlsberg omgikkes han med Planer om Forandring og Udvidelse af Bryggerierne og i mange Aar havde han daglig Konferencer med Carl Jacobsen. De Planer der blev drøftet, blev for adskilliges Vedkommende i Løbet af forholdsvis kort Tid ført ud i Livet, mens andre først er blevet til Virkelighed i Løbet af de sidste ti Aar og enkelte venter endnu paa deres Virkeliggørelse. Poul C. Poulsen kan sige, at han aldrig har svigtet sin Ungdoms Idealer, og han har trofast holdt fast ved de Maal, han satte sig. Carl Jacobsen saa tidligt, at den unge cand.

pharm. i alle Maader supplerede ham fortræffeligt, og han betragtede ham da ogsaa i de senere Aar af sin Levetid som sin naturlige Efterfølger. Poul C. Poulsens Levnedsløb er et af de mest karakteristiske og mest opildnende Eksempel der kan gives Ungdommen, for det viser, hvad man — forudsat man har Evnerne — kan naa til ved Flid og Paapasselighed. Selvom det er de færreste givet at kunne gøre en saadan Karriere, ligger der alene i Eksemplet et inspirerende Moment, der har stor Betydning.

H. P. PRIOR

Født 25. Februar 1866. Grundlagde Nordiske Kabel- og Traadfabriker 1891. Adm. Direktør for Aktieselskabet af samme Navn 1898.

DIREKTØR *H. P. Prior* blev født i København som Søn af Ingeniør Johs. Prior og fik sin Skoleuddannelse i Borgerdydskolen. Da han ikke viste udpræget Lyst til Læsning blev han som 15-aarig sat i Maskin- og Mekanikerlære og var $\frac{1}{2}$ Aar hos Burmeister & Wain, hvor hans Far ogsaa havde haft Ansættelse. Han kom derefter til Professor C. P. Jürgensens mekaniske Etablissement og blev udlært herfra. Han fik nu privat Undervisning i Kemi og Maskinteknik, idet han i to Aar hos Maskinchef Floor og Söminemester Jespersen satte sig ind i de ovennævnte Specialer ved en særlig tilrettelagt Undervisning.

I 1888, da han var 22 Aar gammel, var han færdig med denne Undervisning, og han rejste nu til U. S. A., hvor han hurtigt fik Ansættelse hos Edison i Fabrikerne i Schenectady, først som Mekaniker i Værkstederne og faa Maaneder efter avancerede han til Assistent i Prøvelaboratoriet. Derefter kom han til Ingeniørafdelingen, og under sit Arbejde her fik han særlig Lejlighed til at arbejde som Tegner og som Tilsynsførende med Kabelfabrikation.

Efter to Aars Forløb rejste H. P. Prior hjem til Danmark i Forventning om, at han kunde finde Beskæftigelse ved Opførelsen af det første Elektricitetsværk i Danmark. Det skete imidlertid ikke, og han besluttede derfor at gøre sine Erfaringer fra Amerika frugtbringende ved at begynde en mindre Kabelfabrik for egen Regning. Det lykke-



H. P. PRIOR

des ham hos Slægtninge og Venner at opnaa et Laan paa 15,000 Kroner, og saa lagde han ud.

1. September 1891 begyndte han saa den Virksomhed, der nu har vundet et landskendt Navn og hvis Produkter har fundet Vej til alle mulige Dele af Verden, nemlig »Nordiske Kabel- og Traadfabriker«. Begyndelsen var yderst beskeden; H. P. Prior havde lejet et Baglokale i Kanikestræde 14 og havde kun 5 Medhjælpere. Der kom nu en trælsom Tid, hvor Prior med de i Virkeligheden ganske utilstrækkelige Midler selv maatte være baade Leder af Fabriken, Kontormand, Sælger og Bydreng. I Løbet af et Par Aar rettede Forholdene sig imidlertid saa vidt, at Fabriken begyndte at give Overskud, og dette tiltog stadig, saaledes at den hurtig maatte udvides og flyttes til andre og større Lokaliteter.

I 1894 flyttedes Virksomheden nemlig til Ryesgade 105, hvor H. P. Prior lejede sig ind i Professor Nyrops nedlagte Fabrik for kirurgiske Instrumenter.

Nu udviklede Fabriken sig stadig, Omsætningen forøgedes og i 1899 blev Nordiske Kabel- og Traadfabriker omdannet til Aktieselskab med Landmandsbankens Direktør Isac Glückstadt som Formand for Bestyrelsen og H. P. Prior som administrerende Direktør. Samme Aar udvidedes Virksomheden ved Anlæggelsen af en Fabrik i Middelfart for Tilvirkning af den til Kabelfabrikationen nødvendige Koppertraad, samt Staaltraad til alle Formaal, saasom Hegn osv. Det var paa Opfordring af en Kres af Mænd indenfor Handel-, Industri- og Bankverdenen, at H. P. Prior, der allerede da havde vundet sig et godt Navn som Industrimand, lod Virksomheden omdanne til Aktieselskab, fordi man ønskede at anlægge en Fabrik i Middelfart og tillige gerne saa H. P. Prior som Leder ogsaa af denne.

Under Direktør Priors Ledelse voksede Nordiske Kabel- og Traadfabriker sig stor. Denne Virksomhed skyldes helt og holdent hans Initiativ. Sjældent har vel en Mand i den Grad været ét med sin Virksomhed, som H. P. Prior var det. I Dag er Virksomheden oppe

paa en Medarbejderstab af ca. 1500 Mennesker. I 1907 overtog man yderligere det gamle Kobbervalseværk i Frederiksværk, der var blevet stiftet i 1805, men som paa det Tidspunkt førte en hensygnende Tilværelse og trængte til Omlæggelse. Værket blev nu nedlagt i Frederiksværk og overført til nuværende Plads paa Amager, hvor der er udviklet et Valseværk af meget betydelige Dimensioner, der fremstiller Plader, Traad, Rør, Profiler og Stænger til alle Formaal af Kobber, Messing, Aluminium o. s. v. Desuden købte man paa Priors Opfordring en mindre Fabrik i Varde.

Samtlige Fabriker under N. K. T. havde den største Betydning for Landet under hele Krigen, idet det lykkedes Direktør Prior gennem den Tilknytning, han i saa høj Grad havde faaet til den Organisation, som kontrollerede vore Tilførsler fra Udlandet, at holde Fabrikerne forsynede med Raamaterialer paa et Tidspunkt, hvor Indførsel af færre Indutriprodukter var praktisk talt umulig.

Indenfor Industriens Sammenslutninger gik der tidligt Bud efter H. P. Prior. I 1910 blev han valgt til Formand for Industriforeningen i København og han tog samme Aar Initiativet til Oprettelse af Industriraadet. Han fik samme Aar en Generalforsamlings Beslutning til at vedtage Dannelsen af denne for den danske Industri siden saa betydningsfulde Institution.

Med stor Interesse havde han i det hele taget kastet sig over Organisationsarbejdet, og man forstod at værdsætte hans Evner her.

I 1920 blev H. P. Prior Handelsminister i Ministeriet M. P. Friis.

Det er som Skaberen af Nordiske Kabel- og Traadfabriker, der efterhaanden er blevet en af de betydeligste Industri-Virksomheder i Danmark, og som den Mand, der tog Initiativet til Oprettelsen af Industriraadet, at H. P. Prior først og fremmest vil blive mindet. Den Indsats, han her har gjort vil altid sikre hans Navn som en af de betydeligste Industrimænd i vor Tids Danmark.

G. A. SADOLIN

Født 5. Februar 1874. Stiftede 1907 A/S
Sadolins Farver. Direktør i A/S Sa-
dolin & Holmblad 1912. R. af D.

KNUD SADOLIN

Født 12. Oktober 1878. Indtraadt i
A/S Sadolins Farver 1912. Direktør
i A/S Sadolin & Holmblad 1912.

HELT tilbage til 1777 gaar den store danske Farvefabrik Sadolin & Holmblads Historie, dog saaledes at forstaa, at det er Grundlæggelsesaaret for det Holmbladske Farveri, og i det følgende hundrede Aar eller mere var Navnet Holmblad maaske det kendteste Navn indenfor dansk Erhvervsliv. Navnet Sadolin kommer i denne Forbindelse til langt senere, det er først i 1907, at Kunstmaler *G. A. Sadolin* i den gamle, romantiske Fasangaard i Frederiksberg Have sammen med sine to Brødre Provst I. Th. Sadolin og Læge Frode Sadolin samt Læge Olav Høgsbro danner Aktieselskabet Gunnar A. Sadolins Farvefabrik.

G. A. Sadolin er en Præstesøn, født i Valløby, og Slægten er en gammel gejstlig Familie. Efter at have afsluttet sin Skolegang i København med Præliminæreksamen ved Universitetet, var han et halvt Aars Tid paa et mekanisk Værksted. Men han var mere Kunstner end Tekniker, og i de følgende Aar fulgte Sadolin sin Lyst til at male, gik paa Kunstakademiet, i Zahrtmanns Skole o. s. v. Kammerater og andre kunstforstandige spaaede ham en smuk Fremtid som Maler, men Omstændighederne medførte, at hans Interesse vendte sig mere og mere mod Farvernes Teknik i Teori og Praksis, og dette Studium har han siden da holdt ved. Han er saaledes nu Indehaver af det største Bibliotek i Norden vedrørende Malerkunstens Teknik fra de ældste Tider til nu.

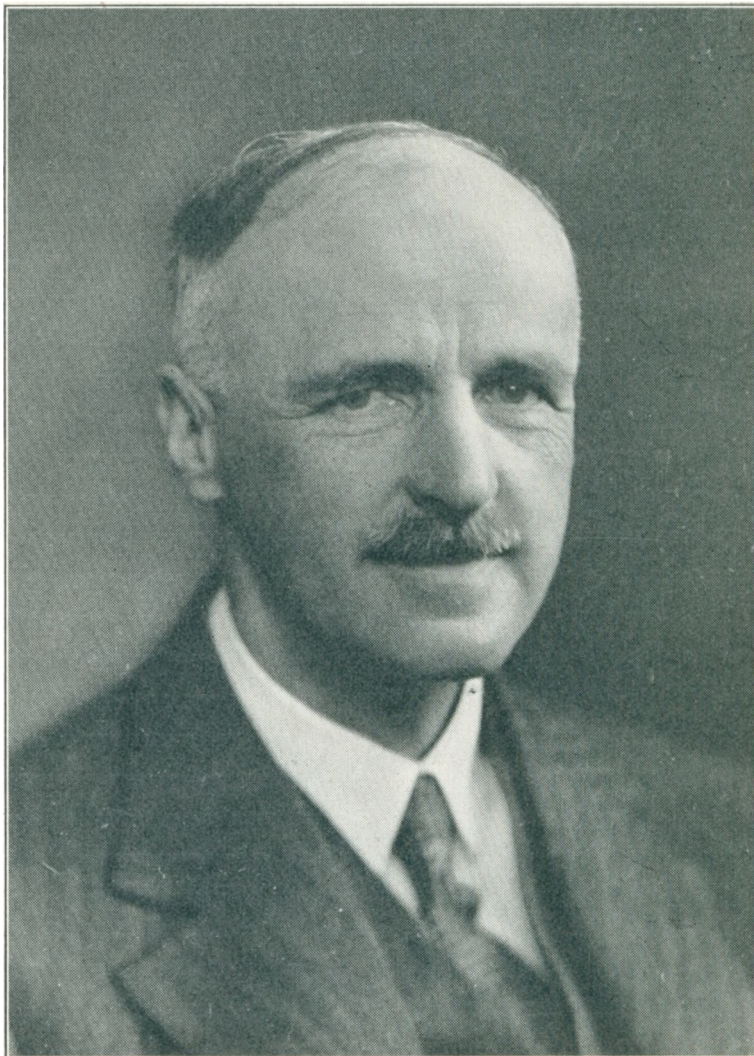
Der arbejdedes i de Aar ihærdigt paa at forbedre Oliemaleriet, men



G. A. SADOLIN

det var noget saa fjernt som et Gravfund i Ægypten, der paany vakte Interesse for en forlængst glemte Maleteknik — det enkaustiske Voks- maleri. Man fandt nemlig i de paagældende Grave nogle Billeder, flere Tusind Aar gamle, men af en Friskhed som var de malet Aaret før. Der var hertil anvendt Voksfarver, og nu tog G. A. Sadolin fat og studerede nærmere denne ældgamle Teknik. Det lykkedes ham, skønt han arbejdede under yderst primitive Former at frem- stille Voksfarver i en saadan Form, at de kunde anvendes af enhver Kunstner. Det var i Virkeligheden en Opdagelse, der var gjort, og blandt Kunstnerne rygtedes det hurtigt. Adskillige af de største Navne indenfor nordisk Malerkunst benyttede dem, og i Løbet af nogle Aar naaede man saa dertil, at Gunnar A. Sadolins Farvefabrik blev startet. Sadolins eneste Medarbejder var Frøken Esther Schultz, med hvem han senere blev gift, og gennem hende fik han Forbindelse med den Mand, der siden var med til at skabe det økonomiske Grund- lag for Fabriken, Grosserer Gustav Hage. Fra Fasangaarden flyttede Sadolin nu Fabriken hen til en Treværelses Kvistlejlighed paa Nordre Fasanvej, og man tog nu tillige fat paa Salget af Farverne. Snart traadte ogsaa en anden stor dansk Erhvervsmand, der støttede Sado- lins Arbejde, til, nemlig Alex. Foss, der ligesom Hage var en Slægt- ning af Frøken Schultz, og nu gik det fremad, stærkere og stærkere. Man lejede større Lokaler paa Vesterbrogade, og Sadolin fik endelig et Laboratorium, hvad han længe havde savnet. Foruden Voksfarverne fabrikerede man Kunstner-Oliefarver og Dekorationsfarver i Tuber og Daaser og til sidst ogsaa Bogtrykfarver. Det var en Tid fuld af Eksperimentering, Glæder og Skuffelser afløste hinanden, men be- standig var der Spænding til Stede.

Paa det Tidspunkt var det saa, at Ingeniør Knud Sadolin indtraadte i Firmaet. Han var ligesom sin Broder født i Valløby, og efter at være blevet cand. polyt. blev han Ingeniør ved Københavns Vej- og Kloakanlæg. Derefter var han et Aars Tid ansat hos Ransome & Smith i New York, fra 1908—11 ledende Ingeniør hos Marx & Wind-



KNUD SADOLIN

sor, Havana, Cuba, og vendte saa hjem til Danmark. Han blev kort efter af Justitsministeriet udsendt til Færøerne for at projektere Havne og Vejanlæg og kom saa i Slutningen af 1911 paany tilbage og drøftede med sin Broder dennes Fabriks Fremtid. Det var nødvendigt for den at faa skabt en betydende Salgsorganisation, og her var Knud Sadolin Manden. Han havde fra Amerika Kendskab til moderne Forretningsmetoder, og det kom i høj Grad Sadolins Fabrik til Nytte. Omsætningen steg, og inden længe maatte man igen til at drøfte yderligere Udvidelse, først og fremmest Flytning til større Lokaler.

Det var nu, at Ingeniør Alex. Foss traadte til og hjalp de to Brødre med den nødvendige Kapital, 50,000 Kroner, i Virkeligheden uden anden Garanti end sin egen Tro paa Muligheden af, at skabe en dansk Farvefabrik i konkurrencedygtig Form. Og den nye Industri svigtede ikke Tilliden. Den voksede, og den blev i Løbet af faa Aar den største Farvefabrik i Norden, A/S Sadolin & Holmblad.

Gustav Hage var Manden, der havde foreslaaet Sammenslutningen mellem Sadolins Farver og den gamle Holmbladske Farvefabrik, hvis Indehaver, Fabrikant L. Friis, iøvrigt var Medlem af Bestyrelsen for Sadolins Farver. Det var Friis, der havde samlet de forskellige Afdelinger af Holmblads Virksomhed, der i mange Aar havde været spredt over Byen, i Holmbladsgade, men Firmaet drev mere Grossistvirksomhed med Farver, end det selv fabrikerede, og det var vel nok to i Bund og Grund væsensforskellige Foretagender, der hermed gik op i en højere Enhed: Den nye, hastigt arbejdende og stadig eksperimenterende Virksomhed Sadolins Farver og den meget gamle, traditionsbundne Holmblads Farvefabrik. Men Forsøget blev gjort, og Sadolins Farver flyttede til Fabriken i Holmbladsgade. Ved Udgangen af Februar 1914 skete den endelige Sammenslutning, og samtidig fordeltes Ledelsen af Sadolin & Holmblad saaledes, at G. A. Sadolin og Knud Sadolin blev henholdsvis teknisk og merkantil Direktør for hele Firmaet, mens Pengeadministrationen blev overtaget af Fabrikant

Friis, indtil han i 1917 trak sig ud af det aktive Arbejde, men dog stadig blev i Selskabets Bestyrelse.

Der var fulgt og fulgte haarde Aar med Konkurrence og dertil Verdenskrigens Forstyrrelse, men Grundlaget var nu lagt, og det Arbejde, de to Brødre Sadolin udførte her, bistaaet af udmærkede Medarbejdere, ikke mindst unge Ingeniører og Teknikere, men iøvrigt Arbejdere og Funktionærer, der hver paa sin Post gjorde en god Indsats — er simpelthen forbilledligt i Efterkrigstidens Industrihistorie i Danmark. Mens det i disse Aar har været meget faa danske Industrier, der voksede sig store, skød Sadolin & Holmblad frem Aar for Aar, og Resultatet er nu blevet, at de Sadolinske Farver, hvortil kom Lak, Lakfernis og Emalie o. m. a., er kendt ikke blot over hele Danmark men langt ud over Verden, idet der er en stadig Eksport deraf.

Paa en ældgammel Virksomheds Grund, man har Lov at sige, paa et stagneret Foretagendes Rester opbyggedes en helt ny dansk Industri, og Kunstneren, Teknikeren og Forretningsmanden har der i lige Grad været Brug for. Det har været til stort Held for Virksomheden, at Indehaverne i deres Personer repræsenterer disse nødvendige Faktorer, men desforuden har der maattet præsteres et eksempel løst Slid og en aldrig svigtende Evne til bestandig at gribe det nye, for Konkurrencen er haard, naar man skal bygge en stor ny national Industri op. De to Brødre Sadolin og deres Medarbejdere har vist, at de har formaaet det, men uden de to fremstaaende Erhvervsmænd Alex. Foss' og Gustav Hages Støtte i de første vanskelige Aar, havde de gjort Anstrengelser næppe givet saa imponerende Resultater allerede nu. Sadolin & Holmblad er i Dag et af de bedste og det nyeste — trods Firmaets imponerende Alder — Eksempel paa, hvad friskt Initiativ, parret med Dygtighed og Flid, kan føre til.

HAKON SCHMIDT

Født 12. November 1881. Prokurist 1907 og Medindehaver af A. C. Hansen jun. i Middelfart fra 1916. Medindeh. og Medst. af Det danske Briketkompagni.

INITIATIVET til Lillebæltsbroen er udgaaet fra Middelfarts Handelsforening, og nærmere betegnet er det denne Forenings Formand, *Hakon Schmidt*, der før nogen anden har gjort sig til Talsmand derfor. Skønt han selv sidder i Ledelsen af det indbringende lille Foretagende Middelfart Dampskibsselskab, for hviket Lillebæltsbroen vil være Dødsstødet, har han ikke vejet tilbage for at arbejde for den Bro, der vil faa Betydning for hele Landet.

Hakon Schmidt er født i Hjørring. Faderen var den kendte Sagsfører, Kreditforeningsdirektør Henrik Schmidt, en af Forkæmperne for Hirtshals Havn. I en Alder af 14 Aar afsluttede Hakon Schmidt sin Skoleuddannelse fra Hjørring Realskole. Han kom i Handelslære, først hos Frederik Kriel i Aalborg og derefter hos Engelbrecht Nielsen i Frederikshavn. Han tog Handelseksamen i Aalborg i 1900. Han blev saa Bogholder i Firmaet A. C. Hansen jun. i Middelfart; Chefen var Bankdirektør A. C. Hansen, der var Middelfarts kendteste Mand og en meget formaaende Principal, hvis han saa, at de unge passede til Forretningen og deres Arbejde.

I dette gamle Provinsfirma har Hakon Schmidt udført sit Livsværk. Han blev efter 3 Aars Forløb Prokurist, og fra 1916 blev han Medindehaver af Firmaet. Mens Hakon Schmidt har været i Firmaet er det gaaet overordentlig stærkt frem, og det er i Dag en af Provinsens førende Forretninger i Kulbranchen.



HAKON SCHMIDT

Desuden er Hakon Schmidt Medstifter af Middelfart Jern- og Staalforretning og Medindehaver af Firmaet J. Wiboltt, Middelfart, og endelig er han Medstifter af og Meddirektør i Akts. Det danske Briketkompagni fra 1913. Det var den første danske Specialforretning for Briketter, og den fik hurtigt Kunder over hele Landet.

Hakon Schmidt har særlig interesseret sig for Handelsskolevæsenet, for Lærlinge- og Handelsmedhjælperes Uddannelse og har i mange Aar virket som Censor og Medlem af Eksamenskommissioner. Som Medlem af Dansk Arbejdsgiverforening og dennes Hovedbestyrelse og Forretningsudvalg og Formand for den lokale Forening i Middelfart har han ogsaa gjort en betydelig Indsats.

Talrige andre Hverv har Hakon Schmidt i Tidens Løb modtaget, og han har vist et sjældent Initiativ ved adskillige Lejligheder. I en Aarrække har han saaledes været Medlem af Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse, fra 1917 er han Formand for Middelfart Handelsforening og har været det for Middelfart Landsogns Bestyrelse. Han er endvidere Medlem af Bestyrelsen og Næstformand for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationerne i Danmark, for den fynske Handelsstands Centralforening, Byraadsmedlem i Middelfart til 1929, Medlem af Danmarks Handelsskoleforenings Bestyrelse og meget andet.



Lauritz Schou

LAURITZ SCHOU

Født 19. Oktober 1866. 6 Aar i Amerika. Over-
tog sammen med sin yngre Broder ved Faderens
Død Firmaet C. Schous Fabriker, der i 1916 over-
gik til Aktieselskab. Formand i dettes Bestyrelse.

LÆRERIG som faa er Fabrikant Lauritz Schous Karriere. Man ser her, hvordan en Mand ved energisk Arbejde og sejt Udholdenhed har arbejdet en Virksomhed frem fra en beskedn Begyndelse til en landsomfattende og betydningsfuld Industri, der er blevet til Gavn og Glæde for ham selv og hans talrige Medarbejdere.

Lauritz Schou er født i Nørresundby som Søn af Købmand og Fabrikant Jens Chr. Schou. Han fik sin Skoleuddannelse i Aalborg, men kom allerede i 12 Aars Alderen ud af Forberedelsesskolen og hjalp Faderen i Forretningen. Kun 14 Aar gammel blev han sendt til København, hvor han gik paa Kursus i 1½ Aar. Han boede ganske alene som ung Dreng i den store By, men passede godt paa og fik lært Grundlaget for al Handelsvirksomhed. Han kom saa hjem til Faderens Forretning og fik den praktiske VidereUddannelse. Han kørte rundt med Hest og Vogn, ledsaget af en stor St. Bernhardshund og solgte Faderens Fabrikata, Sukkervarer, Farver og kemiske Artikler. Det var en baade solid og god Læretid, han her gik igennem.

Da Laur. Schou var 21 Aar gammel følte han Trang til at se sig om i Verden og til at udvide sine Kundskaber. Han rejste saa til Amerika, hvor han maatte prøve lidt af hvert. Der var ikke noget, der hed Hjælp hjemmefra. En Tid havde han Plads som Tallerkenvasker, arbejdede fra Kl. 5 Morgen til sen Aften. Derefter blev han Terakottaarbejder og blev fuldstændig udlært i dette Fag. Han blev

Medlem af Fagforeningen og sled godt i det. Sin Fritid benyttede han til at orientere sig angaaende Artikler og Nyheder indenfor Faderens Branche. Han gik rundt i Magasinerne paa Rekognoscering og gjorde sine Studier og modtog Impulser. I 6 Aar opholdt han sig i Amerika, og dette Ophold prægede ham for Livet.

Han vendte nu hjem til Danmark, hvor han og en yngre Broder blev optaget i Faderens Forretning. Selvom han ikke hjemførte Rigdomme fra Amerika, havde han faaet et Utal af gode Idéer, der nu kom hans Virksomhed i Danmark til Gode. Fabrik og Forretning var i Mellemtiden flyttet fra Nørresundby, hvor Tiderne var mindre gode, til København, hvor man begyndte meget smaat paa Frederiksberg. Senere flyttedes Firmaet til Vesterbrogade 130, og her tog Forretningen et godt Opsving. Men der maatte ogsaa arbejdes haardt. Driftskapitalet var nemlig ikke stor, og efterhaanden som Forretningen udvidedes, maatte der hænges dobbelt i for at faa det hele til at gaa. Fabrikationen bestod til at begynde med hovedsagelig af Toiletsæbe, men udvidedes snart til at omfatte Marseil'esæber, Vaskepulvere, Parfume, Haarvand, Præparering af Svampe o. s. v., ja en kort Tid endogsaa en Cigar- og Tobaksfabrik.

I 1900 døde Fabrikant I. C. Schou og Forretningen førtes nu videre af Sønerne Lauritz og Holger Schou. Man flyttede først til Ryesgade, siden til det nuværende Domicil, Rentemestervej, tidligere H. C. Jensensvej. Omsætningen havde i de første Aar været 150 Kroner om Ugen, og hele Personalet bestod af en Bydreng, der nu er Driftsbestyrer paa en af Fabrikerne.

Aar for Aar steg imidlertid Omsætningen, og stadig flere Specialiteter lagdes ind under C. Schous Fabriker, hvis Fabrikationer nu blandt andet omfatter alle Slags Sæber og Rengøringsartikler, Parfumeri- og kosmetiske Artikler, Børstevarer, forskellige Isenkramvarer, Legetøj, Trikotagevarer, Lædervarer, Lervarer.

»Direkte fra Fabrik til Forbruger« blev Fabrikens Motto, og Publikum fandt efterhaanden ud af, at det var fordelagtigt at købe i de

»Sæbehuse«, som Schous Fabriker oprettede rundt om i København. Paa H. C. Jensensvej rejste der sig en fuldt moderne indrettet Fabrik, der optog Fremstillingen af alt til Fabrikationen.

Forretningen blev efterhaanden stor og omfattende; foruden at være Storfabrikant var man ogsaa Storgrossist, Eksportør og drev tillige en Række Fabriksudsalg, og Brødrene Schou besluttede derfor i 1916 at overdrage Virksomheden til et Aktieselskab »C. Schous Fabriker«, med en Kapital paa 2½ Million Kroner, hvoraf Brødrene dog sikrede sig Majoriteten og Lauritz Schou blev Formand, Holger Schou Næstformand i Bestyrelsen, og en yngre Broder Oluf Schou adm. Direktør.

Forretningen lededes dog stadig efter samme Principer, men Aar for Aar maatte der finde Udvidelser Sted. Nu er Schous Fabriker, Schous Sæber og ikke mindst Schous Sæbehuse kendt af ethvert Barn, og Fabrikationen udviklede sig til sidst til virkelig Storfabrikation. Anlægget er det største i sin Art i Norden og det mest moderne. Saasnart Selskabet faar Nys om en ny Maskine eller ny Opfindelse, bliver dens Værd undersøgt, og betyder det en Forbedring, anskaffet. Selvom Schous Hovedforretning er Salg til Forbrugere gennem Specialudsalg, har det dog ikke forsømt den Del af Virksomheden, der omfatter Salg til Købmænd og Brugsforeninger. Et særligt Datterselskab, Fabriken »Ilka«, tager sig heraf og gør en betydelig Omsætning. I 1929 er Laur. Schous to unge Sønner, Holger Højriis Schou og Marius Højriis Schou ogsaa optaget som adm. Direktører, men baade Laur. Schou og hans Broder tager aktiv Del i den daglige Drift.

Schous Fabriker er et af de mest iøjnefaldende Eksempler paa hvad Udsyn, Energi og Forretningsdygtighed, der forstaar at koncentrere sig, formaar at bringe det til.



OLAF SELIGMANN

OLAF SELIGMANN

Født 16. Juni 1880. Fabrikleder for A/S
Vejle Saalelæderfabrik. Direktør fra 1914.

DIREKTØR *Olaf Seligmann* er af gammel Garverslægt, idet Bedstefaderen var Garver i Assens og Broder til Garvermester Ludvig Seligmann, der i 1850 grundlagde sit Garveri i Vejle paa samme Plads, hvor Garveriet endnu findes. I 1884 blev dette Garveri specialiseret som Saalelædergarveri og overgik til Aktieselskab under Ledelse af den nuværende Direktørs Fader, Alfred Seligmann. Produktionen var dog stadig haandværksmæssig efter den gamle Barkgarvnings-Metode, selvom man efterhaanden tog Maskiner til Hjælp; men ved Aarhundredeskiftet blev det nødvendigt at industrialisere Garvehaandværket, og Fabriken blev udvidet samtidig med, at den nuværende Direktør blev kaldt hjem fra Udlandet, hvor han dels havde arbejdet som Garver, og dels nydt merkantil Uddannelse.

Fabrikationen af Saalelæder var omkring Aarhundredeskiftet ca. 5000 Huder om Aaret, altsammen barkgarvet Saalelæder; men Virksomheden gik stadig fremad, og i 1914 overtog Olaf Seligmann Ledelsen som Direktør, og Produktionen steg efterhaanden saaledes, at den under Krigen naaede en Højde af 55,000 Huder. I Aarene efter Krigen meldte Vanskelighederne sig for Læderindustrien først i Form af stærkt nedadgaaende Priser, dernæst ved overvældende Import fra Lande med lavt Omkostningsniveau; men takket være den kraftige Konsolidering, der var sket i de gode Aar, var Fabriken let i Stand til ogsaa at komme igennem denne Periode, og Fabrikationen og Beskæftigelsen er i Øjeblikket saa stor som nogensinde.

Det er Direktør Seligmanns Stolthed, at han har kunnet føre sin Virksomhed igennem de skiftende Tider, uden nogensinde at have appelleret til nogen offentlig Støtte, og dog kunnet set den Virksomhed, som nu er drevet igennem tre Slægtled, bevaret som en sund, fremadskridende Industri, der kan se Fremtiden i Møde med Fortrøstning. Det er i de gode Tider, man skal forberede sig til de onde, mener Direktør Seligmann, og det havde været heldigt, om denne Grundsætning havde været mere almindelig.

Der er fra mange Sider gjort Brug af Direktør Seligmanns Arbejds-kraft. I en Del Aar Medlem af Vejle Byraad, Formand for Foreningen af danske Læderfabrikanter og Medlem af Industriraadet m. m. Naar Olaf Seligmann efterhaanden har trukket sig tilbage fra de forskellige Tillidshverv, er Grunden den, at han mener, at en stor Industrivirksomhed fordrer sin Mands daglige Agtpaagivenhed for at holde sig i Kontakt med de stadigt svingende Krav. Det er Direktør Seligmanns Opfattelse, at der helst bør Generationers Arbejde til, for at skabe noget varigt.

HARALD SIMONSEN

Født 2. August 1873. Selvstændig Forretning fra 1899.
R. af D. p. p.

DIREKTØR *Harald Simonsen* er født i København. Hans Fader var en af de rigtige gammeldags Hørkræmmere, som solgte alt muligt. Indtil sit 10. Aar gik han i Krebs' Skole; kom derefter i Nørrebro's Latin- og Realskole, hvorfra han 16 Aar gammel tog Præliminæreksamen.

Han kom nu i Lære i det store Købmandsfirma B. Kromann jun. i Marstal, hvor han var i 3 Aar. Blev saa ansat i Firmaet von Barms & Petersen i Flensborg (Manufaktur en gros med stor Handel paa Danmark) som Kommis i et Aar.

Paany i København fik han Stilling hos Holger Petersen paa Købmagergade som Kommis, hvor han ledede Expeditionen paa Lageret i 6 Aar, men han forlod Firmaet da han fandt Chancerne for smaa.

Allerede i 1899 (det vanskelige Lockout-Aar) overtog han Agentur for I. A. Hermansens Sønners Jernstøberi i Næstved og indarbejdede denne Forretning i stor Stil i København, og da Lockouten et Par Maaneder efter han havde overtaget Agenturet udbrød, foretog han en Del Rejser til Finland og Rusland, hvor han afsluttede flere store Forretninger for sit Firma.

Det varede ikke længe, før han for egen Regning tillige optog Tømmere, til at begynde med under meget smaa Forhold, men da det ret hurtigt lykkedes ham at blive indarbejdet hos de større Haandværksmestre og da han var begyndt at handle med Mursten pr. Kommission, indsaa han Nødvendigheden af at købe Teglværker selv, da de Teglværker



HARALD SIMONSEN

værker som han placerede sine Bestillinger hos til sine Kunder, ikke effektuerede disse, naar Travlheden kom, men kun leverede til deres egne Kunder.

Han opkøbte saa i 1911 det første af sine Teglværker, nemlig Nivaa Teglværk, og i 1916 købte han Snesere Teglværk og senere Kallerup Teglværk og havde en Tid Ballerup Teglværk i Forpagtning. I sine 3 Teglværker alene beskæftiger han c. 200 Mænd og fremstiller aarsligt c. 20 Millioner Mursten, som udelukkende sælges i København. I 1928 var han endogsaa oppe paa et Salg af 44 Mill., hvoraf ca. Halvdelen maatte opkøbes paa andre Teglværker. Side om Side med Teglværksforretningen drev han en stadig tiltagende Forretning i Tømmer, men der er dog ingen Tvivl om, at hans største Forretninger ligger i Stensalget, selvom Tømmerhandelen er mest kendt.

Et typisk Træk i Forbindelse hermed var Bygningen af Tømmerflaaden »Refanut« som han lod fremstille i Finland da det var vanskeligt at faa Skibstonnage. Den bestod af 3000 Standere, kostede 60.000 Kr. at bygge og blev bugseret til Danmark af 2 Bugserbaade. Det er den største Tømmerflaade i Verden der nogensinde er gaaet over et Hav. Det var da ogsaa forenet med uhyre store Vanskeligheder at faa den assureret. Den blev solgt for 1.200.000 Kr.

Harald Simonsen er en meget alsidig Forretningsmand og har paa flere Felter vist betydeligt Initiativ. Saaledes opkøbte han alle de Arealer ved Svanemøllen i Hellerup, som henlaa i et Vildnis, og byggede herpaa store, moderne Ejendomme, som nu pryder Strandvejen. Ligeledes har han bygget elegante moderne Ejendomme i København, som f. Eks. paa Hjørnet af Gl. Kongevej og Vodroffsvej, og har i Øjeblikket under Opførelse et stort Komplex paa Frederiksberg til 3 Mill. Kroner med over 200 mindre, moderne Lejligheder. I 1917 byggede han det smukke Palæ paa Østerbrogade 28, som ikke med Urette i Folkemunde har faaet Navnet »Det lille Amalienborg« og som han benytter til Privatbopæl og Kontorer.

Hans Alsidighed og den Omstændighed, at han bestandig er med

i noget nyt, gør Harald Simonsen til en af Københavns mest omtalte Forretningsmænd. Som Bygherre i stor Stil har han gjort en betydelig Indsats til Forskønnelse af Byen og dens Omegn.

Harald Simonsen har været en af de mest begejstrede Tilhængere af Kricketspillet herhjemme, og han har dyrket det fra han var ganske ung. Han har holdt sig sund og frisk derigennem, og han er stadig aktiv Deltager samt Formand for »Old Boy«s Kricketklub.

POUL SIMONSEN

Født 12. Juli 1881. Sekretær i A/S Bing & Grøndahls Porcelænsfabrik 1903, Underdirektør 1904, Direktør 1915, administrerende Direktør 1924.
R. af D. p. p.

SELV om *Poul Simonsens* Navn først og fremmest er knyttet til Bing & Grøndahls verdensberømte Porcelænsfabrik, hvor han paa en sjældent forstaaende Maade har værnet om Traditionerne og arbejdet videre paa det af hans udmærkede Svigerfader skabte Grundlag, er det maaske dog som Skaber af en helt ny og nu selvstændig Virksomhed, der ganske vist har arbejdet i nær Forbindelse med Bing & Grøndahl, nemlig Porcelænsfabriken »Norden«, at han har gjort sin største, personlige Indsats.

Porcelænsfabriken »Norden«, der efterhaanden som den i de forholdsvis faa Aar, den har bestaaet — den blev grundlagt i 1917, midt under Verdenskrigen — har fundet Indpas for sine Produkter i næsten alle Lande Verden over, er grundlagt af Poul Simonsen. Fabriken fremstiller nu alle Arter Porcelænsgenstande, som vi i det daglige Liv ser os omgivet af, Isolatorer, Sikringer, Propper, Klokker o. s. v., en Uendelighed af tekniske Finesser og Brugsgenstande, som ikke blot industrielle Virksomheder, men ogsaa Telefon-, Telegrafvæsenet og en Række offentlige Institutioner benytter sig af. Porcelænet har her faaet Anvendelse i en Udstrækning, som man blot for faa Aar siden aldrig havde tænkt sig Muligheden af, og der er efter alt at dømme paa dette Omraade en Udvikling at spore, der vil føre meget vidt.

Men skønt Poul Simonsen saaledes lagde Grunden til denne store, omfattende Virksomhed, er det dog sikkert Porcelænet som Materiale,



POUL SIMONSEN

Kunstnere skal arbejde med, der først og fremmest interesserede ham. Han har været med til at føre den ene af vore store, verdenskendte, kunstindustrielle Virksomheder paa dette Felt frem til en enestaaende Position, og naar Bing & Grøndahl overalt i Udlandet nu nævnes med saa megen Anerkendelse, er det ikke mindst Poul Simonsen, der har Æren derfor. Han har nemlig tillige forstaaet, at Fabrikens Deltagelse i de internationale Udstillinger var af uvurderlig Betydning, og ikke mindst i Frankrig har han i dette kunstelskende Land fremfor noget skaffet sin Virksomhed Indpas i enestaaende Grad. Han har altid næret stor Interesse for Kunst. Det er da ogsaa Poul Simonsen, der »opdagede« Jean Gaugin og fik knyttet denne fremragende Billedhugger og Keramiker til Fabriken. Langt ud i Fremtiden vil det skønne Værk, som Kunstneren og Fabriken i Forening har skabt ude i Svømmehallen i København vidne om Bing & Grøndahls Indsats, naar det gjaldt om at skabe varig og virkelig Kunst.

Poul Simonsen er født i København som Søn af Etatsraad, Overretssagfører Ludvig Simonsen. Han blev Student fra Sorø Akademi og Aaret efter cand. phil. Blev derefter ansat i Landmandsbanken, og kom saa til Udlandet, hvor han i Hamborg, London og Manchester fik en meget omfattende Uddannelse. Da han vendte tilbage til København, blev han Sekretær i Bing & Grøndahl og knyttedes derved til den traditionelle, gamle Virksomhed. Hele den mægtige Udvikling, der kendetegner de sidste 30 Aar indenfor dansk Kunstindustri, og her ikke mindst Porcelænet, har Poul Simonsen gjort med. Hans sikre Smag og Dømmekraft og hans meget alsidige Uddannelse har gjort det muligt for ham at samle alle Traade i sin Haand. Forretningsmanden og Kunstelskeren arbejdede bestandig sammen. Paa mangfoldige Steder har Poul Simonsen allerede øvet sin Indflydelse. Han er Medlem af en Række Bestyrelser, Kastrup Glasværk, Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor den keramiske Industri, Forening for Kunsthaandværk og Kunstindustrimuseet samt mange flere. Han er i Repræsentantskabet indenfor flere af den danske Industris forskellige Organisationer.



TH. ADLER SVANHOLM

TH. ADLER SVANHOLM

Født 17. Marts 1876. Underdirektør i Vacuum Oil Co. 1902. Direktør og Leder af Selskabets dansk-norsk Forretning 1904. Adm. Direktør i A/S Det danske Kulkompagni 1918. R. af D. p. p.

BLANDT de Medlemmer af Delegationen, der i Efteraaret 1932 og Foraaret 1933 forhandlede i London om Afslutningen af den dansk-engliske Handelsoverenskomst, var Lederen af Kulsektionen, Direktør *Th. Adler Svanholm* utvivlsomt den, de engelske Forhandlere interesserede sig mest for. Han repræsenterede de danske Kulimportører, og et af Hovedpunkterne paa Delegationens Program var netop at søge at faa afsluttet en for begge Parter fordelagtig Overenskomst vedrørende det vanskelige Kulproblem. Direktør Adler Svanholm er en udmærket Forhandler, og selvom der ikke officielt meddeles noget om de nærmere Drøftelser i London, kan man gaa ud fra som givet, at han har formaaet at varetage baade sin Stands og sit Lands Interesser paa en saadan Maade, at han fortjener Anerkendelse derfor. Det viser da ogsaa Resultatet.

Th. Adler Svanholm er født i Roskilde, hvor hans Fader var Købmand. Efter endt Skoleuddannelse kom han i Lære hos L. C. Hansen og Valentin Jensen i Kalundborg. 21 Aar gammel kom han til København, hvor han fik Plads i Grosserer Thor E. Tulinius' Forretning. Det var først og fremmest Handel med Island og tillige havde Tulinius sit Dampskibsrederi. Her var Adler Svanholm nu ansat i nogle Aar, og kom saa i 1901 til Vacuum Oil Company. Allerede Aaret efter blev han Underdirektør i dette Selskab, og to Aar senere Direktør og Leder af dets omfattende dansk-norske Forretning. I denne Virksomhed

blev han en længere Aarrække, men saa i 1918 blev Stillingen som administrerende Direktør i Akts. Det danske Kulkompagni tilbudt ham; han modtog den og har siden bestridt denne ansvarsfulde Post. Det har tit været vanskelige Aar for Kulkompagnierne; der har været mange Hensyn at tage, og ikke mindst Forholdet til England har stadig været paa Programmet. Hele den store Befolkning er interesseret i en saadan Virksomheds Dispositioner. Direktør Adler Svanholm har med Sikkerhed og Dygtighed ledet Selskabet og ført Forhandlinger til alle Sider i disse Aar. Det er jo ikke blot England, men ogsaa Polen og Tyskland, der er interesseret i det danske Kulmarked, og det har tit været forbundet med store Vanskeligheder at navigere frem paa rette Maade.

Fra adskillige Sider har der været Bud efter Th. Adler Svanholm. Han er saaledes Formand for Danske Kulimportørers Association og for Scandinavian Coal Importers Federation. Han er Medlem af Dansk Dampskibsrederiforening, Medlem af Grosserer-Societetets Komité og af Københavns Havnebestyrelse. Formand for A/S Kampmann, Møller & Herskind, Aarhus, og for A/S Importkompagniet Kalundborg. Han er i Bestyrelsen for A/S Det danske Kulkompagni og for forskellige med det samarbejdende Selskaber, for A/S Nordisk Fjerfabrik, A/S Axel Petersen & Fritsche, A/S Forenede Assurandører og for A/S Vacuum Oil Co.

PETER SØRENSEN

Født 12. Marts 1873. Grundlagde
1910 sin Skotejsfabrik i København.

»Da han Fagets Gaade ret forstod,
laa den hele Verden for hans Fod.«
A. Malmquist.

FABRIKANT *Peter Sørensen* er født i Øllebølle paa Lolland, hvor han under nærmest fattige Forhold tilbragte sin Barndom.

Faderen, der var Husmand, satte ham i en lille Landsbyskole i Sløse, hvor han fik Datidens middelmaadige Undervisning, samtidig med at han maatte hjælpe Forældrene i Driften af det lille Husmandssted. Færdig med Skolen kom han tidligt ud at prøve Kampen for Tilværelsen, han maatte tjene andre og lyde for selv ret at kunne byde. Paa Lolland fik han Tjeneste paa en større Gaard, og under Arbejdet ude paa Marken under den blaa Himmel fødtes i hans Sind Tanker, der stillede ham klart, at det ikke var her Chancerne laa for hans tidlig opvakte Fremdrift, og han tog i Skomagerlære i Nysted, skønt han egentlig elskede Landvæsenet med dets Arbejde i Guds frie Natur. For Læretiden forlangte Mesteren imidlertid 100 Kr., og dette Beløb havde Peter Sørensen sammensparet i tre Aar af sin Løn, som ialt var henholdsvis 50, 60 og 70 Kr. aarlig. Han stod i 3 Aar i Skomagerlære og var i en kort Tid Svend hos en Mester i Nykøbing F., men besluttede saa paa Lykke og Fromme at rejse til København, hvortil han kom ganske ukendt og med 10 Kr. paa Lommen, ikke anende, at her skulde først hans Livs Eventyr ret begynde. Han naaede Hovedstaden ladet med Villie og Energi til det Arbejde, der senere skulde skaffe ham Første-Pladsen i sit Lands Skotøjsindustri.

Det lykkedes ham hurtigt at faa Plads, men da Haandskomageriet et Par Aar efter var i Tilbagegang, grundet paa Tidens Udvikling, forstod han, at han maatte udvide sine Kundskaber i andre af Fagets Grene. Han lærte derfor Tilskæring og fik Plads hos Skomagermester



PETER SØRENSEN

Malmstrøm og senere et Par andre Steder, indtil han en kort Tid efter begyndte sit eget Naadleri i Mysundegade sammen med Frøken Agnes Bentin, med hvem han et Par Aar senere blev gift.

Samtidig med Ægteskabet lejede han sit Naadleri ind i en Skotøjsfabrik paa Jagtvej, hvor Fruen forestod og ledede Naadleriet, medens Peter Sørensen arbejdede som Formand paa Fabrikken. Det varede ikke ret længe inden man maatte udvide, og Naadleriet, der i Begyndelsen kun havde Arbejde for nysnævnte Fabrik, fik nu ogsaa Arbejde fra andre Fabriker.

Peter Sørensens Trang til større Selvstændighed bevirkede, at han i 1910 grundlagde sin egen Skotøjsfabrik paa Nørrebrogade 106, der allerede 2 Aar efter maatte udvides og flyttedes til Jagtvej 111, hvor der paa et Tidspunkt var beskæftiget ca. 150 Mennesker.

Da Verdenskrigen udbrød 1914 kom der store Vanskeligheder for den danske Skotøjsindustri, idet det var umuligt at fremskaffe Hørgarn, og Peter Sørensen gjorde nu en stor Indsats, som kostede ham mange Tusinde Kroner, for at afhjælpe denne Nødstilstand, idet han oprettede Kontrakter med ca. 70 Landmænd om Levering af Hør, og etablerede en Virksomhed til Rødning, Brydning og Sketning af Hørreren, og lod det færdigbehandlede Hør spinde hos Fa. Jacob Holm og Sønner. Dette var forbundet med store Udgifter, idet han først og fremmest maatte opkøbe alt, hvad der var af Hørfrø, som maatte betales helt op til 14 Kr. Kiloet (almindelig Pris er nogle faa Øre), dernæst maatte han nødvendigvis selv lade opføre en Fabriksbygning, hvorfor han afkøbte Kommunen et større Terræn, hvorpaa der blev bygget. Da den Tid var inde, hvor han skulde høste Udbyttet af sit Arbejde, ophørte Krigen, og der kom atter Garn ind i Landet fra Udlandet, og hans Virksomhed blev overflødig. Skønt han hele Tiden havde været klar over denne Mulighed, og skønt det kostede ham et Par Hundrede Tusinde, var han ikke vejet tilbage, for at føre det ud i Livet, som han havde sat sig som Maal, og indset Nødvendigheden af.

Skotøjsfabriken var fra Begyndelsen anlagt paa at levere sine Varer til de forskellige Skotøjshandlende og gjorde ogsaa dette i en Aar-række, men da man forment Peter Sørensen Adgang til at faa sit Fodtøj ind i forskellige store Forretninger, hvor man særligt interessere sig for Salget af udenlandske Varer, aabnede han egen Forretning paa Østergade 15, med udelukkende Salg af eget Fabrikata, og allerede $\frac{1}{2}$ Aar efter en lignende Forretning i Vimmelskaftet og Aaret efter en paa Hjørnet af Værnedamsvej og Frederiksberg Allé (og har nu ialt 5 store, moderne Forretninger i Hovedstaden og Provinsen, foruden et Fabriksudsalg). Han gik derefter fuldstændig over til kun at fremstille Skotøj til sine egne Forretninger, idet han vidste, at hans Fabrikat fuldtud stod paa Højde med Udlandets, et Forhold man i Udlandet straks saa og bedømte som det læses senere.

Aabningen af egne Forretninger skabte selvfølgelig Gnidninger overfor de Skotøjshandlende, Gnidninger i Livets Forhold, som enhver, der stræber fremad, kan være udsat for.

Peter Sørensen har trods alt den Glæde at se sin Virksomhed rodfæstet og anerkendt, saavel i Udlandet, som her, idet han blandt sit Klientel ogsaa tæller Kunder overalt i Udlandet.

Peter Sørensen har med særlig Forkærlighed interesseret sig for unge Lærlinge, der vil fremad i Livet. Ikke alene i sin store Virksomhed har han vist denne Interesse; han har saaledes ogsaa indenfor Skotøjsfaget oprettet et Legat ved Fagskolen, af hvilket Renterne hvert Aar benyttes til 1 à 2 Lærlinges gratis Undervisning.

For sin store Indsats paa Skotøjsindustriens Omraade er Peter Sørensen i Udlandet tildelt Guldmedaille paa Verdensudstillingen i Rio de Janeiro 1923, Grand Prix paa Udstillingen i Barcelona i 1929 og Guldmedaille paa Kunstudstillingen i Paris i 1925, samt flere Diplomer og Anerkendelser paa danske og udenlandske Udstillinger.

HANS TEGNER

Født 8. Januar 1878. Indtraadt som Kompagnon i Henry Tegner & Co. 1903.

HAN er en af de mest levende, alsidigt interesserede Personligheder indenfor dansk Erhvervsliv. *Hans Tegner* er Journalist, en glimrende Skribent ved Siden af, at han er Købmand i stor Stil.

Hans Tegner er født i København som Søn af Bankdirektør, Kaptejn Henry Tegner. Han gik i Borgerdydskolen, hvorfra han blev Student i 1896. Derefter blev han Assistent i Handelsbanken, samtidig med at han studerede ved Universitetet, og i 1898 blev han cand. phil. Aaret efter rejste han til Udlandet og fik Plads i Crédit Lyonnais, først i London, siden i Paris, og han opholdt sig ude til 1903. Han kom saa tilbage til København efter grundigt at have sat sig ind i Engelsk og Fransk saavel som i banktekniske og økonomiske Forhold i det hele taget, og han indtraadte nu i Faderens Firma: Henry Tegner & Co. Dette Firma var en Fortsættelse af det gamle Firma H. Puggaard & Co., der var blevet grundlagt i 1813. Hans Fader var i sin Tid indtraadt i dette Firma og forandrede i 1885 Navnet; i 1901 optog han Sønnen Vilhelm som Medindehaver og i 1903 blev altsaa ogsaa Hans Tegner optaget i Forretningen. Faderen var Sviigersøn af Puggaard og Firmaet har saaledes været i Slægtens Eje i over 100 Aar. Efter at Bankdirektør Henry Tegner havde trukket sig tilbage fra Forretningen førte de to Brødre, Vilh. og Hans Tegner, Virksomheden videre. I en Aarrække var Hans Tegner uafbrudt paa Rejser i Udlandet. Da Cheferne i »Langelands Korn- og Foderstof- og Gødningsforretning« i 1927 og 28 døde, valgtes de to



HANS TEGNER

Brødre Tegner til Direktører for dette Firma, hvad der nu optager Størstedelen af deres Tid.

Under sit Ophold i Udlandet var Hans Tegner begyndt at skrive Artikler — fra London til danske Blade, først til »Nationaltidende«; siden har han været knyttet i 10 Aar til »Berlingske Tidende« og i en Aarrække til »København« og andre Blade. Det er ikke blot national-økonomiske og forretningsmæssige Problemer han har skrevet om. Han fører en let Pen og er meget alsidig interesseret. Han er kendt som en dreven Debattør, og han var især ivrig for en Fondsbørsreform, som han i lang Tid førte en heftig Kampagne for i Bladene og paa Børsens Generalforsamlinger. Desuden har han været Korrespondent til udenlandske Blade, om økonomiske Forhold i Almindelighed, f. Ex. til »Times«.

Hans Tillidshverv har været talrige, og fra mange forskellige Sider har man ment at kunne gøre Brug af hans alsidige Uddannelse.

Han har f. Ex. været: Likvidator for A/S Karl A. Halmberg & Co. 1907—10, Medlem af Bestyrelsen for Københavns Bunkerkul Depot 1911—18, for Dampskibsselskabet af 1896 1913—18, af Direktionen for Handels- og Kontoristforeningen 1914—15, af Bestyrelsen for Dampskibsselskabet Primula 1917—18, for Dampskibsselskabet Orion 1922—27, af Likv. for Kbhvn. Blikvarefabrik 1921—23, for Etablissements Taron Frères, Marseille 1925—30, af Udvalget vedr. Det kgl. Teater 1922. Var Grosserersocietetets Komité's Repræsentant paa Handelskammerkongressen i Boston i 1912, Medstifter af Dansk Skatteborgerforening 1921. Er nu Medlem af Bestyrelsen for de Puggaardske Legater, for A/S Langelandskorn, for De forenede Konservesfabriker, for Fransk-Dansk Kommerce- & Finans Kompagni, for Det fynske Pakhus Kompagni og endelig Revisor i Dampskibsselskabet Dannebrog.

Men først og fremmest er Tegner Journalist — en Skribent, der til Stadighed har »Stof«, som ikke blot hans Standsfæller men hele Offentligheden har Interesse af at læse.



THOMAS B. THRIGE

THOMAS B. THRIGE

Født 5. Maj 1866. Grundlagt Firmaet Thomas B. Thrige i Odense 1894 og Automobilfabriken Thrige sammesteds 1910. R., DM.

ET usædvanligt Livsløb, en Karriere bygget op Skridt for Skridt og saavel gennem de opnaaede Resultater som i selve dets Enkeltheder direkte talende til enhver ung Mand, der vil frem i Verden.

Thomas B. Thrige er en Lærersøn og født i Odense. Efter at han 15 Aar gammel havde afsluttet sin Skoleuddannelse med den lille Præliminæreksamen kom han i Lære i sin Fødeby paa et Maskin- og Smedeværksted. Læren var streng — det var Arbejde fra 6 Morgen til 7 Aften og det meste af Søndagen med, men alligevel naaede han i sin Fritid at lave et Par smaa Dampmaskiner, hvoraf den sidste kom paa Industriudstillingen i Odense 1885 og fik hædrende Omtale. Det var meget primitive Midler og Værktøjer, der arbejdedes med dengang, men de unge Mænd fik lært at smede og at bruge Værktøjet og lærte yderligere at være nøjsomme og økonomiske under alle Forhold.

I 1885 var Thrige udlært og rejste straks til København, hvor han fik Plads som Maskinarbejder. Først hos Eickhoff, der havde et udmærket Værksted, siden paa Burmeister & Wains Centrifugeværksted og tilsidst paa en Instrumentfabrik for Finmekanik. Efter to Aars Forløb fik Thrige tildelt et Rejsestipendium og paa det opholdt han sig et halvt Aar i Frankrig og Tyskland. Her fik han for Alvor Øjnene op for, hvor meget nyt der var fremme, sammenlignet med hjemme, og der opstod en heftig Trang i ham til at komme videre ud i

Verden. Særlig drømte han om at komme over til Edison, hvis Navn dengang straaledede over hele Kloden som den nye geniale Opfinder. Det lykkedes virkelig Thrige at komme til Amerika i 1888, og han fik uden større Vanskelighed Arbejde som Mekaniker i Philadelphia, hvor han var omtrent et Aar, og satte sig godt ind i Forholdene. Han søgte derefter til Orange, N. J., hvor Edison havde sit Laboratorium og sin Fonograffabrik. Orange laa i Nærheden af New York, og Thrige fik Ansættelse paa Fonograffabriken og efter nogle Maaneders Forløb paa selve Laboratoriet. Da han var en dygtig Maskinarbejder og Mekaniker og forstod at bruge al Slags Værktøj og iøvrigt havde bedre Kundskaber end de fleste Mekanikere, ligesom han hurtigt opfattede, hvad det hele drejede sig om, fik han efterhaanden betroet mange interessante Opgaver. En Tid arbejdede han saaledes med Forbedringer af Fonografen, og i omtrent et Aars Tid assisterede han Professor Kennely, som dengang var ansat paa Laboratoriet.

Senere fremstillede Thrige den første Maskine for levende Billeder, der overhovedet er blevet til, et meget interessant Arbejde, som Edison ventede sig meget af. Den voldsomme Udvikling der siden viste sig i denne specielle Industri har dog selv den geniale Opfinder næppe forudset. Det var for Thrige en meget lærerig Tid, de tre Aar paa Laboratoriet, og der kom mange berømte Personer paa Besøg. Med Edison som Leder arbejdedes der udelukkende med Opfindelser og Patenter, som Edisons Kompagnoner senere udnyttede med Licens. Der var ialt en 50 Mand paa Laboratoriet, med Undtagelse af Professor Kennely udelukkende Praktikere. Til Laboratoriet hørte et meget omfattende Bibliotek, som Thrige lærte meget af. Efter tre Aars Forløb fik han af Edison, da han vilde se sig yderligere om i Verden, et Anbefalingsbrev til General Electric Co. i Shenectady. Her lærte Thrige de store Forhold indenfor Amerikas Industri at kende. Der arbejdede 6000 Mand paa Fabriken, og det var hovedsagelig Konstruktionsarbejde, Thrige var beskæftiget med.

Efter ialt at have været 5 Aar i Amerika, søgte han nu tilbage til

Danmark. Han havde grundigt sat sig ind i moderne Industriteknik, men de store Forhold fra Amerika lod sig ikke straks overføre paa Danmark. Thrige tog til sin Fødeby Odense, hvor han begyndte med et lille Værksted for mekanisk Arbejde. Han blev Installatør, Vand- og Gasmester, fabrikerede Cykler og beskæftigede sig med Centralvarme, men det varede ikke længe, inden han kunde kaste alle disse Arbejder over Bord og udelukkende hellige sig Elektriciteten, der fra nu af blev hans Felt. Selve den nye Virksomhed grundlagdes den 2. Januar 1894. Paa denne Tid begyndte Landbruget og Haandværket at anvende Maskinkraft og udnytte den nye Kraftkilde, Elektriciteten, ved hvis Hjælp selv de mindste Kraftbehov kunde tilfredsstilles. De smaa Motorer og Dynamoer dannede Basis for den unge Fabriks Udvikling.

Begyndelsen var beskedent; saaledes blev der det første Aar kun fremstillet 3 Maskiner. Men snart opdukkede der nye Muligheder for Elektricitetens Anvendelse, og allerede i 1896 kunde den første Elevator afleveres. I 1910 byggede Virksomheden sin første Generator, som blev opstillet i Brande Elektricitetsværk og i 1911 paabegyndtes Fremstillingen af Transformatorer til Landets nye Højspændingsværker og Oplandscentraler.

En ny Epoke indlededes med den i 1920 paabegyndte Fabrikation af elektriske Skibsspil, og i 1925 konstrueredes og paabegyndtes Fremstillingen af elektriske Styremaskiner til Motorskibe.

Den stærke Udvikling, Fabriken har kunnet glæde sig ved, kan bedst illustreres igennem et Par Tal: I 1894 var 3, i 1900 45, i 1910 300, i 1920 1050 og i 1930 1130 Arbejdere og Funktionærer beskæftigede paa Fabriken. I 1894 blev der leveret 3 Maskiner, i 1900 137 Stk., i 1910 2292 Stk., i 1920 12.913 og i 1930 16.795 Maskiner.

Med den Fart Udviklingen tog, medførte hver ny Landvinding for den elektriske Kraft ogsaa en Udvidelse af Fabriken. Fra de 75 m² Gulvareal, der repræsenterede Thomas B. Thriges første Værkstedplads, er Virksomheden nu naaet til at lægge Beslag paa 32.000 m²

Gulvflade, samlet under et Antal moderne Fabriksbygninger, der har et Jordtilliggende paa 17 Tdr. Land, af hvilke 15.460 m² er bebygget.

Til Seriefabrikation af mindre og mellemstore Maskiner opførtes i 1919—1920 en 4 Etages Bygning, den saakaldte »Normalfabrik«, indrettet til en rationel Fremstilling af Jævn- og Vekselstrømsmotorer fra ¼ til 30 HK. Normalfabrikens aarlige Produktionsevne er ca. 15.000 Maskiner og Gulvarealet udgør 6000 m². I Bygningens nederste Etage er indrettet en Afdeling med hel- og halvautomatiske Maskiner for Fremstilling af Skruer, Bolte, Møtriker og andre Smaadele, der anvendes i Fabrikens forskellige Samle- og Montageværksteder.

I 1929 opførtes en lignende Bygning som »Normalfabriken« med et Gulvareal paa 6000 m². Bygningen er indrettet til Seriefabrikation af elektriske Skibsudrustninger, desuden findes i den nederste Etage Pakkeriet, i den første Etage Fabrikens Tegne- og Konstruktionsstuer og i den øverste Etage Modelsnedkeriet.

Fabrikens Produktion omfatter: Motorer for Jævn- og Vekselstrøm, Dynamoer, Generatorer, Motorgeneratorer, Etankeromformere, Sporvogns- og Banemotorer, Transformatorer, Person- og Vareelevatorer, Motortaljer, Løbekraner, Skibsdækkraner, Værfts- og Beddingskraner, Kulkraner, Skibssløsspil, Ankerspil, Capstans, Styremaskiner, Centrifugalpumper, Blæsere, Kontrollere og øvrige Apparater for ovennævnte elektrisk drevne Maskineri.

I Værkstederne er installeret ca. 650 Bearbejdningsmaskiner, der drives af hver sin Motor. Fabriken har sin egen Kraftcentral, som er bleven udvidet Gang paa Gang, naar den voksende Strømbelastning krævede det. Thomas B. Thrige's Elektricitetsværk forsyner ikke alene Virksomheden med Kraft og Lys, men leverer tillige Strøm til flere Landkommuner. Kraftcentralens samlede Kapacitet er paa 2500 KW.

Allerede paa et tidligt Standpunkt paabegyndtes Eksport til Ulandet, da det hjemlige Marked blev for lille. Under og umiddelbart

efter Krigen steg Efterspørgslen og det er lykkedes at bevare og endog at forøge Eksporten, saaledes at denne nu omfatter en væsentlig Del af den samlede Produktion. Firmaet leverer sine Fabrikata til følgende europæiske Lande: Island, Norge, Sverige, Finland, Letland, Rusland, Polen, Tyskland, Italien, Frankrig, Spanien, England og Holland. Endvidere til følgende oversøiske Lande: Kina, Siam, Indien, Australien, Sydamerika og Sydafrika. Firmaet har egen Filial i London.

Alt dette er skabt ved en enkelt Mands straalende Initiativ. Sin store Læremester skylder Thrige meget, men han har selv herhjemme præsteret et saadant Arbejde og saadanne Resultater, at det er med fuld Ret, han er blevet kaldt Danmarks Edison. Gode Medarbejdere har han haft, først og fremmest sin højre Haand, Direktør Ørnberg, under hvem hele den forretningsmæssige Ledelse af Fabriken har sorteret. Thrige selv er udelukkende Teknikeren, og som saadan er han af et enestaaende Format.



WILHELM WITZKE

WILHELM WITZKE

Født 20. Marts 1864. Medindehaver af Firmaet Grøn & Witzke fra 1892. Medstifter af og Direktør for Forsikrings-Aktieselskabet Skandinavia 1899. R., DM.

OGSAA i Forsikringsverdenen kan man meget vel »skabe sin egen Lykke«, naar blot Viljen og Interessen er til Stede. *Wilhelm Witzkes* Levnedsløb er et godt Eksempel herpaa. Han er født i København og fik sin Skoleuddannelse i Sct. Petri Kirkeskole. Han kom derefter i 1878 i Lære hos Firmaet W. Bähncke & Co., hvor han grundigt blev sat ind i Faget og fik Interesse for Assurancevæsen. Firmaet havde Forbindelser i alle de store Lande, det havde en stor Provincesorganisation og mange Pladsagenter. Paa den Tid startedes det første danske Genforsikringsselskab »Dan«, og der udveksledes mange Genforsikringer. I 6 Aar arbejdede Witzke i Firmaet W. Bähncke & Co., men valgte derefter at se sig om efter et nyt Virkefelt, da den højeste Gage en Assistent paa det Tidspunkt kunde opnaa var 60 Kr. om Maaneden.

Han rejste derfor til Udlandet og fik Ansættelse i Rederifirmaet Gustav Metzler i Stettin, men Interessen for Forsikringsvæsenet førte ham dog snart igen over i denne Branche, og han fik en Stilling i »Deutsche Transport-Versicherungs-Gesellschaft« i Berlin, under Direktør Heinrich Schipmann, en meget kendt Søassuranceforretning. Efter et Aars Arbejde i Berlin forflyttedes han til Selskabets Generalagentur i Hamburg, I. Heinr. Schmidt, der havde en betydelig Søassuranceforretning. Han færdedes her meget paa Børsen blandt Mæglere og Assuranceforrettere, og var i 1½ Aar i Hamburg, kom derefter til Berlin paany

som Revisionschef i Selskabet. I 6 Aar arbejdede han nu i Berlin, det var i de Aar, da Tyskland var ved at vokse sig stort. Han traf her sammen med Direktør Max Vogel, der netop havde stiftet »Bayerische Lloyd« i München, og han tilbød Witzke Stillingen som Underdirektør. I 1892 udnævnte Selskabet ham til Direktør for hele Norden med Sæde i København.

Efter 8 Aars Fravær kom han nu tilbage til København, og mødte her Brødrene Grøn, der var Direktører for »New York Life Insurance«s danske Afdeling. Han gik i Kompagni med dem under Firma G. C. & A. N. Grøn.

Witzke tog nu fat paa Søforsikringen, begyndte paa bar Bund, men med Tillid til Fremtiden. Der skulde oparbejdes en selvstændig Forretning, ansættes Agenter i Danmark og oprettes Generalagenturer i Sverige, Norge og Finland. Langsomt gik det fremad, Firmaet fik Generalagenturet i Danmark for det gamle Baseler Brandforsikrings-selskab og efterhaanden skabtes en betydelig Forretning i denne Branche.

I 1892 var G. C. Grøn udtraadt af Firmaet, der fortsattes under nyt Navn, A. N. Grøn & W. Witzke, og det var nu et nyt Genforsikrings-selskab, Witzke tog fat paa at indarbejde. Grøn & Witzke fik efterhaanden en betydelig Forretning og i 1899 stiftedes saa Genforsikrings A/S. Skandinavia.

Trods mange Vanskeligheder lykkedes det Aar for Aar at arbejde de to Selskaber frem, og »Skandinavia« kunde stadig udvide Virksomheden. Grøn & Witzke havde oprettet et særligt Havari-Bureau, der lededes af dygtige Ekspertter og repræsenterede et stort Antal udenlandske Søforsikrings-selskaber.

Da Verdenskrigen udbrød, stod Søassurandørerne usikre overfor den saaledes skabte Situation. De gængse Præmier og Forsikringsbetingelser blev fuldstændig kuldkastede, og Forvirring og Ængstelse greb hele Verdensmarkedet. Først efterhaanden lykkedes det at skabe en Orientering indenfor de neutrale Landes Søassurandører. Her i Landet oprettedes »Krigsforsikringen for danske Skibe« og »Dansk

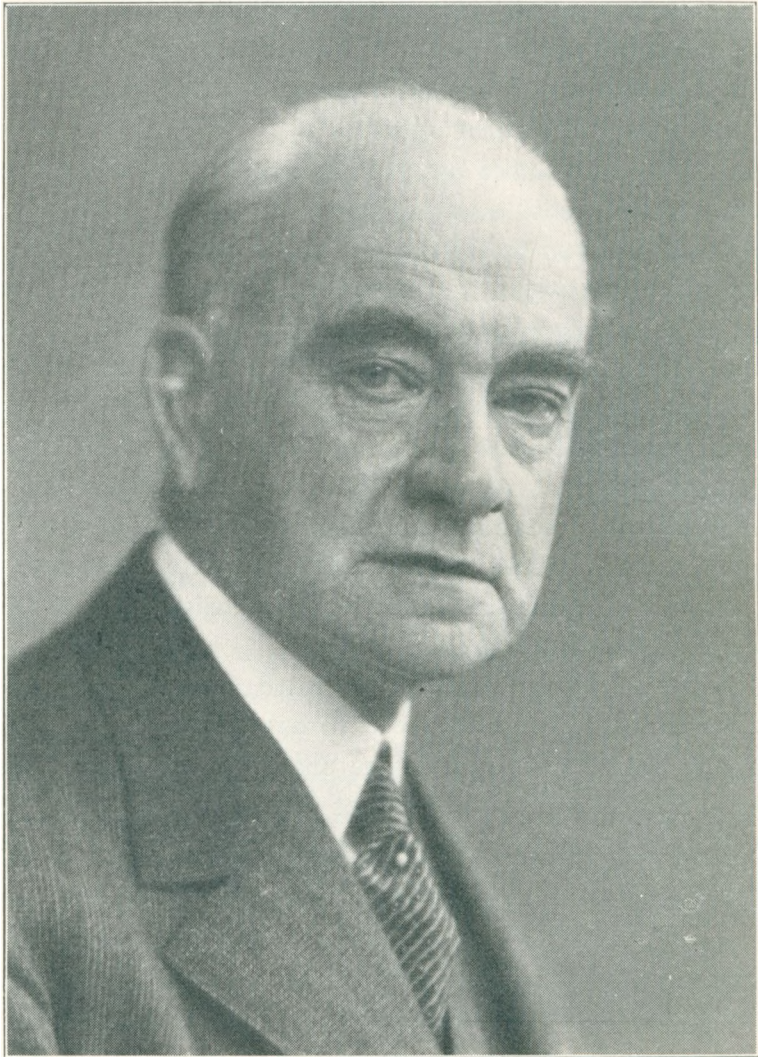
Krigs Søforsikring for Varer«, og disse Foranstaltninger blev til uvurderlig Nytte for vore Forsyninger udefra og for vor Landbrugsekspport. Søassurandørerne traadte sammen og stiftede en Forening, der almindelig kaldtes »Institutet« og der skabtes herigennem et godt Samarbejde mellem alle danske Søassurandører, der fortsattes — ligesom Foreningen — selv da Krigen ophørte.

Gennem Grøn & Witzke og Skandinavia blev betydelige Værdier i Krigsaarene forsikrede, og midt under Krigen omdannedes Selskabet i 1916 til A/S. Grøn & Witzke. Ogsaa andre Foretagender var Direktør Witzke interesseret i, saaledes Forsikringsaktieselskabet »Absalon«, »Dansk Merkur« og »Provincia«, ligesom hans Selskab arbejdede i nær Forbindelse med det senere A/S. Julius Heckscher. Det gamle Assurancefirma W. Bähncke & Co. blev i 1918 sammensluttet med »Absalon« for i Fællesskab at udnytte den store Organisation.

»Skandinavia« har saavel som »Grøn & Witzke« vist sig at være en Forretning, der erhvervede sig en enestaaende Position. I de forløbne Aar har det gennemsnitligt givet 12 pCt. i Udbytte, og samtidig er der henlagt betydelige Beløb til Reserver og Pensionsfondet, og der er tilskrevet Aktierne store Beløb.

I 1924 stiftedes »Studiefondet«, der aarlig uddeler et Beløb til 20 af de flinkeste yngre Medarbejdere til Sprogstudier.

Direktør W. Witzke kan se tilbage paa et vel udført Livsværk i de to Selskaber, der er skabt og vokset frem i meget væsentlig Grad takket være hans Energi og Initiativ.



L. P. WULFF

L. P. W U L F F

Født 31. Januar 1872. Cand. pharm. 1895.
Disponent i Hange Mejeri og i A/B Agros
Smørexport, Hange til 1901. Prokurist i Fir-
maet Elkan Wulff 1902, Eneindehaver 1912.
R., DM.

KORN- OG FODERSTOFBRANCHEN tæller adskillige betyde-
lige Forretningsmænd, og blandt dens kendte Navne er Gros-
serer *L. P. Wulff*, Indehaveren af Firmaet Elkan Wulff.

L. P. Wulff er født i Svenstrup Østermølle ved Aalborg som Søn af senere Varemægler A. H. Wulff. 6 Aar gammel kom han med sine Forældre til København og skønt beskedne Kaar i Hjemmet fik han en lykkelig Barndom. Han kom først i Maribos Latin- og Realskole, siden i Haderslev Læreres Skole, hvorfra han tog 4. Klasses Hoved-eksamen med Latin. Da han ikke havde ytret Lyst i nogen bestemt Retning, tog Faderen Bestemmelse for ham og fik ham ansat som Disci-
pel paa Aarhus Løveapotek hos Apoteker Reimers. Det var en god Læretid, og selvom L. P. Wulff ikke blev ved Faget, fik han her en Basis af Kundskaber og Livsvisdom, ikke mindst takket være Apote-
ker Reimers, som i mangt og meget var en Foregangsmand, og dette Grundlag var godt at bygge videre paa.

Efter udstaaet Læretid tog han Medhjælpereksamen og var derefter Medhjælper paa Thyholms Apotek, Hvidbjerg, indtil han skulde læse til Kandidateksamen, som han tog i 1895. Spørgsmaalet meldte sig nu, hvad Livskald han skulde vælge. Apoteker vilde L. P. Wulff ikke være — han vilde ud i Verden og se sig om.

Tilfældig kom han i Forbindelse med den Mand, der senere blev hans Principal og nærmeste Ven, Arthur H. Borgstrøm, der bl. a. ejede

et Mejeri i Hangø i Finland og hertil ønskede en kemisk uddannet Mejerist. En saadan fandtes næppe paa det Tidspunkt, men Wulff havde Lyst til at gøre Forsøget, og han gav sig nu til at lære Mejeri, først paa Herregaarden Rosenfeld, siden paa Aastruplund og til Slut hos Agent Ulrich i Haslev, en af de gode gamle Provinskøbmænd, der viste megen Interesse for Wulffs Fremtidsbane. Han fik i det hele taget en meget alsidig Uddannelse, bl. a. paa Alfred Jørgensens Laboratorium i Bakteriologi og Gæringsfysiologi, og derefter modtog han i 1896 Pladsen som Disponent paa Hangø Mejeri og var her i 5 Aar.

Aarene der var meget lærerige, Stillingen særdeles selvstændig. L. P. Wulff havde mange Mennesker under sig, og disse Aar blev meget udviklende for ham. Borgstrøm var en glimrende Principal, kundskabsrig og interesseret i sit Lands Mejerivæsen, som han søgte at fremhjelpe. Økonomisk var hans Mejerivirksomhed ingen Succes, men indirekte gavnede han sit Land. Gennem ham kom Wulff i Forbindelse med mange af Finlands betydelige Mænd og blev i de sidste Aar deroppe tillige Disponent i Aktiebolaget Agros Smørexportforretning og fik dermed Foden indenfor Handelen.

Familien i Danmark vilde imidlertid gerne have ham hjem. Faderen og Broderen, der var Indehavere af Varemæglerfirmaet, ønskede at faa ham ind i denne Forretning, og da Broderen var svagelig og Faderen ved at blive gammel, indvilgede han til Slut, om end han ikke var begejstret ved Tanken.

Han tog da til Danmark og blev ansat i Faderens Forretning. Det var en Mæglerforretning med Korn- og Foderstoffer, og da det drejede sig om Varer med et vist analytisk Værdiindhold, kom hans tidligere Erfaringer og Kundskaber ham til Nytte her, og ligesaa hans kemiske og bakteriologiske Viden ved de næsten daglige Besøg paa Bryggerierne. Faderen og Broderen arbejdede sammen, den første som Varemægler, den anden som Grosserer, saaledes at Mæglerfirmaet A. H. Wulff udførte Forretninger og Grossererfirmaet Elkan Wulff stod delcredere for Provinskøbmænd og desuden var Speditør og Kontrollant.

I 1902 blev L. P. Wulff Prokurist i Firmaet Elkan Wulff, og i 1906 tog han Mæglereksamen og derefter trak Faderen sig tilbage fra Forretningen. Da Broderens Svagelighed imidlertid stadig forøgedes, overtog han Ledelsen af Grossererfirmaet Elkan Wulff, mens Mæglerfirmaet blev passet af hans mangeaarige Medarbejder Wald. Pedersen, der havde Bestalling som Varemægler.

I 1912 døde Broderen Elkan Wulff og Aaret efter Faderen. L. P. Wulff stod nu overfor at skulle træffe en afgørende Beslutning; hans egen Kapital var ikke stor og Forretningen skulde bruge en betydelig Kapital, men ved Handelsbankens Direktør, Gehejmerraad P. N. Damms Hjælp lykkedes det at træffe en Ordning, der ogsaa var tilfredsstillende for L. P. Wulff. Forretningen gik herefter sin Gang — mere eller mindre paavirket af Krigen — bl. a. fordi Staten overtog hele Handelen med Korn og Foderstoffer, men der frembød sig dog forskellige Chancer, idet L. P. Wulff for en Tid blev Repræsentant for alle Landets Bryggerier ved Indkøb af fremmed Korn. I 1921 døde Varemægler Wald. Pedersen, der havde været Wulff en trofast Medarbejder, og i 1922 arrangeredes et Samarbejde med Grosserer E. Sparre Petersen, som senere optoges i Firmaet Elkan Wulff som Kompagnon og som ved sit dygtige, energiske Arbejde har bidraget meget til den betydelige Fremgang, Firmaet har haft.

Adskillige Tillidshverv er i Tidens Løb blevet overdraget Grosserer L. P. Wulff: Han er saaledes fra 1913 Medlem af Voldgiftsudvalget for Korn og Foderstoffer i København (Næstformand fra 1920). Fra 1915—21 var han Næstformand for Foreningen af Korn og Foderstoffhandlere paa Københavns Børs, fra 1922 Medlem af Sø og Handelsretten og fra 1927 af Grosserersocietetets Komité og endelig fra 1929 Medlem af Fondsbørsens Bestyrelse.



OSCAR ZIMMERMANN

OSCAR ZIMMERMANN

Født 26. November 1873. Grossererborgerskab
1904. Konsul for Persien 1922, Generalkonsul 1926.

GENERALKONSUL *Oscar Zimmermann* er født i København som Søn af Instrumentmager Johan Zimmermann og Hustru, f. Nymann. Han gik i Løjtnant Jørgensens Latin- og Realskole (Nørrebro) og derpaa i Sct. Petri Skole indtil sit 15. Aar. Han kom saa i Manufakturhandlerlære hos Firmaet Michael Madsen og efter udstaaet Læretid blev han ansat som Førstemand i Firmaet Philip Hansen og var der i 7 Aar.

I Aaret 1900 etablerede han selvstændig Forretning i Manufaktur detail, og i 1904 fik han Grossererborgerskab. Forretningen voksede hurtigt takket være et Kæmpearbejde fra tidlig Morgen til sen Aften. Snart oprettede han Filialer i København og Provinsen.

I 1922 blev han udnævnt til Konsul for Persien og i 1926 til Generalkonsul. I 1928 finansierede han et stort dansk-persisk Omnibusselskab; Omnibusserne kom efter en meget eventyrlig Rejse, med det danske og persiske Flag paa Toppen, fra Beiruth over Damaskus, den syriske Ørken til Bagdad og derfra gennem Persien til Teheran, hvor Aabningen af Omnibustrafiken blev en stor Succes. Forhold, som man ikke herhjemme, og mindst af alle Generalkonsul Zimmermann var Herre over, gjorde at hele Kapitalen, som blev sat ind herpaa, gik tabt. Det var en Æressag for Danmark, da Persien havde givet Danske denne Koncession, hvad Zimmermann indsaa, og da ingen andre vilde yde Penge dertil, gjorde han det, og det var ham, der maatte bære hele Tabet. Det drejede sig om en kvart Million Kroner;

Generalkonsul Zimmermann havde ment, at den Indsats han gjorde, skulde have været til Fordel for begge Lande.

Zimmermann har gjort et meget stort Arbejde for at fremme de danske Interesser i Persien, og det er næppe for meget sagt, at de Besøg af højtstaaende Persere, som under Generalkonsul Zimmermanns Førerskab har faaet Kendskab til Danmark og dansk Industri, i høj Grad har været medvirkende til, at de store Arbejder i Persien nu er blevet tildelt danske Firmaer.

Han er meget kunstinteresseret og er selv noget af en Kunstner, idet han har tegnet 50 Brødre af Det kongelige danske Skydeselskab, som han er Medlem af, og disse Billeder opbevares af Selskabet for kommende Tider og Slægter.

Paa sin Ejendom i Gentoftø og paa Generalkonsulatet i København har han samlet Værker af Alverdens Kunst og Kunstnere. Han var i mange Aar en ivrig Rytter, men denne Interesse har han i de senere Aar maattet opgive af Mangel paa Tid. Ogsaa for sjældne Planter, især Orchidéer, nærer han stor Interesse, og han har paa sin Ejendom en meget smuk Samling heraf.

Oscar Zimmermann er en meget optaget Mand, som først og fremmest arbejder for sin Forretning. Han er en self made Mand, og det er lykkedes ham efter mange Udenlandsrejser og ved en fornuftig Forretningsførelse at blive en af de kendte Mænd indenfor Manufakturbranchen. Han er Medlem af Bestyrelsen for Københavns Manufakturhandlerforening, og i den smukke Ejendom paa Vestre Boulevard bærer Lokalerne ogsaa Præg af de Udsmykningsgenstande, han har skænket. Han er tillige Medlem af Bestyrelsen for Selskabet »Kunst for Varer«.
